Centennial

100 years of MUNNAR after FLOOD

1924 - 2024

CLIMATE
KANAN DEVAN HILLS
MUNNAR
PLANTATIONS COMPANY (P) LTD
POSITIVE
Strong
Tasty Tea
Plantation packed at Munnar
Ripple TEA
STRONG & TASTY
PREMIUM DUST
PLANTATION PACKED
Ripple TEA
TEA THAT'S GOOD FOR
YOU AND THE PLANET!
Go Tea Positive!

CENTERNNIAL

SOUVENIR

100 YEARS OF MUNNAR
after flood 1924-2024

The Munnar GHS/GVHSS Old Students Association

Munnar GHS/GVHSS Old Students Association

Reg No IDK/TC/412/2023

Email: osamunnar@gmail.com

CHIEF PATRONS: M/s Walter Issac Dewaram IPS
Thampan Thomas Ex MP

PATRONS: M/s George Ommen Rtd Dt Judge, Dr P Arumugham, Philipose Abraham, & The Head master Munnar GHS

PRESIDENT: M.J Babu
VICE PRESIDENTS: Prof T.A Chandran, S. Vijayakumar, Advt Andrews Mathew, S Ramraj
SECRETARY: S Elangovan
JOINT SECRETARY: Sunny Arackal, V Sakthivel, Ligi Issac, Viswanathan, P P Lalitha
TRESSURER: S Sajeev
EXE. MEMBERS: G Mohan Kumar, K S Vijayan, Ramdas, Sakthivel Chockanad, K M Alikunju, P R Jain, K A Majeed, Sunny Elanjickal, Joseph Thomas, Abdul Kani,John S Edwin, R Mohan,Senthil, M. Rajendran, C K Rasheedha, M Rajan

FLOOD CENTURY MEMORIAL CEREMONY ORGANIZING COMMITTEE

G Mohan Kumar- Chairman
Ligi Issac, Saleena Sayed - Vice Chairmen
S Ramraj - Gnl Convenor
Sunny Elenjikkal, M Viswanathan - Joint Convenor

MEMBERS:
Kannan,
Palaniswami,
M Rajan,
Senthil Kumar M,
John Edwin,
Adv Andrews Mathew,
Sunny Arackal,
K A Majeed,
Abdul Kani,
Sugunan Nair.

SOUVENIR COMMITTEE

M J Babu
Fr Suresh Antony
V Sakthi
Ramdass
T A Chandran
Joseph Thomas
P R Jain

Cover design- Ameer Faizal, Design: Joshy Vincent
Photos- Hadlee Ranjith, Urvasi studio, Royal studio, Sajan George, Sabu T Jose

Kerala State Warehousing Corporation

(A Statutory Corporation)

The Service and Facilities Provide

- **CREDIT FACILITIES :** Through Pledge of Negotiable Warehouse Receipt with Bank.
- **SCIENTIFIC STORAGE :** Through a Chain of over 56 Warehouses across the State at reasonable rates.
- **ORDERLY MARKETING :** Facility for Handling, Grading. Storage and Distribution of Commodities on Behalf of Depositor at Important Marketing and Consuming Centres.
- **INSURANCE/INDEMNIFICATION STOCKS :** Which Keeps the Depositor Indemnified Against Loss of Damage due to the Fire and Burglary.
- **DISINFESTATION EXTENSION SERVICE :** Total Pest Control Work Scientifically and up to the Full Satisfaction of the customer.
- **RODENT CONTROL :** We are in forefront of Rat control campaign through Govt. agencies using a ready to use eco-friendly anti-coagulant rat bait formulated by KSWC-"RODOFOE".
- **CFS&BONDED WAREHOUSE :** Import/Export related service and Bonded Warehouse facility for the storage of Bonded Cargo are available at our Container Freight Station, Mukkottil Temple Road, Poonithura, Petta.

For more details please contact:

Kerala State Warehousing Corporation, Head Office,

P.B. No. 1727, Kochi - 682 016

Ph: 0484-2375537, 2376269, 2376616

email: kerwacor@gmail.com. website: www.kerwacor.com

ARIF MOHAMMED KHAN
GOVERNOR OF KERALA

सत्यमेव जयते

RAJ BHAVAN
THIRUVANANTHAPURAM-695 099

04 June 2024

MESSAGE

I am happy to know that the Old Students' Association of Munnar GHS/GVHSS intends to publish a **Souvenir** to mark the 100th year anniversary of the Great Flood of 1924, a catastrophe referred to as the "Flood of '99", which took many precious lives and reshaped landscapes, leaving its indelible impact on Munnar.

It is commendable that the Association deemed it befitting to document the accounts of those who witnessed the flood and its aftermath.

I compliment the Association for this endeavour to honour the resilience of Munnar and its people and wish the publication all success.

[**Arif Mohammed Khan**]

കേരള സർക്കാർ

പിണറായി വിജയൻ

മുഖ്യമന്ത്രി

നം. 473/പ്രസ്/സി.എം.ഒ/24. 29 മേയ്, 2024

സന്ദേശം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ പ്രകൃതിദുരന്തമാണ് 99 ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം. കൊല്ല വർഷം 1099 ൽ (1924) നടന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രകൃതിദുരന്തത്തിന് ആ പേര് ലഭിച്ചത്.

കേട്ടറിവിനെക്കാൾ വലുതാണ് ഈ ദുരന്തം സൃഷ്ടിച്ച ആഘാതം. മൂന്നാറിനു സംഭവിച്ച നാശനഷ്ടമാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം. കുണ്ടളവാലി റെയിൽവേ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മൂന്നാറിലെ തീവണ്ടി സർവീസ് ഈ ദുരന്തത്തോടെ ഓർമ്മയായി മാറി.

99ലെ ദുരന്തത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ, പ്രധാന വിവരങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു സുവനീർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ മൂന്നാർ ജി.എച്ച്.എസ്. പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി അസോസിയേഷൻ തീരുമാനിച്ചത് തികച്ചും ഉചിതമായി. ഈ ചരിത്രദൗത്യത്തിന് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

പിണറായി വിജയൻ

The President
Munnar GHS
E-mail : osamunnar@gmail.com

141, മൂന്നാം നില, നോർത്ത് ബ്ലോക്ക്, ഗവണ്മെന്റ് സെക്രട്ടേറിയറ്റ്, തിരുവനന്തപുരം പിൻ 695 001
ഫോൺ 0471 2333241, 2333812, 2333610 ഫാ 0471 2333489 ഇ chiefminister@kerala.gov.in
facebook.com/cmokerala twitter.com/cmokerala
വസതി ക്ലിഫ് ഹൗസ് ഫോൺ 0471 2318406, 2314853
www.keralacm.gov.in

In this souvenir..........

ആമുഖ കുറിപ്പ്...

മൂന്നാറിൻെറ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന് ഒരു നൂറ്റാണ്ട് പൂർത്തിയാകുകയാണ്. 1877ൽ ഒന്നാം പൂഞ്ഞാർ കരാറിനെ തുടർന്ന് കണ്ണൻ ദേവൻ മല ജോൺ ദാനിയേൽ മൺട്രോ പാട്ടത്തിന് എടുത്തതിൻെറ തുടർച്ചയായി അധിനിവേശം ആരംഭിച്ച മൂന്നാർ, പ്ലാൻേറഷൻ ടൗൺ ആയി വികസിച്ചത് തേയിലയുടെ വരവോടെയാണ്. 1894ൽ ഫിൻലേ മ്യൂർ കമ്പനിയുടെ 'ഉടമസ്ഥതയിലേക്ക്' കണ്ണൻ ദേവൻ ഹിൽ പ്രൊഡ്യൂസ് കമ്പനിയായി മാറിയതോടെ മൂന്നാറിൻെറ വികസനം ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ, 1924ലെ മഹാപ്രളയം മൂന്നാറിനെ തകർത്തെറിഞ്ഞു. മൂന്നാർ ടൗൺ തുടച്ച് നീക്കപ്പെട്ടു. കിഴക്കോട്ടുള്ള റെയിൽവേ പാത തകർന്നു. വടക്കോട്ട് ഉടുമലയിലേക്കുള്ള റോഡ് പെരിയവര ഭാഗത്തും തലയാറിലും തകർന്നു. പടിഞ്ഞാറേക്കുണ്ടായിരുന്ന ആലുവ-മൂന്നാർ റോഡ് ഗതാഗത യോഗ്യമല്ലാതായി. തീർത്തും മൂന്നാർ ഒറ്റപ്പെട്ടു. റോയൽ സ്റ്റുഡിയോ സ്ഥാപകൻ പരംജ്യോതി നായിഡുവിൻെറ കാമറകളാണ് അന്നത്തെ മഹാപ്രളയത്തിൻെറ സാക്ഷി. അവിടെ നിന്നാണ് മൂന്നാറിൻെറ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ ഇഛാശക്തിയാണ് ഇതിന് കാരണമായത്. പുതിയ ടൗൺ നിർമ്മിച്ചു. ഇനിയൊരു പ്രളയമുണ്ടായാൽ വെള്ളം കയറി കടക്കുള്ളിലെ സാധന സാമഗ്രഹികൾ നശിക്കരുതെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ബസാർ ഉയർത്തിയാണ് നിർമ്മിച്ചത്.

1924 മുതൽ 2024വരെയുള്ള 100 വർഷത്തെ നേട്ടങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സ്മരണികയായി ഇതു മാറണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്. വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയമാണ് ലഭിച്ചത്.

1924ലെ പ്രളയത്തിന് ശേഷമാണ് മൂന്നാറിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കമാകുന്നത്. മാടുപ്പെട്ടിയിലായിരുന്ന കമ്പനി ആസ്ഥാനം മൂന്നാറിലെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ മന്ദിരത്തിലേക്ക് മാറ്റി. കിഴക്കോട്ടേക്കുണ്ടായിരുന്ന റെയിൽപാതക്ക് പകരം ചരക്ക് നീക്കത്തിന് ലോറി സർവീസ് ആരംഭിച്ചു. റോപ്‌വേ സംവിധാനം നിലവിൽ വന്നതോടെ ലോറികൾ ബസുകളാക്കി മാറ്റി. ടോപ് സ്റ്റേഷൻ, ഉടുമൽപ്പേട്ട റൂട്ടുകളിൽ ബസ് സർവീസ് ആരംഭിച്ചു. പെരിയവരയിലായിരുന്ന ജനറൽ ആശുപത്രി ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റി. അടിമാലി, നേര്യമംഗലം വഴി കോതമംഗലത്തേക്ക് പുതിയ റോഡ് തുറന്നു. മാങ്കുളത്തെ റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റ് നിർത്തലാക്കി. കാപ്പിയും സിങ്കോണയും അവസാനിപ്പിച്ച് തേയിലയിലേക്ക് മാത്രമായി ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു. പുതിയ ഫാക്ടറികൾ സ്ഥാപിച്ചു. യന്ത്രസാമഗ്രഹികൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്തു. വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ പ്രവർത്തനം നിലച്ച മൂന്നാർ തേയില ഫാക്ടറി കെട്ടിടത്തിൽ ഇംഗ്ലിഷ് ഹൈസ്കുൾ സ്ഥാപിച്ചത് 1926ൽ. അതിന് മുമ്പായി 1918ൽ മൂന്നാറിലെ ആഗ്ലോ ഇൻഡ്യൻ തമിഴ് പ്രൈമറി സ്കുൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. 1955 നവംബർ 23ന് സ്കുളുകൾ സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു.

കുണ്ടളയിൽ രാജ്യത്തെ ആദ്യ ആർച്ച് ഡാം നിർമ്മിച്ചത് 1947ലാണ്. മാടുപ്പെട്ടി ഡാമിൻെറ നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയതും 1947ൽ. രണ്ടും പള്ളിവാസൽ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതിയുടെ സ്റ്റോറേജ് ഡാമുകൾ. യൂണിയനുകളുടെ രൂപീകരണം, ദേവികുളം നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്നിവ ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ. പള്ളിവാസൽ നിയമസഭാ മണ്ഡലം രൂപീകരണവും ഇതിനിടെ സംഭവിച്ചു. 1954ലെ തിരു-കൊച്ചി നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പള്ളിവാസൽ മണ്ഡലവും ഉണ്ടായിരുന്നു-ഒരിക്കൽ മാത്രം. ഐക്യ കേരളത്തിൻെറ പിറവിയെ തുടർന്ന് ദേവികുളം ദ്വയാംഗ മണ്ഡലമായിരുന്നു. അതിർത്തിയിലെ ചിന്നാർ തുടങ്ങി അങ്ങ് മുണ്ടക്കയം വരെ ദേവികുളം നിയോജകമണ്ഡലമായിരുന്നു. രണ്ട് അംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും. 1957ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എൻ.ഗണപതിയും റോസമ്മ പുന്നൂസും വിജയിച്ചു. ആദ്യ നിയമസഭയിലെ പ്രോടെം സ്പീക്കർ റോസമ്മ പുന്നൂസായിരുന്നു. ജനറൽ വിഭാഗത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കോടതി അസാധുവാക്കിയതിനെ തുടർന്ന് ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പ്. വീണ്ടും റോസമ്മ പുന്നൂസിന് വിജയം. എന്നാൽ, 1960ൽ പരാജയപ്പെട്ടു. പിന്നിട്ട് ഏകാംഗ മണ്ഡലമായി മാറി. മൂന്നാർ പ്രവർത്തന മണ്ഡലമാക്കിയ സി എ കുര്യൻ 1996ൽ നിയമസഭയുടെ ഡപ്യൂട്ടി സ്പീക്കറായി ചുമതലയേറ്റതും ചരിത്രം.

മൂന്നാർ പഞ്ചായത്ത് നിലവിൽ വന്നതും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലാണ്-1961 ജനുവരി 24ന്. അതുവരെ പള്ളിവാസൽ പഞ്ചായത്തിൻെറ ഭാഗമായിരുന്നു.

നിരവധിയായ സമരങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ മൂന്നാർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. 1958ലെ തോട്ടം തൊഴിലാളി സമരത്തിലാണ് ഗൂഡാർവിളയിലെ ഹസൻ റാവുത്തറും പാപ്പമ്മാളും പോലീസ് വെടിയേറ്റു മരിച്ചത്. കേരളത്തിൻെറ ധവള വിപ്ലവത്തിൻെറ ഗർഭഗൃഹമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മാടുപ്പെട്ടിയിൽ ഇൻഡോ സ്വിസ് പ്രോജക്ട് സ്ഥാപിച്ചതും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ-1963ൽ. ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടാമത്തെ ഇൻസ്റ്റൻറ് തേയില ഫാക്ടറി നല്ലതണ്ണിയിൽ ആരംഭിച്ചത് 1964ലാണ്. ടാറ്റയുടെ മൂന്നാർ പ്രവേശനം കൂടിയായിരുന്നു ഇൻസ്റ്റൻറ് ടി ഫാക്ടറി. പിന്നിട് ഒരു വ്യാഴവട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ-1976ൽ മൂന്നാറിലെ തേയില തോട്ടങ്ങളിൽ ടാറ്റയുടെ പങ്കാളിത്തം വന്നു. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി അങ്ങനെ ടാറ്റാ ഫിൻലേയായി. 1983ഓടെ മൂന്നാറിലെ വിദേശ യുഗം അവസാനിക്കുകയായിരുന്നു. ഫിൻലേ കമ്പനി പൂർണമായും പിന്മാറി. 1983 മാർച്ച് ഒന്നിന് ടാറ്റാ-ഫിൻലേ എന്നത് എന്നത് ടാറ്റാ ടി ആയി മാറി. ഫെറ നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരന്നു ഇതിൻെറ തുടക്കം. ടാറ്റാ-ഫിൻലേയായി മാറിയതോടെ വിദേശ പ്ലാൻറർമാരുടെ മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഫിൻലേയുടെ പിന്മാറ്റത്തോടെ ജനറൽ മാനേജർ

എം ആർ പി ലാപ്പിൻ ഒഴികെയുള്ളവർ മടങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1986ൽ അദേഹവും മടങ്ങി. ഇന്നദേഹം ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. ഭാര്യ അസുഖ ബാധിതയും. ഈ സ്മരണികയിലേക്ക് ഒരു ഓർമ്മ കുറിപ്പ് കിട്ടുന്നതിന് വേണ്ടി അവർക്ക് എഴുതിയിരുന്നു. ടാറ്റാ ടീക്ക് പിന്നെയും മാറ്റം സംഭവിച്ചു. അതാകട്ടെ ലോകമാകെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട, ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന മാറ്റവും. 2005ൽ കമ്പനി ജീവനക്കാർക്ക് ഓഹരി പങ്കാളിത്തം നൽകി കൊണ്ടാണ് വലിയ മാറ്റത്തിലേക്ക് നീങ്ങിയത്. എപ്രിൽ ഒന്നിന് കണ്ണൻ ദേവൻ ഹിൽസ് പ്ലാൻേറഷൻസ് കമ്പനിയെന്ന കെഡിഎച്ച്പി കമ്പനി നിലവിൽ വരുമ്പോൾ 12500 ജീവനക്കാർക്ക് ഓഹരിയുണ്ടായിരുന്നു. 1896ൽ ആരംഭിച്ച കെഡിഎച്ച്പി കമ്പനി 2005ൽ തിരിച്ചു വന്നു-ചെറിയ മാറ്റത്തോടെ.

ടാറ്റായുടെ കാലത്താണ് വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കിയത്. അതിൽ പ്രധാനം മാടുപ്പെട്ടിയിലെ ഹൈറേഞ്ച് സ്കൂൾ ആയിരിക്കും. 1985ൽ ആരംഭിച്ച ഹൈറേഞ്ച് സ്കൂളിലൂടെ നിരവധിയായ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ മക്കൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടി. മൂന്നാറിലെ ലയങ്ങളിൽ നിന്നും സിവിൽ സർവീസിലും വിദ്യാഭ്യാസ-എൻജിനിയറിംഗ്-മെഡിക്കൽ മേഖലയിലും എത്രയോ കുട്ടികൾ എത്തി. മാനസിക വൈകല്യമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് തണലായി സൃഷ്ടി സ്ഥാപിച്ചതും ടാറ്റായുടെ കാലയളവിൽ. ചെണ്ടുവരയിലെ ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ തേയില ഫാക്ടറിയും മാടുപ്പെട്ടിയിലെ പൂർണ്ണമായും ആട്ടോമാറ്റിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫാക്ടറിയും തേയില പാക്കറ്റിംഗ് സെൻററുകളും ടാറ്റയുടെ സംഭാവന. ചെണ്ടുവരയിൽ ഓർഗാനിക് തേയില വന്നു. കായിക രംഗത്തും വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകി. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് നല്ലൊരു ആശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചില്ലെന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നുണ്ട്.

മൂന്നാറിൽ കോളജും എൻജിനിയറിംഗ് കോളജും ടിടിഐയും സ്ഥാപിച്ചതും 1990കൾക്ക് ശേഷം.

1971ലെ കണ്ണൻ ദേവൻ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ നിയമമാണ് മൂന്നാർ കണ്ട കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രധാന സംഭവം. തേയില കൃഷിക്കും അനുബന്ധ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഭൂമി കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിക്ക് നൽകി ബാക്കി സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു. ഇതിൻെറ തുടർച്ചയാണ് വരയാടുകൾക്ക് വേണ്ടി രാജ്യത്ത് ആദ്യമായി രാജമല കേന്ദ്രമാക്കി 1975 മാർച്ച് 31ന് വന്യജീവി സങ്കേതം പ്രഖ്യാപിച്ചത്. തുടർന്ന് 1978 മെയ് 19ന് സംസ്ഥാനത്തെ ആദ്യ നാഷണൽ പാർക്കായി ഇരവികുളം-രാജമല മാറി. പുക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ആദ്യ സംരക്ഷിത പ്രദേശവും മൂന്നാർ മലകളിലാണ്. വട്ടവട പഞ്ചായത്തിലെ കുറിഞ്ഞി കാടുകൾ 2006 ഒക്ടോബർ ആറിന് വന്യജീവി സങ്കേതമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിടെയിലെ സംഭവം. ആനമലചോല, മതികെട്ടാൻ ചോല, പാമ്പാടുംചോല എന്നി നാഷണൽ പാർക്കുകളും മൂന്നാർ മലകളുമായി തൊട്ടടുത്താണ്. രാജമലയിൽ ട്രൗട്ട് മൽസ്യങ്ങൾക്കായി ഹാച്ചറി തുറന്നത് 1941ൽ.

കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്ത മാങ്കുളത്തെ ഭൂമി ഭൂരിഹത കർഷകർക്ക് പതിച്ചു നൽകി. ഇന്ന് നല്ലൊരു പട്ടണമായി മാങ്കുളം മാറി. പ്രത്യേക പഞ്ചായത്തുമാണ്. മൂന്നാർ പഞ്ചായത്ത് വിഭജിച്ചാണ് 2010ൽ ഇടമലക്കുടിയെ സംസ്ഥാനത്തെ ആദ്യ ഗോത്രവർഗ പഞ്ചായത്തായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. വീണ്ടും മൂന്നാറിനെ വിഭജിച്ച് ദേവികുളം പഞ്ചായത്തും രൂപീകരിച്ചു. ദേവികുളം പോസ്റ്റ് ആഫീസിന് 100 വയസ് പൂർത്തിയായത് 1998ൽ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ മൂന്നാർ പോസ്റ്റ് ആഫീസിലെ പോസ്റ്റ് ബോക്സ് നമ്പർ 9 നൂറ്റാണ്ട് പൂർത്തിയാക്കിയത് 2020ലാണ്. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെതാണ് പിബി നമ്പർ 9. 1924ൽ പുതുക്കി പണിത ബസാറിൽ 1987ലുണ്ടായ അഗ്നി ബാധയെ തുടർന്നാണ് അതേ വർഷം മൂന്നാറിൽ ഫയർ സ്റ്റേഷൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. യാദൃശ്ചികമെന്നോളം മൂന്നാർ സ്വദേശിയായ ജോ കുരുവിളയാണ് സ്റ്റേഷൻ ആഫീസറായി ചുമതലയേറ്റത്. മൂന്നാർ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർഥിയായിരിക്കെ ഷോട്ട്പുട്ടിൽ ദേശിയ റിക്കാർഡിനുടമയാണ് ജോ.

ടൂറിസം ഭൂപടത്തിൽ മൂന്നാറിനെ എത്തിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിടുന്നത് 1978ലാണ്. അന്ന് ആരംഭിച്ച പുഷ്പ-ഫല-സസ്യ പ്രദർശനം ഇതിൻെറ ഭാഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ജനകീയ പങ്കാളിത്തമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1982ലാണ് ജനകീയ പങ്കാളത്തിത്തോടെ മൂന്നാർ മേള ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, കുറിഞ്ഞി പൂവിൻെറ കാര്യം പറഞ്ഞത് പോലെയാണ്, ഇടക്കിടെ മാത്രമാണ് മേള നടക്കുക. 1989ൽ ഒരു സംഘം യുവാക്കൾ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് സംഘടിപ്പിച്ച സൈക്കിൾ യാത്രയും മൂന്നാർ ബ്രോഷറും സഞ്ചാരികളിൽ മൂന്നാറിനെ കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശം നൽകി. മൂന്നാറിൽ ഡിടിപിസിയുടെ ഇൻഫർമേഷൻ സെൻറർ തുറക്കുന്നതും മാടുപ്പെട്ടിയിൽ ബോട്ടിംഗ് ആരംഭിക്കുന്നതും ദേവികുളത്ത് സ്പൈസസ് പാർക്ക് ആരംഭിക്കുന്നതും മൂന്നാറിൽ ബ്ലോസം പാർക്ക് തുറക്കുന്നതമൊക്കെ ഇതിന് ശേഷമാണ്. ഇന്ന് ടൂറിസമാണ് മൂന്നാറിൻെറ വരുമാനം. എന്നാൽ, സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞാൽ വിനോദ സഞ്ചാരികൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന ചോദ്യം ബാക്കി. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന വിനാദ സഞ്ചാര കേന്ദ്രത്തിൽ സിനിമ തിയേറ്റർ ഇല്ലെന്നത് നാണക്കേട്. കൊട്ടകയേക്കാളും ലാഭം റിസോർട്ടായതിനാൽ തിയേറ്ററിന് ലഭിച്ച സ്ഥലം 'തരം മാറ്റി'.

2015ലെ പൊമ്പിളൈ ഒരുമ സമരവും മറ്റൊരു ചരിത്രം. ബോണസിന് വേണ്ടി സ്ത്രികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ സമരം രാജ്യാന്തര ശ്രദ്ധ നേടി. സമരം വിജയിച്ചു. എന്നാൽ, ആ സ്ത്രി മുന്നേറ്റം അതോടെ അസ്തമിച്ചു.

ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യമായി ടി മ്യൂസിയം തുറക്കുന്നത് മൂന്നാറിലാണ്-2004ൽ. മൂന്നാറിൻെറയും തേയിലയുടെയും ചരിത്രം പറയുന്ന മ്യൂസിയം. ഈ മ്യൂസിയത്തിൽ മൂന്നാർ മേഖലയുടെ സംസ്കാരം അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സെക്ഷൻ കൂടി വേണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവരോട് അഭ്യർഥിക്കുന്നു. ആദിവാസി വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന മുതുവാർ, മന്നാൻ, ഹിൽപുലയ തുടങ്ങിയർ അഞ്ചുനാട് ഗ്രാമക്കാർ, തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ എന്നിവർ ആദ്യകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിവിധ വാദ്യസംഗീത ഉപകരണങ്ങളും മറ്റു ആയുധങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഒരിടം. ഒപ്പം മ്യൂസിയത്തിന് പുറത്ത് ആദ്യ തീവണ്ടിയുടെ മാതൃകയും ആകാം.

1974 ഏപ്രിൽ 29ന് കരടിപ്പാറയിൽ കെഎസ്ആർടിസി ബസ് മറിഞ്ഞു 34 പേരും, 1979 ജനുവരി 19ന് ലോകാർഡ് ഗ്യാപ്പിൽ പിആർസി ബസ് മറിഞ്ഞു 35 പേരും 1984 നവംബർ 7ന് ഹെലികോപ്ടർ കാണാനുള്ള ഓട്ടത്തിനിടെ ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിന് സമീപത്തെ ആട്ടുപാലം തകർന്ന് 14 വിദ്യാർഥികളും മരിച്ചത് മൂന്നാറിൻെറ നൊമ്പരമാണ്. 2020 ആഗസ്ത് ആറിന് രാത്രിയിൽ ഉണ്ടായ ഉരുൾപ്പൊട്ടലിൽ പെട്ടിമുടി ഡവിഷനിലെ 70 പേർ മരിച്ചത് മൂന്നാറിൻെറ ഹൃദയത്തിനേറ്റ ആഴത്തിലുള്ള വേദനയാണ്. നല്ലതണ്ണി റോഡിലും അന്തോണിയാർ കോളണിയിലും ഉരുൾപ്പൊട്ടലുണ്ടായി നിരവധി ജീവനുകൾ നഷ്ടമായതും ദു:ഖമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

2018ലെ പ്രളയവും മൂന്നാറിന് നഷ്ടങ്ങൾ വിതച്ചു. പഴയ മൂന്നാറിലെ വർക്ഷോപ്പ് ക്ലബ്ബിനെ ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്ന ആട്ടുപാലവും ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബിന് സമീപത്തെ ആട്ടുപാലവും ഒലിച്ചു പോയി. ആറിൻെറ തീരത്തെ കടകളിലും സ്കൂളിലുമടക്കം വെള്ളം കയറി.

മൂന്നാർ വലിയ മാറ്റത്തിൻെറ പാതയിലാണ്. തേയില കൃഷി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തമിഴ്നാടിൽ നിന്നാണ് തൊഴിലാളികൾ എത്തിയത്. മറ്റെല്ലായിടത്തും തൊഴിലിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥ നിലനിന്നപ്പോൾ ഇവിടെ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് താട്ടുകെട്ടി പണിക്കിറങ്ങി. ചില കുലതൊഴിലുകൾക്കിടയിൽ മാത്രമാണ് വിത്യാസമുണ്ടായത്. എങ്കിലും എല്ലാവരും, ജാതി വിത്യാസമില്ലാതെ ഒരേ ലയത്തിൽ താമസിച്ചു. സ്റ്റാഫ് ജീവനക്കാരായി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്ത് നിന്നുള്ളവരും എത്തി. സർക്കാർ ജോലി രാജിവെച്ചു കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ സ്റ്റാഫായി ജോലിക്കെത്തിയവരുമണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് സ്ഥിതി മാറി. തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെയും സ്റ്റാഫ് ജീവനക്കാരുടെയും മക്കൾ പുറത്ത് ജോലി തേടി പോകുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ മക്കൾ മാനേജ്മെൻറ് സ്റ്റാഫായും മാറി. സ്വഭാവികമായും വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നുള്ള തൊഴിലാളികൾ ഇവിടെയും എത്തി. മിക്ക എസ്റ്റേറ്റുകളിലും ഹിന്ദി തൊഴിലാളികളാണ്. വൈകാതെ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ അവരായി മാറും. പ്ലാൻേറഷൻ ലേബർ ചട്ടത്തിൽ പൊളിച്ചെഴുത്തു വേണ്ടി വരും. ഇപ്പോഴത്തെ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ ഹിന്ദി അദ്ധ്യാപകർ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന കാലവും വിദൂരമല്ല, മൂന്നാർ ടൗണിലും മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയാണ്. പഴയ വ്യാപാരികളുടെ തലമുറ മൂന്നാറിൽ നിന്നും മടങ്ങുകയാണ്. ആദ്യകാല സ്ഥാപനങ്ങൾ പലതും കൈമാറി കഴിഞ്ഞു.

മൂന്നാറിൻെറ ഒരു നൂറ്റാണ്ട് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, മൂന്നാർ എന്തു നേടി എന്നും ചർച്ച ചെയ്യണം. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുണ്ടായ മാറ്റം, ദേശിയ പാത, സംസ്ഥാന പാതകൾ, സ്വകാര്യ റിസോർട്ടുകൾ.... വിനോദ സഞ്ചാരികളുടെ വർദ്ധനവിന് അനുസരിച്ച് ബസ് സർവീസുകൾ..... തലങ്ങും വിലങ്ങും ആട്ടോ റിക്ഷകൾ, വാഹനങ്ങൾ... കഴിഞ്ഞു. ഇതല്ലേ മൂന്നാർ. വാഹനങ്ങളുടെ പാർക്കിംഗ്., ടൗണിൽ അൽപസമയം വിശ്രമിക്കാനുള്ള സൗകര്യം, ബസ് വെയ്റ്റിംഗ് ഷെഡ്, വായനശാല, കുട്ടികൾക്ക് മുല കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം, നല്ലൊരു ആശുപത്രി ഇതൊക്കെ ഏതൊരു ടൗണും സ്വപ്നം കാണുന്നതല്ലേ? നടപ്പാതയിലും നടപ്പാലത്തിലും കയ്യേറ്റം വെറെ എവിടെയെങ്കിലും കാണാനാകുമോ? മൂന്നാറിൻെറ പരിസ്ഥിതി ഗരുതരമായ ഭീഷണി നേരിടുകയാണ്. തേയിലയുടെ ഗുണത്തെയും രുചിയേയും ഇതു ബാധിക്കും. കാലാവസ്ഥ മാറിയാൽ മൂന്നാറിന് ഉയരം മാത്രമെ ഉണ്ടാകു—ഉയരത്തിൻെറ ഗുണം ഉണ്ടാകില്ല. ടൂറിസത്തിലുടെയും മുതിരപ്പുഴയിലെ വൈദ്യൂതി ഉൽപാദനത്തിലുടെയും നാഷണൽ പാർക്കിലുടെയും സർക്കാരിന് ലഭിക്കുന്ന വരുമാനത്തിൻെറ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം മൂന്നാറിൻെറ പരിസ്ഥിതി പുന:സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി മാറ്റി വെക്കണം.

ഓൾഡ് സ്റ്റുഡൻറസ് അസോസിയഷനെ കുറിച്ചും പറയണമല്ലോ? 2017 നവംബർ 12ന് ആരംഭിച്ച വാട്സാപ്പ് ഗ്രൂപ്പാണ് പിന്നിട് സംഘടനയായി മാറിയത്. 2022 നവംബറിൽ മൂന്നാർ ഗവ.ഹൈസ്കുളിൽ സംഘടിപ്പിച്ച പൂർവ്വ വിദ്യാർഥി സമ്മേളനവും ചരിത്ര സംഭവമായി മാറി. തമിഴ്നാടിൽ നിന്നടക്കം മുതിർന്ന അംഗങ്ങൾ എത്തി ചേർന്നു. പൂർവ്വ വിദ്യാർഥിനികളുടെ പങ്കാളിത്തവും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ഇതേ തുടർന്നാണ് പ്രളയത്തിൻെറ നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ഓർമ്മകൾ ഉണർത്തുന്ന പരിപാടിയെ കുറിച്ച് ആലോചിച്ചത്. ഇനി സ്കൂളിൻെറ നൂറാം വാർഷികത്തിലേക്ക് കടക്കണം. 2026ലാണ് 100 വർഷം പൂർത്തിയാകുന്നത്. 2025ൽ ആഘോഷം ആരംഭിക്കണം. ഒരു വർഷം നീളുന്ന പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം.

കണ്ണൻ ദേവൻ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ നിയമം വന്നതിന് ശേഷം സർക്കാർ നിയമിച്ച ദേവസ്യ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിന് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നും ഈ നിയമം വന്നതിന് ശേഷമുള്ള കണ്ണൻ ദേവൻ കുന്നുകളുടെ മാറ്റം സംബന്ധിച്ചും പഠിക്കാൻ വിദഗ്ദ സമിതിയെ നിയമിക്കണമെന്ന് സർക്കാരിനോട് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

ഇടമലക്കുടിയെ കുറിച്ചും അവിടുത്തെ മുതുവാർ സമുദായത്തിൽപ്പെടുന്നവരെ കുറിച്ചും രണ്ടു വാക്ക്. അവ

രായിരുന്നു മൂന്നാറിൽ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്നത്. കണ്ണകി കഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് അവരുടെ ഐതീഹ്യമെങ്കിലും അവർ, കണ്ണൻ ദേവൻ മലകളിൽ ജീവിച്ചു തുടങ്ങുന്നത് പൂഞ്ഞാർ രാജഭരണകാലത്താണ്. മൂന്നാറിലായിരുന്നു തുടക്കം. വികസനം എത്തുന്നതനുസരിച്ച് അവർ കാടു കയറി. ആനച്ചാൽ, ചെങ്കുളം, ചിന്നക്കനാൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ പാലായനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ എത്തപ്പെട്ടത് ഇടമലക്കുടിയിൽ. വനസംരക്ഷകർ കൂടിയാണവർ. അന്നും ഇന്നും കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ കരുതൽ ഉണ്ട്.

ഇടമലക്കുടി കേരളത്തിലെ ആദ്യ ഗോത്രവർഗ പഞ്ചായത്തായി മാറുകയും തദ്ദേശ ഭരണം നിയമപ്രകാരം അവരിലേക്ക് കൈമാറുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇടമലക്കുടിയുടെ ആസ്ഥാനമായ സൊസൈറ്റക്കുടി വരെ റോഡ് വന്നു. ജീപ്പ് യാത്രയായി. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സൗകര്യങ്ങളായി. ഹൈസ്കൂൾ, ആശുപത്രി തുടങ്ങിയ സൗകര്യങ്ങൾ ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാ പഞ്ചായത്തിലും ഹൈസ്കൂൾ എന്ന നയം ഇടമലക്കുടിക്കും ബാധകമാകണം. പെട്ടിമുടിക്കും ഇടമലക്കുടിക്കും ഇടയിൽ സൗകര്യപ്രദമായ സ്ഥലത്ത് ഹൈസ്കൂൾ, ആശുപത്രി, പഞ്ചായത്ത് ആഫീസ്, മറ്റു ആഫീസുകൾ, ക്വാർട്ടേഴ്സുകൾ, ഹോസ്റ്റലുകൾ തുടങ്ങിയവ സ്ഥാപിച്ചാൽ അതായിരിക്കും സൗകര്യപ്രദം. അവരുടെ തനത് സംസ്കാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. ഇവരുടെ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള കവിയാണ് അശോകൻ മറയൂർ. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കവിതാസമാഹാരത്തിന് കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിരുന്നു.

ആമുഖ കുറിപ്പ് നീണ്ടു പോയി. സദയം ക്ഷമിക്കുക.... കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഉണ്ടാകാം. എങ്കിലും.....

ഇതിലെ ലേഖനങ്ങളിലെ കാഴ്ചപ്പാടും അഭിപ്രായങ്ങളും ലേഖകരുടേത് മാത്രമാണ് എന്നുകൂടി അറിയിക്കുന്നു

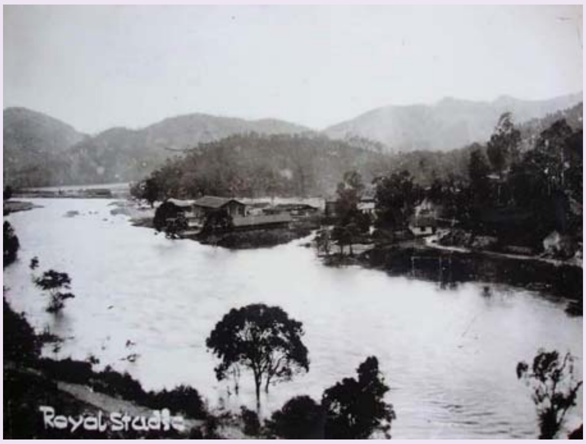
നന്ദി
എം.ജെ ബാബു

THE 1924 CYCLONE

Mrs Violet A Ff Martin

The cyclone of 1924 was indeed a great event. The burst of the monsoon was normal, June opened with a fairly good rainfall and with the usual welcome high westerly winds. Planting was in full swing. The new openings were getting on apace. All plant- ing supplies had been attended to. The usual lull came with the outbreak of the monsoon. Since July rains on the east end of the district are not so certain as they are on the west and south-west sides; shading was brought into effect. This particular July started mildly although with plenty of rain. Road repairs were being watched and bridges strengthened. Our yearly “Ardi” holiday pro- mised to be a week-end of fine weather as the rain had been incessant during the first 12 days of July. The Tuesday previous to our Satur- day and Sunday holidays opened with very heavy monsoon rain but with little wind. By 10 o’clock the wind rose somewhat and the rain increased to a heavy downpour. Coolies knocked off work, and were brought in to the Factory with what leaf they had plucked, and it was satisfactory to feel that an attempt at work had been made in spite of the heavy rain. At Chundavurrai, where the writer was, 4.40 inches of rain had fallen from 6 a.m. to 12 noon- an unusually large amount for July. The rain was worse during the afternoon, and a visitor who arrived then, spoke of the water as being near the top of the bridges in some places.

Early in the morning of the 16th July the rainfall at Chunda- vurrai was measured again, the total being 7.77 inches. News came up from the factory that the bridge near the muster ground had gone, the lines were cut off, and that the only bridge by which to reach the bungalow was barely two feet above water. Great was the excitement! A tour of inspection was suggested. Our guests, the Manager and his young daughter, went to have a look round. The rain being very heavy still they were soon soaked through, but per- severance in plodding on to the factory brought many sights to their astonished gaze. A huge land- slip had taken part of the cart-road away and carried all the debris towards the back of a set of 20-room coolie lines. The earth and water were pressing heavily against the middle of the houses and the occupants were at once turned out. To save the rest of the rooms two brave car- penters went up to saw through the rafters and so separate off the threatened part of the building. This was accomplished just in time. The next night two rooms were carried away into the river. A huge flow of mud and trees followed them. The adventurous inspecting group tried to cross back to the bungalow by the north- east way so as not to have to retrace their steps, for to do this would have been almost impossible and entirely unsafe. The crossing of the river was accomplished by sheer pluck; with feet on one fallen stem of a red-gum tree, and with hands on another about. 32 to 42 feet distant, they crossed the violently rushing torrent. Their position was very unsafe, for no help could possibly have been given by coolies. It was not possible to walk upright, for neither tree was thick enough to balance on.

On the night of the 16th, the rain was still heavier. people on the eastern side wondered what was happening to their western neighbours. Five of the seven bridges on the main road to the Chundavurrai Estate being lost, we had great difficulty in communicating with Ellapatty and Chittavurrai. The fresh food supplies were taken by coolies going two together. The Victoria Bridge Rice Store was almost lost to view because of a huge land- slip. The rail of our tram-line was quite blocked up. No news came through. We decided to send fresh mutton, vegetables

and eggs, etc., out to Sothuparai and Thenmalai. The small, unbridged rivers were almost impassable. Three men keeping together were able to reach the Sothuparai ridge. Here they met coolies sent out to communicate with the east side. These men exchanged loads and returned to their estates and our men arrived back the next day with news from that side.

At Sothuparai long coolie lines were completely carried away. Most of the coolies were saved with great difficulty, but seven or eight were drowned or rather buried alive in the mire and water. The Manager saved some lives and housed the coolies in his own house.

The Gundumalai did not suffer so much as other places. news from Mattupatty and Palaar came through first. Mr. Lee, Assistant General Manager, was, with Mrs. Lee, living in the Manager's bungalow at Mattupatty, a pretty and well-built place, on the same plan as that of the Residency now standing at Korandakad.

On the night of Thursday the 17th July, the storm had still not abated. The rainfall of Tuesday and Wednesday reached 10 and 12 inches respecively. On those two days things were becoming more serious. When Mr. Lee had finished dinner he went to the back of the house and listened to the roar of the waters rushing past the house down a small ravine. Suddenly a servant shouted, "Water is coming into the kitchen," and ran to tell the master. At that same moment a huge log came, end-on, clean out through the kitchen wall and carried away with it the kitchen and side verandah. The cook's life was just saved. The back of the bunga- low was now under the pressure of the hill, and the bank cutting was giving way. It was decided to abandon the building. Mr. and Mrs. Lee were helped over to the garage, got into the car for safety, and, with rugs and a small light, remained there the rest of the night. The servants getting off to the unthreatened side of the house,awaited results. At the back of the house was a row of bath- rooms cach of which adjoined a bedroom opening off the centre passage. These were soon buried and most of the saman smashed and made unfit for use. With great difficulty Mr. and Mrs. Lee moved to the present Mattupatty bungalow, sharing with Mr. and Mrs. Wright.

Munnar bazaar during floods, 1924.

The old bungalow previously occupied by the General Mana ger, and vacated when he moved to Ladbrooke House in 1918, also suffered badly. Later the house was partly pulled down and turned into an assistant's house.

The factory at Mattupatty was completely surrounded by the river, the lower storey, rollers, engines and all being under water. The water-pipe line for the turbine was smashed and torn away, and the whole valley was turned into a sandy sea, the rushing water carrying everything before it. A fine herd of cattle was washed away and drowned in the shed where it was housed. Coolie lines on the low level were also carried away and there were some casualties. The water rose almost to the level of the present Post Office. The big bridge was under water.

A huge land-slip took place above the bridge, on the right side of the river above the Guderale road. This blocked the water flow and it banked up all that day and night. The next day (Friday the 18th) when Mr. Grant and Mr. Cullen, who were living in Mr. Hill's' old house, met some others on the Munnar old bridge which crossed to the town just below Hill's Bungalow, they saw that the

water was very nearly over the top of the bridge and that logs were being pushed under to keep the bridge from being damaged. Suddenly about 5-30 p.m. the water began to come back and rise fast, and it was noticed that an old building then occupied by Marikar was being inundated. This was very surprising. People were told to move their goods as fast as possible and clear back up the hill. The Catholic Church sheltered many but the water came right up to St. Antony's Chapel. The story goes that when the water level touched that, it receded. The cause of this sudden rise of water was that the natural bund at Mattupatty had at last burst. It had held up a vast amount of water and this suddenly being released came down in a huge mass. A Munnar it carried away the old Circar bridge on the south side of the Headquarters office, raised the water-level over the bazaar four feet, and carried off the old bridge. The skeletons of these bridges remain an eye- sore to us all to this day as we drive round. As the huge volume of water rushed on carrying all with it, the next buildings to be in danger were the old Munnar factory, the coolie lines near, the workshop and the school, and of course the Munnar Supply Asso- ciation building situated just on the bank of the river.

The Munnar factory was much damaged, the lower floor being flooded completely; the electric power was running at the time, but the Manager had the current switched off, as it was a danger to those trying to save records and papers.

The south coolie lines were completely carried away and some 30 coolies lost.

The M.S.A. Manager realized the danger early and was busy moving the flour, sugar and perishable goods up into the loft all day, taking candles and matches with him in case he was not able to get out. The water rose and was rushing along over five feet high. This was discovered too late to leave the premises that night and rain was falling in sheets all the time. Very early the next morning Messrs. Marshall, Crask and Ranicar came to see what they could do to rescue the Manager. They found him in the loft with a few of his staff. By throwing a rope into the M.S.A. from the cenotaph they managed to fasten a big rope to one of the pillars of the porch; Crask then got over although he was nearly carried off his feet.

The little soda-maker, in attempting to come over alone hold- ing the rope, was washed away and drowned to the horror of those around. Curiously enough the small bridge in front of the M.S.A. Manager's bungalow was not damaged. Crossing it waist deep was not easy but as the water was not swift, it was possible. In the old days the big Munnar river used to disappear underground at the gap and appear again above the present Pullivasal Falls. After the 1924 floods and cyclone, it was blocked with stones and sand. It was then used for the new water scheme for obtaining electric power on the west side of the river. The Pullivasal Power House was much damaged but although rendered unsafe for the future it could be used. It was moved a bit farther from the riverside and remained there until the new machinery was put up in 1926 and 1927.

And how did the flood treat Letchimi and Sevenmalai, Kalaar and Rajamalai? Mr. and Mrs. Murry on Sevenmalai suffered a good deal. A huge landslip came during one night and fell on the right side of the house. The heavy earth threatened to carry the house away. It was impossible for Mrs. Murry to remain alone, so she went to the factory, Mr. Murry being with Mr. Marshall keeping watch at the M.S.A. Letchimi was cut off for three days. We were quite anxious to be able to get some news of Mr. and Mrs. G. Strachan and their family; the roads were completely blocked but the bungalow and factory were not damaged. Several lines suffered badly and casualties accrued. The rainfall on the 16th July was 28 inches 75 cents. In nine hours of daylight 16 inches was measured accurately; the small rain-gauge holding only five inches of water at one time, overflowed in the night. The total rainfall for July was 171.20; the year's total was only 225 inches against 352.89 in 1924.

Going farther west and north we come to Kalaar Estate; this is low-lying and has a heavy rainfall even in a usual monsoon. In 1924, heavy rain commenced there at 10-30 a.m. 15th July. That day the rain-gauge registered 21.13. Next day the fall was 28.66. For the week ending 20th July, 93 inches were registered; and the rainfall during the month was 175.19. These figures measure the rain from the 11th to the 25th July only and showed that the rain- fall there was heavier than anywhere else. At Rajamalai Estate the heaviest rainfall was registered on the 15th when 30 inches of rain fell—the highest record for any one day. The Manager in charge met with a terrible accident on the 19th July. In attempting to get his wife and child over a small stream which had turned into a roaring river, he broke his leg. He has been lame ever since.

The Nayamakad bungalow and the Manager's bungalow on Kannimalai did not suffer much; but the Assistants' bungalow cn Kannimalai was completely carried away and the loss was very great. About 2 o'clock after the coolies had attempted to do some work clearing drains, the Assistant, Mr. D. Rees, was sitting in his little house by a fire, wondering what the result of all the rain would be, when he heard a sudden roar. At that moment a huge log came end-on through the wall of his house, knocked the chair on which he was sitting, completely round. He jumped up, got on some shoes, and rushed out to see what had occurred. His astonished eyes met the view of the whole of the hill-side moving towards his buildings; he called out to his servants and a number of coolies in a line nearby to come out at once and get higher up on the hill. During a short period of time he rescued women, children and servants. There was no time to think of his horse but he got his motor bicycle as best he could, and went up as high as possible away from his house to the south. Before his eyes the lines were swept away, and about 15 coolies who went back to get some food-stuffs they had left in them were buried alive. He looked on unable to do anything. He got the rest of the coolies away to the lower division and he himself reached Mr. Wallace's house about dark, taking three hours to go a distance of 2.5 miles. The next day he went back to rescue some of his things. To his horror he could see neither his bungalow nor the stable. About 30 acres of land with trees, stones, forest and shrub jungle had been carried away to the big river below; all his personal effects were gone; the Company's safe was found four miles down imbedded in the sand, and even after very many months, efforts made to recover something met with no success. The Company gave the young Assistant compensation for the loss sustained by him. He was trans- ferred to Luckham shortly afterwards, where he got the northern outlet road opened for traffic. It, too, had got into a dangerous condition on account of the heavy July rainfall. Devicolam, Netti- gudi and Gudarale had bridges carried away, and all places as far as Periakanal had some strange landmarks to mark this terrible cyclone.

(From the book " History of The High Range". Published in 1930)

Sheela's BEAUTY CLINIC

A BRANCH OF

DOHA BEAUTY CENTRE, QATAR

www.dohabeautycentre.com, dohabeauty06@gmail.com

Director:
Sheela Philipose

Ladies Only

Our Services

| Bridal Full Package | Morocan Bath | Body Spa | Body Polishing | Hydra Facial, | Herbal Facial | Anti Aging Treatment | Hair Spa | Hair Protein | Hair botox Hair Style, | Hair Highlights | Crystal Spa | pedicure| Manicure | Nail Art | French Nail

G 544, Panampilly Nagar, Opp. Kairali App.
Cont: 0484 2318833, Mob: 9995155559

FLOODS HIGH RANGE 1924

CROLY BOYD.

The year 1924 is one that will long be remembered in the history of the High Range for it was in July of that year that the district was visited by disasterous rains which caused many deaths and much damage to to the Company's property.

I was Manager of Parvathi Estate at the time and while I can not recollect the highest rainfall I measured in any one day of the deluge, I do remember that I measured some 150 inches in ten days. These figures, fantastic in themselves, must have been greatly exceeded on Rajamallay Estate, which took the full force of the wind and rain.

The South West monsoon had broken in early June and there, was nothing unusual about its behaviour until the commencement of the "Adi Festival" when one night the heavens opened and the deluge started accompanied by thunder and lightning. The rain continued unabated all next day. However one or two days of such weather had been our experience before, so my wife and I were not alarmed and saw no reason to postpone our projected long week-end visit to a.. friend on Chokanad Estate. We set out on our motor-cycle and side car (the general mode of transport at that time). Our start was impressive, my wife and our daughter Pat, aged 3,tucked away in the side car, the Ayah perched on the carrier and myself on the saddle, all of us well protected against the rain. As we moved off on what was to be the beginning of a terrifying experience.

We had only gone a few miles when we found the Munnar river in heavy flood and the road to Chockanad (via the old suspension bridge near the High Range Club) under water and so preventing us sut from going any further. We took shelter in the old Munnar Factory (now the High Scool) where we met Marshall, who was acting manager then for W.0.Milne on leave. He was getting worried about his factory as it was evident the river was threatening it. Looking out of the back door we saw many cows and masses of debris being swept past in the raging torrent. When the river started /then to come into the factory I thought it was time my wife and I made for home, The journey back was an anxious one as already landslips were beginning to block the road, in fact, no sooner had we reached our bungalow then there was a loud rumble and a large slip crashed on to the road close to the bungalow and was to remain there for several weeks blocking our main exit.

I decided to return to Munnar on foot to see what was happening to the factory and on arrival found it was flooded to a depth of several feet. I was given the news that further along the road the M.S.A shop was flooded and the Manager a Mr Crosbie and his staff marooned inside. Joined by Murray and Ranicar who had come from Sevenmallay and Marshall we set out to try and rescue them. When we got to the shop it was to find the river swirling past the front door

cutting off their exit. Though the distance to safety on the War Memorial steps was not more than thirty feet. across the road, we had no means of getting them over. Already one of the staff had lost his life trying to wade through the rushing water.

All we could do was to advise Crosbie and the others to climb inside the roof and wait until the river went down. I must say that having done everything to effect a rescue we wondered if the building would stand up to the enormous pressure of water. Fortunately it did and after a night of terror they were all rescued next morning.

As there was nothing further we could do Murray and I decided that with the weather worsening it was advisable for both of us /main to get back to our families. By this time the road to Sevenmallay was blocked so we made our way, first to the Parvathi bungalow. The journey was a difficult one as there were land slips occurring all the time so we kept to the ridges as far as possible and were glad to reach the bungalow and find Mrs Boyd and Pat safe and sound but, very anxious. After a short respite Murray and I with my head conductor a Mr Janis and several helpers set off for the Sevenmallay bungalow where Mrs Murray was. News had come through that part of it had been demolished by a landslip. The wind was still at hurricane force and trees were being blown down everywhere as we made our way only to find that all the bridges across the river leading to the bungalow were washed away. Though we had heard that Mrs Murray had been rescued and taken to one of the Indian Staffs bungalow, it was with difficulty that I persuaded Murray that there was nothing we could do and that he should come back and stay the night with my wife and I. It was getting dark as we reached home wet and weary after a long day. What a relief to discard our sodden clothes and after changing to sit down to a hot meal. The bungalow servants were magnificient through out the whole emergency as indeed were all the Indian Staff and labourers.

I can not recall whether it was that day or the next that the Pullivasal power house was damaged and so cutting off all power and light in the district but I know that for a long time we were dependent on candles and the odd hurricane lantern.

Next morning as soon as it was light, Murray set out with help and managed to get across to his wife who we heard later had gone through a frightening experience. While she was in the sitting room there was a loud noise and down came a landslip and sliced off one side of the bungalow, fortunately without loss of any life. Not everywhere were people so lucky. At the Sevenmallay group hospital, on the main road to Munnar a landslip demolished it killing several inmates. Many labourers throughout the district lost their lives when their quarters were engulfed. One couple had a terrifying experience were the Assistant General Manager and his wife, Mr & Mrs W.A.Lee who were at dinner in their bungalow at Madupatty when with a roar the back of it was breached and mud and debris poured in to the house while they escaped to the garage where they stayed the night.

To get back to our personal experiences. I remember that as the rain showed no sign of abating and as we had already had a small landslide from the rocky hill overlooking our bungalow, we decided conditions were dangerous and that we must move. hundred yards away was the stable and, while exposed, was not in danger of being swept away so we madels comfortable as possible it with the help of lots of labourers blankets from the store and there we spent the night with the horse. I shall never forget the noise of the wind and the rain as it beat down on the corrugated iron roof. Indeed my wife and I for years afterwards could not get rid of the sound and even an ordinary downpour set us on edge.

We gradually made contact with other planters and a more general picture of the devastation in the district emerged. Most of the main bridges were down and the light railway line between Munnar and Top Station was damaged beyond repair. This the only route in use for the heavy traffic in and out of the district was eventually replaced by an a aerial ropeway. With the destruction of the railway bridge and the suspension bridge near the club all contact was lost with those living on the other side of the Munnar river.

It was essential to resume some sort of communication and the first thing was to get a rope across. many efforts success was achieved by the Assistant Chief Engineer, Grant, who attached a string to a golf ball and with difficulty drove it across the raging river to the other side and from that small beginning heavier ropes were eventually exchanged with the other side.

It was a long time before work got back to normal in the district and much loss of life and damage to the Companys property was the final assesment. It was longer still before we got the smell of rotting vegetation out of our systems coupled with the noise of wind and rain.

H.C.Boyd

8c Cantelupe Rd,

Bexhill-on-Sea

Sussex.

21/4/63

KANNIAMALLAY 1924

D.L.REES

Mr. Cyril John has sent me from South Africa a copy of the Autumn 1957 number of "FINLAY'S" because of the reference to his father, Mr. A.W.John. I note that the article "Kathirivel, Headman of Kalaar Estate" by W.S.S.M. on page 23 says: "In 1924 catastrophic floods swept th district (the High Range of Travancore), the losses in terms of life and property possibly being greater at Kalaar than elsewhere."

The greatest loss of life (and probably of property too) was, in fact, on Kanniamallay Estate, then managed by Mr. J.S.B. Wallace (later General Manager). Firstly a minor landslide caused an 18" diam. red gum to pass horizontally, javelin fashion, through the Upper Division S.D's bungalow kitchen before coming to rest in my sitting room where I was having tea at the time. Further down the hillside two end rooms of a hut and the four coolie occupants just disappeared.

When I had seen that the coolies from the remaining huts in the bungalow field had been moved over to huts in the next field, on a convex slope and therefore likely to be safer even if grossly congested, I told the kangani that I would hold him responsible for seeing that, in no circumstances whatsoever, were any coolies to be allowed to return until I, personally, gave permission. After that I went down to report to Wallace who suggested that I should remain for the night with him.

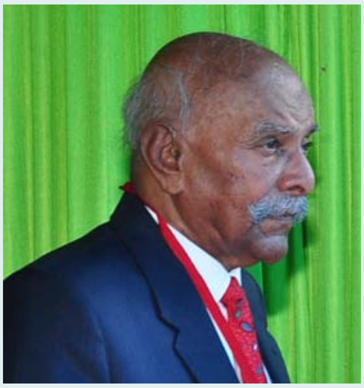
Next morning we both went up only to find that about an hour after my depature the previous evening, a major landslide starting in the jungle above had skinned everything off the face of the hillside in a swathe about two hundred yards across. My bungalow and the coolie lines below had completely vanished, so had all the tea bushes and the shade trees, so had also the 38 cooliea and their kangani who, despite my orders forbidding a return, had gone back to collect their cooking pots for night.

The casulaties on Kanniamallay Estate on the second of two consecutive days that registered a rainfall of just over 24 and 25 inches respectively, amounted to one kangani and 42 coolies. Next day was quite fine by comparison and we all turned out for a full day's work mainly repairing damage. This was of course quite reasonable because on this third day we only had

an insignificant and almost un-noticed fifteen inches of rain ar one thousand and seventy five tons of water to the acre!

(Thanks to Mr Claire Daniel, University of Glasgow)

ENTE MUNNAR

W.I. Davaram I.P.S

Director General of Police (Retd.)
President, Tamilnadu Athletic Association

Alma Mater mine, my dear beloved school,
Those care-free days in climes so cool.

You enriched my life, this for sure I know;

What I'm today, 'tis to thee I owe.

The name "Munnar" translates from the Tamil to "Three Rivers" in English. It is probably the name given to the town by the original tribal inhabitants, the Mudhuvars because of the three rivers that gurgle their way through it down to the plains below.

Life in the estate-oriented town went on at its own leisurely pace till the devastating floods of 1924 changed its entire profile. The railway line that was used to transport processed tea to the plains was washed away making way for the rope-way.

But, most importantly, the Munnar Tea Factory lost all its machinery to the fury of the floods making way for the three-storied Munnar High School to which we graduated from our one-classroom-one-teacher estate schools.

I remember my teachers who, "suited and booted" taught in both Tamil and Malayalam. They were well versed in English as well. We found them caring but strict disciplinarians when required. I remember the Head -Master Thomas and his assistant, Varghese; math's master A.T.Paul, history teacher Inbaraj, science teacher Jayaram and Tamil teacher Sigamani; and there

was Kurian teacher who taught Malayalam and whose husband managed Marikar& Co, a store only the British managers could afford. When I was posted as SP Vellore I was pleasantly surprised to find Kurian teachers' daughter Molly who had been two years my senior in school, a doctor at Christian Medical College (CMC) there.

Munnar High School being the only high-school in the district was co-educational. But there was a system of segregation in place. The girls sat on one side of the room and the boys on the other without inter-acting with each other. But on the way home, if we did find girls on any of the hanging bridges over the river, our wicked streak would take over and we would sway the bridge making the girls scream for help!

Most of the children followed in their father's footsteps and took up jobs on the estates. I was one of the few who left Munnar for my higher studies and joined the IPS.

I am what I am today because of my Alma Mater. I am proud and grateful to have passed through your gates.

HONOURING MOUNTAIN GOATS

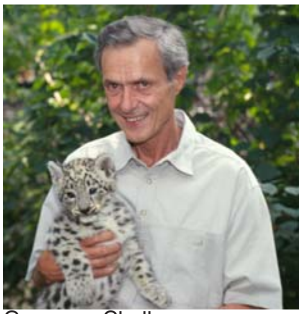

G. Shaheed

Reggie, your flung opened to me, the floodgates in the mountains attired by emerald rolling grass lands, to study Nilgiri Tahrs, majestic wild goats.

George Schaller, legendary American Wild Life Biologist whispered so emotionally and went back to half a century when he knocked at the doors of Reggie in Coonoor, South India to know more about the Tahrs. The sure footed wild goats scaling cliffs and rocks with amazing speed sometimes get draped in clouds and mists, were fresh and buoyant in his memory.

Schaller was emotionally overwhelmed. He had deep connections with India. One of his monumental works "The Deer and the Tiger" was the first scientific study in the world on the ecology and behaviour of the tiger in Kanha in Madhya Pradesh from 1962-1965.

Georges Challer

Davidar

It happens so when Schaller got a message from his friend Ullas Karanth, India's leading ecologist in Bengaluru about a great honour bestowed upon Reggie by the Tamil Nadu Government, to sparkle around his head as a halo. This is not correct

E.R.C Davidar (1920-2010), affectionately called by his friends as Reggie was a practicing lawyer in Coonoor as well one of the earliest conservationist in South India. A hunter turned naturalist he zealously pioneered a movement to protect and conserve the Tahr in Nilgiris, which was heavily hunted. His contributions as Superintendent as Nilgiri Game Association and Secretary, Nilgiri Wild Life and Environment Association were remarkable in the annals of history of wild life in south India.

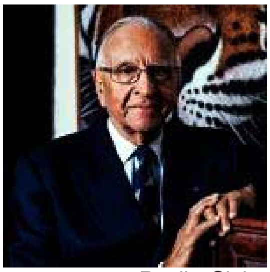
Schaller had read with absorbing interest an article by Davidar in the journal of BNHS (Bomaby Natural History Society) in 1963. The society was headed by India's renowned Bird Man, Salim Ali. It was the first survey of its kind in India related to Tahr. It was very meticulous survey that described Tahr population, its habitats, behaviour as well the serious threatened faced from poachers and hunters. There was mention about the Tahr in hunting records by Englishmen as well by military officers. The article created much interest among naturalists and wild life biologists in India and abroad. Davidar described the Tahr as a gregarious animal associated in its ideal habitats being rocky outskirts set

against grass hills. Tahr is endemic to Western Ghats and spread in Tamil Nadu and Kerala. It wanders over large areas.

Davidar was a close friend of Salim Ali. The article fired the imagination of Schaller for he has been following mountain goats in many parts of Europe and America and was closely associated with Valerius Geist, a Canadian Wild Life Biologist adept in the ecology of such species.

Schaller pondered. Davidar, a practicing lawyer has interest in Tahr. He must be a marvelous person. Schaller could not resist the temptation of meeting him for recently he had been to Himalayas to follow gorals, animals of goat like appearance. In 1969, Schaller had his first and unforgettable meeting with the Davidar in Coonoor. Thus began a great friendship in the back drop of mountains and Tahrs fostering a new vision. Both of them left to succeeding generations romantic and enthralling accounts of the Tahr and their treks to mountains. Schaller's article on the Tahrs of Nilgiri and Munnar was published in the 1975 issue of BNHS journal. That brought to light a wealth of information on the ecology and behaviour of the Tahrs.

Ranjit Sinha

Schaller fervently recalls his meeting with Davidar in his monumental work, Stones of Silence (Chapter, Cloud Goats). "Reggie is one of those unusual persons who openly displayed his enthusiasm for wild life particularly unusual in a country where all too few shared concern for their natural history. He has appearance of an amiable lawyer. He has especially dedicated himself to the welfare of the Tahr and generously helped me now to prepare a visit to their habitats".

Davidar in turn told Schaller as recorded in his book "Whispers in the Wild", "When I first got acquainted with the Tahrs in 1950s, there were no roads within miles of the Tahr country, but only bridle paths. I am not a hill man by birth as my law practice tide me down to a sedate life during the weak, I took trips to Tahr country, strenuous and exhausting. More disappointments were there for not being able to penetrate the wilderness deeper".

Guided by the Davidar, Schaller had many field trips in Nilgiris and later in Munnar area adjoining Tamil Nadu. There Schaller climbed Anamudi, Everest of the South and Eravikulam Plateau, a dramatic landscape of the Tahr with valleys, streams and sholas. A viable population exists in Eravikulam, declared as a national park in 1978. Dr. Renjith Sinh, former Forest Secretary of the Government of India in his "Life with Wild Life" says that it was the late Prime Minister, Indira Gandhi who suggested to the then Kerala Chief Minister Achutha Menon to declare Eravikulam as a Tahr sanctuary. An estimated population of the Tahr in Tamil Nadu and Kerala is around 4500. Mukurthi in Tamil Nadu is also a National Park for the protection of Tahr.

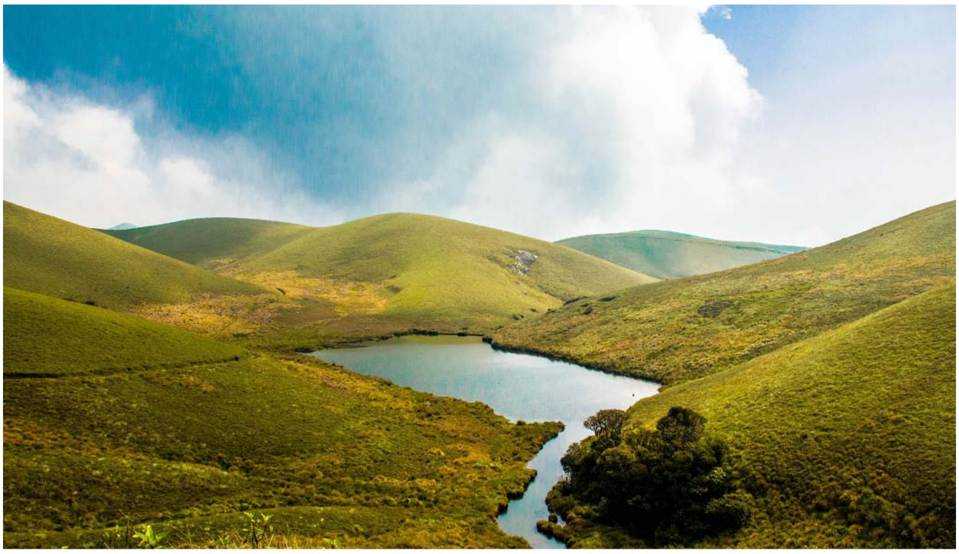
Sitting in his residence in New Hampshire in USA, a quaint town of wilderness, Schaller read the message of Ullas Karanth again and again. It glistened his eyes. This is not correct.

The message said that Nilgiri Tahr is a state animal of Tamil Nadu. The State Government has published a notification dated 28th December 2022 to celebrate the Nilgiri Tahr day on October 7 to honour ERC Davidar, whose birth falls on

that day. The Government proudly said that he was responsible for pioneering one of the first surveys of Tahrs in Tamil Nadu. The Government will launch a project to protect the Tahr at a cost of Rs. 25 crores.

The notification says that there are multiple references to the Tahr in Tamil Sangham literature written 2000 years ago. Two great epics of Tamil Nadu, Cilappathikkaram and Civaka Cinthamani have depicted Tahr. A Tamil play written by Thiriguda Rasapa Kaviraja describes the Tahr as one of the animals indicating richness of biodiversity in a region. The late Mesolithic painting speaks about the age old association between the Tahr and humans. In recognition of its ecology and cultural significance, the Tahr is designed as a state animal of Tamil Nadu.

Schaller expressed happiness over the government decision. In a reply to Ullas Karanth, he observed, “Tahr is a natural treasure of the country, which has persisted only because of a few dedicated individuals like Davidar. They have for many decades worked with dedication and passion for its protection. Davidar conducted the first Tahr census in 1963 and tirelessly monitored the species and its habitats. When I visited him in 1963 to learn about his programme, he generously hosted me and introduced me to the animals”.

“The decision of the Tamil Nadu Government to designate October 7 as Tahr day is a wonderful appropriate action to honour both the Tahr and those who have fought to retain the beauty of the species.

When the Wild Life Protection Act was promulgated by the Government of India in 1972, Tahr was included in Schedule I for protection. Wild life lovers see that the decision of the Government to honour Davidar with a rare birth day gift is in line with the steps taken by the Government of India, when Jayaram Ramesh was the Forest Minister to celebrate the birth day of Salim Ali, November 12 as National Bird Day of India. But the Tamil Nadu Government chose a species called Tahr to honour Davidar for the great conservation work he pioneered for it.

Dr. Cliffiord G Rice who did his Ph.D on the ecology and behaviour of Tahr in Eravikulam National Park in 1980s told this author “it is great to see that Davidar though not a biologist took keen interest in wild life, especially Tahr. His delineations of the Tahr in Eravikulam are a land mark contribution in the history of Indian Wild Life. He got his Ph.D from the A&M University, Texas, USA. Dr. P.V. Karunakaran, Principal Scientist of the SACON, Coimbatore had his Ph.D studies on the grassland ecology and sholas of Eravikulam. He said the studies of Schaller and Davidar opened up new horizons for him. Schalier’s study was very meticulous in nature.

In his Stones of Silence, Schaller observed that Tahrs were heavily hunted for sport in 1800s. One writer noted that “a day is not distant when the Tahrs would be extinct. However, he says that the High Range Game Association in Munnar especially the Manager of the Vaguvarai Tea Estate in Munnar, JC Goulsbury showed keen interest to protect Tahr.

In 2006, Schaller had visited Munnar and spoke in a meeting organized by the IUCN, Caprinae Group. He paid glowing tributes to Davidar for guiding him during his surveys in Nilgiris and Munnar.

Davidar owes a great debt of gratitude to Schaller. In his book, Whispers in the Wild, he says “Schaller was a very hard working field biologist. He was prepared to suffer hardships and discomforts. He faced harsh weather conditions very cheerfully. He is a man of few words and had a remarkable ability to communicate with extreme economy of words. I studied his field notes and was struck by the wealth of datas he collected. His classifications guided me. I was determined to pursue the sure footed animal to any remote corners of the forest.

Dr. Priya Davidar, daughter of Davidar observes that Schaller had encouraged her father to take systematic estimates of the Tahr. She said Schaller’s power of dedication was remarkable. He stayed with us in Coonoor. He was reticent and quiet. He ate chocolates.

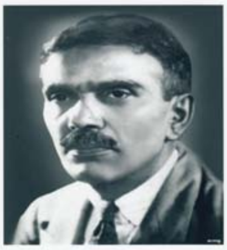

George Schaller is one of the greatest living wild life biologists of the world have trekked numerous wild parks in the different continents. He authored more than 25 books, some of them are of epic dimensions, dealing with Gorillas and wild big cats like lions, tiger, puma and jaguar.

(G. Shaheed is the former Chief of Legal and Environment, news bureau of Mathrubhoomi, Kochi and former membr Kerala wild life Board)

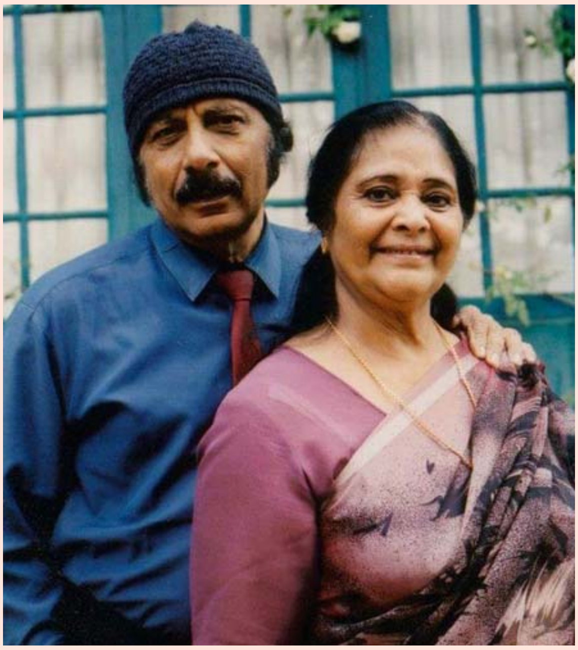
H.O.L. Marikar, rising from the ashes of the 1924 flood to rebuild Munnar

Mariam M. Luebs

H O L Marikar

H.O.L. Marikar (Nov.9,1882 to April.5, 1944) is one of the pioneer architects of modern Munnar. From humble beginnings with hard work and perseverance he rose to heights. He built an empire mainly automobiles still flourishing all over Kerala and it all started in Munnar with Marikar and Company Ltd. In 1926. Starting as a departmental store which can even be considered a forerunner to the present day malls, stocking up everything from medicine, hardware, paints, clothing, cutlery, cameras (Kodak) , automobile parts a precursor to the automobile business empire he later build and you name it, everything anyone needed was there at Marikar's shop in Munnar. Most of the merchandise were imported from choice business establishments abroad, mainly Britain to cater to the needs of the British customers as well as the planters and general public. He was assisted by his eldest son Abdul Majeed Marikar (July 10, 1914 to Oct.31,1984), a shining star in his college in Trivandrum (now Thiruvananthapuram) in the 1930's, who reluctantly gave up his college education to assist his father in his business. Majeed as he was fondly known to his friends in Munnar, an avid sportsman, active in the Munnar clubs and a billiards champion. He was one of the founding fathers of the Munnar Merchants Association. He followed his famous father's footsteps in helping others and developing Munnar.

Shamsudheen Marikar and wife Lakshmi

Dr Abusha

H.O.L. Marikar's youngest son Shamsudheen Marikar and his wife Lakshmi Marikar made their home and were long time residents of Munnar, active in social circles until they both passed away recently. Shamsudheen Marikar was involved as well as spearheaded many projects promoting the growth of Munnar and was also the President of the organization Save Munnar. Promoting tourism without destroying the character of Munnar was his goal. Munnar meant everything to him. With their pleasing and easy going ways and engaging personalities and hospitality both he and his wife Lakshmi have left an indelible mark on Munnar and on all whose lives they touched. Their final resting place is also Munnar. H.O.L. Marikar was not only an astute businessman but also a pioneer in promoting women's education at a time women didn't have

Hasan Marikar

equal opportunities.

His oldest daughter Abusha Marikar has the distinction of being the first Muslim Lady doctor in the whole of India. H.O.L. Marikar's other children all well accomplished in different disciplines and all now deceased are, Majeed, Hassan, Aisha, Suraya, Habeeb and Munnar's own Shamsudheen Marikar and including three who died in infancy, two named Hassan and a daughter Zulaikha whose final resting place could be Munnar.

His public service activities were countless., helping individuals as well as businesses and organizations and anyone in need. He passed on to his descendants his lofty motto, Think Beyond Family, always! The woman by his side in his success was his beloved wife, Mariambibi, well versed in Tamil and Malayalam literature and an avid reader who instilled moral and spiritual values in her children and stood by her husband in good times as well as bad times like when he lost everything including his rising business during the devastating 1924 flood and had to start over from scratch , along with the Herculean task of recovering and resurrecting Munnar. Giving up was not in his vocabulary. He also played a significant role in the building of the Neriyamangalam bridge and many other bridges in the area. The British planters were almost ready to give up rebuilding Munnar. Mr. Pinches, General Manager at that time a determined Scott, insisted on rebuilding and being a personal friend of H.O.L. Marikar entrusted him with the reconstruction of a new township and other contract works such as the roads and bridges. He took the challenge and with determination and hard work and assistance he rebuild the town in record time. It was H.O.L. Marikar who met with the Regent Maharani of Travancore and convinced her the importance of opening the present Alwaye-Munnar road via Adimali and Neriyamangalam .

Habeeb Marikar

He was commended for this meritorious service by the then Diwan of Travancore, Sir.C.P. Ramaswami Iyer. His patriotism, discipline and integrity also got him appointed as a member of the legislative council of the Government of Travancore.

H.O.L. Marikar was a man bigger than life, far ahead of his times in everything he accomplished. A visionary who not only put the Marikar name on the map but along with many of his enterprising and entrepreneur contemporaries secured a prominent place for Munnar on the map when Munnar was a little known place in the remote hills. H.O.L. Marikar not only rose from the ashes of the 1924 flood as a testimonial of a young man's mental fortitude, perseverance and determination against all odds, helping self as well as others around him and the town at the worst time in Munnar's history. Men of his caliber are one in a million and Munnar can ever be proud of him as well as grateful and to his two sons who followed their father's footsteps in developing Munnar.

(Mariam M. Luebs is granddaughter of H.O.L. Marikar and daughter of Majeed Marikar from information based on from her late father, late uncle Shamsudheen Marikar and family history researched by her late sister, Dr. Zulaikha Marikar Mohamed)

CHANGING SCENARIO OF TEA PLANTATION (WORKERS) IN SOUTH INDIA

Dr. R. Uma Maheswari

As British rule in India neared its end, conditions for Tea Garden labours in South Indian tea plantations began to improve significantly. This change was driven by a more liberal attitude within British society, which was reflected in the management of tea estates. Additionally, the labours, known as coolies, started to assert their rights more forcefully.

During World War I (1914-1918), the price of tea skyrocketed. This enabled tea companies to reap large profits and declare substantial dividends. However, the rising prices also affected the cost of essential goods for the workers, while their wages remained unchanged. Throughout the early 1920s, sporadic strikes broke out as workers demanded better pay, improved working conditions and accommodations.

When India gained independence in 1947, the Plantation Labour Act of 1951 was introduced to provide and improve Plantation labour conditions. While it brought some positive changes, exploitative managerial practices still continued. Many plantation owners were accused of turning their estates into mini-empires, prioritizing profits over the well-being of their workforce. This led to numerous instances of wages falling below minimum standards and even cases of non-payment of dues. The Plantation Labour Act aimed to regulate the working and living conditions of tea plantation workers.

Although the intention of enacting Plantation Labour Act was good and appropriate for its time, it has become challenging in the present day. While workers and their families benefit from job security and non-cash benefits such as housing, the system limits producers' ability to raise cash wages and encourages dependency on the estates. This reduces workers' choices and their ability to own assetsand often ends them up with neither identifiable with their native people as they left generations back nor with the places where they are working as they cannot own anything of their own. This often leads to the feeling of insecurity on retirement.

Studies on the socio-economic background of tea plantation workers reveal that, despite receiving housing, electricity, medical, daycare, gratuity, family pensions, maternity benefits, free milk service for mothers and children, creche services and primary schooling from estate management, their socio-economic status remains poor. Women workers face significant challenges, including having to travel long distances on foot to work and lacking

latrine facilities and resting sheds at their workplaces. However, the enforcement and compliance of Plantation Labour Act is far better in South Indian States than other Tea Growing North Eastern States. Currently with the Central Government taking over many social welfare schemes for the citizens, the Plantation Labour Act also under revamp with Code On wages (COW) and many social benefits available to others will also be extended to Tea Garden workers as well.Occupational Safety, Health and Working Conditions Code 2020 together will replace Plantation Labour Act shortly.

With the growing economy of other sectors in the vicinity many people are choosing to work outside the estates such as Drivers, Construction Workers and Tourist Guides. This leaves tea estates with the burden of maintaining facilities for a large non-labour population, affecting the quality of these facilities. The industry faces a dual challenge: an increasing burden of carrying on with the non-labour estate population but using some of the resources provided free, alongside worker shortages as younger people seek work elsewhere. Safe migration and better education for younger generations could be a force for positive change, but this is not always the case. Mechanization may become necessary if labour shortages continue, which could impact tea quality and require significant investment in research and technology for a smooth transition. Another phenomenon is large numbers of migrant workers inflow from Northern states.

Since the mid-1990s, the Indian tea industry has faced a severe crisis due to neoliberal structural adjustments in the economy. To ensure the future of this vital industry, it is imperative to address these challenges through comprehensive reforms that uplift the lives of plantation workers and support sustainable growth. PLA is already subsumed under Code on Wages;Centre has already notified butyetto be notified by the States.

Linking pricing models to sustainability and plantation economics to worker productivity is crucial for the industry's future. Globally, non- tea beverage segments are driving growth and are competitive. In India, the cost of production of Tea is rising faster than tea prices.

Contemporary Challenges

Migration of South Indian Workforce: Traditionally, South Indian tea plantations have relied on the robust, dedicated, and hardworking labour force from Southern India. However, the next generations are increasingly moving away from the plantation sector in search of better opportunities, causing a significant shift in the workforce dynamics.

Influx of North Indian Workers: As South Indian workers leave, there is a growing influx of relatively weaker and shorter workers from North India. These new workers are filling the labour gaps but bring different challenges to the tea fields and key cultivation & manufacturing practices leads to lesser productivity.

Absenteeism: The major problem among the estate workers are absenteeism and alcoholism. There has been a trend of casualization of work and a shift away from traditional plantation labour, as workers seek better opportunities outside the estates.

Increased Mechanisation: The labour changes are driving a rise in mechanization within the tea plantations. This technological shift aims to maintain productivity levels despite the changing workforce, reducing dependency on manual labour.

Shift to Piece Rate Work: The industry is transitioning from traditional time-scale and fixed-day wages to piece-rate work. This new pay-per-task system aligns payment with output, encouraging efficiency and productivity among workers.

There is an unwritten stigma attached among the Tea Garden workers from the colonial era, unhappy about the amenities. This is continuing even if the wages and facilities availed are slightly more when compared to their industrial worker counterparts. Better designation, recognition of their contribution, participation in management decision making could probably change these age-old psychological feeling.

Man-Animal Conflicts: Rising conflicts between humans and wildlife are pushing people away from remote tea plantations. These conflicts pose safety concerns, further contributing to the shifting labour landscape.

Social Movements and Empowerment: The "PombilaiOrumai movement", led by women workers in Munnar, marked a significant shift in the power dynamics within the tea plantations. This movement demanded better wages, bonuses, and improved living conditions. It highlighted issues such as injustice, gender disparity, and alienation faced by the plantation workers, who are predominantly from the Tamil community.

These evolving dynamics in the tea plantations reflect broader changes in South India's tea industry, marking a period of significant transformation.

(Dr. R. Uma Maheswari is Munnarian. She is working at Tea Board India,
Ministry of Commerce & Industry, Govt. of India, Coonoor, The Nilgiris)

REFLECTING ON A CENTURY OF ESILENCE: THE LEGACY OF THE GREAT MUNNAR FLOOD

M G Rajamanickom

Nearly a century ago, in July 1924, the state of Kerala faced one of the most catastrophic natural disasters in its history. The floods of 1924, known as the "Great Flood of 99" (corresponding to the Year 1099 in the Malayalam calendar), ravaged the region, claiming numerous lives and causing widespread destruction. Mahatma Gandhi, deeply moved by the suffering, described the devastation as "unimaginable." His intervention, which mobilized over Rs 6,000 - a substantial sum at the time - was critical in providing much-needed relief. This historical event underscores the importance of community solidarity and proactive leadership during times of disaster.

¢' A HISTORICAL PERSPECTIVE

When the floods crippled Kerala in 1924, hilly areas like Munnar were particularly hard hit. However, Munnar, before the flood, was a burgeoning town with significant infrastructure developments aimed at facilitating the tea plantations that defined the region. Based on various sources,including the TATA Tea Museum, we know that in 1900, a ropeway was built, and eventually, monorails were installed to ease the transport of goods to the plains. In 1902, a cart road was constructed to transport tea, leading to the establishment of India's first monorail. This monorail operated until 1908 when it was replaced by a light rail system, which commenced in 1909. Tea from Munnar was transported via ropeway from Top Station to Kottagudi, packed in "Imperial chests," and then sent to Tuticorin for shipping to Britain.

The flood of 1924 swept through Munnar, causing severe damage to roads and destroying the rail track, which was one of the many casualties of this massive flood. Subsequently, a decision was made to re-establish a ropeway for tea transport, which operated until it was replaced by a modern road in 1930, significantly easing transportation in the area. When I served as the Sub collector of Devikulam between 2010-2012, I encountered the nostalgic memories of these past floods through numerous photographs. These images, which I framed and displayed in the Sub collector office and camp office, serve as a stark reminder of Munnar's vulnerability and the need for sustainable development. Inspired by the historical ropeway, I prepared a proposal for a new ropeway while working on the Edamalakkudy development plan, but it never became a reality.

The flood of 1924 swept through Munnar, causing severe damage to roads and destroying the rail track, which was one of the many casualties of this massive flood. Subsequently, a decision was made to re-establish a ropeway for tea transport, which operated until it was replaced by a modern road in 1930, significantly easing transportation in the area.

¢' THE ROLE OF COMMUNITY SUPPORT

My experiences as the District Collector of Ernakulam during the Chennai floods in 2015 and the Kerala floods of 2018 highlighted the extraordinary community support that emerges during crises. The

overwhelming assistance from the people of Kerala, particularly in Kochi, mirrored the solidarity likely present during the 1924 floods. This collective spirit is crucial for effective disaster response and recovery.

THE PETTIMUDI LANDSLIDE : A MODERN TRAGEDY

Fast forward a few years to the Pettimudi landslide, which starkly revealed the ongoing precariousness of life in Munnar. The landslide, which claimed many lives, exposed the harsh living conditions of plantation

workers, who often live in overcrowded, centuries-old one-room communities. These workers, trapped in a cycle of dependency and servitude, lack ties to the land, exacerbating their vulnerability.

¢'ADDRESSING SOCIO-ECONOMIC CHALLENGES

To protect Munnar, we must address the social and economic issues faced by its inhabitants. The frequent landslides and floods highlight the critical need for human rights and ecological harmony in our development strategies. Reflecting on Munnar's tragic past and fighting for the rights and wellbeing of its people are crucial steps toward a sustainable future. Immediate actions are necessary:

1. Implement Stronger Environmental Regulations: Prevent unlawful construction and deforestation. Protect environmentally sensitive zones (ESZs) with robust environmental laws.

2. Strengthen Disaster Preparedness : Develop and regularly update disaster management plans to ensure swift and effective responses during crises.

3. Enhance Infrastructure : Provide resilient housing and improved drainage systems for vulnerable populations to withstand natural disasters.

4. Promote Sustainable Development : Encourage eco-friendly practices among businesses and farmers.

5. Prioritize Social Equity : Improve the living conditions of plantation workers and grant them property rights to ensure their security and stability.

¢'BUILDING A RESILIENT FUTURE

Addressing these issues will make Munnar and its inhabitants more resilient to future floods and landslides. By fostering community solidarity and adopting sustainable development practices, we can hope to build a more just and resilient future for Munnar. Reflecting on the past century's lessons, we must strive to protect the rights and well-being of all residents while ensuring ecological balance.

Through concerted efforts, we can transform Munnar into a model of resilience and sustainabledevelopment.-

INDO-SWISS PROJECT, KERALA,
A STAR ON THE FOREHEAD OF MUNNAR

Dr C T Chacko

The philosophy that is guiding the Indo Swiss Project Kerala, (ISPK) from the very beginning can be summarised as under. Sustainable cattle development programmes should and cannot be done for the farmers – they must be conceived, planned and implemented with the farmers: they know their needs and objectives best and are well aware of the prevailing conditions in their natural and economic setting.

Indo - Swiss Project, Mattupetty

The Indo-Swiss collaboration started in 1962 with first discussions between Father Francis, a Belgium monk settled in Kurisumala near and Swiss Ambassador to India, Dr. Jacques Cutat. The Indo-Swiss Project Kerala (ISPK) was born in September 1963. ISPK was supported by the Swiss Agency for Development and Cooperation till 1996 and later developed into a sustainable institution, the Kerala Livestock Development Board (KLDB) by 1983. (Pic Mattupetty 1963).

It started as a joint venture between the Governments of India and Switzerland with the objective of socio-economic development of the settler farmers of the high ranges of Kerala through cattle crossbreeding. The pioneering work done by Mr. Rudolf Kunzi, a practical farmer, to set up a dairy farm at Mattupetty needs special mention. He was instrumental for reclaiming the marshy land, for detecting springs for water supply, and for systematically controlling the initial work of establishing the project at Mattupetty. The significant contribution of another visionary, Dr. Martin Menzi, a scholar in animal breeding and specialist in long term planning immensely helped for the successful implementation of the breeding programme in the state. *ISPK is considered as one of the most successful collaborative projects of the government of Switzerland globally.* Together with the financial support, the project facilitated for developing a work culture and work ethics that made the ISPK unique. The support given to the Indian officers for skill development in their respective fields of activity and confidence building equally contributed to this endeavor.

Mattupatty, the birthplace of Sunandini: Mattupatty, a beautiful hill station 1600 meters above sea level, was selected to establish a nucleus farm for cattle breed development in the high ranges of Kerala. ISPK took possession of 200 ha of government land in Mattupetty on the bank of the Mattupetty lake along with one of the houses of the former tea estate managers, kept on long term lease by the Kannan Devan Hill Produce Company. Works connected to establishing a nucleus farm started with reclamation of marshy land through sub soil drainage, road construction, fodder cultivation, construction of buildings and cattle sheds, water, and power supply. A herd of 140 cows, mostly zebu, was purchased and for their breeding, deep frozen semen of Brown Swiss bulls was imported. From 1964 to 1967, 22 bulls and 45 cows of the Brown Swiss breed were imported from Switzerland. The introduction of germ plasm continued as bulls, embryos, deep frozen semen,

and female sex sorted semen on a continuous scale. Mattupetty farm is known in India as one of the best managed government dairy farms and Frozen Semen stations in the country.

The genetic material imported for cattle development in the state in the beginning was Swiss Brown, which was gradually replaced by Jersey and Holstein Friesian based on the recommendations of a high power committee reviewing the breeding policy of the state. In the last six decades of its existence the ISPK/KLDB has grown from a single farm in the hill station at Mattupetty to a statewide input provider in the field of cattle breeding, fodder production, training of AH professionals, goat and swine breeding.. Mattupetty is the first frozen semen bull station in South Asia. Mattupetty houses a bull station keeping around 100 adult bulls, a modern bull mother farm keeping 200 cows and their growing stock, (pic Modern dairy farm Mattupetty) a Government of India accredited training center and an Embryo Technology Centre. . Mattupetty Bull Station is accredited as one of the best semen production stations in the country producing around 10 lakh doses of frozen semen annually.

Parallel to the breeding programme ISPK/ KLDB runs various fodder programmes. Fodder seed production, testing and distribution have been an additional innovative programme started and further developed and enhanced by KLDB. Around 200 registered seed growers are involved in the commercial seed production activities in the high ranges of Idukki district. Fodder slips are also being produced and sold/ distributed to dairy farmers of the state

Human and institutional development. From the very start, continuous education has been a very important element in the ISPK and later in the KLDB. On the one hand Swiss expatriate experts acquired the necessary experience in Kerala to be combined with their respective expertise. Assignments often lasted 3 to 5 years or longer. On the other hand Kerala officers were given the opportunity to expand their skills in Europe, in the USA or Australia. Since the artificial insemination systems were developed simultaneously in Kerala and Switzerland there was a lively exchange of expertise between Kerala and Switzerland to the benefit of both Switzerland and Kerala.

The training center in Mattupatty started in 1976 offers training in all aspect of animal breeding and fodder development. The training is offered to graduate students from all over India and neighboring countries. The training centre is accredited as national training center by Government of India. All the necessary requirements for the successful conduct of short-term training courses are available. They are fully equipped with temperature-controlled lecture halls, well established technical library, reading halls, interactive boards, dormitory, etc. A separate laboratory with all necessary equipment and instruments is built specially for trainees on 'Frozen Semen Technology.

Swiss Involvement. The involvement of Switzerland both in technical as well as financial support in ISPK/ KLDB lasted from 1963 to 1997. The involvement was based on bilateral agreements between the governments of Switzerland and India. The agreements in principle were always on a contribution of 50 % India and 50 % Switzerland. An important feature of these agreement also were that there was no Swiss contribution to salaries of Indian counterparts or staff and that Switzerland never paid any import duty on material financed under the project budget. From 1965 to 1987 Swiss expatriate experts in various fields participated in the development of the programme. From 1987 to 1997 there have been a number of short missions from the Swiss side and Kerala experts visited Switzerland and various other countries as part of the continuous education programmes.

The cattle cross breeding revolution

Within a period of sixty years, Kerala witnessed a silent revolution in social and economic development of the farming community through dairying. Thanks to the systematic and consorted efforts of the ISPK later KLDB. The systematic breeding programme for cattle implemented in the state is often cited as a model for cattle breeding programmes elsewhere in the country/ other developing countries. Earlier, the farmers kept cattle mainly for the production of bullocks to support the agricultural operations. The local cows producing less than 350 kg of milk per lactation and calving once in two years was the 'cattle wealth' of the state . It was in this backdrop that the ISPK started a programme to evolve a new multi-purpose breed through crossbreeding and selection. Through the systematic and planned implementation of a cross breeding programme followed by a continuous genetic selection programme, the average first lactation milk yield of the Sunandini, new breed of cows owned by farmers in the state is 3796 kg in 2022. (Pic. Sunandini cow) according to the sample survey results of the government of India, the average daily milk yield of the Sunandini cows of Kerala is 10.24 kg, only second to that of high crossbred cows of Punjab. Sunandini is a synthetic breed, having genes from Brown Swiss, Jersey and HF breeds. Around 50% is the level of exotic inheritance. Individual animals have exotic inheritance from either any one of the above breeds or a combination of two or more of the above breeds and in varying proportions. Over generations the inheritance from Swiss Brown is gradually reduced with proportionate increase from Jersey and of late from HF. Sunandini, the new composite breed evolved in Kerala, named in 1978, is under active consideration of the National Bureau of Animal Genetics to be officially declared as a new breed. (A systematic genetic selection programme is practiced for ten generations and in each generation selected Sunandini bulls (sons of proven bulls and elite mothers either in the bull mother farms or belonging to farmers) are used for AI.

The breeding programme using deep frozen semen hand in hand with fodder development programme was introduced for the benefit of the farmers of Peermedu Taluk, in Idukki district during 1966-67. It was an enduring job for the veterinarians as well as fodder officers to convince the farmers about the benefits that they would enjoy through the ISPK programmes. With the support of the religious leaders and persistent and convincing extension work the road to success were laid in a period of 2 years. The extension successfully implemented in Peermedu taluk was replicated in Devikulam taluk during 1968-69 with the opening of 25 AI units manned by board employed inseminators .

Indo - Swiss Project Mattupetty is known globally for making cattle development a means for human development, a centre Munnar could be proud of .

“

(Dr. C T Chacko, Animal breeding scientist who has been invited to many states in India as well as to many neighbouring countries for consultancy in setting up cattle development programmes. He has written two books and contributed to 3 publications of the FAO. Dr. Chacko served for nearly 30 years in ISPK/KLDB and retired as its Chief Executive Officer in 1999.)

milma
കേരളം കണികണ്ടുണരുന്ന നന്മ
milma
ice cream
ENJOY THE REAL GOODNESS
Blueberry

MEMORIES

Oh' my wonder......... old scenic Munnar.
My happy, lush and green Munnar,
Where flowers bloom and nature swoons;
In the misty sun and zephyr all around.
My Life was geared up in this tea lands;
No doubt, in the twilight sun, my foot steps were made.
Grew up in those days in the midst of love and joy,
Life was all well there and I was overjoyed.
There was a school on the other side of river,
Which I could see on all days like a sprint
Elegantly stood, with its magnificent blend,
And it had a long story to tell as to nature's doom.
I cried aloud when I left the mystic land long time ago,
To frame up in my mind, the land and School to speak on the ego,
My happiness knew no bounds when, after a long time,
I attended the Grand School Meet
But alas! the frame of the titan school
was shattered to keep in a deep pit.

'Memories' - A poetic composition made by K. George Oommen, District Judge (Retired), epicting his early childhood days in Munnar and also picturing the stature of G.H.S. Munnar as it originally stood and his state of mind in attending the Grand Alumni Meet of 13th November 2022.

A way forward to Sustainable Development in Munnar

Prof.Dr. S. Vincent

Munnar, a picturesque hill station nestled in the Western Ghats of Kerala, is celebrated for its unique geography, temperate climate, and expansive verdant landscapes.Situated amidst the rolling hills of southern India, this scenic town is approximately 1,600 meters above sea level.The landscape is adorned with lush tea plantations and dense forests, creating a tranquil and serene atmosphere.Munnar enjoys a mild and pleasant climate throughout the year, with temperatures typically ranging from a refreshing 5°Cto a comfortable 25°C. This invigorating climate results from its high altitude, making it an ideal destination for nature enthusiasts and those seeking a peaceful retreat.The area is rich in verdant forests and hosts several protected areas, including Eravikulam National Park, home to the endangered NilgiriTahr.Famous for its vast tea plantations, the region's economy heavily depends on tea production.The population primarily consists of workers from Tamil Nadu and local Malayalis, with numerous families involved in the tea industry.

1924 Flood Disasterand Lesson Learned

The 1924 flood, often called the "Great Flood of 99" (based on the Malayalam calendar year 1099), was one of the worst floods in its history.Heavy rainfall led to widespread destruction, damaging infrastructure and the tea plantations extensively. The disaster highlighted the need for improved disaster preparedness and infrastructure resilience. As a result, there has been an increased focus on sustainable development and better emergency response mechanisms in the region.

- Promoting eco-tourism that minimizes environmental impact.
- Implement stricter regulations to protect the natural landscape and Wildlife.
- Encouraging the use of renewable energy sources among local businesses and residences.

The Issue of Human and Animal Conflicts (Especially with Elephants):

Degradation of nature and inappropriate development at Munnar created a conflict situation between biodiversity. The recent incidence of human and Animal (Elephants) conflict leads to socio economical

problem and unrest among inhabitant of the area. The number of Elephant population directly related to enrichment of ecology of Munnar. Unfortunately, this disproportion lead towards confrontation. Now it is high time to adopt strategy to build system not cross over the limit of the Animal habitat and allow them to live in tranquillity and equally bring the peace and protection of the people.

Creating awareness about elephant movement patterns and their behaviour is crucial.Implementing early warning systems and constructing barriers where necessary can help minimize conflicts.Encouraging non-lethal deterrents while properly managing waste to avoid attracting animals into human settlements.To effectively manage human-elephant conflicts from a policy-making perspective, the approach must be strategic, involving legislative action, community engagement, and targeted conservation strategies.

Legislative Frameworks and Enforcement:

Strengthen the Wildlife Protection Act of 1972 enforcement and continue the proactive initiatives under Project Elephant to safeguard elephants and their habitats.This involves rigorous monitoring and the implementation of strict penalties for violations to ensure compliance and protect biodiversity. Develop and maintain elephant corridors through strategic land use planning to ensure these corridors are free from human interference.Implement sustainable agricultural practices that reduce the attractiveness of crops to elephants and manage local water sources to prevent conflicts over water, especially during dry seasons.

Community Engagement and Capacity Building:

Enhance local community involvement by providing education on elephant behaviour and the ecological benefits they bring.Implement capacity-building programs that teach communities non-lethal methods to deter elephants safely.Wildlife experts, in partnership with the local leaders, should develop these programs to ensure they are culturally appropriate and effective.

Invest in research to continually update and adapt management strategies based on scientific data. This includes studying elephant migration patterns and behavior to anticipate conflict areas and times. Policies should also support technology development for real-time tracking and early warning systems.

Conduct extensive public awareness campaigns to promote positive attitudes towards coexisting with elephants. Highlight their ecological roles, biodiversity importance, and the benefits of coexistence.

Integrated Management Plans:

Develop comprehensive management plans involving all stakeholders, including local and national governments, NGOs, and affected communities, to address human-elephant conflicts. Focus on immediate conflict mitigation and long-term sustainability goals.Implementing these policies aims to balance human development and wildlife conservation, ensuring the safety and well-being of local communities and the elephant population.

Government Responsibility:

This comprehensive approach necessitates practical collaboration across different levels of government and society. The government is accountable for enforcing environmental regulations, financing conservation initiatives, and promoting sustainable tourism practices.Infrastructure development should not harm the region's ecological balance. To prevent environmental damage, local governance bodies must ensure compliance with building and land use regulations.They should also engage with the community to promote awareness and participation in conservation efforts.Locals and tourists should maintain cleanliness, avoid plastic use, and respect wildlife habitats in Munnar. Participating in community-based conservation programs can help preserve the area's natural beauty.

The government, local governance, and the people must cooperate to preserve Munnar's unique charm and promote sustainable development.

(Prof. Vincent is Munnarian and Former Dean of Research Loyola College, Chennai -34. He was Member Secretary of Tamil Nadu State Council for Science & Technology(TNSCST)

ആശംസകൾ.......................

ദേവികുളം താലൂക്ക് പ്ലാന്റേഷൻ വർക്കേഴ്സ് ക്രഡിറ്റ് സഹകരണ സംഘം ക്ലിപ്തം നമ്പർ കെ.382,

നല്ലതണ്ണി റോഡ്, മൂന്നാർ 685 612

email: plantationsociety@gmail.com

സഹകരണത്തിലൂടെ സമഗ്ര വികസനം

*ലളിതം *സുതാര്യം *വിശ്വസ്തം

*നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന പലിശ *ഭാഗ്യധാര നിക്ഷേപ പദ്ധതി

*വിവിധതരത്തിലുള്ള വായ്പകൾ

എ.കെ.മണി Ex MLA
(പ്രസിഡൻറ്)

സെൽവകുമാർ വി
(സെക്രട്ടറി)

1924 மூணாறு மூழ்கியது எப்படி?

பி.ஆறுமுகம்

1924க்கு முன்பு மூணார் மிக அமைதியான, அழகான, ஆரோக்கியமான பிரதேசமாக இருந்தது. நச்சுக் கலப்பில்லாத காற்று, பளிங்கு போன்ற நீரோடைகள், பச்சை போர்வை போத்திய தேயிலை காடுகள், வானத்தைத் தொடும் அளவுக்கு உயர்ந்த மலை முகடுகள், இயற்கை அன்னையே தயாரித்துக் கொடுத்த குளிரூட்டும் சீதோஷ்ண காலநிலை, ஜாதி மதம், இனம் உயர்வு தாழ்வுகள் பாராட்டாத வெகுளியான ஜனங்கள் இவைகள் தான் அந்தக் கால மூணாறு.

பைபிளில் எழுதப்பட்டுள்ளது போல பாலும் தேனும் ஓடும் ஒரு கானான் தேசமாக இருந்தது மூணாறு என்று கூட சொல்லலாம். அதனால்தான் என்னவோ பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தங்களது கம்பெனிக்கு கானான் தேவன் கம்பெனி Kanan Devan Hills Produce Company என்று எழுதி வைத்துவிட்டு போனார்களோ என்னவோ?. அவர்கள் தங்கள் பதிவேடுகளில் Kannan Devan" என்று இரண்டு nn போட்டு எழுதவில்லை. ஆனால் இன்று இவற்றிற்கெல்லாம் நேர் மாறாக மூணார் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. டூரிசம் என்ற போர்வையில் மூணார் தனது தனித்தன்மையை இழந்து கொண்டிருக்கிறது. 1924 அழிவில் இருந்து மீண்டு எழுந்தது. ஆனால் அதைவிட பெரிய அழிவை கொண்டு வரக்கூடிய இந்தச் சூழலில் இருந்து மூணார் மீண்டும் எழுந்து வருமா என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது.

1924 ஜுலை மாத மூணார்

1924 ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதத்தில் கேரள மாநிலத்தில் ஒரு பெரிய வெள்ள அழிவு ஏற்பட்டது. மலையாள காலண்டரில் அது 1099 ஆம் வருடம். ஆகையால் அந்தப் பெரு வெள்ளத்தை 'Great Flood of 99" என்று பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஹை ரேஞ்ச் மலைப் பகுதியில் தொடர்ச்சியாக பெய்த மழையின் காரணமாக ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து கேரளாவின் கடல் மட்டத்தில் இருக்கும் சமவெளிகளில் பாய்ந்து மிகப்பெரிய சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. மலைகளில் இருந்து புறப்படும் பெருவெள்ளம் சமவெளிகளில் பாய்ந்து அழிவை ஏற்படுத்துவது சகஜம். ஆனால் கடல் மட்டத்திலிருந்து 1,600 மீட்டர் (5,200 அடி) உயரத்தில் இருந்த உயர்ந்த மலைப்பகுதி தன்னிடம் இருந்து புறப்பட்ட தண்ணீரால் தன்னையே அழித்துக் கொண்டது மூணார் சரித்திரத்தில் மட்டும்தான்.

அந்த நாட்களில் மூணார் மிகப்பெரிய சேதத்தை சந்திக்க வேண்டி வந்தது. இது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒரு சரித்திரம் தான். ஆனால் மூணாறு என்று குறிப்பிடப்படும் மூணார் பஜார், தியேட்டர் பஜார், மூணார் டீ பாக்டரி, மூணார் சப்ளை அசோசியேஷன் மற்றும் பழைய மூணார் பிரதேசங்கள் முழுவதும் நீரில் மூழ்கக் காரணம் என்ன என்பதை பற்றிய தகவல்கள் அந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் வாய் மொழியாக கூறியதை அவர்களின் சந்ததியர் கேட்டு பின் வந்தவர்களுக்கு தெரிவித்தார்கள். அந்த விரிவான தகவல்கள் எந்த சரித்திர புத்தகத்திலும் பதிவாகவில்லை.

1924ஆம் ஆண்டு ஹைரேஞ்சில் நடந்த தொடர் மழை காரணமாக பல இடங்களில் மலைச் சரிவுகள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக மாட்டுப்பட்டியில் மலைச்சரிவுகளில் இயற்கையாக அமைந்த ஏரிக்கரையின் இரு பக்கங்களிலும் தொடர் மழை காரணமாக பெரு நிலச்சரிவு ஏற்பட்டுத் தண்ணீர் மிக உயரமாகத் தேங்கியது.

ஒரு கட்டத்தில் தண்ணீரின் அழுத்தம் தாங்காமல், ஒட்டு மொத்த ஏரி உடைந்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து இருபுறமும் இருந்த மலைகளை பெயர்த்து, பெரிய மரங்களையும், சிறிய பெரிய பாறைகளையும் உருட்டிக் கொண்டு மூணாரை நோக்கி ராட்சத வேகத்தில்

உருண்டோடிப் பாய்ந்து வந்தது. இதனுடன் ஆங்காங்கே இருந்த காட்டாறுகளின் பெரு வெள்ளமும் சேர்ந்து கொண்டது. இதனால் பெரிய மரங்கள், செடிகள் ஆற்றில் அடித்து வரப் பட்டது. வரும் வழியில் அது ஒன்று சேர்ந்து தண்ணீர் தடையாகி, பொங்கி சிறிய பாலங்கள் மற்றும் தாழ்ந்த இடங்களில் இருந்த குடியிருப்புகள் தண்ணீரில் மூழ்கி பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது.

மூணார் கில்லிஸ் துரை பங்களாவிற்கு அருகில் கட்டப் பட்டிருந்த ரயில்வே பாலம் மூணார் டவுண் பகுதியை விட சற்று உயரமாக கட்டப்பட்டிருந்தது. தற்பொழுது உள்ள ரீஜனல் ஆபிஸ் மற்றும் தேவிகுளம் ரோட்டின் உயரத்திற்கு ரயில் தண்டவாளம் இருந்தது. ராஜ மலை, கன்னிமலை, பெரியவரை, ஆனைமுடி டிவிஷன், கல்லார், நல்ல தண்ணி, குண்டளை, மாட்டுப் பட்டிப் பகுதியிலிருந்து அடித்து வரப் பட்ட செம்மண் நிறைந்த சேற்று கலவை, பெரிய பெரிய மரங்கள் செடி கொடிகளுடன் கலந்து மூணார் இரயில்வே பாலத்தில் சிக்கி ஒன்று சேர்ந்து கீழ் நோக்கி போக முடியாமல் ஹெட் குவாட்டர் ஆபீஸ் கால் பாகம் முழுகும் அளவுக்கு ஒரு அணைக்கட்டு போல் உருவாயிற்று.

Flood 2018

இதனால் மூணார் டவுண் பகுதி பெரு வெள்ளத்தில் மூழ்கத் தொடங்கியது. அந்தோணியார் கெபியைத் தொடும் அளவுக்கு தண்ணீர் பெருகி விட்டது. தொடர் மழை காரணமாக மேலும் மேலும் சேறு கலந்த தண்ணீர் செம்மண் நிறத்தில் உருண்டு வரத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக வெள்ளத்தின் அழுத்தம் அதிகமாகத் தொடங்கியது. இதனால் மூணார் ரயில்வே பாலம் அழுத்தம் தாங்காமல் முற்றிலுமாக உடைந்து அடித்து செல்லப்பட்டது. அந்த காலகட்டத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் மூணார் டேம் கட்டப் படவில்லை. சொக்கநாடு பகுதிக்கு சேர்ந்த சொக்கர்முடி மலைத் தொடர் மற்றும்

சிவன்மலைக்கு சேர்ந்த நாகர்முடி மலைத் தொடரின் இடையில் பள்ளிவாசல் எஸ்டேட் பகுதிக்கு செல்லும் மாட்டு வண்டிப் பாதை அமைந்திருந்தது.

தொடர் மழை காரணமாக தற்பொழுது மூணார் டாம் அமைந்திருக்கும் இரு மலைகளில் சொக்க நாடு பகுதி சொக்கர் முடி மலைப் பகுதியிலும், சிவன்மலை நாகர் முடிமலை பள்ளிவாசல் பக்கமலையிலும் போத மேடு போகும் வழியின் பக்கம் பெரிய நிலச் சரிவு ஏற்பட்டது. இரு மலைச் சரிவில் பெருமளவு மண் சரிந்து மூணார் பள்ளிவாசல் சிறிய மாட்டு வண்டிப் பாதை முழுவதுமாக அடைபட்டு போயிற்று. இதனால்தான் பழைய மூனார் பகுதி முழுவதும் வெள்ளம் உயரத் தொடங்கியது.

அதே வேளையில் மூணார் இரயில்வேப் பாலத்தில் ஏற்ப்பட்ட உடைப்பிலிருந்து. உருட்டி வரப்பட்ட மரங்கள், செடிகள், இரும்பு கம்பிகள் செம்மண் கலந்த குழம்பான ஆற்று வெள்ளம் தற்பொழுது மூணார் டேம் உள்ள இடத்தில் இரண்டு மலைகளுக்கும் இடையில் ஒரு அணைக்கட்டு போல் குவியத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக வெள்ளம் வடிந்து செல்ல முடியாமல் பெருகி, சொக்க நாடு பகுதி, ஹை ரேஞ்ச் கிளப் கிரவுண்ட, குதிரை பந்தய மைதானம், பென்னி கிரவுண்ட், எம்.எஸ்.ஏ, ஒர்க்ஷாப், மூணார் டீ ஃபேக்டரி, புட்பால் கிரவுண்ட் பகுதி வெள்ளக் காடாக ஒரு மாறி, வெள்ளம் ஹை ரேஞ்ச் கிளப் லைப்ரரி வரையிலும் பெருகியதால் பழைய மூணார் முழுவதுமே பெரிய கடல் போல் காட்சியளித்தது.

1924 பெருவெள்ளத்தில் மூணார் மூழ்கியதற்கு இரண்டு காரணங்கள். முதலில் ஹெட் குவாட்டர் வளைவில் ஒரு பெரிய மண்மேடு உருவாயிற்று. இதனால் மூணார் டவுன் தண்ணீரில் மூழ்கியது. இரண்டாவதாக சொக்கநாடு மற்றும் நாகர் முடி மலைச்சரிவுக்கிடையில் ஒரு மண் மேடு உருவாயிற்றறு. தண்ணீர் வழிந்து ஓட சில நாட்கள் பிடித்து விட்டது.

வெள்ளைக்கார ஆட்சியாக இருந்த காரணத்தால் குண்டளை கிளப்பில் முகாமிட்டு, ரயில்வே பணியில் ஈடு பட்டிருந்த (S. P. M. R.) வெள்ளைக்கார துரைமார்களின் தலைமையில் தொழிலாளர்கள் அரும் பாடு பட்டு ரயில் தண்டவாளங்களை மீட்க முயற்சி செய்து தோல்வி அடைந்தனர்.மாட்டுப் பட்டி, குண்டளைப் பகுதியிலிருந்து அடித்து வரப்பட்ட பெரிய மரங்களால் 13 ஏக்கர் பகுதியில் அடைபட்டிருந்த மண்ணை அகற்றி, வெள்ள நீரை கீழ் நோக்கி வழிந்தோடச் செய்தனர். இதனால் மூழ்கி இருந்த மூணாரின் வெள்ளம் வடிந்தது. ஆனால் இருபத்தி நான்கு வருடங்கள் அரும் பாடு பட்டு கட்டி, உருவாக்கப் பட்ட மூணார் ரயில் பாதை முற்ஷிலுமாக அழிந்து போய் விட்டது.

கில்லிஸ் என்னும் பிரிட்டிஷ் இன்ஜினியரின் பங்களாவுக்குக் கீழ் உள்ள வளைவில் இருந்த ரயில்வே தண்டவாளங்களின் சில பாகங்கள் மட்டுமே கண்களுக்கத் தெரிந்து கொண்டிருந்தது. அதுவும் காலப்போக்கில் முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டது. 1924 மூணார் பெரும் அழிவிற்குக் காரணம் எந்த மனிதர்களும் அல்ல. இயற்கையின் விதி என்று மட்டும் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். வெள்ளைக்காரர்களின் பெரும் முயற்சியால் மூணார் மீண்டும் உயிர் பெற்றது. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் டூரிசம் என்ற பெயரில் மூணாறு தனது தனித்தன்மையை இழந்து வருகிறது. ஆனால் தங்களை மாற்றிக் கொள்வது மனிதர்களின் இயல்பு. 1924 விதியை மாற்றி அமைத்து புதிய மூணாறை உருவாக்கிய நம்மால், மீண்டும் ஒரு புதிய மூணாரை உருவாக்க முடியும்.

((Hon). Dr. P. Arumugam is Munnarian. Now at Singapore)

மூணாறில் வாழ்ந்த முன்னோர்களின் தீர்க்க தரிசனம்.

1924 இல் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளத்தில் மூணாறின் பல சொத்துக்கள் அழிந்து விட்டது. ஆனால் அழிவில்லாமல் தப்பித்தது கோவில்கள் மட்டும் தான். மூணார் சி.எஸ்.ஐ. கிரைஸ்ட் ஆலயம், மூணார் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் ஆலயம், மூணார் முஸ்லிம்கள் மசூதி, மூணார் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில், பழைய மூணார் ஸ்ரீ கன்னிமார் கோவில் ஆகிய திருத்தலங்கள் மட்டும் அந்தப் பெரிய பெருவெள்ள அழிவில் எந்த சேதமும் ஏற்படாமல், பெரு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தஞ்சம் புகும் இடமாக அமைந்திருந்தது.

இதற்கு எல்லாம் முக்கிய காரணமாக இருந்தது தாங்கள் நம்பும் கடவுளின் பிரசன்னத்தின் இருப்பிடமான கோவில்களை உயரமான இடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஞானமும் அறிவும் தான். வெள்ளைக்காரர்கள் மூணாறு டவுண் என்று சொல்லப்படும் பஜாரை சம வெளியில் அமைத்தார்கள். தங்கள் கம்பெனியின் தலைமை இடமான ஹெட் குவாட்டர் ஆபீஸ் மற்றும் ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் சமவெளியில் கட்டினார்கள்.

பழைய மூணார் சமவெளி பகுதியில் டீ பேக்டரி, ஒர்க் ஷாப், ஹை ரேஞ்ச் கிளப், எம். எஸ். ஏ. போன்றவற்றை கட்டினார்கள். ஆனால் கடவுள் மேல் நம்பிக்கை வைத்த மக்கள், தாங்கள் நம்பும் கடவுளின் பிரசன்னத்தின் இருப்பிடமான கோவில்களை உயரமான மலைகள் மேல் கட்டினார்கள். இந்த ஞானத்தால் தான் 1924 பெருவள்ள அழிவில் மூணாறில் எந்த கோவிலும் அழிந்து போகாமல் நூறு வருடங்களுக்கும் மேலாக இன்று வரையிலும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

Dr. P. Arumugam

With Best Compliments

Raghavan SUGUNAN nair & Family

RED ROCK REVENUE SOLUTIONS

Advisors shopping malls & Asset Managers

45,Sunny Side,Village Nagar,Kurumba PalayamSathy Road

Coimbatore 641107Tamil Nadu

Email: redrock.cbe@outlook.com

Mobile: 90470 07523 / 90472 20678

Best compliments from

George John and family

son of Thomas John First HM of
Munnar English High school
(KDHP School)

“Football: The Craze of the High Ranges”

B. Vijayakumar

This essay explores the fervor for football in the highlands. There is endless debate on whether football can be considered an art. However, it is undeniable that football is not just a casual pastime but a game that quickens the pulse of thousands worldwide. When eleven players on each side compete fiercely for seventy or ninety minutes to outplay the opponents and score by propelling the ball between two uprights and a crossbar using their instep, outstep, heel, head, or any other part of the body except their hands, spectators watch the game attentively. The moment a player successfully scores a goal, it brings joy to their supporters and disappointment to the opponents’ supporters. The small town of Munnar hosts the highly anticipated Finlay Shield Football Tournament, where a small leather ball with a 28-inch circumference takes center stage along with passionate spectators and highly athletic players.

The Finlay Shield, a beautiful rosewood piece studded with pure silver plates, was donated by the erstwhile James Finlay & Company Limited in 1941. It has adorned the manager’s room of only a few estates since its inception. This event draws tens of thousands of spectators from neighboring plantations and towns, turning the town into a football lover’s pilgrimage site for many days each year. As the curtains rise on the grand celebration of the Finlay Shield Football Tournament, it encapsulates the passions of the commoner. Annually, the General Manager of Tata Tea Limited appoints a committee to ensure the successful execution of the ‘Finlay Shield Football Tournament.’ This tournament is the largest sporting event for the town’s large labor force and the public. It has come a long way from its modest origins and is now on par with state-level tournaments in Kerala. This progress was made possible with the support and assistance of the KDHP management and Kerala Sports Council. The days of barefoot football have nearly disappeared, and the teams today, especially those that reach the last 16 stage, play with proper footwear.

14 teams from the tea gardens, including KDHPC and Harrisons Malayalam Limited, are currently competing in the Finlay Shield Football Tournament. Previously, up to the 2004/05 season, 30 teams used to compete for the Finlay Shield. The preparations for the ‘Shield’ start in all the estates as soon as the northeast monsoon tapers off in December, and any flat area in the estate or division will be converted into a football ground by fixing gum posts as goals on either end. Following the initial practice sessions, the starting eleven is chosen, and the team begins match practices by either inviting other teams or playing on various grounds. In the Idukki District, there are only four regulation-size football grounds, all located in the Munnar region: Lockhart, Silent Valley, Periavurrai, and the Tata Tea Sports Ground.

In the olden days, 70 minutes were played barefoot. In time, it became 90 minutes, and the requirement came that all the players had to play with boots. Similarly, two-legged semi-final matches were made mandatory. After the two-leg semi-final, if the match is still tied, the winner will be declared by penalty shootout. The Tata Company formed a Sports Committee and appointed a Sports Officer to promote sports. Many young people who have proved their mettle at the university level have been recruited into the Tata Tea Company. One person from here played in the Kerala Santhosh Trophy Team. For a long time, another player played for Premier Tyres, an

elite team in Kerala. A sports complex, including a gymnasium, was built to accommodate the players and coaches.

For those following the game over the years, the names of several great players evoke nostalgic memories. The late Sri. Paul Sekar was not only a remarkable footballer on the field but also a true gentleman off the field. His exceptional skills were instrumental in popularizing the game, and he was known for using his head as a lethal weapon to score goals from challenging angles inside the penalty area. Till he encountered the tragic motorcycle accident, he amazed everyone with his ‘header.’ Other notable players include Karuppasamy of Devikulam, renowned for his speedy runs on the left flank; Ramiah of Sevenmallay, celebrated for his long-range shots; Michael of Workshop, admired for his ball control; captain Chelliah of Old Munnar, and P.B. Sebastian of Chockanad. The rock-like defense of Chockalingam of Gundumallay and the agile goalkeeping of Raja Singh of Munnar Workshop are also etched in the memories of football enthusiasts. Furthermore, Andrews, who worked at Grahamsland, had the rare distinction of representing Kerala State in the All India Tournaments.

Apart from football, powerlifting and table tennis are also encouraged. Tata Tea’s “Women Power-lifting” teams have been Kerala champions several times. A girl from this team has represented the Kerala team. Another woman, an estate worker, represented India at the World Veteran Athletic meet in Jakarta. The Men’s Table Tennis Team has won the Inter-Institutional Team (Kerala) Championship. Unfortunately, these achievements did not get the recognition they deserved. Often, achievements in other sports are overshadowed by the craze and popularity of football. In addition to the Finlay Shield, another tournament was organized in Munnar for a season or two with the support of the local community. During this tournament, the winning team had the privilege of inviting prominent players from Kerala. I was fortunate to have had the opportunity to play for this team.

The style of football in Munnar has transformed over the years. In earlier times, hitting the ball out from one end of the field or lifting it to cover the entire length of the field would elicit applause. Now, the players focus on skillful dribbling past opponents and making short, precise passes to their teammates. They frequently advance into the opposing team’s half with a well-defined game plan and maintain possession of the ball through short passes.

The style of football in Munnar has transformed over the years. In earlier times, hitting the ball out from one end of the field or lifting it to cover the entire length of the field would elicit applause. Now, the players focus on skillful dribbling past opponents and making short, precise passes to their teammates. They frequently advance into the opposing team’s half with a well-defined game plan and maintain possession of the ball through short passes. The main reason for this shift is that football coaches under the Sports Council were brought in and taught the game to the players. The Idukki District Football Association has provided the necessary assistance for this. I have worked at the head of this for many years.

The phenomenon of Black Magic (mai in Tamil) has garnered significant attention, with numerous anecdotes associated with the Finlay Shield and Black magic. Players and the public blindly believe that Black Magic can do wonders, and any team winning the match or shield is accused of indulging in such practice. One account involves a man who was apprehended by the night guards while attempting a ritual involving an egg blessed with a mantra, which he buried in the corner of a goalpost. In another instance, a team from Theni engaged the services of a ‘charlatan’ to aid them in obtaining the Shield. This team conducted a religious ceremony (puja) and played with ash applied to their foreheads, provided by the priest.The poor workers are often duped by

individuals who claim to have the ability to manipulate match outcomes in favor of a specific team, and it is a profitable venture for these individuals.The traders, particularly those who run tea shops and arrack shops, also make a lot of money catering to the needs of this crowd.

The community in Munnar is deeply passionate about football. Large crowds gather to watch matches, but unfortunately, there are often unruly scenes. Incidents like manhandling of referees, physical abuse of players, fights, and confrontations among the spectators are common. Police assistance is required frequently due to conflicts between spectators during matches. Referees also face mistreatment from the crowd, regardless of their qualifications. It’s not uncommon for referees to be physically assaulted and removed from the field by the police after controversial decisions. As a result, a significant police presence is always required to maintain order. Additionally, a medical team and an ambulance are stationed outside the ground to handle any emergencies. In some cases, match decisions have even gone to the High Court for resolution. For example, one year, an estate team took their case to court, and even the wife of the General Manager, who presented the shield to the winners, was involved in a legal matter. The estate manager faced disciplinary action, and the team was banned from competing for two years.

Football holds a special place in the hearts of the people of Munnar. The entire town eagerly anticipates the tournament, and the atmosphere becomes vibrant and lively. The festive spirit lasts for almost two months, with the entire community coming together to celebrate the sport. Additionally, this period also marks a significant harvest season for local traders, bringing economic prosperity to the town. Make sure to mark your calendars for the last day of the Finlay Shield Football Tournament in Munnar. The event promises to be an unforgettable experience that will leave you in awe.

The Winners of the Finlay Shield Football Tournament in High Range play the winners of the Finlay Shield Football Tournament in the Aanamallais for the “Tata Tea” Cup donated by Tata Tea Limited, which is held in Munnar and Valparai, respectively.

(Mr Viyakumar was General Manager of Tata Tea Ltd, and former President of Idukki Dist Football Association)

MANDAVETTI KOVIL OR GHOST BUNGLOW OR SECRET MISSION CENTER

Raghavan
SUGUNAN nair

Munnar is an exquisite hill station that distinguishes itself from other hill stations due to its unique topography. Unlike other hill stations, which are often covered in snow and can provide a cold and intense experience, Munnar's mountains offer a more earthy, warm, and inviting atmosphere. The region boasts vast expanses of tea gardens, cascading waterfalls, and lush greenery that are sure to captivate any visitor's senses. If you are seeking a peaceful and relaxing destination, Munnar is undoubtedly a place you should consider.

Munnar is a place that has many secrets and untold stories, and each story is more fascinating than the last. It is a place that holds a special place in the hearts of all those who have visited it.

The 99th Great Flood, which affected Kerala, India in July 1924, was a significant event in the region's history. Despite the devastation it caused, the incident brought about valuable lessons and insights that have helped communities in the area better prepare for future disasters. During the four-day period from September 27-30, 1924, Munnar experienced an unprecedented 485 mm of rain, resulting in 64% more rainfall than usual during the monsoon season. This led to massive flooding and landslides, causing significant damage to infrastructure and properties. However, through this disastrous event, the people of Kerala learned to appreciate the importance of disaster preparedness and the need to take proactive measures to mitigate the risks associated with such natural calamities.

Mr. Aylmer Ff. Martin, taken 1914—
First Master of "Lodge Heather" in 1902

I remember when I was only 4 or 5 years old, I went to the Munnar Ropeway Station with my neighbors. My mother's brother was working there, and we took a walk through Panni Ground MUNNAR SUPPLY ASSOCIATION to HIGH RANGE CLUB. The road was lined with beautiful blossom trees on both sides, and there was always a lot of activity between MUNNAR SUPPLY ASSOCIATION and HIGH RANGE CLUB. The managers of tea estates would come to MUNNAR SUPPLY ASSOCIATION for their needs and pick up bread from the nearby MUNNAR SUPPLY ASSOCIATION bakery, where Meesai Thevar would prepare fresh bread.

As we stepped onto the rope bridge, we started to swing and felt a mix of enjoyment and fear as we crossed the bridge. There were some steps leading to HIGH RANGE CLUB, but entering beyond there was not permitted, and a watchman stopped us. Parallel to the bridge, there was a path that led to ChokkanadRoad(CHOKKENNA MUDDY), and we walked through there. On the roadside, we saw lots of interesting things.

On the roadside, I saw a calm building of yellow color surrounded by wild gooseberries bushes, hillocks (TELL ITTY PEAK or THALAVETTI MALAI) studded with gumtrees, and eucalyptus trees one is apt to be oblivious to the rich bounties of nature and the place making fit for Rishis do meditation as on the Bank of Mudirapuzariver,(of course this location is not disturbed by tourists yet (Thank God)) they picked some gooseberry and gave to me some its sweet and sour . I then asked what the building was called, "THAVETTI KOIL," and They warned that if you approached the building, the ghost within will slash your head. Later, I passed by the building numerous times, and each time I did, I felt fear.

As a child, I have vivid memories of my family gathering after dinner. My mother, father and grandmother would enthral us with captivating stories, which we would listen to with rapt attention. One day, I inquired about "THALAVETTI KOVIL," and my father shared a story he had heard since arriving in Munnar in 1932.

My father revealed that "Lodge Heather " was a top-secret location known only to a select few members. He emphasized that members were strictly prohibited from sharing any information about it with their families. He also disclosed that when he had asked some of his colleagues about it, they were tight-lipped as it was under British rule. In our conversation, he divulged some intriguing stories to me. Despite the British managers' wife's persistent questioning, he refrained from disclosing anything about the temple's proceedings. However, he eventually gave in and informed her about the rites and rituals that occurred inside the temple. Unfortunately,

that same night, he went to bed and never woke up. It was later discovered that he had committed suicide.

We became acquainted one day as I was playing football with my pals close to HIGH RANGE CLUB.

I noticed a large group of elegantly dressed people and their spouses. Curious, I approached the HIGH RANGE CLUB butler, who informed me that it was the Lodge Heather Annual Banquet Day. One of my teammates mentioned that the custodian of Lodge Heather had requested our help in carrying some food items to the Lodge Heather building. So, the five of us carried the food and beverages to Lodge Heather. The custodian let us in through the main door, and we saw some exquisitely arranged seats and a table with preserved foods. It was an incredible experience that I will always remember.

In 1979, I began my career at the High Range Club and worked my way up to become the Manager of the Prestigious High Range Club and the Lodge Heather Caretaker until 1988. My time at this prestigious establishment instilled in me a deep understanding of respect, timing, obedience, and education beyond what is taught in school. Despite possessing more than ten inland and international degrees solely for employment, it is the High Range Club that has truly shaped me as a person. The lessons I learned from HIGH RANGE CLUB have been invaluable and continue to shape who I am today.

Established in 1902, the historic and Masonic Lodge Heather No 928 SC in Munnar has withstood floods that altered Munnar's landscape in 1924. In April 1901, Henry Gribble, the father of the Baroness of von Roseburg, visited the High Ranges and as a keen freemason, convinced other freemasons to join him. Six of them were members of Scottish lodges, while Martin ff was an English Lodge member. In May 1924, Lodge Heather opened with Mr. Martin as its first Master. The lodge meetings took place during full moon days, which proved to be a great success. All interiors were done by the Masons' wives only. The meeting was held in the present headquarters GM office (even MUNNAR SUPPLY ASSOCIATIONwas there in the building).

However, the Lodge is often overlooked, despite its significance. It is situated in close proximity to the High Range Club, the historic CSI Church(build after Lodge heather in 1910) , and the Bank of Mudirapuza River.

The Lodge’s emblem, an elephant picture from Mysore Forestphotographed, features a tusker standing between two plants and is located near the entrance. The elephant is surrounded by representations of a guardian and divider.

The motto of the Lodge is “**Wisdom, Strength, Beauty**,” and it is a testament to the values instilled in its members.

Several institutions, including the government, rail,roads, and the military, built lodges in India during the colonial era. More than 100 military freemason lodges that were approved by the three Grand Lodges contributed significantly to the growth of Freemasonry in India.

Following the battle in Trichinapally between French General Joseph Francis Dupleix and British General Robert Clive. The victory of the British in their nearly-losing war with the French, thanks to the Indian fighter Khan Sahib, greatly accelerated the growth of British colonialism and freemasonry in India. Other major townships including as Madras, Calcutta, Quilon, and Trivandrum saw the establishment of other lodges over time.

The establishment of a Provincial Grand Lodge in Fort William, Calcutta in 1729 paved the way for the growth of Masonry throughout India and the Far East. It’s essential to understand that Freemasonry is the world’s largest secret society, which is an oath-bound society that keeps at least some of its rituals, customs, or activities hidden from the general public. The teachings and practices of the fraternal order of Free and Accepted Masons include core principles such as kindness, honesty, fairness, and integrity. Through volunteer work and charitable contributions, Freemasons are taught to care for the community at large in addition to their own needs, making them an essential part of society. Freemasonry is a powerful fraternity that upholds core principles of kindness, honesty, fairness, and integrity. Its members are taught to not only care for themselves but also for their community through volunteer work and charitable contributions.

As said early, the foundation of Freemasonry rests on the principles of Brotherly Love, Relief, and Truth. It is an organization that aims to elevate good men to become even better, promoting moral virtues such as Temperance, Fortitude, Prudence, and Justice. Freemasonry emphasizes the importance of obedience to God and compliance with the laws of the country. It is dedicated to extending fellowship and providing relief to those in need. While it is not a social club, it offers a platform for members from diverse backgrounds to connect on an equal footing and also includes their families in social events. Freemasonry is not a

N S Dhar

religion, yet it champions secularism by advocating respect and tolerance for all faiths.

In 1729, just 12 years after the establishment of the Grand Lodge of England, a group of Brethren in India successfully petitioned for the creation of the Provincial Grand Lodge at Fort William, Calcutta. This marked the beginning of Freemasonry's presence in India and the Far East. Over the years, numerous lodges were established in prominent cities such as Madras, Calcutta, and Mumbai. While India once boasted around 400 registered lodges, this number declined to approximately 290 after the country gained independence in 1947.

For over two centuries, Freemasonry has enriched Indian society, making significant contributions to its cultural and social landscape. As an organization, it provides a platform for personal development and encourages members to actively contribute to the betterment of society.

Emblem of Freemasonry -Square & Compasses

The emblem of the Square and Compasses is a prominent feature in Masonic decorations and is used widely in Masonic buildings as well.Both are architectural tools but have a symbolic meaning –"the square to square our actions and the compasses to circumscribe and keep us with inbounds of all of mankind"

Throughout Indian history, Freemasonry has played a crucial role, with many prominent figures such as Tipu Sultan, Swami Vivekananda (1884), Motilal Nehru, Rajaji, CP Ramaswamy Iyer, Rajendra prasad -first Governeor General of India ,JRD Tata and Fakrudin Ali Ahamed (President of India) being members.

Mr.Alaganan was a first Indian Mason and Mr.N.S Dhar was a first Indian master.

Today, Freemasonry in India boasts over a thousand groups, all dedicated to promoting brotherhood and the love of bonding. After meetings, members exude a sense of relaxation, calmness and happiness, proving it to be a peaceful and serene environment. Freemasonry in India is a force to be reckoned with, and it will continue to make a significant impact on the country and its people.

மூணாறு தேயிலைத் தோட்டம் - வரலாறும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையும்

Prof.(Dr) JEYAKRISHNAN P

உலகம் முழுவதும் மக்கள் தேநீர், காபி, கோகோ ஆகிய பானங்களைச் சூடாக அருந்துகின்றனர். இவற்றில் தேநீர் அதிகமாக மக்களால் விரும்பி அருந்தப்படுகிறது. உலகில் ஒரு நாளில் ஏகதேசம் 1000 மில்லியன் குவளை தேனீரை மக்கள் அருந்துகின்றனர் என்று ஒரு ஆய்வு குறிப்பு தெரிவிக்கின்றது.

கி.மு 2737 இல் தேயிலை உற்பத்தி சீனாவில் தொடங்கியது. சீனாவின் புகழ்பெற்ற அரசர்களின் ஒருவரான சென்னங் என்பவர் ஒருநாள் தண்ணீர் குடிப்பதற்குத் தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்ததாகவும் அப்போது அருகில் இருந்த மரத்தின் இலைகள் பாத்திரத்தில் விழுந்து தண்ணீரின் நிறம் மாறியதாகவும் அதுவே தேயிலை என்று அறியப்படுவதாகவும் ஒரு பழம்பெறும் சீனக் கதை கூறுகிறது.

கிபி 1774 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தேயிலை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் காலத்தில் தேயிலை விதைகள் சீனாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு கொல்கத்தாவில் உள்ள தாவரவியல் பூங்காவில் பயிரிடப்பட்டன. தற்போது உலக அரங்கில் தேயிலை உற்பத்தியிலும் பயன்பாட்டிலும் இந்தியா முதலிடம் வகிக்கிறது. 98 விழுக்காடு தேயிலை ஆசாம், மேற்கு வங்காளம், கேரளம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

கேரளத்தில் தேயிலை வேளாண்மை

கேரளத்தில் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ள இடுக்கி, பாலக்காடு, வயநாடு ஆகிய மாவட்டங்களில் 34760 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் தேயிலை பயிரிடப்படுகிறது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 3000 முதல் 5000 மீட்டர் உயரத்திலும் 10 முதல் 33 விழுக்காடு சரிவிலும் தேயிலை பயிரிடப்படுகிறது. ஒரு சில இடங்களில் 50 விழுக்காடு சரிவிலும் காணலாம். வட இந்திய மற்றும் தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் வெள்ளையர்களால் 1770 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பே தேயிலை பயிரிடப்பட்டாலும் கேரளத்தில் இடுக்கி மாவட்டம் தேவிகுளம் பகுதியில் 1864 ஆம் ஆண்டு தேயிலை முதன்முதலாக பயிரிடப்பட்டது. இதற்குப் பின்பு தான் கேரளத்தின் பிற பகுதிகளில் தேயிலை பயிரிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. கேரளத்தில் தேயிலை வேளாண்மை தொடங்கப்பட்ட இடங்களும் ஆண்டும் பின்வருமாறு

இடுக்கி மாவட்டம் 1868

வயநாடு மாவட்டம் 1887

ஆனைமலை 1897

மத்திய திருவிதாங்கூர் 1875 - 1880

1870 - 80 காலகட்டங்களில் பெரும்பாலான வனங்கள் அழிக்கப்பட்டு தேயிலை பயிரிடப்பட்டது. தேயிலை வேளாண்மையில் இலைகள் பறித்தல் மிகவும் முக்கியமான வேலையாகும். ஒரு முறை பயிர் செய்யப்பட்ட தேயிலைச் செடியிலிருந்து எட்டு அல்லது ஒன்பது மாதங்களுக்கு பின் இலைகளைப் பறிக்கலாம். முற்றின இலைகளை விடுத்து இளம் தளிர் இலைகள் மட்டும் பறிக்கப்பட்டு தேயிலை உண்டாக்கப்படுகிறது. இலைகள் பறிக்கும் நிகழ்வை கொழுந்து எடுத்தல் என்று வழங்குகின்றனர். தேயிலை வேளாண்மையில்

கவ்வாத்து செய்வதும் ஒரு இற்றியமையாத வேலையாகும். இது செடியைக் .கொழுந்து எடுப்பதற்கு வசதியான உயரத்தில் வெட்டி விடும் நிகழ்வாகும் கவ்வாத்துக்குப் பின் செடி மீண்டும் தளிர் விட 90 முதல் 120 நாட்கள் வரை ஆகிறது 8 அல்லது 9 மாதங்களுக்கு பின் கொழுந்து எடுக்கப்படுகிறது.

தென்னகத்து காக்ஷ்மீர்- மூணாறு

தென்னகத்துகாக்ஷ்மீர் என்று அழைக்கப்படும் மூணாறு கேரளத்தின் தென் மாவட்டமான இடுக்கி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் அழகிய கிராமம் ஆகும். உலக மக்களைக் கவரும் தேயிலைத் தோட்டங்களும் இயற்கை எழில் கொஞ்சும் கண்கவர் முகில்களும், .வளைந்து நெளிந்து செல்லும் பாதைகளும் மூணாறின் அழகிற்கு கண் கொள்ளாக் காடசிகளாகும். எழில் சேர்கின்ற இப்பகுதியில் வாழும் பெரும்பான்மையான மக்கள் தோட்டத் தொழிளாலர்களாவர். கொடும் வனமாக இருந்த மூணாறை 1850 ஆம் ஆண்டில் தேயிலைப் பயிர் செய்ய ஏற்ற இடம் என்று ஆங்கிலேயர்கள் கண்டறிந்து தேயிலைப் பயிரிட்டனர் . கேரளத்தில் முதன்முதலாக தேயிலை பயிர் செய்யப்பட்ட இடமும் மூணாறாகும்

மூணாறில் தேயிலை வேளாண்மை தொடங்கப்பட்ட 1870 காலகட்டங்களில் தேயிலை பயிரிடுவதிலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் முழு அளவில் தமிழ் மக்களே ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். தமிழகத்தில் உள்ள திருநெல்வேலி, மதுரை, செங்கல்பட்டு, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் இருந்து வெள்ளையர்களின் ஏஜெண்டுகள் என்று அறியப்பட்ட கங்காணிமார்களால் இவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர்.

தொடக்க கால வரலாறு

கிபி 1870 ஆம் ஆண்டு முதல் கட்டம் கட்டமாக தமிழ் மக்கள் மூணாறு தேயிலைத் தோட்ட பகுதிகளுக்கு வந்துள்ளனர். 1900 ஆம் ஆண்டிற்கு பின்பு தொழிலாளர்களின் வருகை அதிகரித்து வந்துள்ளது.. 1907ஆம் ஆண்டு 40 ஆயிரம் மக்களும் 1919 ஆம் ஆண்டு 50 ஆயிரம் மக்களும் 1940-களில் 60 ஆயிரம் மக்களும் கூட்டமாக தமிழக எல்லையோர மாவட்டங்களிலிருந்து மூணாறுக்கு அழைத்துவரப்பட்டனர் . தேயிலைத் தோட்டங்களில் நல்ல சம்பளமும் வசதிகளும் இருப்பதாக கூறி கங்காணிமார்கள் இவர்களை அழைத்து வந்தனர். சொந்த ஊர்களிலிருந்து நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்கள் கால்நடையாகவே அழைத்து வரப்பட்டனர். தமிழகத்தில் இருந்து கங்காணிமார்களால் ஏமாற்றிக் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளிகளைப் பல நிலைகளிலும் கொடுமைப்படுத்தனர்.இன்று காணப்படும் லயம் என்று கூறப்படும் ஓர் அறை மட்டும் உள்ள வீடுகளில் மூன்று முதல் ஐந்து குடும்பங்கள் வரை தங்க வைக்கப்பட்டனர். சில இடங்களில் கொத்தடிமைகளாகவும் நடத்தப்பட்டனர் .

நட்புமுறிச்சட்டம்

1859 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட நட்புமுறிச்சட்டம் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு கொண்டுவர பேருதவியாக இருந்தது. ஜமீன்கள் மற்றும் சிற்றரசர்களாக வாழ்ந்த பண்ணையார்கள் போன்றவர்களிடத்தில் வேலை செய்த மக்களைத் தேயிலை விவசாய தொழிலுக்கு ஜமீன்கள் அனுப்பி வைத்தனர். இதற்குக் கைமாறாக வெள்ளையர்களிடமிருந்து வெகுமதி பெற்றுக்கொண்டனர். இச்சட்டப்படி கொத்தடிமைகளாக கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய மறுத்தாலும் ஒப்பந்தத்தை மீறினாலும் அச்சுறுத்தல் சித்திரவதை செய்தல் இழப்பீட்டை வசூலித்தல் போன்ற எதையும் செய்ய நிர்வாகத்திற்கு அனுமதி அளித்தது. இதனால் தேயிலை தோட்டங்களில் வேலைக்காரர்களாக வந்த தமிழ் மக்கள் தன் தாய் கிராமங்களை அறவே மறக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை வெள்ளையர்களும் கங்காணிமார்களும் உருவாக்கினார்கள்.

தப்பிச் செல்லுதல்

தேயிலைத் தோட்டங்களில் காணப்பட்ட கொடிய காலநிலையும் கடின வேலைப்பளுவும் குறைந்த வாழ்க்கை

வசதிகளும் தொழிலாளர்கள் ஓடிப்போக காரணமாக இருந்தன. கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத சில தொழிலாளர்கள் நடைபயணமாக அடர்ந்த காடுகளின் வழி பிற இடங்களுக்குத் தப்பிச் சென்றனர் அவ்வாறு சென்ற பலரும் வழியிலேயே இறந்தனர். பலர் பாதி வழியிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். தப்பி சென்று பிடிபட்டவர்களைப் பிற தொழிலாளர்களின் முன்பு வைத்து அடித்து கொடுமைப்படுத்தி சித்திரவதை செய்ததால் தொழிலாளர்கள் தப்பி செல்வதையும் தவிர்த்தனர்.

சமுதாயம்

மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் 90 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்களும் மலை ஜாதி மக்களும் ஆவர். பெரும்பான்மையானவர்கள் பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் வண்ணார் சமுதாயங்களைத் சேர்ந்தவர்களாகவும் பத்து விழுக்காடு நாயக்கர் சென்னார், மறவர் போன்ற இனத்தவர்களும் தொழிலாளர்களாக உள்ளனர். சில தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் தோட்டங்களோடு ஒட்டிய காடுகளிலும் பளியர் ஊராளி,முதுவர் போன்ற பழங்குடி மலை சாதி மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

பொருளாதாரம்

விடுதலைக்கு முன்பு தொழிலாளர்களின் வேலை வரவு செலவு கடன் போன்ற கணக்குகளைக் கங்காணிமார்களே கவனித்து வந்தார்கள் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைப் பெற்று தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களை மட்டும் வாங்கிக் கொடுத்தனர் இதனால் உணவு உடை உறைவிடத்திற்கு கங்காணிமார்களைச் சார்ந்தே தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்தனர்.

கருப்புப் பிரதி வெள்ளைப் பிரதி

தொழிலாளர்களுக்கு பிரதி ரீயல ளுடனி) வழங்கும் முறை அன்றும் இருந்தது ஆனால் கருப்புப் பிரிதி வெள்ளைப் பிரதி என்ற இரண்டு வகை பிரிவுகள் வழக்கில் இருந்தன. இப்பிரதிகள் கங்காளிமார்களின் வசதிக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. கருப்பு பிரதி கொடுத்தால் அந்த தொழிலாளி கடனில் இருக்கிறார் என்பது பொருள், அவர் கடன் தீரும் வரை அதே கங்காணியிடம் வேலை செய்தாக வேண்டும். வெள்ளைப் பிரதி கொடுத்தால் அந்தத் தொழிலாளிக்கு ஒரு ரூபாயோ இரண்டு ரூபாயோ மீதி உள்ளதாக பொருள். பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்களுக்குக் கங்காணிமார்கள் கருப்பு பிரதியே வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். வெள்ளை பிரதி வாங்குபவர்கள் பெரும்பாலும் கங்காணிமார்களின் உறவினர்களாகவே இருப்பார்கள்.

ஐயா, கங்காணி, வியாபாரி ஆகியோரின் கள்ளக் கணக்கு

ஐயாமார்கள் (குறைடன முககளைஉநசள) கங்காணிகள் கூறுவது போன்று கணக்கு எழுதி கமிஷன் பெற்றுக் கொள்வார்கள். தொழிலாளி தன் விருப்பப்படி எந்த பொருளையும் கடையில் இருந்து வாங்க முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக இரவு 7 மணிக்கு வேலை முடிந்து வீடு திரும்பும் ஒரு தொழிலாளி சமையலுக்கு எந்தெந்த பொருட்கள் வேண்டும் என்று பொடியனிடம் கூற வேண்டும் (கங்காணி, ஐயா, துரை போன்றவர்களுக்கு எடுபிடி வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு பொடியன் என்று பெயர்) பொடியன் சப்பை கங்காணியிடம் (யுளளளைவயவெ ளூரிநசளளைழசள) கூற அவர் கடைக்காரரிடம் கூறிய பின்னரே சமையலுக்கு தேவையான பொருட்களை கடைக்கார் வழங்குவார். அதிலும் தனது விருப்பப்படி பொருட்களை மொத்தமாக வாங்கி வீட்டில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. காரணம் சாப்பாட்டு பொருட்கள் வீட்டில் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வர மாட்டார்கள் என்ற அச்சம் கங்காணிமார்களிடம் இருந்தது விடுப்பு எடுக்காமல் வேலைக்குச் செல்லும் தொழிலாளிக்கு மட்டுமே சமையல் பொருட்கள் வாங்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு கிலோ கோதுமை கேட்டால் அவர் அரை கிலோ கோதுமை எழுதுவார். கடைக்காரர் அதை கால் கிலோவாக தருவார், ஏனென்று கேட்க முடியாது கேட்டால் அந்தத் தொழிலாளி பல நிலைகளில் கொடுமைப்படுத்தப்படுவார். தொழிலாளர்களின் வரவு செலவு கணக்கு கீழ்காணும் முறையில் எழுதப்பட்டது வெள்ளைக் கோதுமை-

அரை கிலோ

கருப்பு கோதுமை -அரை கிலோ

காட்டு கம்பிளி- பத்து ரூபாய்

கருப்பு கம்பிளி -பத்து ரூபாய்

உருளைக்கிழங்கு -அரை கிலோ

தோல் உருளை- அரை கிலோ

இதில் அரை கிலோ கோதுமை மட்டும் தொழிலாளிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஆனால் இரண்டு முறை, கருப்புக் கோதுமை அரை கிலோ, வெள்ளைக் கோதுமை அரை கிலோ வாங்கியதாக தொழிலாளி கணக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம் இவ்வாறு இந்திய விடுதலைக்கு முன்பு கல்வி இல்லாது தொழிலாளர்கள் பல நிலைகளிலும் ஏமாற்றப்பட்டனர் .

இன்று கேரளத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையான தோட்டங்கள் தனியார் முதலாளிகளே நிர்வகித்து வருகின்றனர். சிலவற்றில் மட்டும் மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் தொடக்க காலத்தில் இருந்த நடைமுறைகளும் சட்டங்களும் இன்றும் தொழிலாளர்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்றன. தொழிலாளர் சட்டப்படி நாள் ஒன்றுக்கு 14 கிலோ தேயிலை இலைகளை ஒரு தொழிலாளி பறிக்க வேண்டும் இதற்கு தற்போது 350 ரூபாய் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது எல்லா பிடிப்புகளும் கழித்து மாத சம்பளமாக 3000 முதல் 5000 மட்டுமே பெறுகின்றனர்.ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் பல தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள் பல தேயிலைத் தோட்டங்களில் இன்றும் வேலை செய்வதைக் காணலாம். இது இவர்களின் பின்தங்கிய பொருளாதார நிலையைக் காட்டுகிறது

கல்வி

தொடக்க காலத்தில் கேரளத் தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்த 90 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களாக இருந்தனர். சிலர் ஒன்று அல்லது இரண்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்திருந்தனர். பல தோட்டங்களிலும் ஆரம்ப பாடசாலைகள் (Primary Schools) மட்டுமே அன்று இருந்தன. குடும்ப பொருளாதார நிலை பின்தங்கி இருந்ததால் 15 வயதானவுடன் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளியாக சேர்த்து விடுகின்ற நிலையே 2005 கால கட்டம் வரை காணப்பட்டது. 1980-களில் தேயிலைத் தோட்டங்களிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வி கொடுக்கப்பட்டாலும் உயர் கல்விக்கு வெளியிடங்களுக்கு செல்ல வேண்டி இருந்தது. ஒரு சில தேயிலைத் தோட்டங்களில் 1985 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் உயர் நிலைப் பள்ளிகளும், 2005 ஆம் ஆண்டில் ஒரு கல்லூரியும் கேரள அரசால் தொடங்கப்பட்டன.இன்று படித்து பட்டம் பெற்று முதல் தலைமுறையினராக வெளிவரும் தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிற்கேற்ற வேலை கிடைக்காமல் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் தனியார் விடுதிகளிலும் கூலித் தொழிலாளர்களாகவே வேலை செய்து வருகின்ற நிலை அதிகரித்து வருகிறது.

பண்பாடு, மொழி, இனம், பழக்க வழக்கம் போக்குவரத்து, கொடுக்கல் வாங்கல், உணவு முறை, சடங்குகள் முதலான எல்லா நிலையிலும் இங்குள்ள தொழிலாளர்களின் பண்பாடு தமிழ் மலையாளப் பண்பாட்டோடு இணைந்து காணப்படுகிறது. 1860 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆறு தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வரும் இங்குள்ள மக்கள் இடுக்கி மாவட்டத்தில் முதன் முதலாவதாக குடியேறிய மக்களாவர். அடிமாலி, கட்டப்பனை, தொடுபுழை போன்ற இடுக்கி மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் 1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அண்மைக் காலத்தில் தான் இடுக்கி மாவட்டத்தில் குடியேறினர் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும் . இந்த வரலாற்று உண்மையை உலகிற்கு அறிவிக்கும் ஒரு சிறந்த சான்றே நூற்றாண்டு விழா கண்ட மூணாறின் இதயப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் ஆங்கிலோ தமிழ்

ஆரம்பப் பள்ளியும் மூணாறு அரசு உயர் நிலைப்பள்ளியுமாகும். தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு தமிழ் வழிக் கல்வி அளிப்பதற்காக ஆங்கிலேயர்களால் தொடங்கப்பட்ட பள்ளியாகையால் ஆங்கிலோ தமிழ் ஆரம்பப் பள்ளி என்று நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பெயரிடப்பட்டது . இந்தியாவில் அரசு பணிகளிலும் பிற துறைகளிலும் இருக்கும் பல பிரமுகர்கள் இப்பள்ளிகளில் பயின்றவர்கள்.

160 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆறு தலை முறைகளாகப் போதுமான வசதிகளூம் வருமானமும் இன்றி இங்குள்ள மக்கள் தேயிலைதோட்டத் தொழிலாளர்களாக ஓர் அறை மட்டும் உள்ள லயத்தில் இன்றும் வாழ்ந்து வந்த நிலை இராஜமலை பெட்டிமுடி விபத்து நடந்த பின்னரே உலகிற்குத் தெரிய வந்தது. மனிதர்களே செல்ல முடியாத, கொடுங்காடாக இருந்த மூணாறு பகுதியைத் தென்னகத்து காஷ்மீர் என்று அழைக்கப்படுமளவிற்கு இன்றைய வளமான பூமியாகவும் சுற்றுலா மையமாகவும் மாற்றியவர்கள் ஆறு தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வரும் மண்ணின் மைந்தர்களான மூணாறு தொழிலாளர்களாவர்.

கம்பெனிக்குச் சொந்தமான லயங்களில் தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வரும் மண்ணின் மைந்தர்களான தொழிலாளர்களுக்கு மூணாறிலோ இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலோ ஒரு சென்ட் நிலம் கூட தலைசாய்ப்பதற்குச் சொந்தமாக இல்லை என்பது உண்மையாகும். பணம், அரசியல் பலம் உள்ளவர்கள் மூணாரில் நிலத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து பல மாடிக்கட்டிடங்கள் கட்டி வருகின்றனர். ஆறு தலைமுறைகளாக இம்மக்கள் வாழ்ந்து வந்த லயங்களில் இப்பொழுது வடநாட்டுத் தொழிலாளர்கள் அமர்த்தப்படுவதால், சொந்த இடம் இல்லாததால் சொந்தமாக முகவரி இல்லாத மக்களாகவே இன்றும் மூணாறு மண்ணின் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.. மூணாறில் வழங்கப்பட்டுள்ள ரேசன் அட்டையிலும், சேமு (ழேெ சுநளனைநவெ முநசயடவைந) அதாவது கேரளத்தில் நிரந்தரமாக வசிக்காதவர்கள் என்றே அச்சிட்டப்பட்டுள்ளது.

. 160 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மூணாறில் வாழும் தமிழர்களுக்கு நிலம் மற்றும் வீடு கிடைப்பதற்கு இனியாவது நாம் அனைவரும் குரல் கொடுப்போம். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் புற்று நோய், இதயநோய், நீரழிவு நோய் போன்ற நோய்களால் சிரமப்பட்டு வரும் நிலையில் மூணாறில் ஓர் அரசு மருத்துவமனையும், சாலை மற்றும் கல்வி வசதி போன்றவற்றையும் கேரளப் பி.எஸ்.சி அரசு வேலைகளில் ஐந்து விழுக்காடு கேரளத் தோட்டம் தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கவும் கேரள அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் நாம் ஆவண செய்வோம்.

(**Prof. JEYAKRISHNAN P** is Munnarian and Professor & Director of MSICDCS, University of Kerala,

Kariavatom Campus, Thiruvananthapuram 695581

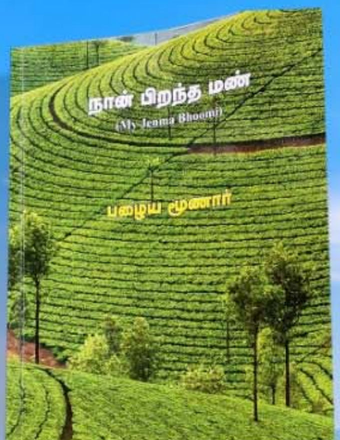
Phone 9447222571, 7907301170 Email:jeyakrishnan@keralauniversity.ac.in)

வாழ்த்துக்கள்

1924 பேரழிவுக்குப் பின்பு மீண்டும் உயிர் பெற்று வளர்ந்த மூணாறின் நினைவு மலர்–க்கு, பேரழிவுக்குப் பின்பு மூணாறில் பிறந்து வளர்ந்த (1948) எனது உள்ளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

From Hon.
Dr. P. Arumugam,
Singapore.

இன்று நாம் ரசிக்கிற அழகிய மூணாறை வடிவமைத்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். ஆரம்ப காலத்தில், அவர்களது எண்ணங்களுக்கு வடிவம் கொடுத்து, உருவாக்கியவர்களில் அன்று வாழ்ந்த தமிழர்களின் பங்கு பெரும் பங்கு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல நூற்றாண்டு கால பாரம்பரியம் கொண்ட மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களின் வரலாறு தமிழில் இன்னமும் முழுமையாக பதிவு செய்யப்படவில்லை. அந்தக் குறையை ஓரளவுக்கு போக்குகிறது

"நான் பிறந்த மண் பழைய மூணார்" நூல்

For Copies : 94471 90835, 94471 71644, 99952 05945

99ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം

എം.ജെ ബാബു

മഴ തുടങ്ങി..... ആടി കഴിഞ്ഞ് തൊഴിലാളികൾ ജോലിക്കെത്തി. മഴ ഉണ്ടെങ്കിലും നല്ല അന്തരീക്ഷം. പതിവ് പോലെ കാളവണ്ടി റോഡുകളുടെ അറ്റകുറ്റ പണികൾ പൂർത്തിയാക്കി, പാലങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തി. സാധാരണ തെക്ക്-പടിഞ്ഞാറൻ മൺസൂണിൽ മൂന്നാറിൻെറ കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് മഴ ലഭിക്കാറില്ല. കുണ്ടള, എല്ലപ്പെട്ടി, ചെണ്ടുവാരൈ, ചിറ്റുവാരൈ തുടങ്ങിയ എസ്റ്റേറ്റുകളാണ് കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ളത്. എന്നാൽ, ആ വർഷം ജൂലൈ പകുതി ആയതോടെ മഴയുടെ സ്വഭാവം മാറിയെന്നാണ് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ മാനേജറായിരുന്ന എ.എഫ്എഫ്. മാർട്ടിൻെറ ഭാര്യ വയലറ്റ് മദാമ്മ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. 1924ലെ പ്രളയത്തെ കുറിച്ചുള്ള നേർകാഴ്ചകളാണ് വയലറ്റ് മദാമ്മയുടെ പുസ്തകം. 1896ലായിരുന്നു ഇതിന് മുമ്പ് മൂന്നാർ മേഖലയിൽ മൺസൂൺ കനത്തത്. അന്ന് പടിഞ്ഞാറൻ മേഖലയിൽ പാലങ്ങളിൽ ചിലത് തകർന്നു. മണ്ണിടിച്ചിലിൽ പല പ്രദേശങ്ങളും ഒറ്റപ്പെട്ടു. രണ്ടാഴ്ചയോളം പല മേഖലകളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തപാൽ എത്താതിരുന്നതിനാൽ വാർത്തകളും അറിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ 1924ലെ മഴ അതിനേക്കാളും ഭീകരമായിരുന്നു.

99ലെ വെള്ളപ്പൊക്കമെന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്ന 1924ലെ പ്രളയമാണ് മൂന്നാറിൻെറ ചരിത്രം മാറ്റി മറിച്ചത്. മൂന്നാർ-ടോപ്പ്സ്റ്റേഷൻ തീവണ്ടി പാത തകർത്തതും അന്നത്തെ ആലുവ-മൂന്നാർ റോഡ് ഇല്ലാതായതും 99ലെ പ്രളയത്തിലൂടെ. ഏറ്റവും കൂടുതൽ നാശനഷ്ടം സംഭവിച്ചതും മൂന്നാറിലാണ്. ദേവികുളം താലൂക്കിൽ മാത്രം 110 പേർ മരിച്ചുവെന്ന് ഔദ്യോഗിക വിവരം. പീരുമേടിൽ 22 കാളവണ്ടിക്കാർക്ക് ജീവൻ നഷ്ടമായി. ഉരുൾപ്പൊട്ടലിൽ ഒരു കുടുംബത്തിലെ 40 പേർ മരിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൻെറ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗം മുങ്ങി എന്നായിരുന്നു റിപ്പോർട്ട്. ആയിരത്തിലേറെ പേർ മരിച്ചു. എത്രയോ കാലികൾ ഒഴുകി പോയി. ശവങ്ങൾ ഒഴുകി നടക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു പത്ര റിപ്പോർട്ടുകൾ. കടുവയും പുലിയും ആനയും വെള്ളത്തിനൊപ്പം നാട്ടിലെത്തി. ലക്ഷക്കണക്കിന് ഏക്കർ നെൽകൃഷി നശിച്ചു. അന്നത്തെ ദുരന്തങ്ങൾ എങ്ങും രേഖപ്പെടുത്താത്തതിനാൽ യഥാർഥ കണക്കുകൾ ലഭ്യമല്ല. ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി മഹാത്മ ഗാന്ധി നേരിട്ടിറങ്ങി.

കർക്കിടകം ഒന്നിനാണ് മഴ കനത്തതെന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. നാലിന് പ്രളയമായി മാറി. എന്നാൽ, മൂന്നാറിൻെറ കിഴക്കൻ മേഖലയിൽ കർക്കിടകം പിറക്കുന്നതിന് തലേന്ന് അഥായത് മിഥുനം 32ന് (1924 ജൂലൈ 15) ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ 10നോടെ ശക്തമായ കാറ്റും മഴയും ആരംഭിച്ചുവെന്നാണ് മദാമ്മ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. തൊഴിലാളികൾ കൊളുന്ത് കാട്ടിൽ നിന്നും ജോലി മതിയാക്കി മടങ്ങി. ചെണ്ടുവാരൈയിൽ രാവിലെ 6 മുതൽ 12വരെ 4.40 ഇഞ്ച് മഴ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി റൈറ്റർ അറിയിച്ചു. ഇതു ജൂലൈ മാസത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മഴയാണ്. ഉച്ചക്കഴിഞ്ഞതോടെ മഴ വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടു. പിറ്റേന്ന്, അഥായത് ജൂലൈ 16ന് ചെണ്ടുവാരൈയിൽ 7.77 ഇഞ്ചു മഴയാണ് മാപിനിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയത്. മസ്റ്റർ ഗ്രൗണ്ടിന് സമീപത്തെ പാലം തകർന്നു, ബംഗ്ലാവിലേക്കുള്ള പാലം മുങ്ങി. തൊഴിലാളികളുടെ ലയങ്ങിലേക്കുള്ള വഴികളും തടസപ്പെട്ടു. പലയിടത്തും മണ്ണിടിച്ചിലുണ്ടായി. ലയങ്ങളുടെ മുകളിലേക്കാണ് മണ്ണും കല്ലും വീണത്. ചില ലയങ്ങൾ ഒഴുകി പോയി. പലയിടങ്ങളും ഒറ്റപ്പെട്ടു. ചിറ്റുവരൈ, എല്ലപ്പെട്ടി എന്നിവിടങ്ങളിലെ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ മാർഗമില്ലാതായി. വിക്ടോറിയ പാലത്തിന് സമീപത്തെ സ്റ്റോർ തകർന്നതോടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അരിയും പച്ചക്കറികളും നഷ്ടമായി. സോത്തുപ്പാറ, തെന്മല എന്നിവിടങ്ങളിലെ വിവരങ്ങൾ അറിയാനായി തൊഴിലാളികളുടെ സംഘത്തെ അയച്ചു. സോത്തുപ്പാറയിൽ തൊഴിലാളി ലയങ്ങൾ ഒലിച്ചുപോയ ദു:ഖവാർത്തയാണ് എത്തിയത്. ഏഴെട്ട് പേരെങ്കിലും ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് കാണാതായ വിവരവും എത്തി. മാടുപ്പെട്ടിയിൽ അസി. ജനറൽ മാനേജർ ലീ താമസിച്ചിരുന്ന ബംഗ്ലാവ് തകർന്നു. മാടുപ്പെട്ടിയിലാണ് വലിയ നാശനഷ്ടമുണ്ടായത്. അന്ന് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ ആസ്ഥാനം മാടുപ്പെട്ടിയായിരുന്നു. 1924ലെ പ്രളയത്തിന് ശേഷമാണ് ആസ്ഥാനം മൂന്നാറിലേക്ക് മാറ്റിയത്. അന്നത്തെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ കമ്പനിയുടെ ആസ്ഥാനമായി മാറി. മൂന്നാർ ടൗണും പുനർ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ മാട്ടുപ്പെട്ടി ഡാമിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഉരുൾപ്പൊട്ടലുണ്ടായി പാറക്കെട്ടുകളും കല്ലും

അടിഞ്ഞുകൂടി തടാകം രൂപപ്പെട്ടു. അതോടെ അന്നത്തെ മാർക്കറ്റും കടകളും തൊഴിലാളി ലയങ്ങളും മുങ്ങി. മാടുപ്പെട്ടി ഫാക്ടറിക്ക് ചുറ്റും വെള്ളം കയറി. പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് കെട്ടിടത്തിന് മുകൾ ഭാഗത്ത് വരെ വെള്ളം എത്തി കുണ്ടളയാറിന് കുറുകെ ഗുഡാർവിള റോഡിലേക്കുള്ള പാലം മുങ്ങി. ജൂലൈ 18ന് ഈ താൽക്കാലിക അണക്കെട്ട് തകർന്നാണ് അന്നത്തെ മൂന്നാർ ടൗൺ തുടച്ച് നീക്കപ്പെടുന്നത്. വൈകിട്ട് 5.30നോടെയാണ് മൂന്നാറിലെ മരിക്കാർ ബിൽഡിംഗ് മുങ്ങുന്നത്. വെള്ളം ഉയരുന്നത് കണ്ട് ടൗണിലുണ്ടായിരുന്നവർ മലമുകളില കത്തോലിക്ക പള്ളിയിലാണ് അഭയം പ്രാപിച്ചത്. മൂന്നാർ ടൗണിലെ സെൻറ് ആൻറണിസ് ചാപ്പലിന് മുകൾ ഭാഗം വരെ വെള്ളം കയറിയെന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോഴത്തെ കണ്ണൻ ദേവൻ ആസ്ഥാനത്തിന് സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന സർക്കാർ പാലം തകർന്നതും ഈ വെള്ള പാച്ചിലിൽ. മുതിരപ്പുഴയാറിൻെറ തീരത്തെ മൂന്നാർ ഫാക്ടറി (പിന്നിട് ഹൈസ്കൂളിന് വിട്ടു കൊടുത്തു), ആംഗ്ലോ തമിഴ് പ്രൈമറി സ്കുൾ, മുന്നാർ സപ്ലൈ അസോസിയേഷൻ എന്നിവയൊക്കെ മുങ്ങി. തേയില ഫാകടറിയുടെ വൈദ്യുതി സംവിധാനം ഓഫാക്കിയതിനാൽ വലിയ ദുരന്തം ഒഴിവായി. വർക്ഷോപ്പ് ജീവനക്കാരുടെ ലയങ്ങളും മുങ്ങി. അന്ന് ഹെഡ് വർക്സ് ഡാം നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. 30 തൊഴിലാളികളെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് കാണാതായി.

മൂന്നാർ സപ്ലൈ അസോസിയേഷൻ എന്ന എംഎസ്എയിലെ മാനേജറും ജീവനക്കാരും കയ്യിൽകിട്ടാവുന്ന സാധനങ്ങളുമായി കെട്ടിടത്തിന് മുകളിൽ കയറിയാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്. മാടുപ്പെട്ടിക്ക് പുറമെ പെരിയവരൈ ഭാഗത്തും കൃത്രിമ തടാകം രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. അതും തകർന്നു. രണ്ടിടത്തേയും പാറയും കല്ലും മണ്ണും ഒഴുകി എത്തി ഇപ്പോഴത്തെ ഹെഡ് വർക്സിന് സമീപത്ത് മറ്റൊരു അണക്കെട്ട് രൂപപ്പെട്ടു. അതു തകർന്നതോടെ ഹെഡ് വർക്സിനും പള്ളിവാസലിനും ഇടയിലുള്ള വലിയൊരു പ്രദേശം ഒലിച്ചു പോയി. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ വൈദ്യുതി നിലയം ഭാഗികമായി തകർന്നു. ആറ്റുകാട് വെള്ളചാട്ടം രൂപപ്പെട്ടത് അന്നത്തെ പ്രളയത്തിലാണ്. മറ്റു എസ്റ്റേറ്റുകളെയും പ്രളയം കാര്യമായി ബാധിച്ചു. ലഷ്മി എസ്റ്റേറ്റ് മൂന്നു ദിവസം ഒറ്റപ്പെട്ടു. ജൂലൈ 16ന് 28 ഇഞ്ച് മഴ രേഖപ്പെടുത്തി. കല്ലാർ എസ്റ്റേറ്റിൽ 15ന് മാത്രം 21.13 ഇഞ്ച് മഴയാണ് പെയ്തത്. 16ന് മഴയുടെ അളവ് 28.66 ഇഞ്ചായി ഉയർന്നു. രാജമലയിൽ 15ന് 30 ഇഞ്ച് മഴ പെയ്തിറങ്ങി. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ മാനേജരായിരുന്ന ഗ്രോലി ബോയ്ഡ് അന്നത്തെ അനുഭവം കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജമലയിൽ സുഹൃത്തിനെ കാണാനാണ് കുടുംബ സമേതം പോയത്. എത്തിയപ്പോഴെക്കും മഴ കനത്തു. സുഹൃത്തിൻെറ വീട്ടിൽ നിന്നും കാൽനടയായി മടങ്ങി വരുമ്പോൾ വഴിനീളെ മരങ്ങൾ വീണു കിടന്നിരുന്നു. പെരിയവരൈ പാലം തകർന്നതും റോഡ് ഒലിച്ചു പോയതും കാണേണ്ടി വന്നു. ലയങ്ങൾ ഒഴുകി പോകുന്ന കാഴ്ചയും കണ്ടു. മരങ്ങൾ വന്നടിഞ്ഞാണ് കൃത്രിമ തടാകം രൂപപ്പെട്ടത്.

1924 ജൂലൈ 15 മുതൽ 25വരെ മൂന്നാറിൽ 2023.2 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. തലയാറിൽ ജൂലൈ 15 മുതൽ 18വരെയുള്ള നാല് ദിവസം 1806.1 മില്ലി മീറ്റർ മഴ പെയ്തു. ദേവികുളത്ത് ജൂലൈ 15 മുതൽ 19വരെ 1136.7 മില്ലി മീറ്റർ മഴയും പെയ്തു.

തീവണ്ടി ഓർമ്മയിലേക്ക്

മൂന്നാറിൽ തീവണ്ടി സർവീസുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഈ മലമുകളിൽ തീവണ്ടിയോ എന്ന് തിരിച്ച് ചോദിക്കുന്നവരാണ് അധികവും. തീവണ്ടി ഓടിയിരുന്നതും തകർന്നതും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ.

മൂന്നാർ ജനതയുടെ മനസിലെ നൊമ്പരമാണ് കുണ്ടളവാലി തീവണ്ടി. 1924 ജൂലൈ 17ന് രാത്രിയിലെ മഴയിലും മണ്ണിടിച്ചിലിലും മൂന്നാറിൻെറ തീവണ്ടി പാതയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ തകർന്നു. മൂന്നാറിനും മാടുപ്പെട്ടിക്കും ഇടയിലാണ് പാത ഇല്ലാതായത്. 1924 ജൂലൈ 17ന് തകർന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മൂന്നാറിലെ തീവണ്ടി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. തകർന്ന റെയിൽവേ ലൈൻ പുന:സ്ഥാപിക്കാൻ കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയും ശ്രമിച്ചില്ല. പകരം ചരക്ക് നീക്കത്തിനായി അവർ റോപ്‌വേ സംവിധാനം കൊണ്ട് വന്നു. .

മൂന്നാറിൽ നിന്നും കുട്ടമ്പുഴ വഴിയുള്ള ആലുവ റോഡും പ്രളയത്തിൽ ഇല്ലാതായി. വെസ്റ്റേൺ ഔട്ട്ലെറ്റ് റോഡ് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന റോഡിലുടെയായിരുന്നു മൂന്നാറിൽ നിന്നും കോതമംഗലം ഭാഗത്തേക്കുള്ള യാത്ര. കോതമംഗലം, പെരുമ്പാവൂർ, മൂവാറ്റുപുഴ മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള വ്യാപാരികൾ മുന്നാറിലേക്കും കോയമ്പത്തൂരിലേക്കും പോയിരുന്നതും ഇതുവഴി. കോതമംഗലം, തട്ടേക്കാട്, പൂയംകുട്ടി, ആനക്കുളം, കല്ലാർ എസ്റ്റേറ്റ്, നല്ലതണ്ണി എസ്റ്റേറ്റ് വഴി മൂന്നാറിൽ എത്തുന്നതായിരുന്നു പാത. മാടുപ്പെട്ടിയിൽ കൃത്രിമ തടാകം രൂപപ്പെട്ട് മൂന്നാർവാലി റെയിൽവേ ലൈൻ തകർന്നതിന് സമാനമായിരുന്നു ആലുവ-മൂന്നാർ റോഡിൻെറ തകർച്ചയും. കരിന്തിരി മലയിൽ ഉരുൾപ്പൊട്ടിയാണ് റോഡ് തകർന്നത്. പെട്ടിമുടി, രാജമല

ഭാഗത്തുണ്ടായ കനത്ത മഴയെ തുടർന്ന് നല്ലതണ്ണിയാറിലുണ്ടായ പ്രളയമാണ് ഇതിന് കാരണമായത്. 42-ാം മൈൽ തുടങ്ങി 56-ാം മൈൽ വരെയുള്ള ഭാഗം ഗതാഗതത്തിന് അസാധ്യമായതരത്തിൽ തകർന്നുവെന്നാണ് ഇതു സംബന്ധിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ അസംബ്ലി രേഖകളിൽ പറയുന്നത്. ഗതാഗത യോഗ്യമാക്കാൻ വലിയ ചെലവ് വരുമെന്നും ചീഫ് എൻജിനിയർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. അതോടെ ഗതാഗതം നിലച്ചു. ഇതിന് ബദലായാണ് നേര്യമംഗലം, അടിമാലി വഴിയുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ റോഡ് നിർമ്മിച്ചത്. ദേശിയ പാതയായി മാറിയ റോഡിന് സമാന്തരമായി പഴയ ആലുവ റോഡ് ഗതാഗത യോഗ്യമാക്കണമെന്ന ആവശ്യം ഇപ്പോൾ ശക്തമാണ്. മാങ്കുളം കുടിയേറ്റ പട്ടണമായി വികസിച്ചതോടെയാണ് റോഡിന് വേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യം. ഇതേസമയം, അന്നത്തെ ആലുവ-മൂന്നാർ റോഡിൽ ശക്തമായ മഴക്കാലത്ത് ഗതാഗതം സാധ്യമല്ലെന്ന് 1921 മാർച്ച് അഞ്ചിന് തിരുവിതാംകൂർ അസംബ്ലിയിൽ നടന്ന ചർച്ചയിൽ പറയുന്നു. 45-ാം മൈലിൽ നിന്നും റോഡ് ഗതിമാറ്റി കന്നിമല ഫാക്ടറിയിലെത്തിച്ച് ഉടുമലപ്പേട്ടക്കുള്ള നോർത്ത് ഔട്ട്ലെറ്റ് റോഡിലേക്ക് ബന്ധിപ്പിക്കണമെന്ന നിർദേശവും അക്കാലത്ത് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി ഉയർത്തിയിരുന്നു. ഇതു ചർച്ചയിലിരിക്കെയാണ് 1924ലെ പ്രളയം.

എച്ച് ഒ എൽ മരിക്കാറുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് മൂന്നാർ ടൗൺ പുനർനിർമ്മിച്ചത്. ശ്രീലങ്കയിൽ വേരുകളുള്ള മരിക്കാർ റെയിൽവേയുടെ ജോലികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് മൂന്നാറിൽ എത്തിയത്. വീണ്ടുമൊരു പ്രളയമുണ്ടായാൽ അതു കടകളെ ബാധിക്കരുതെന്ന് എൻജിനിയർമാർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അന്ന് പുനർനിർമ്മിച്ച ടൗൺ ബസാർ ഉയരത്തിൽ നിർമ്മിക്കാൻ കാരണം അതാണത്രെ.

മറ്റൊരു പ്ലാൻേറഷൻ ടൗണായ വണ്ടിപ്പെരിയാറിലും മിഥുനത്തിൽ മഴക്ക് തുടക്കമായി. ശക്തമായ കാറ്റിൻെറ അകമ്പടിയോടെയാണ് മഴ ശക്തിപ്പെട്ടത്. ജൂലൈ 10 വരെയള്ള ദിവസങ്ങളിലായി 69 ഇഞ്ച് മഴ ലഭിച്ചതായി ഹീതർ ലോവാട്ട് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഏക അണക്കെട്ടായ മുല്ലപ്പെരിയാർ നിറഞ്ഞു, മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ അണക്കെട്ട് തുറന്നു വിട്ടതിനെ തുടർന്ന് വണ്ടിപ്പെരിയാർ ടൗൺ മുങ്ങി. അണക്കെട്ട് തുറന്നു വിട്ടതിനെ തുടർന്ന് കരിങ്കുളം, കരിന്തരുവി എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ വലിയ നഷ്ടം സംഭവിച്ചതായി കാട്ടി ഉടമ പി. ജോൺ ജോൺ നിവേദനം നൽകിയിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിനാണ് മുല്ലപ്പെരിയാർ കവിഞ്ഞൊഴുകിയിട്ടും അണക്കെട്ട് തകരാതിരുന്നത്. ജൂലൈ 16ന് വണ്ടിപ്പെരിയാറിലെ കടകളിൽ വെള്ളം കയറിയതോടെ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾക്ക് കടുത്ത ക്ഷാമം അനുഭവപ്പെട്ടു. പീരുമേടിലും മഴ ശക്തിപ്പെട്ടു. ജൂലൈയിൽ 145 ഇഞ്ച് മഴയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. പീരുമേട്-മുണ്ടക്കയം കാളവണ്ടി റോഡിൽ രണ്ടു സൈഡിലും മണ്ണിടിച്ചിലുണ്ടായി. ഗതാഗതം നിലച്ചു. രണ്ടു പാലങ്ങൾ തകർന്നു. 22 കാളവണ്ടിക്കാർ മരിച്ചതായാണ് ഹീതർ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

തൊഴിലാളികൾക്കും അരിയും മറ്റും കിട്ടാതായി. മറ്റൊരു മാർഗവും ഇല്ലാതായതോടെ തൊഴിലാളികളുമായി മുണ്ടക്കയത്തിന് നടന്നു പോയാണ് തലച്ചുമടായി അരിയും മറ്റും എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ എത്തിച്ചത്. കുമളിയിൽ നിന്നും കമ്പത്തേക്കുള്ള ഘാട്ട് റോഡ് മഴയിൽ തകർന്നു. റോഡ് ഗതാഗത യോഗ്യമാക്കുന്നതിന് ബ്രിട്ടിഷ് ഇൻഡ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും തിരുവിതാംകൂർ ഭരണാധികാരികൾക്കും പ്ലാൻേറഴ്സ് അസോസിയേഷൻ ടെലഗ്രാം സന്ദേശം അയച്ചുവെങ്കിലും വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനം പാടെ തകർന്നതിനാൽ അവ ലക്ഷ്യം കണ്ടില്ല. തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ സഹായത്തോടെ റോഡ് പുന:സ്ഥാപിച്ചാണ് തേയില കൊണ്ടു പോയതും ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു വന്നതും.

ജൂലൈ 26ന് വീണ്ടും മഴ ശക്തിപ്പെട്ടു. വണ്ടിപ്പെരിയാറിൽ 26 ഇഞ്ച് മഴ പെയ്തിറങ്ങി. പെരിയാർ കവിഞ്ഞൊഴുകി. കടകളിൽ വെള്ളം കയറി. 1924 ജൂലൈ 15 മുതൽ 25 വരെയുള്ള 11 ദിവസങ്ങളിലായി പീരുമേടിൽ 2044.7 മില്ലി മീറ്റർ മഴ പെയ്തു.

അതൊരു വല്ലാത്ത മഴയായിരുന്നു..... എങ്ങും വെള്ളം, സൂര്യൻ എങ്ങോ പോയി മറഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ.... ജനങ്ങൾ ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ അഭയം തേടിയ ദിവസങ്ങൾ... 99ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴൊക്കെ മുത്തശ്ശിയുടെ മുഖത്ത് ഭീതിയായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മുത്തശ്ശി മരിക്കുന്നത് വരെ ഓരോ മഴക്കാലത്തും 99ലെ ഓർമ്മകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആലപ്പുഴയിലായിരുന്നു മുത്തശ്ശി ജനിച്ച് വളർന്നത്. അന്ന് ആറോ ഏഴോ വയസ്. നഗരത്തിലെ തോടുകൾ കവിഞ്ഞൊഴുകി, നാടെങ്ങും വെള്ളം. കാണെ കാണെ വെള്ളം ഉയരുകയാണ്. വീടിനകത്തേക്കും വെള്ളം കയറി തുടങ്ങി. അന്ന് വീടുകളിൽ കട്ടിലും സീലിംഗും ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം ഓലപ്പുരകൾ. കുട്ടികളും സ്ത്രീകളെയും സുരക്ഷിതമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിക്കാനായിരുന്നു പിന്നിടുള്ള ശ്രമങ്ങൾ. അക്കാലത്ത് കുരുമുളക്, ഏലക്ക വ്യാപാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആലപ്പുഴയിലുണ്ടായിരുന്ന ഗുജറാത്തി കുടുംബങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നത് നാലും അഞ്ചും നിലകളുള്ള ഫ്ലാറ്റ് പോലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ നിരവധിയായ

കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്തരം കെട്ടിടങ്ങളാണ് രക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറിയതെന്നാണ് മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞിരുന്നത്.

അണപൊട്ടിയത് പോലെ വെള്ളം കയറി വരികയായിരുന്നുവെന്നാണ് മലയാള മനോരമ പത്രാധിപരായിരുന്ന കെ എം മാത്യു 'എട്ടാമത്തെ മോതിരം' എന്ന ജീവിതകഥയിൽ പറയുന്നത്. അന്ന് കുട്ടിയായിരുന്ന മാത്തുക്കുട്ടിച്ചായൻ കുട്ടനാടിലെ കുപ്പപ്പുറത്തായിരുന്നു. വലിയ ശബ്ദത്തോടെയായിരുന്നു വെള്ളത്തിൻെറ വരവ്. അറക്കകത്തെ നെല്ല് മുഴുവൻ മുങ്ങി. 18 അടി വരെ ഉയരത്തിൽ വെള്ളം കയറി. അന്ന് എല്ലാവരും ആലപ്പുഴയിൽ ഒരു വീട്ടിലേക്ക് മാറുകയായിരുന്നു.

അന്ന് വാർത്താവിനിമയ സൗകര്യമെന്നത് ടെലഗ്രാം മാത്രമാണ്. അതാകെട്ട തകരാറിലായി. തപാൽ സംവിധാനം താറുമാറായി. വിവരങ്ങൾ അറിയാനും അറിയിക്കാനും മാർഗമില്ലാത്ത അവസ്ഥ. പത്രങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ച് വന്നിരുന്നത്. പഴയ വിവരങ്ങൾ. 'സ്വന്തം ലേഖകര്'ക്ക് പുതിയ വിവരങ്ങൾ നൽകാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭയങ്കരമായ വെള്ളപ്പൊക്കം, ശവങ്ങൾ ഒഴുകി നടക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു മിക്ക റിപ്പോർട്ടുകളും.

1901നും 1961 നും ഇടയിലുള്ള ഏറ്റവും കൂടിയ മഴയാണ് 1924ൽ ലഭിച്ചത്. മുല്ലപ്പെരിയാർ ഒഴികെ മറ്റൊരു അണക്കെട്ടുമില്ലാത്തിനാൽ, വെള്ളം തടഞ്ഞു നിർത്താൻ സംവിധാനമില്ല. മലവെള്ള പാച്ചിലിൽ നദികൾ എല്ലാം കരകവിഞ്ഞു. തീവണ്ടി പാളങ്ങൾക്ക് മുകളിലുടെ വള്ളങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചുവെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. 1924ന് മുമ്പ് 1904ലാണ് ഇതുപൊലെ മഴ പെയ്തത്. 1924ൽ 4226.4 മില്ലി മീറർ മഴ പെയ്തിറങ്ങി. ജൂണിൽ 1011.7 മീല്ലി മീറ്ററും ജൂലൈയിൽ 1526.5 മില്ലി മീറ്ററും മഴ പെയ്തു. വിവിധ ജില്ലകളിൽ 1924 ജൂൺ, ജൂലൈ മാസങ്ങളിൽ പെയ്ത മഴയുടെ തോത് ഇപ്രകാരമാണ്. ആ വർഷം ആകെ ലഭിച്ച മഴയും. മില്ലി മീറ്ററിൽ.. ആലപ്പുഴ-1004.4, 947.5, 3517.5 എറണാകുളം-1342.6,1421.2, 4832.9 ഇടുക്കി- 744.4,1812.8,4147.8 കണ്ണൂർ-1283.3, 1876.1, 4587.3 കാസറഗാഡ്-1100.4,1290,3818.3 കൊല്ലം-768.4,907.2, 3357.3 കോട്ടയം-1054.1,1482.5,4565.2 കോഴിക്കോട്-1810.7,916.7,4938.3 മലപ്പുറം-986.1,1709.3,4337.2 പാലക്കാട്-856.6,1460.1,3783 പത്തനംതിട്ട-913.8,1163,4350.6 തൃശൂർ-1363.1,1361.6,4600.4 തിരുവനന്തപുരം-667 ,551.7,2629.2 വയനാട്-1038,3193. 6,5523.9. 1924ൽ പല ജില്ലകളും രൂപികരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതാത് ജില്ലകളിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളുടെ മഴയുടെ അളവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കാം ഇൻഡ്യൻ കാലാവസ്ഥ കേന്ദ്രം ഈ ഡാറ്റ തയ്യാറാക്കിയത്. മൂന്നാറിനടുത്ത് തലയാറിൽ 1924 ജൂലൈ 16ന് രേഖപ്പെടുത്തിയത് 644.1 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ്. ജൂലൈ 15 മുതൽ 18വരെ നാല് ദിവസം 1806.1 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് പെയ്തത്. ഈ വെള്ളമത്രയും പാമ്പാറിലുടെ തമിഴ്നാടിലേക്ക് ഒഴുകി. മഴ നിഴൽ പ്രദേശയമായ മറയൂരിൽ പ്രളയത്തിന് കാരണമായതും ഈ വെള്ളം.

പ്രളയം ചിലപ്പോൾ അനുഗ്രഹവും ആകാറുണ്ട്. അത്തരമൊരു പ്രകൃതിയുടെ അനുഗ്രഹമാണ് കൊച്ചി തുറമുഖം. 1341ലെ മഹാപ്രളയത്തിൽ മുസരിസ് (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) തുറമുഖം മണ്ണടിഞ്ഞ് നികന്നപ്പോൾ പകരം പ്രകൃതി തുറന്ന് കൊടുത്തതാണ് കൊച്ചി തുറമുഖം. എന്നാൽ, 1924ലെ പ്രളയത്തിൽ കൊച്ചി തുറമുഖത്തിനായി നിർമ്മിച്ച കരിങ്കൽ ഭിത്തികൾ തകർന്നു. വൻതോതിൽ വെള്ളം കയറിയതിനാൽ കൊച്ചിയിലുള്ളവർ കിഴക്കോട്ട് സഞ്ചരിച്ചാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്.

ആദ്യകാലത്ത് നദിതടങ്ങൾ സംസ്കാരം രചിച്ചത് പോലെയാണ് വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൻെറ കാര്യവും. നദികളായ നദികളൊക്കെ കരകവിഞ്ഞു. പെരിയാറിൻെറ തീരങ്ങളിലെ ഗ്രാമങ്ങൾ മുങ്ങി. ഇന്നും പഴയ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളിൽ വെള്ളം കയറിയതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. മലയാറ്റൂർ പള്ളിയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കാലടി ശൃംഗേരി മഠത്തിനു സമീപമുള്ള ബംഗ്ലാവ് മറ്റൊരു സ്മാരകമാണ്. ഇതേകുറിച്ച് ദീപികയുടെ

ഞായറാഴ്ച പതിപ്പിൽ ഇ.പി.ഷാജുദീൻ എഴുതിയിരുന്നു- മൂന്നു ദിവസം മേൽക്കുരയിൽ പിടിച്ച് തൂങ്ങി കിടന്ന ന്യായാധിപൻെറ വീരകഥ. കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, മൈസൂർ എന്നി രാജ്യങ്ങളിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ആയിരുന്ന രാമചന്ദ്രയ്യനായിരുന്നു ആ വീരകഥയിലെ നായകൻ. ശൃംഗേരി മഠത്തിന്റെ ക്ഷേത്രപ്പണിയുടെ ചുമതലക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നത് ഈ ബംഗ്ലാവിലായിരുന്നു. വെള്ളം പൊങ്ങി എല്ലാവരും ജീവനും കൊണ്ടോടിയപ്പോൾ ഈ കെട്ടിടം തകരില്ലെന്നും പറഞ്ഞ് ജഡ്ജി അവിടെ തുടർന്നു. കുന്നിലേക്ക് പോകാൻ വള്ളം വന്നപ്പോൾ തലയാറ്റുംപള്ളി മനയിലെ അപ്ഫൻ നമ്പൂതിരി രാമചന്ദ്രയ്യനെ വിളിക്കാൻ പറയത്തു മേനോനെ അയച്ചു. ' ഈ കെട്ടിടം തകർന്നാൽ കൂടെ ഞാനും പൊയ്ക്കൊള്ളാ"മെന്നു പറഞ്ഞ് ജഡ്ജി അവിടിരുന്നു. ബംഗ്ലാവ് മുങ്ങി. ജഡ്ജി മൂന്നു ദിവസം പിടിച്ചിരുന്നത് മേൽക്കൂരയിൽ. മനുഷ്യരും ആനയുമൊക്കെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നത് അദ്ദേഹം അവിടിരുന്നു കണ്ടു.

മലവെള്ളത്തിനൊപ്പം ജീവനുള്ള കടുവ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും കാലടിയിലാണ്.ആശ്രമം കോമ്പൗണ്ടിലാണ് കടുവയെ കണ്ടത്. ജനങ്ങൾ എത്തിയതോടെ കടുവ അടുത്തുള്ള ഇല്ലിക്കാട്ടിൽ കയറി. പിന്നീട് കടുവായെ വെടിവച്ച് കൊന്നു.

സമുദ്ര നിരപ്പിന് താഴെയുള്ള കുട്ടനാട് തുടങ്ങി ഏറ്റവും ഉയരത്തിലുള്ള മൂന്നാർ വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ ഒരു പോലെ ബാധിച്ചതാണ് 99ലെ പ്രളയം. പമ്പയാർ, അച്ചൻകോവിലാർ, മണിമലയാർ, മീനച്ചിലാർ എന്നിവ ചേരുന്ന വേമ്പനാട് കായലിലുടെ മനുഷ്യരുടെയും വന്യജീവികളുടെയും വളർത്തു മൃഗങ്ങളുടെയും ശവങ്ങൾ ഒഴുകി നടന്നതായി പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. ഇതൊക്കെ അറബി കടലിൽ എത്തി.

1924 ജൂലൈ 19 ഡേറ്റ്ലൈനിൽ മലയാള മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധികരിച്ച ഭയങ്കരമായ വെള്ളപ്പൊക്കമെന്ന തലക്കെട്ടിലെ ഏറണാകുളം വാർത്തയുടെ ഇൻഡ്രോയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്- "ഇവിടുത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെപ്പറ്റി എഴുതുന്നത് ഉരലു മദ്ദളത്തോട് സങ്കടം പറയുന്നത് പോലെ ആകില്ലയോ എന്ന സംശയമില്ലാതില്ല".... അതായിരുന്നു അന്നത്തെ കേരളത്തിൻെറ അവസ്ഥ. എല്ലായിടത്തും ഒരേ അവസ്ഥ. മണലിപ്പുഴയും കുറുമാലിപ്പുഴയും കരകവിഞ്ഞൊഴുകി റോഡിലുടെ കാളവണ്ടിയിൽ പോകുകയായിരുന്ന കത്തനാരും വണ്ടിക്കാരനും വണ്ടിയും ഒഴുകി പോകുകയും കത്തനാർ മാത്രം ഒരു ദിവസത്തിന് ശേഷം രക്ഷപ്പെട്ടതും വാർത്തിയലുണ്ട്. സമീപത്തെ അമ്പലത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. പറവൂർ, ചൊവ്വര, അങ്കമാലി തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ കുറിച്ചും റിപ്പോർട്ടിലുണ്ട്.

ഇടപ്പള്ളിക്കും തൃപ്പൂണിത്തുറക്കും ഇടയിൽ കടത്തു വള്ളങ്ങൾ റോഡിലൂടെയാണ് ഊന്നിയിരുന്നത്. ആലുവ റെയിൽവേ പാലവും ചൊവ്വര സ്റ്റേഷനും മുങ്ങുന്ന തരത്തിൽ പെരിയാറിൽ വെള്ളം കയറി. റെയിൽപാളങ്ങൾ പലയിടത്തും വേർപ്പെട്ടു. ഭാരതപ്പുഴക്ക് കുറുകെയുള്ള ഷോർണൂർ റെയിൽവേ പാലം തകർന്നതും ഈ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ. ദേവികുളത്ത് 100 പേർ മരിച്ചുവെന്നാണ് മനോരമയുടെ ലേഖകൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, നെടുംപ്രയാർ, പറവുർ, കുമരകം, മൂവാറ്റുപുഴ, കുറുപ്പംപടി, മാവേലിക്കര, ചെങ്ങനൂർ, തിരുവല്ല എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും പുന:പ്രസിദ്ധികരിച്ച പത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

തലശേരി-കൂർഗ് പാതയിലെ തലശേരി പാലം ഒലിച്ച് പോയത് ജൂലൈ 24നായിരുന്നു. ഈ സന്ദേശം ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്ത് എത്തുമോയെന്ന് അറിയില്ലെന്ന ആമുഖത്തോടെയാണ് കോഴിക്കോട് കളക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ട് ആരംഭിക്കുന്നത്. ബ്രിട്ടിഷ് മദിരാശി സ്റ്റേറ്റിൻെറ ഭാഗമായിരുന്നു മലബാർ പ്രദേശം. കോഴിക്കോട് പുർണമായും ഒറ്റപ്പെട്ടു.

മലവെള്ളത്തിനൊപ്പം ഒഴുകി വന്ന മരത്തിൽ കയറി സുഖയാത്ര നടത്തി കുമരകത്ത് എത്തിയ പുലിയുടെ കഥ പറഞ്ഞത് നസ്രാണി ദീപികയാണ്. അക്കഥ ഷാജൂദീൻ സൺഡേ ദീപികയിൽ എഴുതിയിരുന്നു. പ്രളയജലം പരക്കുന്നതിനിടയിൽ പുലി എതിലെ പോയെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയില്ല. വെള്ളമൊന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അതിലേ പോയ കുട്ടികളാണ് തട്ടക്കാട്ടു വീടിൻെറ പിൻഭാഗത്തെ അഴിക്കുള്ളിലൂടെ രണ്ടു കണ്ണുകൾ കണ്ടത്. മുതിർന്നവർക്ക് കാര്യം പിടികിട്ടി. അവിടം ഇളക്കിയപ്പോൾ പുലി പുറത്തു ചാടി. പുലി ഓടിച്ചെന്നത് ഇന്നു ഹൈസ്കൂൾ ഇരിക്കുന്ന മൈതാനത്ത്. അത് അവിടുത്തെ കുളത്തിൽ ചാടി. അവിടെ വെച്ച് തന്നെ വെടിവെച്ചിട്ടത് കർഷക പ്രമുഖനായ ഇല്ലിക്കുളം ഏബ്രഹാം ജോൺ. പിന്നെ ഉത്സവമായി. ചത്ത പുലിയുടെ വായിൽ ഒരു തടിക്കഷണം തിരുകിക്കയറ്റി പുലിയെയും കൊണ്ടുള്ള ഘോഷയാത്രയായി. ഓരോ വീട്ടിലും പുലിയെ കൊണ്ടുചെന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കും. അതിനൊപ്പം പിരിവും. കോട്ടയം വരെ പ്രദർശനം നടത്തിയെന്നാണ് ഷാജൂദീൻ 1994 ജുലൈ 24-ന് എഴുതിയത്. അന്നത്തെ കുമരകം സ്കൂൾ അഭയാർഥി ക്യാമ്പായിരുന്നു.

സ്കൂളിൽ അധ്യാപകർക്കിരിക്കാൻ മുറിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുലി പ്രദർശനത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയ 75 രൂപാ ഉപയോഗിച്ച് അരഭിത്തികെട്ടി കമ്പിയഴിയിട്ട് ഒരു മുറി പണിതു. അതു "പുലി മുറി' യായി.

മിഥുനം 26-ന് എറണാകുളത്തുണ്ടായ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഏതാനും വഞ്ചികൾ മുങ്ങി. നാശനഷ്ടം തിട്ടപ്പെടുത്താനായതേയില്ല. അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഈ വാർത്ത മാന്നാനത്തു നിന്നിറങ്ങുന്ന നസ്രാണി ദീപികയിൽ അച്ചടിച്ചു വന്നപ്പോൾ നാടിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം നൂറുകണക്കിന് അപകടങ്ങളുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ശക്തമായ അടിയൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട മൃതദേഹങ്ങളെല്ലാം കടലിലേക്ക് ഒഴുകി.

റെയിൽ ഗതാഗതം മുടങ്ങിയതോടെ എറണാകുളത്തു യാത്രക്കാർ കുടുങ്ങി. ദിവാൻ തൃശൂരിൽ കുടുങ്ങിയെന്നായിരുന്നു പത്രവാർത്ത. തിരുവല്ല, തിരുമൂലപുരം, തുകലശേരി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ കുന്നുകളിൽ രണ്ടു ദിവസം കൊണ്ട് 8000 പേരാണ് അഭയാർഥികളായി എത്തിയത്. ഉയർന്ന

പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള തീർഥാടനമായിരുന്നു എങ്ങും. ആലപ്പുഴയിലെ തോടുകൾ സമുദ്രതുല്യമായി. രാത്രി മാത്രം ഉയർന്നത് മൂന്നടി വെള്ളം. അകലെനിന്നു പ്രാണരക്ഷാർഥം ഓടിവരുന്നവരെ പാർപ്പിക്കാൻ കച്ചേരി മൈതാനത്ത് കെട്ടിയ ഓലക്കെട്ടിടവും തകർന്നു. പമ്പയാറ്റിലും അതിഭയങ്കരമായി വെള്ളമുയർന്നു. റാന്നി ചന്തയിലെ കെട്ടിടങ്ങളിൽ മിക്കതും മുങ്ങി. തട്ടിന് പുറത്തു കയറിയിരുന്ന 12 പേരുമായി ഒരു വീട് ഒഴുകിപ്പോയി. മുണ്ടക്കയത്തും മണിമലയിലുമൊക്കെ വീടുകൾ വടമിട്ട് വൻമരങ്ങളിൽ കെട്ടിയിടുകയായിരുന്നു. മരങ്ങൾ വേരോടെ പിഴുതു വീണപ്പോൾ മരവും വീടും ഒരുമിച്ച് മണിമലയാറ്റിലൂടെ ഒഴുകി.

അന്നത്തെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങനെ: മുല്ലപ്പുഴ ചേരിയെന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും പലരും കണ്ട് പ്രത്യേകം എണ്ണി നോക്കിയതിൽ രണ്ടു മണിക്കൂറിൽ 150 കെട്ടിടങ്ങൾ ഒഴുകി പോയതായി പറയുന്നു. ഇതുകളിൽ മനുഷ്യരുണ്ട്. നോഹയുടെ കാലത്തെ പ്രളയമോ ഇതെന്ന് തോന്നുമാറ് ഭയങ്കരം, അതിഭയങ്കരമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ."

തീണ്ടലും തൊടീലും കർശനമായി പാലിച്ചിരുന്ന കാലടിയിലും മറ്റും വെള്ളം അയിത്തത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി. കാലടി തലയാറ്റുംപള്ളി മനയ്ക്കലിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോയ വലിയ ചെമ്പിൽ അരിവേവിച്ചാണ് അഭയകേന്ദ്രമായിരുന്ന മറ്റൂർ കുന്നിലെ സകല ജാതിക്കാർക്കും ചോറു കൊടുത്തത്. തെക്കിനേടത്തു മനയിലെ വാസു നമ്പൂതിരിയാണ് എല്ലാവർക്കും വേണ്ട അരിയും വിറകും നൽകിയത്. പല ഉയർന്ന മലകളിലെയും ക്ഷേത്ര വളപ്പുകളിൽ എല്ലാ ജാതിക്കാരും കയറിക്കൂടി. ചിലയിടത്തു മാത്രം ക്ഷേത്ര മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിൽ കയറിയിരുന്ന സവർണർ മറ്റുള്ളവരെ അകത്തു കടത്തിയില്ല. കാലടിയിൽ പ്രകൃതി അയിത്തമവസാനിപ്പിച്ചപ്പോഴും വൈക്കത്ത് ക്ഷേത്ര വഴിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് സഹനസമരം നടക്കുകയായിരുന്നു. അയിത്ത ജാതിക്കാർക്ക് ക്ഷേത്ര റോഡിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന നിയമത്തിനെതിരായി വൈക്കം സത്യഗ്രഹം നടന്നത് വെള്ളപ്പൊക്ക കാലത്താണ്. വെള്ളം പൊങ്ങിയിട്ടും സത്യഗ്രഹികൾ പിന്മാറിയില്ല. സത്യഗ്രഹികൾ കഴുത്തറ്റം വെള്ളത്തിൽ നിന്നപ്പോൾ പൊലീസുകാർ ചങ്ങാടത്തിലെത്തിയാണ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തത്.

ബ്രിട്ടിഷ് ഇൻഡ്യയുടെ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തായിരുന്നു മലബാർ. 1923ലെ കനത്ത മഴയിൽ പുഴകളും തോടും നിറഞ്ഞ് കവിഞ്ഞതിനാൽ ആ ഓർമ്മകളിൽ 1924ൽ മഴ കനത്തപ്പോൾ തന്നെ മുൻകരുതൽ എടുത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നിട്ടും നിരവധി ജീവനുകൾ നഷ്ടമായി. മരവ്യാപാരത്തിൻെറ കേന്ദ്രമായ കല്ലായിയിൽ പുഴയിൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്ന മൂന്നു ലക്ഷം രൂപയുടെ മരം ഒഴുകി പോയി. 1924ലെ മൂന്നു ലക്ഷത്തിൻെറ മൂല്യം ആലോചിച്ച് നോക്കാവുന്നതാണ്. ജൂലൈ 17ന് കല്ലായിപുഴ, പൊന്നാനിപ്പുഴ, കടലുണ്ടിപുഴ, ചാലിയാർ തുടങ്ങിയവ കരതൊട്ടു. ജൂലൈ 16ന് വൈത്തിരിയിൽ മാത്രം 13.30 ഇഞ്ച് മഴ പെയ്തു.12 മുതൽ 24വരെ 103.54 ഇഞ്ച് മഴയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. മാനന്തവാടിയിൽ ജൂലൈ 17ന് അവസാനിച്ച ആഴ്ച 44.8 ഇഞ്ച് മഴയാണ് പെയ്തത്. 16,17 തിയതികളിൽ 21 ഇഞ്ച് മഴയും പെയ്തു. വീടിൻെറ മുകളിലും തെങ്ങിൻ മുകളിലുമാണ് പലരും അഭയം പ്രാപിച്ചത്. 25 മരണങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തുവെന്ന് മദിരാശിയുടെ മലബാർ ജില്ലാ ഗസറ്റിയർ പറയുന്നു. റോഡിൽ നിന്നും 18 അടി ഉയരത്തിൽ വരെ വെള്ളം കയറി. നിരവധി പാലങ്ങളും റെയിൽവെ ലൈനുകളും തകർന്നു. മാഹി,നെല്ലിപ്പുഴ,നായ്കെട്ടി,ബാവലി,യാക്കര പാലങ്ങൾ തകർന്നവയുടെ പട്ടികയിലുണ്ട്. ഒലവക്കോട്-തിരൂർ റെയിൽവേ പലയിടത്തും തകർന്നു. 300ഓളം ഇടത്ത് മണ്ണിടിച്ചിലുണ്ടായി. ആയിരകണക്കിന് ഏക്കർ സ്ഥലത്തെ കൃഷി നശിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിന് വീടുകൾ ഒലിച്ചു പോയി.

1923 ജൂലൈ, ആഗസ്ത് മാസങ്ങളിലാണ് മഴ കനത്തത്. വയനാട്, ചിറക്കൽ, കോട്ടയം താലൂക്കുകളിൽ വലിയ നാശനഷ്ടമാണുണ്ടായത്. വയനാടിൽ രണ്ടു മാസങ്ങളിലായി 397 ഇഞ്ച് മഴ രേഖപ്പെടുത്തി

പ്രളയക്കെടുതികൾ നേരിട്ടും കണ്ടും ദുരിതങ്ങൾ കേട്ടും മാനസിക സംഘർഷത്തിലായ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു ശ്രീമുലം തിരുന്നാൾ. വെള്ളപ്പൊക്കം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പേ-1924 ആഗസ്ത് ഏഴിന് അദേഹം മരണമടഞ്ഞു. ഇതേ തുടർന്ന് മഹാരാജാവായി ശ്രീചിത്തിര തിരുനാൾ അവരോധിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും 12 വയസു മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ സേതുലഷ്മി ഭായ് റീജൻറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് മരിച്ചതിനെ തുടർന്നുള്ള ദു:ഖാചരണത്തിനിടയിലും പ്രളയ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ് ഭരണകൂടം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രികരിച്ചത്. 500 രൂപ വീതം 1000 കർഷകർക്ക് സഹായം നൽകി. വിലക്കയറ്റം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾക്ക് ക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കാനും മുൻകരുതലെടുത്തു. പാവപ്പെട്ടവർക്ക് സൗജന്യമായും അല്ലാത്തവർക്ക് സൗജന്യ നിരക്കിലും വീട് നിർമ്മാണത്തിനായി വനവിഭവങ്ങൾ നൽകാൻ വനം വകുപ്പിന് നിർദേശം നൽകി. വെള്ളപ്പൊക്ക കെടുതികൾ നേരിട്ട് കാണാൻ ദിവാൻ നാല് ദിവസം തിരുവിതാംകൂറിൽ യാത്ര ചെയ്തു. കാർഷിക വായ്പ അനുവദിച്ചും യുദ്ധകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ റോഡും തോടും

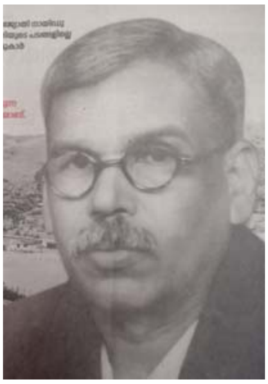
ഗതാഗതയോഗ്യമാക്കിയും നാടിനെ ഉണർത്തി.

ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജി നേരിട്ട് ഇടപ്പെട്ടു. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് ആഹാരവും വസ്ത്രവും എത്തിക്കാൻ അദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. നവജീവൻ ജീവനക്കാർ ഒരു ദിവസത്തെ വേതനം സംഭാവനയായി നൽകണം. തൻെറ ഒരു ദിവസത്തെ ആഹാരത്തിന് തുല്യമായ തുക സംഭാവന നൽകുക, പ്രളയ ബാധിതരെ സഹായിക്കാൻ കൂടുതൽ നൂൽ നൂൽക്കുക, തൻെറ വസ്ത്രാവശ്യങ്ങൾ ചുരുക്കി അവ ദുരിതാശ്വാസ നിധിയിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുക, സുഖ സൗകര്യങ്ങളും ആഡംബരങ്ങളും ചുരുക്കി ആ തുക ദുരിതാശ്വാസ നിധിയിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുക ഗാന്ധിജി എഴുതി. ഇത്തരത്തിൽ ലഭിച്ച 6994 രൂപ 13 അണ, മൂന്ന് പൈസ ഗാന്ധിജി കേരള നേതാക്കൾക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു.

ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മഴ

120 വർഷത്തെ കേരളത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മഴ പെയ്ത വർഷമായിരുന്നു 1961. ശരാശരി 3000 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് കേരളത്തിന് ലഭിക്കേണ്ടത്. 1961ൽ 4257.9 മില്ലി മീറ്റർ മഴ രേഖപ്പെടുത്തി. മഹാപ്രളയം വന്ന 1924ൽ 4226.4 മില്ലി മീറ്ററായിരുന്നു മഴ. നമ്മൾ നേരിൽ അനുഭവിച്ച 2018ലെ പ്രളയകാലത്ത് 3520.1 മില്ലി മീറ്റർ മഴയെ ലഭിച്ചുള്ളു. ഉയർന്ന തോതിൽ മഴ ലഭിച്ച മറ്റൊരു വർഷം 1933 ആയിരുന്നു- ആ വർഷം 4073 മില്ലി മീറ്റർ മഴ പെയ്തു. 1961 ജൂണിൽ 1005.7 മീല്ലി മീറ്ററും ജൂലൈയിൽ 1146.5 മില്ലി മീറ്ററും മഴ രേഖപ്പെടുത്തി.

1961ൽ ഏറ്റവും കൂടിയ മഴ പെയ്തുവെങ്കിലും 1924ന് സമാനമായ പ്രളയം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഒരു കാരണം ഡാമുകളാണ്. 1924ൽ മുല്ലപ്പെരിയാർ എന്ന ഒരേ ഒരു ഡാം മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ, 1961ൽ എത്തിയപ്പോഴെക്കും നിരവധി ഡാമുകൾ കമ്മീഷൻ ചെയ്യുകയോ മറ്റു ചിലത് നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു.1924ലേത് പോലെ കൃത്രിമ ഡാമുകൾ രൂപപ്പെടുകയും അവ തകരുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്ന് കാണാം. കല്ലാർകുട്ടി, കുണ്ടള, മാടുപ്പെട്ടി, മൂന്നാർ, ചെങ്കുളം, പൊരിങ്ങൾകുത്ത്, മലമ്പുഴ, മീങ്കര, പീച്ചി, നെയ്യാർ എന്നിവയാണ് 1961 മുമ്പ് കമ്മീഷൻ ചെയ്യപ്പെട്ട ഡാമുകൾ. ആനയിറങ്കൽ, കക്കി, പമ്പ, പൊന്മുടി, ഷോളയാർ, പോത്തുണ്ടി, മംഗലം, പറമ്പിക്കുളം, വാഴാനി, ചുള്ളിയാർ, ഭൂതത്താൻകെട്ട് ബാരേജ് എന്നിവ നിർമ്മാണ ഘട്ടത്തിലും. 1961ലെ പ്രളയത്തിൽ 46 കുട്ടികൾക്കടക്കം 116 പേർക്ക് ജീവഹാനി സംഭവിച്ചുവെന്നാണ് നിയമസഭാ രേഖകൾ.അരലക്ഷത്തിലേറെ വീടുകൾ തകർന്നു. 1,20,0000 ഏക്കർ സ്ഥലത്തെ കൃഷി നശിച്ചു. മുല്ലപ്പെരിയാർ അണക്കെട്ട് തുറന്ന് വിട്ടത് മൂലം വെള്ളം കുത്തിയൊലിച്ച് എത്തി. കെഎസ്ഇ ബോർഡിൻെറ പാമ്പളയിലെ നേര്യമംഗലം വൈദ്യുതി നിലയത്തിന് സാരമായ കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചു. പെരിയാർ കരകവിഞ്ഞൊഴുകി. മുങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരെ ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റി. കുറ്റ്യാടിപ്പുഴ കവിഞ്ഞൊഴുകിയാണ് കൊയിലാണ്ടി, വടകര മേഖല മുങ്ങിയത്.

1924 ലെ പ്രളയ ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തിയ പരംജ്യോതി നായിഡു

ജൂൺ അവസാനമാണ് മഴ ശക്തിപ്പെട്ടത്. ജൂലൈ ആദ്യവാരം പ്രളയമായി മാറി. റോഡുകൾ മുങ്ങി. ആലുവ-ചാലക്കുടി, ആലവു-പറവൂർ, തൃശൂർ-കുന്നംകുളം, എറണാകുളം-ആലുവ, തിരുവല്ല-കോട്ടയം, ഏറ്റുമാനൂർ-പാലാ, കോഴിക്കോട്-ബേപ്പൂർ, തൃത്താല-പൊന്നാനി തുടങ്ങിയ റോഡുകൾ മുങ്ങി. പൊന്നാനി ദിവസങ്ങളോളം ഒറ്റപ്പെട്ടു. അട്ടപ്പാടിയിൽ രണ്ടിടത്ത് ഉരുൾപൊട്ടി. കല്ലട

നദിതടത്തിൽ പതിനായിരക്കണക്കിന് എക്കർ കൃഷി നശിച്ചു. ഇടവേളക്ക് ശേഷം ജൂലൈ അവസാനം വീണ്ടും മഴ കനത്തു. ജൂലൈ 23ന് കണ്ണൂർ, കോഴിക്കോട് മേഖല മുങ്ങി.

ജൂണിൽ പൊന്മുടി, വർക്കല, അടൂർ, നിലമേൽ, മൂന്നാർ, ദേവികുളം, പീരുമേട്, മുകുന്ദപുരം, ഒറ്റപ്പാലം, വൈത്തിരി, വടകര, കാസറഗോഡ്, തലശേരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ കനത്ത മഴയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. കൊയിലാണ്ടിയിൽ 3156.7 മില്ലി മീറ്ററായിരുന്നു മഴ. ജൂലൈയിൽ വൈത്തിരിയിൽ 3556.9 മില്ലി മീറ്റർ മഴ രേഖപ്പെടുത്തി. മൂന്നാർ, ദേവികുളം, പീരുമേട്, പെരുമ്പാവൂർ, മണ്ണാർക്കാട്, നിലമ്പുർ, കൊയിലാണ്ടി എന്നിവിടങ്ങളിലും കനത്ത മഴയായിരുന്നു. ഇതേസമയം, സംസ്ഥാന അതിർത്തിയായ ചിന്നാറിൽ 89.5 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് 1961 ജൂലൈയിൽ ലഭിച്ചത്. കൊയിലാണ്ടിയിൽ 1961 മെയ് 23 മുതൽ 29വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ശക്തമായ മഴ രേഖപ്പെടുത്തി. 835.4 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് നാല് ദിവസങ്ങളിലായി പെയ്തത്. ജൂൺ 7,8,9 ദിവസങ്ങളിലായി 969.8 മില്ലി മീറ്റർ മഴയും പെയ്തിറങ്ങി. മൂന്നാറിൽ ജൂൺ 30 മുതൽ ജൂലൈ

അഞ്ച് വരെയുള്ള ആറ് ദിവസങ്ങളിലായി 1192.9 മില്ലി മീറ്റർ മഴയും പെയ്തു. വൈത്തിരിയിൽ ജൂലൈ 12 മുതൽ 25 വരെയുള്ള 14 ദിവസങ്ങളിലായി 2779.9 മില്ലി മീറ്ററും വൈത്തിരിയിൽ ജൂൺ 29 മുതൽ ജൂലൈ അഞ്ച് വരെയുള്ള ഏഴ് ദിവസങ്ങളിലായി 2143.9 മില്ലി മീറ്ററും മഴയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

1961ലെ പ്രളയത്തെ തുടർന്ന് വെള്ളപ്പൊക്ക കെടുതികൾ തടയാൻ കേരളം സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെ കുറിച്ച് പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ പൊതുമരാമത്ത് വകുപ്പിനെ സർക്കാർ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അന്ന് ജലവിഭവ വകുപ്പ് രൂപീകൃതമായിട്ടില്ല. പുഴകളിൽ കൂടുതൽ തടയണകൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നതടക്കമുള്ള നിർദേശങ്ങളാണ് സമർപ്പിച്ചത്. സമുദ്രനിരപ്പിന് താഴെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കുട്ടനാടിൽ ഒഴുകിയെത്തുന്ന വെള്ളം പുറത്തേക്ക് പോകുന്നതിന് സൗകര്യമൊരുക്കണമെന്നും നിർദേശിച്ചു.

2018ലെ പ്രളയം

ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രളയമായിരുന്നു 2018 ആഗസ്തിലേത്. നാം നേരിൽ കണ്ട് അനുഭവിച്ച മഹാപ്രളയം. 435 ജീവനുകളാണ് നഷ്ടമായത്. ഇവരിൽ 67 കുട്ടികളും 98 സ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനത്തെ 54 ഡാമുകളിൽ 35 ഏണ്ണം തുറന്നു. സംസ്ഥാനത്തൊട്ടാകെ 341 ഉരുൾപ്പൊട്ടലുകളുണ്ടായി. ഇതിൽ 143ഉം ഇടുക്കി ജില്ലയിൽ. ഐക്യ രാഷ്ട്ര സഭയുടെ മാനദണ്ഡപ്രകാരമുള്ള കണക്കെടുപ്പിൽ സംസ്ഥാനുത്തുണ്ടായ നഷ്ടം 26718 കോടിയുടെത്. പുനർനിർമ്മാണത്തിന് 31000 കോടി രൂപ വേണ്ടി വരുമെന്നും കണക്കാക്കി.

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യകളൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പ്രളയത്തെ ചെറുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കേരള പോലീസിൻെറ കണക്ക് പ്രകാരം രക്ഷിച്ചത് 317573 പേരെയാണ്. രണ്ട് ലക്ഷത്തോളം പേരെ മൽസ്യത്തൊഴിലാളികൾ രക്ഷപ്പെടുത്തി. മുങ്ങി കിടന്ന വീടുകളിലേക്ക് മൽസ്യത്തൊഴിലാളികൾ, അവരുടെ ബോട്ടുകളുമായാണ് എത്തി മനുഷ്യരെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. 669 ബോട്ടുകൾ രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിന് എത്തി. ഉയർന്ന കെട്ടിടങ്ങളിൽ അഭയം തേടിയവർക്ക് ഹലികോപ്ടറുകളിലാണ് ഭക്ഷണം എത്തിച്ചത്. ഗർഭിണികളും രോഗികളും അടക്കം എത്രയോ പേർ ഹെലികോപ്ടറുകളിൽ പിടിച്ച് കയറി ജിവിതത്തിലേക്ക് എത്തി. ആയിരക്കണക്കിന് ദുരിതാശ്വാസ ക്യാമ്പുകൾ തുറന്നു. 14 ലക്ഷം പേർ ക്യാമ്പുകളിൽ എത്തി. അവിടെ ജാതിയുടെയും മതത്തിൻെറയും വേലിക്കെട്ടുകൾ ഇല്ലാതെ പാവപ്പെട്ടവരും സമ്പന്നരും ഒന്നിച്ച് ഉണ്ടുറങ്ങി. എന്നാൽ, വെള്ളം ഇറങ്ങി നാട് സാധാരണ നിലയിലേക്ക് മാറിയതോടെ മനുഷ്യരുടെ മനസിലേക്ക് ജാതിയും മതവും തിരിച്ച് വന്നുവെന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം.

കൊച്ചി അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളത്തിൽ വെള്ളം കയറിയതിനെ തുടർന്ന് രണ്ടാഴ്ച അടച്ചിട്ടു. പാളങ്ങൾ മുങ്ങിയതിനാൽ തീവണ്ടി സർവീസ് നിലച്ചു.സംസ്ഥാനത്തെ 1259 വില്ലേജുകളെ പ്രളയം നേരിട്ട് ബാധിച്ചു. എത്രയോ വീടുകൾ തകർന്നു. മഴ മാറി വെള്ളം ഇറങ്ങിയിട്ടും കുടിവെള്ളം കിട്ടാകനിയായി. 317000 കിണറുകൾ ഉപയോഗ ശൂന്യമായതായാണ് കണക്ക്.

കനത്ത മഴയാണ് പ്രളയത്തിന് കാരണമായത്. ജൂണിൽ 15ശതമാനവും ജൂലൈയിൽ 18ശതമാനവും അധിക മഴ ലഭിച്ചു. ആഗസ്ത് ഒന്നു മുതൽ 19വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലായി 758.6 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് കേരളത്തിൽ പെയ്തത്. അതായത് 164 ശതമാനം അധിക മഴ. കനത്ത മഴയെ തുടർന്നാണ് ഡാമുകൾ ഒന്നിച്ച് തുറന്നത്. ഇതു പുഴകൾ നിറയാനും പ്രളയം സൃഷ്ടിക്കാനും കാരണമായിട്ടുണ്ട്.മൂന്നാർ ടൗൺ മുങ്ങിയതും പഴയ മുന്നാറിലെ ആട്ടുപാലം തകർന്നതും മാടുപ്പെട്ടി ഡാം തുറന്നതും ഹെഡ് വർക

്സിൻെറ ഷട്ടറുകൾ ഉയർത്താൻ കഴിയാതെ വന്നതും മൂലമാണ്. ഇടുക്കിയിൽ കനത്ത മഴയാണ് പെയ്തത്. ആഗസ്ത് ഒന്ന് മുതൽ 19വരെ സംസ്ഥാനത്താകെ 287.6 മില്ലി മിറ്റർ മഴ ലഭിക്കേണ്ടയിടത്ത് 758.6 മില്ലി മീറ്റർ പെയ്തു. ഇടുക്കിയിൽ 92ശതമാനം അധിക മഴയാണ് പെയ്തത്. മഹാപ്രളയുമണ്ടായ 1924ൽ 64 ശതമാനം അധിക മഴയാണ് ലഭിച്ചത്. മറ്റൊരു പ്രളയകാലമായ 1961ൽ 50ശതമാനം അധികം മഴ പെയ്തു.1907ലാണ് കനത്ത മഴ ലഭിച്ചത്-175ശതമാനം അധികം,.

പെട്ടിമുടിയുടെ ദു:ഖം

2020 ആഗസ്ത് മൂന്നാറിനെ മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തെയാകെ ദു:ഖത്തിലാക്കി രാജമല-പെട്ടിമുടിയിൽ ഉരുൾപൊട്ടി 70 ജീവനുകൾ കവർന്നതും കനത്ത മഴയെ തുടർന്നാണ്. ഇരവികുളം ദേശിയ ഉദ്യാനത്തിനോട് ചേർന്ന പെട്ടിമുടിയിലെ എസ്റ്റേറ്റ് ലയത്തിൽ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നവരെ ഉരുൾപ്പൊട്ടലിനൊപ്പം ഒഴുകിയെത്തിയ മലവെള്ളം കൊണ്ട് പോയി. കുട്ടികളും മുതിർന്നവരും അടക്കം ജീവൻ ബലി നൽകി. ആഗസ്ത് ആറിന് രാത്രി 10.30ന് ശേഷമാണ് ദുരന്തമുണ്ടായത്. വൈദ്യുതി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ

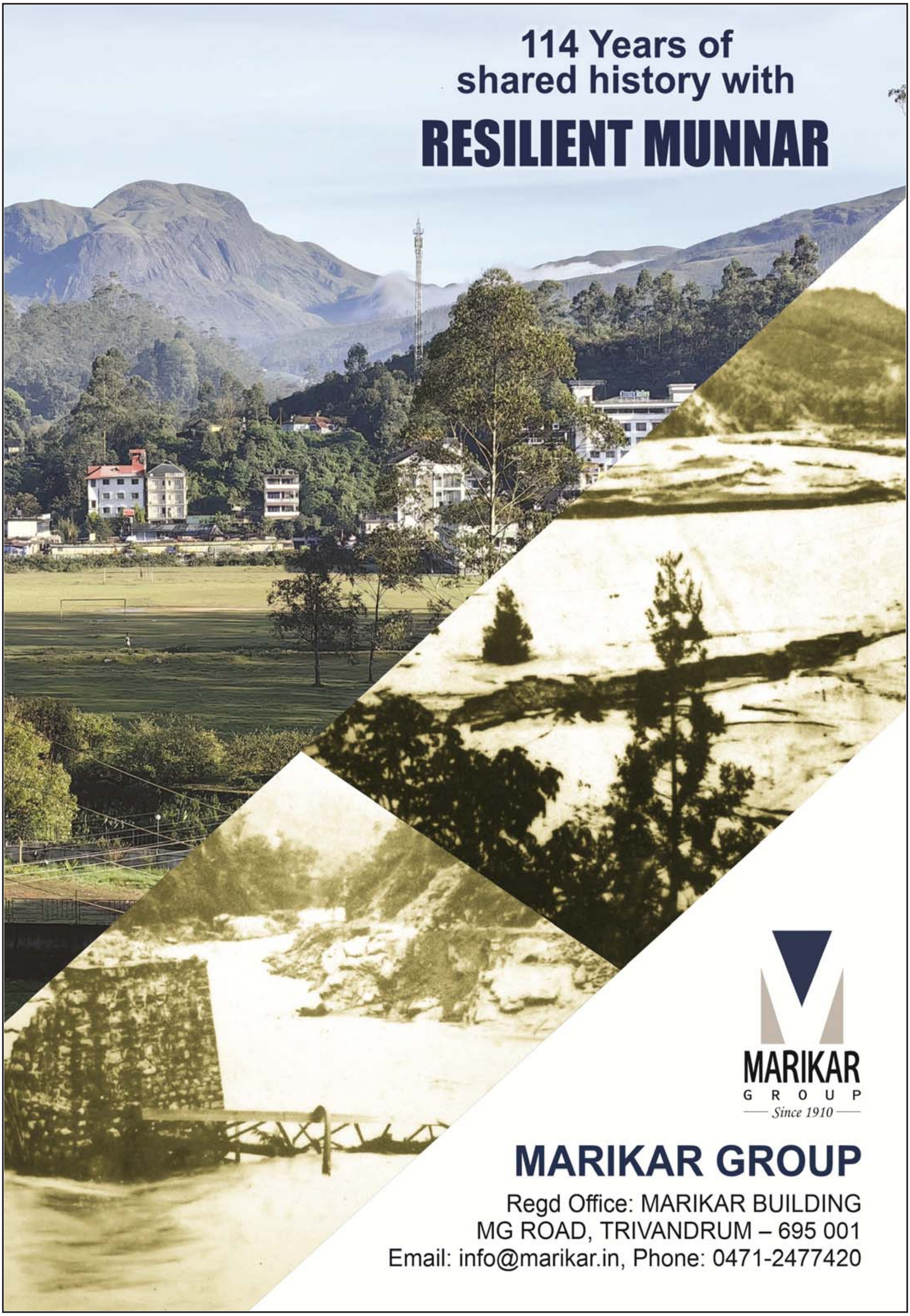

രാത്രിയിലെ ഇരുട്ടിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് പോലും തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിഞ്ഞിക്കില്ല.രക്ഷാ പ്രവർത്തനം നടന്നത് പിറ്റേന്ന് പുലർച്ചെ നാല് മണി മുതലാണ്.12പേരാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്.എന്ത് കൊണ്ട് രക്ഷാ പ്രവർത്തനം വൈകിയെന്നത് സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷണം വേണ്ടതായിരുന്നു.

പെട്ടിമുടിയിൽ 40 വർഷത്തിനിടെയിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മഴയാണ് 2020ൽ പെയ്തത്. 96 മണിക്കൂറിനിടെ പെയ്തത് 1600 മില്ലി മീറ്റർ മഴ. ആഗസ്ത് നാലിന് ശക്തിപ്പെട്ട മഴ ഏഴ് വരെ തുടർന്നു. നാലിന് 301.8,അഞ്ചിന് 308.9,ആറിന് 367.8,ഏഴിന് 616.2 മില്ലി മീറ്റർ എന്നിങ്ങനെയാണ് പെട്ടിമുടിയിൽ മഴ പെയ്തത്.ആഗസ്ത് രണ്ട് മുതൽ ഏഴ് വരെ ലഭിച്ചത് 1842.7 മില്ലി മീറ്റർ മഴ. തൊട്ടടുത്ത രാജമലയിൽ ഈ ദിവസങ്ങളിലായി 788 മില്ലി മീറ്ററും മൂന്നാറിൽ 631.2 മില്ലി മീറ്ററും മഴ കിട്ടി.പൊതുവെ പെട്ടിമുടിയിൽ നല്ല മഴ ലഭിക്കാറുണ്ട്.വർഷത്തിൽ ശരാശരി 5000 മില്ലി മീറ്റർ മഴ പെയ്യുന്നു. 2013ലും 2015ലും 8000 മില്ലി മീറ്റർ കവിഞ്ഞിരുന്നു.2015ലെ വരൾച്ച വർഷത്തിൽ 6500 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് പെട്ടിമുടിയിൽ പെയ്തത്. 2018ലും 2019ലും ഇടുക്കി പദ്ധതി പ്രദേശത്ത് പെയ്തതിനേക്കാളും അധികം മഴ പെട്ടിമുടിയിൽ ലഭിച്ചു. ഈ വെള്ളമത്രയും പെട്ടിമുടിയാറിലുടെ ഒഴുകി കരിന്തിരിയാറായി (നല്ലതണ്ണിയാറെന്നും വിളിക്കുന്നു) ആനക്കുളം വഴി പെരിയാറിൽ ചേരുകയാണ്.

മഴയുടെ സ്വഭാവത്തിലുണ്ടായ മാറ്റമാണ് പ്രളയവും ഉരുൾപ്പൊട്ടലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ജൂൺ ഒന്ന് മുതൽ സെപ്തംബർ 30 വരെയുള്ള തെക്ക് പടിഞ്ഞാറൻ മൺസൂൺ കാലത്ത് 2049.2 മില്ലി മീറ്റർ മഴയാണ് സംസ്ഥാനത്ത് ലഭിക്കേണ്ടത്. 2019ൽ 2309.8 മില്ലി മീറ്റർ ലഭിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ മഴ ഏതാനം ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് പെയ്യുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട്കൊണ്ട് മരണത്തിനൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തവരാണ് പെട്ടിമുടിയിലെ ലയങ്ങളിൽ ഉറങ്ങിയവർ. സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്ത കൗമാരക്കാരുണ്ട്,വിദ്യാർഥികളുണ്ട്. പിച്ചവെച്ച് തുടങ്ങും മുമ്പ് മരിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ട്. ജീവിച്ചും സ്നേഹിച്ചും ആശ തീരാത്തവരുമുണ്ട്.പെട്ടിമുടിയിൽ മരിച്ചവർക്ക് ആദരാഞ്ജലികൾ..........

114 Years of
shared history with
RESILIENT MUNNAR
MARIKAR
GROUP
Since 1910
MARIKAR GROUP
Regd Office: MARIKAR BUILDING
MG ROAD, TRIVANDRUM – 695 001
Email: info@marikar.in, Phone: 0471-2477420

നൈനാർകുപ്പത്തെ മൂന്നാർ വിശേഷങ്ങൾ

മിനി അമ്പാടൻ

ചെന്നൈ നൈനാർകുപ്പത്തെ ആ വീട് ഏതാനം മണിക്കൂറുകൾ എങ്കിലും മൂന്നാറായി മാറി. അവിടെ ജീവിക്കുന്ന രണ്ടു പേർ മൂന്നാറിൻെറ ആത്മാവ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ മൂന്നു മുന്നാറുകാർ കൂടി അവിടേക്ക് എത്തിയതോടെയാണ്, ഓർമ്മകളിലൂടെയുള്ള മടക്ക യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത്. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിലെ ആദ്യ ഇൻഡ്യൻ മാനേജർ എൻ.എസ്.ധറിൻെറ ഭാര്യ വിജയലഷ്മിയും മകൾ ലതികയും കുടുംബവും താമസിക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്. തമിഴ്നാടിലെ ആദ്യ വനിത ഐ പി എസ് ഓഫീസറും രാജ്യത്തെ രണ്ടാമത്തെ വനിത ഡിജിപിയുമാണ് മൂന്നാറിൽ ജനിച്ച ലതിക മാഡം. അമ്മ വിജയലഷ്മി മൂന്നാറുകാരിയല്ലെങ്കിലും എൻ എസ് ധറിൻെറ ഭാര്യയായി മൂന്നാറിലെത്തിയത് മുതൽ ഇന്നും മൂന്നാറിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവരുമായി മൂന്നാർ ഓർമ്മകൾ പങ്കു വെയ്ക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ- എം ജെ ബാബു, ആർ മോഹൻ, എന്നിവരും ഞാനും എത്തിയത്.

1947ൽ ഇൻഡ്യക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതിന് ശേഷമാണ് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ ഇൻഡ്യക്കാരെ പ്ലാൻററമാരായി നിയമിക്കാനുള്ള തീരുമാനം. തമിഴ്നാടിലെ ബോഡിനായ്ക്കനൂരിൽ നിന്നുള്ള രങ്കസ്വാമി ചെട്ടിയാരാണ് ആദ്യമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. അളഗണ്ണൻ ചെട്ടിയാരുടെ ബന്ധുവായിരുന്നു അദേഹം. എന്നാൽ, അധികം വൈകാതെ അദേഹം കമ്പനി വിട്ടു. തുടർന്നാണ് തിരുവനന്തപുരം സ്വദേശി എൻ.എസ്.ധർ അസി. മാനേജരായി നിയമിക്കപ്പെടുന്നത്. അദേഹത്തിൻെറ വധുവായി വിജയലഷ്മി 1950 ഏപ്രിലിൽ മൂന്നാറിൽ എത്തി. അതിന് മുമ്പ് ഒരു തവണ മൂന്നാർ കാണാൻ വന്ന ഓർമ്മയും അവർ പങ്കുവെച്ചു. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച ശേഷമായിരുന്നു അത്. പിതാവും കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി എത്തി മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. അന്ന് മാടുപ്പെട്ടി ഡാം നിർമ്മാണം അവസാന ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. പിതാവിൻെറ സുഹൃത്തായിരുന്നു എൻജിനിയർ. ഡാം നിർമ്മാണവും കണ്ടു.

മിസിസ്. ധർ

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പെരിയകനാലിലേക്കാണ് വന്നത്. പവർ ഹൗസ് വെള്ളചാട്ടവും ആനയിറങ്കലും ഒക്കെ മായാത്ത ഓർമ്മകൾ. അക്കാലത്ത് നേര്യമംഗലം പാലം കടന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക അനുഭൂതിയാണ്. വഴിക്ക് കടകളൊന്നുമില്ല. അടിമാലിയിൽ ഏതാനം കടകൾ മാത്രം. നേരെ ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിലെത്തിയാണ് കാപ്പി കുടി. തുടർന്ന് എസ്റ്റേറ്റിലേക്ക്. അന്ന് ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിനെ യൂറോപ്യൻ ക്ലബ്ബ് എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. മാനേജർമാർക്കും അസി. മാനേജർമാർക്കും മാത്രമാണ് മെമ്പർഷിപ്പ്. അവരുടെ ഭാര്യമാർക്കും പ്രവേശനമുണ്ട്. അവരൊക്കെ യുറോപ്യന്മാരും. ആദ്യത്തെ ഇൻഡ്യൻ വനിത ഞാനാണ്- ആ അമ്മയുടെ മനസ് മൂന്നാറിലുടെ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിൽ ചില ദിവസങ്ങളിൽ വനിതകൾക്ക് പ്രവേശനമില്ലാത്ത ഹാളുണ്ട്- അതുപോലെ തുടർച്ചയായി 30 വർഷം പൂർത്തിയാക്കുന്ന മെമ്പറുടെ പേരെഴുതിയ തൊപ്പി അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കും. അതും ഒരാഘോഷമാണ്. മെമ്പറെ ആഘോഷപൂർവ്വം ഉയർത്തുകയും തൊപ്പി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. എൻ എസ് ധറിൻെറ പേരെഴുതിയ തൊപ്പി അവിടുണ്ട്.

ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് മകളുടെ ഇടപ്പെടൽ. താനും സഹോദരി ലേഖയുമടക്കം മൂന്ന് പെൺകുട്ടികൾ ആദ്യക്ഷരം കുറിച്ചത് അവിടെയാണ്. ഈ കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിൽ പ്രി സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചതെന്ന് അമ്മ. പിന്നിട് ബോഡിനായ്ക്കനൂരിലും കൊഡൈക്കനാലിലും പഠനം തുടർന്നു. മകൾ ലേഖ രട്ടനാനി മുംബൈയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മാധ്യമ പ്രവർത്തകയാണ്. 2017ൽ മൂന്നാറിൽ വന്നിരുന്നതായി ലതിക മാഡം പറഞ്ഞു. അന്നു വാഗുവര എത്തിയപ്പോഴെക്കും കുട്ടിക്കാലത്തേക്ക് മടങ്ങിയത് പോലെ. തെന്മല ഗ്യാപ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ വല്ലാതെ വിഷമംതോന്നി- മരങ്ങളൊക്കെ വെട്ടിയിരിക്കുന്നു. വലിയ മാറ്റമാണ് മൂന്നാറിലാകെ കണ്ടത്. ചൊക്കനാട് പോകുന്ന വഴിയിലെ ചെറിയ ആറിൽ വെള്ളം കുറവായിരുന്നു.വരൾച്ചയുടെ അവസ്ഥ. മൂന്നാറിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ വരൾച്ച ഉണ്ടായിട്ടേയില്ല.

ഓർക്കുന്നില്ലേ ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബ് റോഡിലെ ബ്ലോസം മരങ്ങൾ? അമ്മയുടെ മനസിൽ അന്നത്തെ മൂന്നാറാണ്. യുദ്ധ സ്മാരകം മുതൽ ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബ് പാലം വരെ രണ്ടു സൈഡിലും ബ്ലോസം മരങ്ങളായിരുന്നു. പൂക്കാലത്ത് മനോഹരമായ കാഴ്ച. ഭർത്താവ് ജോലി ചെയ്ത എസ്റ്റേറ്റുകളിലൊക്കെ മരങ്ങൾ നട്ടു വളർത്തി. തേയില തോട്ടത്തിനിടയിലും മരങ്ങൾ നട്ടു. ഒരു മരം മുറിച്ചാൽ അക്കാലത്ത് രണ്ടു മരം നടുമായിരുന്നു. വീടുകൾക്കും ഫാക്ടറികൾക്കും വിറക് വേണമായിരുന്നു.

അപ്പർ വാഗുവരയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് ഇടക്കിടെ ഇരവികുളം യാത്ര. ഇരവികുളം ഹട്ടിൻെറ ചുമതല

”

1958 ഫെബ്രുവരി 5ന് പരീശീലന പറക്കലിന് കോയമ്പത്തൂരിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട വിമാനം ചെണ്ടുവര മലയിൽ തകർന്നു വീണു. വലിയ തീ ഗോളം കണ്ട് തൊഴിലാളികളെ അയച്ചു. പിന്നിട് സേനയുടെ ഉദ്യോഗ്സഥർ വന്നപ്പോൾ അവർക്കൊപ്പം തൊഴിലാളികളെ അയക്കുകയും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു പേരാണ് വിമാനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്.1958ലെ തോട്ടം തൊഴിലാളി സമരത്തിലാണ് ഗൂഡാർവിളയിൽ വെടിവെയ്പുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന എസ്റ്റേറ്റിൽ പോലീസിനെ വിളിച്ചില്ല. തൊഴിൽ പ്രശ്നങ്ങളടക്കം എന്തുണ്ടായാലും ഭർത്താവ് ഇടപ്പെട്ട് തീർക്കും.

എൻ.എസ്.ധർ

അപ്പർ വാഗുവര മാനേജർക്കാണ്. ബൈക്ക് പോകുന്ന വഴിയുണ്ട്. അസി. മാനേജർ നായിഡുവിനെയും ക്ഷണിക്കും. അദേഹത്തിൻെറ ബൈക്കിൾ മൂന്ന് പേർക്ക് പോകാം. അങ്ങനെ പോയി വരും. ആദ്യകാലത്ത് കുതിരയായിരുന്നു വാഹനം. കുതിരയെ പരിചരിക്കാൻ ഒരാളുമുണ്ടാകും. മുതിരയാണ് ഭക്ഷണമായി നൽകുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഇടക്ക് കാരറ്റൊക്കെ കൊടുക്കും. ഇടക്കിടെ മൂന്നാറിൽ കുതിരയോട്ട മൽസരവും നടക്കും. മോട്ടോർ സൈക്കിൾ വന്നതോടെ കുതിര സവാരി നിലച്ചു. പതുക്കെ കുതിരയോട്ടവും ഇല്ലാതായി. റോഡ് വരുന്നതിന് മുമ്പ് എസ്റ്റേറ്റുകളെ ബന്ധിച്ച് വയർ റോപ്പ്വേ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭർത്താവിന് കാടും മലയും കയറി ഇറങ്ങുന്നത് വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. സയൻറിഫിക് ഓഫീസറായിരുന്ന രാഘവൻ നായരും സഹൃത്തുക്കളുമൊന്നിച്ചാണ് മാങ്കുളം മുഴുവൻ നടന്നത്. വാഗുവരയിലെ റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചത് ഭർത്താവിൻെറ കാലത്താണ്. പരിസ്ഥിതിക്ക് കോട്ടം തട്ടാതെയായിരുന്നു റോഡ് നിർമ്മാണം.

ചെണ്ടുവരയിലിരിക്കുമ്പോഴാണ് വിമാനാപകടം. 1958 ഫെബ്രുവരി 5ന് പരീശീലന പറക്കലിന് കോയമ്പത്തൂരിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട വിമാനം ചെണ്ടുവര മലയിൽ തകർന്നു വീണു. വലിയ തീ ഗോളം കണ്ട് തൊഴിലാളികളെ അയച്ചു. പിന്നിട് സേനയുടെ ഉദ്യോഗ്സഥർ വന്നപ്പോൾ അവർക്കൊപ്പം തൊഴിലാളികളെ അയക്കുകയും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു പേരാണ് വിമാനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്.1958ലെ തോട്ടം തൊഴിലാളി സമരത്തിലാണ് ഗൂഡാർവിളയിൽ വെടിവെയ്പുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന എസ്റ്റേറ്റിൽ പോലീസിനെ വിളിച്ചില്ല.. തൊഴിൽ പ്രശ്നങ്ങളടക്കം എന്തുണ്ടായാലും ഭർത്താവ് ഇടപ്പെട്ട് തീർക്കും. സൈലൻറ്വാലിയിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴാണ് വരദൻ മൽസരിക്കുന്നത്. വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു. തലക്ക് മുകളിൽ കൈ ഉയർത്തിയാണ് വണക്കം പറയുക. മകൾക്കും വരദനെ നല്ല ഓർമ്മയാണ്. വരദനെ മാത്രമല്ല, കുട്ടിക്കാലത്ത് മൂന്നാർ മേഖലയിലുണ്ടായിരുന്ന മാനേജർമാർ, അസി.മാനേജർമാർ അവരുടെ കുട്ടികൾ എന്നിവരെയൊക്കെ ഓർക്കുന്നു. ഇവരിൽ ചിലരുമായി സൗഹൃദം തുടരുന്നുണ്ട്.

പൂക്കൾ, ചെടികൾ, മരങ്ങൾ, വന്യജീവികൾ...... അങ്ങനെ മൂന്നാറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ച മണിക്കുറുകൾ നീണ്ടു. ചെടികളുടെ ചർച്ച വന്നപ്പോഴാണ്, ഹൈറേഞ്ചിലെ വിവിധ തരം പാഷൻ ഫ്രൂട്ടുകളെ കുറിച്ച് ലതിക മാഡം പറഞ്ഞത്. തെന്മല ബംഗ്ലാവിൽ ധാരാളം പാഷൻ ഫ്രൂട്ടുണ്ടായിരുന്നത് ഓർമ്മയില്ലേയെന്ന് അമ്മയോട്... എന്നാൽ, അമ്മക്ക് പാഷൻ ഫ്രൂട്ടിനേക്കാളും പീച്ചസിൻെറ വിശേഷം പറയാനായിരുന്നു ഇഷ്ടം. തെന്മല ബംഗ്ലാവിന് ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ആ മരങ്ങളൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ എന്തോ?. മരത്തക്കാളിയുടെ രുചി ഇപ്പോഴുമുണ്ടെന്നും അമ്മയും മകളും ഒരു പോലെ. ഞങ്ങളുടെ ബംഗ്ലാവിൽ എത്രയോ തവണ ആന വന്നിട്ടുണ്ട്. അതു വരും പോകും. ആരെയും ശല്യം ചെയ്യില്ല. ഒരിക്കൽ ബോഡിനായ്ക്കനൂരിൽ നിന്നും വരുമ്പോഴാണ് റോഡിൽ പുലിയെ കണ്ടത്. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് പുലി മാറി. ഞങ്ങൾ കടന്ന് വന്നു. വന്യജീവികൾ ഒരിക്കലും ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ബംഗ്ലാവിന് സമിപം നിർമ്മിച്ച ഷെഡ് ആന തകർത്തു. അവിടെ വീണ്ടും ഷെഡ് നിർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഭർത്താവ് വിലക്കി- അതു ആനയുടെ വഴിയാണ്. അതിലെ തടസമാണ് അവർ നീക്കിയത്. ഇനിയും അവരുടെ വഴി തടസപ്പെടുത്തരുത്- അദേഹം പറഞ്ഞു.

പെരിയകനാലിൽ എത്തിയ നാളിൽ വെടിയേറ്റ് വീണ കാട്ടാനയെ കാണാൻ പോയത് അമ്മയുടെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. യുറോപ്യൻ മാനേജർമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ചെന്ന് ആനയെ കണ്ട് നിന്നപ്പോഴാണ് വെറെ കാട്ടാനകൾ

കൂട്ടത്തോടെ വരുന്നുവെന്ന് തൊഴിലാളികൾ പറഞ്ഞത്. അതോടെ വേഗം ബംഗ്ലാവിലേക്ക് മടങ്ങി. ആദ്യകാലത്ത് മൃഗ വേട്ട അനുവദനീയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, വെടിവെച്ച മൃഗത്തിൻെറ മാംസം ഭർത്താവ് കഴിക്കുമായിരുന്നില്ല. അതിൻെറ കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നുവെന്നാണ് പറയുക. കെണി വെച്ച് ചെറിയ മൃഗങ്ങളെ പിടികൂടുമായിരുന്നു.

തോട്ടം തൊഴിലാളി സ്ത്രീകളുടെ കൈ കാണുമ്പോൾ സങ്കടം തോന്നുമായിരുന്നു. കൊളുന്തെടുക്കുന്നതിൻെറ കറയും തഴമ്പും ചേർന്ന് കറുത്തിരിക്കും. ലയത്തിലെ മുറിക്കകത്ത് വിറകിൻെറ പുകയും. ആകെ വല്ലാത്ത ജീവിതം. അന്ന് കൊളുന്തെടുക്കൽ നീണ്ട് പോയാൽ സ്വന്തം പൈസക്ക് ഇവർക്ക് ചായ ഏർപ്പാടുക്കുമായിരുന്നു ഭർത്താവ്. അക്കാലത്ത് തേയില തണ്ണിയാണ്. മധുരമില്ലാത്ത കട്ടൻ ചായയും ഒപ്പം കരിപ്പട്ടിയും.

ചർച്ച മുതുവാ കുടികളിലേക്ക് നീണ്ടപ്പോഴാണ് ലതിക മാഡത്തിൻെറ മകൾ ആദിവാസി വിഭാഗത്തെ കുറിച്ചാണ് ഗവേഷണം നടത്തിയതെന്ന് വിവരം അറിയിച്ചത്. സിഗ്നൽ പോയിൻേറാ സിഗററ്റ് പോയിൻേറാ..... പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് സ്കുളിലും ഇതായിരുന്നു തർക്കം. നൈനാർകുപ്പത്തും അത് തുടർന്നു. സിഗ്നൽ പോയിൻെറന്ന് ഒരു വിഭാഗം. അല്ല, സിഗററ്റ് പോയിൻെറന്ന് ലതിക മാഡവും മോഹനനും. ദേവികുളം, ഗ്രഹാംസലാൻറ്, ഗൂഡാവിള ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കുതിരപ്പുറത്ത് എത്തി, അൽപം വിശ്രമിച്ച് ഒരു സിഗററ്റും പുകച്ച് വട്ടക്കാട് വഴി ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിലേക്ക് പോയിരുന്നത് ഇവിടെ നിന്നാണെന്നും അവർ. നാല് ഭാഗത്തേക്കുള്ള സൈൻ ബോർഡുകളാണ് സിഗ്നൽ പോയിൻെറന്ന് മറുവിഭാഗവും.

സ്പോർട്സിലേക്ക് നീണ്ടപ്പോഴാണ് സെവന്മലയുടെ ഫുട്ബോൾ മഹാത്മ്യം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്. ചാമ്പ്യൻസ് ടീം എന്നാണ് സെവന്മല മാനേജറായിരുന്ന എൻ എസ് ധറിൻെറ ഭാര്യയും മകളും വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 1964, 67 വർഷങ്ങളിലെ സെവന്മല ടീമിൻെറ ഫോട്ടോയും ഇവർ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പോൾ ശേഖർ, രാമയ്യ, അപ്പി, യേശയ്യ, ജോളി തോമസ്, പെരുമാൾ, ഷാഹുൽ എല്ലാവരെയും ഓർമ്മയുണ്ട് അമ്മക്കും മകൾക്കും. ഞങ്ങൾ വർക്ഷോപ്പ് ഫാൻസാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്, വർക്ഷോപ്പ് മാനേജരായിരുന്ന ഫ്രഡി മാൻെറ ടെന്നിസ് കളിയെ കറിച്ച് പറഞ്ഞത്. ഹൈറേഞ്ചിൽ നിന്നും ധാരാളം ടെന്നിസ് കളിക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ടെന്നിസ് ഇല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് സംരക്ഷിക്കണമായിരുന്നുവെന്നായിരുന്നു മറുപടി. മൂന്നാറിൽ വേരുകളുള്ള ചില ഇംഗ്ലിഷ് ടെന്നീസ്, റഗ്ബി താരങ്ങളെ കുറിച്ചും ലതിക മാഡം പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുടെ മൂന്നാർ തിരിച്ച് വരില്ലെന്നാണ് ഇരവരും ഒരേസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞത്. ആ മൂന്നാർ ഓർമ്മയിലായി. മൂന്നാർ മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്തിനാ ബഹുനില മന്ദിരങ്ങൾ? മൂന്നാർ സംരക്ഷിക്കണം. ഞങ്ങളും അതിനോട് യോജിച്ചു. മൂന്നാർ കേന്ദ്രികരിച്ച് നടത്തുന്ന പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിച്ചും അവരോട് പറഞ്ഞു.

മണിക്കുറുകൾ പിന്നിടുമ്പോഴും ഒരിക്കലും അവർ സമയത്തെ കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിച്ചില്ല. ഇടക്ക് കുടിക്കാനും കഴിക്കാനും തന്നു. മുൻ ഡിജിപിക്കൊപ്പം അവർ വളിമ്പിയ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ഞങ്ങളിൽ രണ്ടു പേർക്ക് മൂന്നാറിലേക്ക് മടങ്ങണമെന്നതിനാൽ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇറങ്ങുമ്പോൾ ആ അമ്മ ആലിംഗനം ചെയ്തപ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് കണ്ണ് നിറഞ്ഞു, കമ്പനിയുടെ വർക്ഷോപ്പ് ജീവനക്കാരൻെറ മകളായ എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്തത് 'ദ്വരസണി'യാണ്– മാനേജരുടെ ഭാര്യ ഞങ്ങൾ കമ്പനി കുടുംബങ്ങൾക്ക് ദ്വരസണിയാണ് അതാണ് കണ്ണുകൾ നിറയാൻ കാരണം.

The POWER to Dream Bigger
ESAF SAVINGS BANK ACCOUNT
பெரிதாக சேமியுங்கள், பெரிதாக கனவு காணுங்கள்.
சேமிப்புக் கணக்கிற்கு
ஆண்டிற்கு
7.5%*
வரை வட்டி
• சேமிப்புக் கணக்கிற்கு அதிக வட்டி விகிதம்*
• மாதாந்திர வட்டியை கணக்கில் பெறுங்கள்*
Anaviratty Branch
85899 06495
Anachal Branch
85899 07390
Vattavada Branch
70129 93178
SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS
MEMBER
Global Alliance for Banking on Values
A Scheduled Commercial Bank
www.esafbank.com | 24x7 Toll Free: 1800-103-3723
இசாப்
இசாப் ஸ்மால் பைனான்ஸ் பேங்க்
*நிபந்தனைகள் பொருந்தும். 01-07-2023ல் குறிப்பிடப்பட்ட இந்த வட்டி விகிதம் முன் அறிவிப்பின்றி மாற்றப்படலாம். | ESFBG_9210_04_06_24

സംഭാഷണം

സുലോചന നാലാപ്പാട്ട്

നാലാപ്പാട്ട് സുലോചന, നമ്മൾ മുന്നാറുകാർക്ക് ഡോക്ടറമ്മ ആണ്. "കാച്ചലിനും ഇരുമ്മലിനും മാത്രയും മരുന്നും" നൽകുന്ന ഡോക്ടർ മാത്രമല്ല, മൂന്നാറിനെ ശുചിത്വം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ കുടുംബക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയതും ഈ ഡോക്ടർ. ലയങ്ങൾ തോറും കയറി ഇറങ്ങിയും ക്രഷുകളും സ്കുളുകളും സന്ദർശിച്ചും കുന്നിൻെറ മുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന കുടിവെള്ള സ്രോതസുകളുടെ 'പരിശുദ്ധി' പരിശോധിച്ചും കക്കുസുകളും ഓടകളും 'ക്ലിൻ' ആണോയെന്ന് നോക്കിയും നടന്ന ഡോക്ടറമ്മ. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ മെഡിക്കൽ ഓഫീസറും ഉപാസിയുടെ മെഡിക്കൽ അഡ്വൈസറും ടാറ്റാ ടീയുടെ കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡവലപ്മെൻറ് ആൻഡ് സോഷ്യൽ വെൽഫയർ മാനേജരുമായിരുന്നു.

പ്രശസ്ത കവയിത്രി ബാലാമണിയമ്മയുടെയും 'മാതൃഭൂമി' സിഎംഡി ആയിരുന്ന വി എം നായരുടെയും മകൾ. അന്തർദേശിയ തലത്തിൽ അറിയപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരി കമല സുരയ്യയുടെ സഹോദരി. ഖാദിയും കോട്ടൺ വസ്ത്രങ്ങളും മാത്രം ധരിച്ച് കണ്ടിട്ടുള്ള ഡോ. സലോചനയുടെ ലാളിത്യം മൂന്നാറിനെന്നും അൽഭുതമായിരുന്നു. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിലെ മാനേജർ സി.കെ.ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായരുടെ വധുവായി 1965ൽ എത്തി മൂന്നു പതിറ്റാണ്ട് മുന്നാറിൽ ജീവിച്ച അവർ ഇപ്പോഴും ഈ മലകളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. മൂന്നാറിൽ നിന്നും ഒരുപാട് പഠിച്ചുവെന്നും മൂന്നാറിനെയും മൂന്നാറിലെ ജനങ്ങളെയും ഒരുപാട് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയുന്ന ഡോ. സുലോചനയുമായി എം.ജെ.ബാബു നടത്തിയ സംഭാഷണം.

മൂന്നാറിനെ വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. മൂന്നാറിൽ പോകണമെന്ന് ഇടക്കിടെ ആഗ്രഹിക്കും. ഇനി പോകാനാകുമോ എന്തോ? മൂന്നാറിൽ തന്നെ മാടുപ്പെട്ടിയോട് കൂടുതൽ ഇഷ്ടമാണ്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ നാൾ താമസിച്ചത് അവിടെയാണ്. അവിടുത്തെ ബംഗ്ലാവിൽ ഒരുനാൾ ഞങ്ങൾ പോയി താമസിച്ചിരുന്നു. അന്നൊരുനാൾ ഞാനും മകൾ അനുരാധയുമൊന്നിച്ച് രാവിലെ നടക്കാനിറങ്ങി. അകലെ കാട്ടുപോത്ത് മേയുന്നത് കണ്ടിരുന്നു. വഴിക്ക് കുറച്ച് സ്ത്രി തൊഴിലാളികൾ കൊളുന്തെടുക്കാൻ പോകുന്നു. അതിലൊരു പെൺകുട്ടിയോട് ചോദിച്ചു.-എന്നെ തെരിയുമാ? തെരിയും മുട്ടായി കൊടുക്ക്റ അമ്മാ താനെ- ആ കുട്ടിയുടെ മറുപടി അങ്ങനെയായിരുന്നു. ആ കുട്ടിയുടെ ശൈശവത്തിലെ ഓർമ്മ..

? മിഠായി കൊടുക്കുന്ന അമ്മ, അതെന്താ

=കമ്മ്യുണിറ്റി ഡവലപ്മെൻറ് ആൻറ് സോഷ്യൽ വെൽഫയർ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി എസ്റ്റേറ്റുകളിലെ ക്രഷുകൾ സന്ദർശിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ മിഠായി കരുതുമായിരുന്നു.എൻെറ ബാഗിൽ എപ്പോഴും മിഠായി ഉണ്ടാകും. കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞ മിഠായികൾ. അതു കുട്ടികൾക്ക് നൽകും. ഒപ്പം മിഠായി കടലാസുകൾ വേസ്റ്റ് നിക്ഷേപിക്കാനുള്ള പാത്രത്തിൽ ഇടണമെന്നും പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. മിഠായി തിന്ന് കടലാസ് എവിടെയെങ്കിലും ഇടുന്നതാണല്ലോ പൊതുവേയുള്ള ശീലം. എന്നാൽ, ക്രഷിലെ കുട്ടികളിലുടെ അതിന് മാറ്റം വന്നു.

ഒരിക്കൽ മിഠായി തീർന്നുപോയപ്പോഴാണ് കുട്ടികൾ മിഠായി ചോദിച്ചു വന്നത്. മുട്ടായി കൊണ്ട് വരലയാ- കുട്ടികൾ ചോദിച്ചു. മറന്തിട്ടേൻ ഇന്ത വാട്ടി... ഞാൻ മറുപടി നൽകിയപ്പോൾ ആ കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. പറവാലെ അടുത്തവാട്ടി പോതും. അതാണ് കുട്ടികളുടെ മനസ്.

ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ് ചെയ്തത്. അതിൽ പ്രധാനമായിരുന്നു സോഷ്യൽ ഓഡിറ്റ്. ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസറായിരുന്ന ഡോ. തങ്കവേലുവാണ് തുടങ്ങി വെച്ചത്. ഞാൻ അതു ഏറ്റെടുത്തു. എസ്റ്റേറ്റ് ആഫീസിലോ ആശുപത്രിയിലോ ഇരിക്കാതെ നേരിട്ടിറങ്ങി. കുന്നും മലയും കയറി. കുടിവെള്ള വിതരണം,

കക്കൂസുകൾ, പാർപ്പിട സൗകര്യം, ക്രഷിലെ സൗകര്യം അങ്ങനെ നീണ്ട പട്ടികയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഓരോന്നിനും പോയിൻറ് നൽകി. ഏറ്റവും മികച്ച എസ്റ്റേറ്റിലെ മാനേജർക്കും ഡോക്ടർക്കും വെൽഫയർ ആഫീസർക്കും ട്രോഫികൾ നൽകി. കക്കൂസൊന്നും ആദ്യകാലത്ത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രഷിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ കുട്ടികളോട് ചോദിക്കും- എങ്കേ ഒന്നുക്ക് പോറത്. കുട്ടികൾ കക്കൂസിൽ കൊണ്ടു പോയി കാട്ടി തരും. അവരോട് വെള്ളം ഒഴിക്കാനും പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. ലയത്തിലെ വീട്ടിൽ പകൽ സമയത്ത് സൂര്യപ്രകാശം കയറുമായിരുന്നില്ല. ട്രാൻസ്പെരൻറായ ഷീറ്റുകൾ അടുക്കളയിൽ ഇട്ടാണ് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചത്.

ആരോഗ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, മാതൃ-ശിശു മരണ നിരക്കുകൾ, കുടുംബാസൂത്രണ നിരക്ക്, കുട്ടികളുടെയും ഗർഭിണികളുടെയും പോഷകാഹാര കുറവ് എന്നിവയൊക്കെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനായി ലിങ്ക് വർക്കേഴ്സ് അഥവാ തൊടർപ്പ് ഊഴിയർകളുമുണ്ടായിരുന്നു. വീടും പരിസരവും കക്കൂസും ഓടകളും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നൊക്കെ അവർ പരിശോധിച്ചു. ആദ്യകാലത്ത് മാതൃ-ശിശു മരണ നിരക്ക് കൂടുതലയായിരുന്നു. മീസിൽസും കുഞ്ഞുങ്ങളെ പിടികൂടി. എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മരിച്ചു. ഇതിനെയൊക്കെ ചിട്ടയായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. തിളപ്പിച്ച വെള്ളം കുടിക്കണമെന്ന് ബോധവൽകരണത്തിലൂടെ അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. വാർഷിക ഓഡിറ്റിന് പോകുമ്പോൾ പുറത്തു നിന്നുള്ള ഒരു ഡോക്ടറേയും കൂട്ടുമായിരുന്നു മാർക്കിടാൻ.

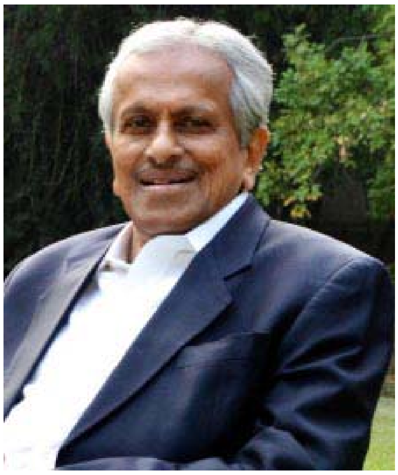
ലോകരാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ സഹായത്തോടെ ഉപാസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടപ്പാക്കിയ കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡവലപ്മെൻറ് ആൻറ് സോഷ്യൽ വെൽഫയർ പദ്ധതിയാണ് തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം മാറ്റാൻ സഹായിച്ചത്. ഒരു വാഹനവും ഡോക്ടറെയും മാനേജരെയും പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി നിയോഗിച്ചു. ടാറ്റാ ടീ കമ്പനി എന്നെ പദ്ധതിയിലേക്ക് നിയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. ടാറ്റാ ടീക്ക് പുറമെ ഹാരിസൺ, തലയാർ, വയനാട്, ആനമുടിസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ എസ്റ്റേറ്റുകളിലും പദ്ധതി നടപ്പാക്കി. ഈ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് ലിങ്ക് വർക്കേഴ്സിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. പ്രത്യേക വിദ്യാഭ്യാസമോ ഒന്നും ഉള്ളവരെയല്ല ഇതിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നാണ് പ്രത്യേകത. പത്ത് വീടുകൾ ചേരുന്നതാണല്ലോ ഒരു ലയം. അവിടെ ഞങ്ങൾ ചെല്ലും. യോഗം ചേരും. അവരോട് ചോദിക്കും. നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ പറയുന്ന ഒരാൾ ഉണ്ടാകില്ലേ, അവരുടെ പേര് പറയാൻ. ചിലപ്പോൾ ഒരു പാട്ടിയാകും. അല്ലെങ്കിൽ താത്തായാകും. അതുമല്ലെങ്കിൽ പൊതുപ്രവർത്തകനാകും. ആ ആളെയാണ് ലിങ്ക് വർക്കറായി ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നത്. അവർക്ക് പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങളൊന്നും നൽകിയിരുന്നില്ല. അവർക്ക് നേരിട്ട് ഡോക്ടറോട് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാം. വെള്ളം തിളപ്പിച്ചാൽ കീടാണുക്കൾ ഇല്ലാതാകുന്നതും മറ്റും അവരെ പഠിപ്പിക്കും. അവർ ലയങ്ങളിൽ ചെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. ആ ശൃംഖലയാണ് സാമൂഹ്യാരോഗ്യരംഗത്ത് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയത്. പദ്ധതിയുടെ കയ്യും കാലും ലിങ്ക് വർക്കർമാരായിരുന്നു.

കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിലെ അസി. മാനേജർ സി കെ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായരുടെ വധുവായി 1965ലാണ് മൂന്നാറിൽ എത്തുന്നത്. കമ്പനിയിൽ ഡോക്ടറായി നിയമനം കിട്ടി. എന്നാൽ, എനിക്ക് ഭർത്താവിനൊപ്പം താമസിക്കണം. അന്ന് ഡോ. മഹാദേവനാണ് സി എം ഒ. നല്ലോണം ദേഷ്യപ്പെടും. അതു പോലെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും. സി എം ഒ പറഞ്ഞു, സാധാരണ ഡോക്ടർക്ക് നൽകുന്ന ശമ്പളമോ ആനുകൂല്യങ്ങളോ തരില്ല. ഒരു ഹോണറേറിയം പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ മതിയെന്നും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഹോണറേറിയം വാങ്ങിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. ആശുപത്രിയിൽ ചടഞ്ഞിരിക്കാതെ തൊഴിലാളികൾക്കൊപ്പം അവരുടെ ആരോഗ്യകാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഡോക്ടറാകാൻ കഴിഞ്ഞതും അതുകൊണ്ടാണ്. അന്ന് മെഡിക്കൽ ആഫീസറുടെ ജോലി സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഞാനാകില്ലായിരുന്നു. പശ്ചിമ ബംഗാളിൽ ജോലിക്ക് ചെന്നപ്പോഴാണ് മൂന്നാറിൻെറ പ്രധാന്യം മനസിലായത്. അവിടെ കുടുംബക്ഷേമമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ 10-12 പേരൊക്കെ ഉണ്ടാകും.

ആദ്യമായി ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിൽ പോയ അനുഭവവും മറക്കാനാകില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞയുടനാണ്. ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിലെ കീഴ്വഴക്കമനുസരിച്ച് ഒരാൾ പരിചയപ്പെടുത്തിയതിന് ശേഷം മാത്രമെ നവാഗതർക്ക് മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയൂ. എന്നെ വനിതകളുടെ ഭാഗത്ത് വിട്ടതിന് ശേഷം ഉണ്ണി പോയി. ഞാനാകട്ടെ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാത്ത അവസ്ഥയിലും. മറ്റുള്ളവരൊക്കെ വർത്തമാനം പറയുന്നു. എൻെറ തലക്ക് മുളിലൂടെയും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സംസാരിക്കുന്നു. സങ്കടം സഹിക്കവയ്യാതെ മറ്റൊരിടത്തേക്ക് മാറി. അവിടെ കിടന്ന മാഗസിൻ മറിച്ച് നോക്കി ഇരുന്നു. എങ്കിലും സങ്കടം കണ്ണീരായി. അപ്പോഴാണ് രാഘവൻ നായർ അതു വഴി വന്നത്. അദേഹം ചോദിച്ചു.

എന്തുപറ്റി. ഞാൻ കാര്യം പറഞ്ഞു. അദേഹം പറഞ്ഞു.- ഈ സ്ത്രീകളിലാരും ഡോക്ടർമാരില്ല. ഒരു ഡോക്ടർ ഇങ്ങനെ ആകരുത്. എന്തിനാ മറിച്ച് മാറി നിൽക്കുന്നത്. സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി സൗഹൃദം

കൂടാം. അതോടെ ഞാൻ വാചാലയായി. ഉണ്ണിയുടെ ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ എല്ലാവരെയും പരിചയപ്പെട്ടു.

കൃഷ്ണകുമാർ

മൂന്നാറിനെ ഒരുപാട് സ്നേഹിച്ച ആർ.കെ. കൃഷ്ണകുമാറിനെയും മറക്കാനാകില്ല. ടാറ്റാ ടീയുടെ വൈസ് പ്രസിഡൻറായിരുന്ന കൃഷ്ണകുമാർ മൂന്നാറിനായി ഒരുപാട് ചെയ്തു. ഈശ്വരനെ പോലെയൊരാൾ. അദേഹത്തിൻെറ സഹായം കിട്ടാത്തവരില്ല. അദേഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കൊക്കെ ഓരോ കഥകൾ പറയാനുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ അദേഹം ജനറൽ ആശുപത്രി സന്ദർശിക്കാനെത്തി. ഹെലികോപ്ടറിലാണ് മൂന്നാറിൽ എത്തിയത്. ജിഎച്ചിലെ ഐസിയുവിൽ ഒരു യുവതി അത്യാസന്ന നിലയിലുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷ്ണകുമാർ വിവരം അറിഞ്ഞു. അവരെ എയർ ലിഫ്ട് ചെയ്യാൻ കഴിയുമോയെന്നാണ് ആദ്യം അന്വേഷിച്ചത്. എന്നാൽ, അതിന് പോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണെന്ന് അറിയിച്ചതോടെ. ഹെലികോപ്ടർ എറണാകുളത്തിന് അയച്ച് നെഫ്രോളജിസ്റ്റ് ഡോ. ജോർജി നൈനാനെ മൂന്നാറിൽ കൊണ്ടു വന്നാണ് യുവതിയെ ചികിൽസിച്ചത്. അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാനായില്ല. വൈകല്യം ബാധിച്ച കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള 'സൃഷ്ടി' കൃഷ്ണകുമാറിൻെറ സൃഷ്ടിയാണ് അദേഹം സൃഷ്ടിയിൽ എത്തിയാൽ കുട്ടികളെ എടുത്തു ലാളിക്കുമായിരുന്നു.

വന്യജീവികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതായി അറിയുമ്പോൾ വിഷമം തോന്നുന്നു. പടയപ്പ ഈശ്വരൻെറ സൃഷ്ടിയാണ്. എന്തിനാ ഈശ്വരൻെറ സൃഷ്ടികളെ ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കണത്. അവരെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്താ. അന്നം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ ഒരാന അരി തിന്നു, മറ്റൊരാന ചക്ക തിന്നു. അവക്കും ജീവിക്കണ്ടേ.. ഒരിക്കൽ മുതുവാ സംഗമത്തിൽ അവരോട് ചോദിച്ച് നിങ്ങളെ കാട്ടാന ആക്രമിക്കുമോ എന്ന്. ഇല്ലെന്നായിരുന്നു മറുപടി. ആന വഴിക്ക് തടസം നിന്നാൽ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത്, ആനയെ കുമ്പിടും. എന്നിട്ട് പറയും. അവസരമാ പോകണം, കൊഞ്ചം വഴി കിടച്ചാൽ പോകലാം.... ആന പതുക്കെ മാറി തരും. ഞങ്ങൾ കടന്ന് പോകും. എങ്കളുക്ക് കടവുൾ മാതിരി-അവർ പറഞ്ഞു.

ഡോക്ടർക്ക് മൂന്നാറിനെ കുറിച്ച് പറയാൻ ഇനിയും വർത്തമാനങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്. മൂന്നാറിൻെറ കഥ എന്ന പുസ്തകത്തിലുടെ കുറച്ച് കഥകൾ പറഞ്ഞു.

मुन्नार में मेरे अविस्मरणीय क्षण

अल्केश कुमार शर्मा

अगस्त 1992 में लाल बहादुर शास्त्री राष्ट्रीय प्रशासनिक अकादमी में प्रशिक्षण के अन्तिम सप्ताह में लगभग सभी राज्यों के IAS अधिकारियों के नियुक्ति पत्र जारी हो गये थे । केरला राज्य को आवंटित अधिकारियों के नियुक्ति पत्र नहीं आ पाये अतः हमने तिरुवनंतपुरम में मुख्य सचिव के यहाँ उपस्थिति दर्ज की । उसी सप्ताह हमारे नियुक्ति पत्र जारी हुए और मुझे Fort Kochi Assistant Collector नियुक्त किया गया । यह समाचार जब हमारे बहुत वरिष्ठ अधिकारी एवं मेरे आदरणीय श्री SM Vijayanand को मिला तो उन्होंने मुझे बुलाया और कहा कि तुम्हारे लिए उचित जगह देविकुलम या मनन्थवाडी होगी । मेरे IRMA के background और PRADAN NGO में मेरे द्वारा देश के पिछड़े क्षेत्रों में मेरे कार्य अनुभव को देखते हुए उन्होंने मुझे यह सलाह दी । उनके हस्तक्षेप से मेरी नियुक्ति देविकुलम में हुई और यहीं से मुन्नार से बना हमारा सम्बन्ध दिन प्रतिदिन गहरा होता चला गया ।

देविकुलम से ज्यादा बड़ा होने के कारण तथा TATA Tea का बड़ा केन्द्र होने की वजह से मुन्नार को उत्तर भारत के लोग ज्यादा जानते थे ।

मुझे देविकुलम जाने का उत्साह था लेकिन साथ ही साथ नयी जगह पर जाने की चिंता व संकोच भी । वहाँ के लोग कैसे होंगे । क्या मैं Vijayanand sir

की आशाओं के अनुरूप कार्य कर पाऊँगा, जैसे संशय भी उठ रहे थे ।

लेकिन मेरे seniors M/s Michael VedhaSiromony , James Verghese और T K Jose से मिलने के बाद मेरा विश्वास बढ़ा और मैंने पूरे विश्वास के साथ वहाँ के लिये प्रस्थान किया ।

देविकुलम Sub Division का विस्तार North में चिन्नार से लेकर South में पीरमेड– मुंडकयम तक है । यह केरला का सबसे बड़ा sub division है ।

मुन्नार का मौसम बड़ा सुहावना है और वहाँ की हरियाली देखते ही बनती है । सुबह से शाम तक इस जगह का मनोरम दृश्य और लोगों का स्नेह अविस्मरणीय है ।

हालाँकि यह प्रदेश चाय मसाले और इलायची जैसी कई फसलों के लिए विख्यात है लेकिन वृक्षों की कटाई और गाँजे की गैर कानूनी कृषि वहाँ के ज्वलंत मुद्दे थे । इन पर कार्रवाई के लिए सरकारी तंत्र के साथ साथ जनता का सहयोग बहुत जरूरी था ।

मुन्नार कघ्स्बे में Traffic regulation, encroachment on public lands और basic civic सुविधाओं का अभाव जैसी समस्याओं पर ध्यान केंद्रित करने की जरूरत थी ।

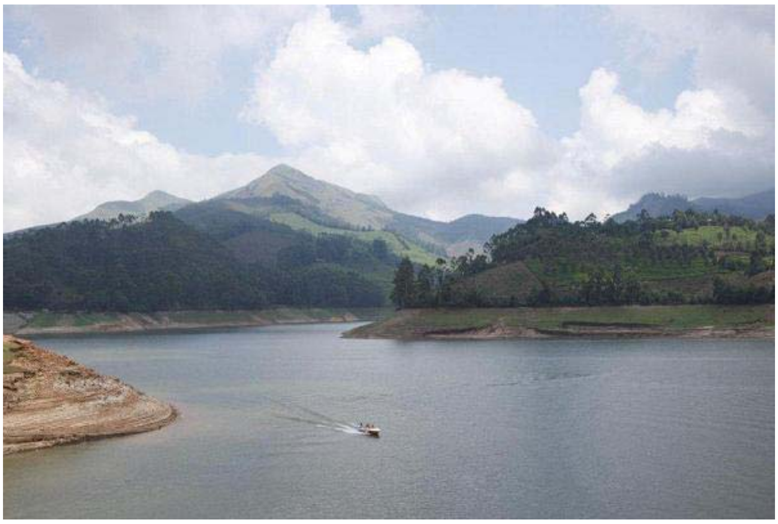
नीलगिरी की पर्वतमाला शृंखला के तीन प्रमुख पर्वतीय स्थलों में से मुन्नार एक हैय बाकघी दो तमिलनाडु में ऊटी व कोडाइकनाल हैं जो उस समय काफी विकसित थे ।

देविकुलम sub division में मलयालम भाषा के साथ ही तमिल भाषा बोलने वालों का बाहुल्य है । बहुत से लोग plantation में कार्य करते हैं और उनकी अपनी समस्याएँ थीं अतः एक responsive and responsible administrative system भी चाहिए था ।

मेरा दायित्व एक दो साल में इन सभी पर कार्य करना था ।

मैंने अपने कार्य की शुरुआत चिन्नकनाल की मुदुवन आदिवासी कोलोनी में जाकर की।

वहाँ के निवासियों को जानकर उनकी समस्याओं को सुना । जल, बिजली और आवास से लेकर उनकी शिक्षा व स्वास्थ्य संबंधी परेशानियों को समझा। मेरा NGO और IRMA का अनुभव इसमें उपयोगी साबित हुआ ।

Citizens Against Narcotics (CAN) जन मानस में नशे की लत के विरुध्द एक जागरूकता अभियान था जो मुझसे पहले वाले साथियों ने चलाया और मैंने उसे आगे बढ़ाने में मदद की । इसी दौरान मेरी मुलाकघत वहाँ के युवा व प्रगतिशील व्यक्तियों से हुई। उनका डपेपवद भी मुन्नार का सार्वभौमिक विकास करना था ।हालाँकि बहुत से लोग इसमें शामिल थे लेकिन कुछ प्रमुख व्यक्तियों में Martin, M J Babu, Prasad, Damu Tata Tea थे ।

Tourism development के Potential को देखते हुए मैंने DTPC की गतिविधियों पर ध्यान केंद्रित किया और वहाँ DTPC Information and Reception centre स्थापित किया । साथ ही Munnar और Maduppetty dams में boating facilities की शुरुआत की ।एक`चपबमे चंता का विकास किया और मुन्नार की चाय व अन्य`चपबमे की इतंदकपदह पर जोर दिया ।पर्यटकों के लिए शौचालय निर्माण जैसे कार्य भी शुरू किये गये ।

देवीकुलम क्षेत्र में अवैध वृक्ष कटाई पर रोक लगाना मेरी प्राथमिकताओं में से एक था और उस पर काफी प्रभावी ढंग से कार्यवाही की गई ।

नगर में illegal encroachment को हटाया गया और योग्य व्यक्तियों का चयन कर उन्हें अपनी जीविका चलाने के लिए जगह दी गई ।

आदिवासी समुदाय के लोगों को समुचित आवास व राशन कार्ड जैसी सुविधाएँ उपलब्ध कराने में सफल रहा ।

कुल मिलाकर मेरा देवीकुलम प्रवास एक सुखद अनुभव रहा । वहाँ बनाये गये मित्रों से अभी भी संपर्क बना हुआ है और कभी कभार मिलना भी हो जाता है ।

(Alkesh Kumar Sarma IAS was sub collector of Devikulam)

Devikulam lake

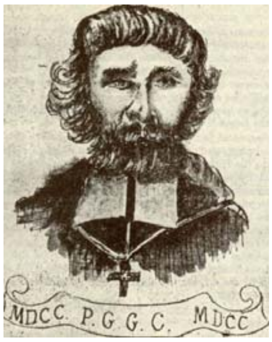

kerala
God's Own Country
It's time for
KERALA.
It's time to leave the ordinary behind.
It's time to take off on a brand new
voyage and start life anew.
Come, right away.
keralatourism.org
STARK.Tvm.8669

TEA.....
THE WONDER PLANT

Tea is an evergreen plant having a healthy lifetime of nearly 100 years! The scientific name of Tea is Camellia sinensis.

It belongs to the family Theaceae (which has about 30 genera and 500 species). The genus Camellia has 82 species and except tea, most of them are ornamentals! Camellia was named after a Moravian Jesuit, Rev. George Joseph Camellus (1661 — 1706), who wrote about these wonder plants of Asian origin.

Tea plants are classified into three major types, called Jats, depending on their Origin - Camellia sinensis (the China variety), Camellia assamica (the Assam variety) and Camellia assamica sub species lasiocalyx (the Cambod variety).

The world tea was derived from T' e in Amoy or Fukien dialect and 'Cha' from Cantonese dialect of China. Some Sanskrit scholars say that the word 'Cha' must have been derived from 'shama pani' an ancient medicinal concoction believed to be the extract of tea plant.

Tea is the most popular drink in the world in terms of consumption, and equals all other manufactured drinks in the world—including coffee, chocolate, soft drinks and alcohol—put together. India is the world's largest tea drinking nation, although the consumption is only 750gper person per year. Turkey, with 2.5kg of tea consumption per person per year is the world's greatest per captia consumer. Tea industry in India provides direct and in—direct employment to nearly 3.6 million people.

Tea stays fresh when stored in a dry cool, dark place, in airtight container. Slack tea stays fresh for even up to two years, whereas Green tea loses its freshness by one year.

HEALTH BENEFITS OF TEA

Tea, apart from being soothing and delicious, is also associated with important health benefits. Many of the health benefits of tea come from the fact that tea contains high levers of antioxidants called polyphenols or flavonoids. These compounds are most prevalent in green and white teas, but are also presenting varying degrees in Black tea,

The reported health benefits of TEA are:

* Enhancing immune function; Lowering LDL cholesterol levels:
* increasing HDL cholesterol levels;
* Reducing blood pressure;

* Thinning the blood, reducing the risk of heart attack;

* Lowering the riskofstroke;

* Reducing the risk of cancer:

* Boosting longevity;

* Aiding digestion;

* Preventing dental cavities and gingivitis;

* Increasing metabolism;

* Preventing herpes in the mouth;

* Lowering levelsof glucose in the blood; Helping to cope with stress:

* Expanding air passages, and facilitating easy breathing.

Tea does not have any calories, unless you add sweeteneror milk.

Drinking 4 cups o ftea a day IS reported to be good provided you control the intake of sugar and milk

TYPES OF TEA

BLACK TEA(CTC & Orthodox)

* C. T. C. (Crush, Tear & Curl) - This is processed by cutting the leaves into small particles. Tea thus made has granular appearance. These teas are strongerin liquor but less in flavour.

* ORTHODOX: In this process, the tea is macerated in rolling machinery. This tea has longer leafy appearance and has high flavour and light liquor.

* GREEN TEA: Black tea and green tea come from the same plant. To make green tea the leaves are briefly steamed, rolled and then dried. For black tea, the leaves are crushed and piled in heaps and “sweated’ (a natural oxidation process that causes the leaves to turn copper brownish in colour, and develop a different aroma and flavour than green tea).”Sweating” also destroys some of the polyphenols, which is why green tea is more health-protective.

* WHITE TEA: White tea comes from the delicate buds and younger leaves of the plant. The buds and leaves are withered in natural sunlight and then lightly processed to prevent oxidation. This preserves the characteristic flavour of the white tea. The name “white tea” derives from the fine silvery-white hairs on the unopened buds.

HISTORY OF TEA:

Tea plants are native to East and South Asia, and probably originated around the point of confluence of the lands of northeast India, north Burma, southwest China and Tibet. Although many tales exist in regards to the beginning of’ tea being used as a beverage, no one is sure of its exact origin. The usage of tea as a beverage was first recorded in China as far back as 10th century BC. Tea plants then crossed the seas of Japan, and then was transplanted far and wide. Tea is a romantic beverage prepared from the leaves and buds of Camelia sinensis plant. There are many varieties of teas being produced today, and the teas that are commonly found in the market are black tea, green tea, white tea, and organic tea. Tea now also comes with flavourings

to suit the market demand. Camelia sinensis is an evergreen plant that grows mainly in tropical and sub-tropical climates. However, some varieties can also tolerate marine climates and are cultivated in Pembrokeshire in the British mainland, and Washington in the United States.

Tea plants are propagated from seed or by cutting; in about 3 years a new plant is ready for harvesting. Tea plants require at least 50 inches of rainfall a year and prefer acidic soils.

A tea's type is determined by the processing which it undergoes. Without careful moisture and temperature control during manufacturing and packing, the tea may become unfit for consumption.Commercial tea cultivation in India was suggested to east India Company as early as in 1778 by the English botanist Sir Joseph Banks. The most authentic source of information on existence of tea in India came from Major Robert Bruce who discovered tea plants growing wild in Upper Assam; but much credit goes to his adventurous brother A.C. Bruce for establishing the first experimental plantation at Gabroo Hills. The first shipment of eight chests of Indian tea reached London in 1839 and was auctioned at fancy prices. During the following twelve years, more area was brought under the crop in NorthEast India mainly through the efforts of the private enterprise. By 1856 major production centres began in Darjeeling and Cachar, in the Terai in 1862 and in the Dooars in 1874.

In south India, Dr. Christie was the first to experiment with the cultivation of tea in Nilgiris in 1832 and some of his tea plants were distributed to various parts of the hills. In 1834, the Indian Tea Committee appointed by Lord Bentick, dispatched 2000 tea plants from Calcutta for Planting in Coorg, Mysore, Nilgiris and the horticultural gardens in Madras. Among these, only a few plants in the Nilgiris survived. When the signals of the coffee decline became clear in the last quarter of the 19th century, planters of the south gave serious thought for extension of tea for which market trends were favourable. Development of Kanan Devan Hills by James Finlay Company during 1878 with tea as the exclusive crop is a major landmark in the history of development of tea in south India. Wynad and Anamallais followed suit in the process of diversification to tea, and by 1900 the area under tea in south India reached 12670 ha and production touched 2315 tonnes. Most of the production was exported to Britain.

India has the second largest area under tea in the world with hectares. Major tea growing regions are located in Assam (56%) and west in north India, Tamil and Kerala (6.4%) in south India. Tea is also grown in a very small area in Tripura, Himachal Pradesh, Uttar Pradesh, Sikkim, Bihar, Manipur, Orissa, Nagaland and Arunachal Pradesh. The natural home of the tea plant is considered to be within the fan shaped area covering the Naga, Manipuri and Lushai Hills along the Assam—Burma frontier in the west, through to China, probably as far as the Che-Kiang (Shejiang) province in the east, and from this line generally south through the hills of Burma and Thailand in to Vietnam. Tea came to Japan around 593 AD. Buddhist monks are supposed to have brought tea to the land. A Buddhist monk named "Gyoki" is believed to have built forty nine Buddhist temples in Japan in each of which he planted tea. Another

emperor called Saga decreed that tea be planted for royal consumption and drunk in royal banquets! Tea being an integral part of Zen rituals (later came to be known as 'Cha No Yu' — the famous Japanese tea ceremony) it flourished in Japan.

It was the British who introduced scientific tea cultivation in India in the late 18th Century and early part of 19thcentury. It is stated that in China, monkeys were reportedly used to gather tea leaves in the formative years, and the early tea pluckers in India rode on elephants to pluck tea leaves! Today even motorized harvesting machines are being used for harvesting.

Form hand and feet rolling, tea manufacturing has come of age with fully automated tea processing systems in place.

In Munnar the first tea plant at PARVATHY hills by Mr A H Sharp in the year 1878.

My Childhood summers in Munnar in the 1950's

Mariam Marikar Luebs

"If there is a heaven on Earth, It's here, it's here" Amir Khusraw

Though this quote is attributed to Amir Khursaw and has many versions and it's not about Munnar, in a few words it describes Munnar of the 1950's. A place soaked in natural beauty and everything that's heaven is in your imagination and my most memorable childhood stomping grounds! Free as a bird, unfettered and the sky being the limit, unfortunately lacking the wings! For the freedom I thank my father a man of high values and knowledge who even in those days knew the importance of equal rights for his daughters with his sons making sure rights came with responsibilities and nothing ever went to our head and we always treated everyone whoever they were with respect. Along with my parents Munnar molded my life and thinking making it meaningful and worthwhile.

Muhammadali

Though many places have been home for me, Munnar where our family spent many summers before and after the 1950's with my father Majeed Marikar who was in charge of the Marikar &company Ltd. my grandfather built before the 1924 flood and rebuilt after the flood along with the Herculean task of rebuilding Munnar that he was entrusted with. We also had two close families there at the time. My mother's half brother and his family and my mother's older sister and her family. My Uncle Shamsudheen Marikar and Aunt Lakshmi Marikar who made their home in Munnar and contributed to Munnar's growth and progress in numerous ways are not in this story as they came to Munnar later.

My mother's half brother Mohammed Ali fondly known to all of us as Rottikada mama (bakery uncle) was a legend himself, majestic looking with his signature turban adorning his head and a kind and friendly demeanor and winning smile. He stood out in any crowd. His bakery the one and only in town with delicious baked goods and the fresh baked bread to die for and you could inhale the sweet aroma as far as Pashaya Munnar (old Munnar) no exaggeration, Believe it or not!

When I was only nine years old and was at St. Teresa's Boarding School in Ernakulum, Rottikada mama who was on a short and busy business trip in the city made a surprise visit bearing gifts which is etched in my memory. All my friends looked at me with awe as his turban; majestic appearance and benevolent demeanor made them assume he was a Maharajah! Making time for a homesick girl and making her day that was my Rottikada mama, nobility in the real sense of the term. He was known, loved and respected by all in Munnar.

Majeed marikar

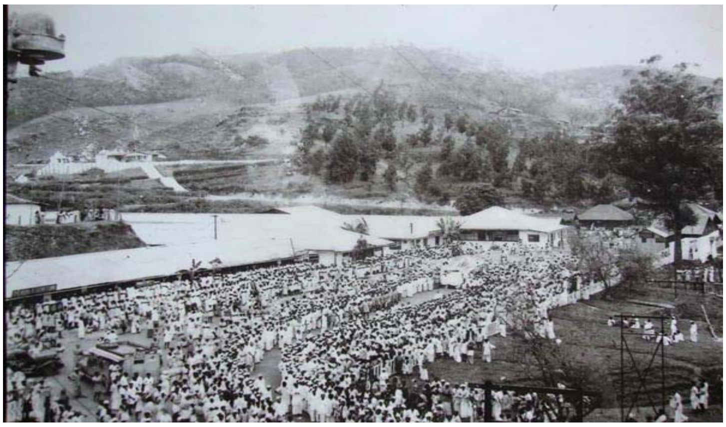
During our summer stays in Munnar all our evening dinners were at his home, prepared and served by his wife my aunt and the mother of my best friend/cousin and namesake. My cousin Mariambi and I would leave our homes early in the morning everyday, scaling every hill, exploring every valley and nook and corner of Munnar like two free souls. We didn't know what fear meant. Munnar then was a safe place. Everyone knew everyone and took care of each other. We lived in the house which is right under the church on the hill in town and now that house once known as Marikar Bungalow is some sort of an office as I understand. I can still visualize the two English priests who appeared to be twins looking down on us children playing in our backyard, standing behind the half wall in front of the church silently with folded hands . My uncle Rottikada mama and his family lived in one of the lane houses on the hill not too far from the church. We knew all our neighbors and people older than us; men were addressed as mama and women as mami. Next to my cousin's house was a Tamil speaking Photographer (Royal studio) mama's family who were like family to us. We visited all the neighbors' homes freely and were always welcomed with genuine affection. We also would go to my uncle's bread making place a little further from the hustle and bustle of the town to have small size bread made and baked with the help of the friendly bakers in the old fashioned huge coal oven. My cousin and I made friends with the mysterious man with stories to tell who we assumed lived by the grotto at the foot of the many flights of stairs leading to the church, the cemetery and the lane houses as he was always there praying. He was known to all as Nondi (lame person) as he was missing a leg and walked with a single crutch hopping . He had stories to tell to two bewildered girls all about the mysteries of God . Wonder whether anyone knew his name, sure we didn't, he must have had a name. To everyone in town we were Thankachis (little sisters) and treated that way. We also spent a lot of time in the magical wonderland , the Marikar store which sold everything under the sun and that's where my entrepreneurship was born at the age of eight! With the help of Mr. James one of the salesmen who had the appearance of a high ranking military personnel with the army mustache and all, but meek as a lamb with a pleasant and friendly smile, I acquired a number of fancy empty bottles and ventured on my scent business. The scent was made from boiling rose petals and adding two to three bottles of expensive perfume from the store, straining and bottling and going from door to door of all the stores as well as private homes, selling each bottle for a rupee. Looking back I feel guilty though at the time I thought too much of myself and the product not realizing everyone bought the fake scent , out of respect for my father who was always lending a helping hand to anyone in need and who had sacrificed his college studies and dream of becoming a judge one day to help his father in making the company he started in Munnar to become a flourishing automobile business throughout Kerala and extending to cities in Tamilnadu, He was my grandfather's right hand and after his father's demise carried on his work until it changed hands to other family members. My father who was far ahead of his

Marikar Family

time like his father before him , though was not a judge officially he settled many disputes between people as well as businesses in Munnar making it unnecessary for them to waste money and time in courts. Nothing was done for financial gain or publicity but out of the goodness of his heart . Munnar where he spent the prime of his life, he followed his illustrious father's footsteps following the family motto, Think beyond family, Always. Though there may be no records for all that he did except for being one of the founding fathers of the Munnar Merchants Association, active in the High range Club, a billiards champion and running Marikar & co. Ltd., if you look up the sky on a clear starry night, the three brightest stars shining upon Munnar are my grandfather, my father and my uncle Shamsu that I know for sure even if they are the unsung heroes of the earthly land called Munnar that they made a better place for all.

In one of the lane houses near our house, Marikar Bungalow , Mr. Kurian , an employee of Marikar &co. and his wife a teacher at the local school lived with their two daughters, Molly who became a doctor later and her younger sister Daisy my friend. We knew everyone who lived in every house. Daisy and I especially liked the Gujarathi young woman who lived with her husband a quiet and serious man who was at his shop in town most of the time and looked forward to our visits . She only spoke gujarathi and must have been lonely , far away from home with no one she could speak to. With her beautiful smile she always showered us with gujarathi sweets and before we left adorned our foreheads with kumkuma pottu. Those were the happy days when people believed in whatever they believed in and it didn't matter or bother anyone and nothing was an issue, we all respected each other and saw each other as fellow human beings, all of us here for our relatively short sojourn to live in love and harmony. That was Munnar in those bygone days.

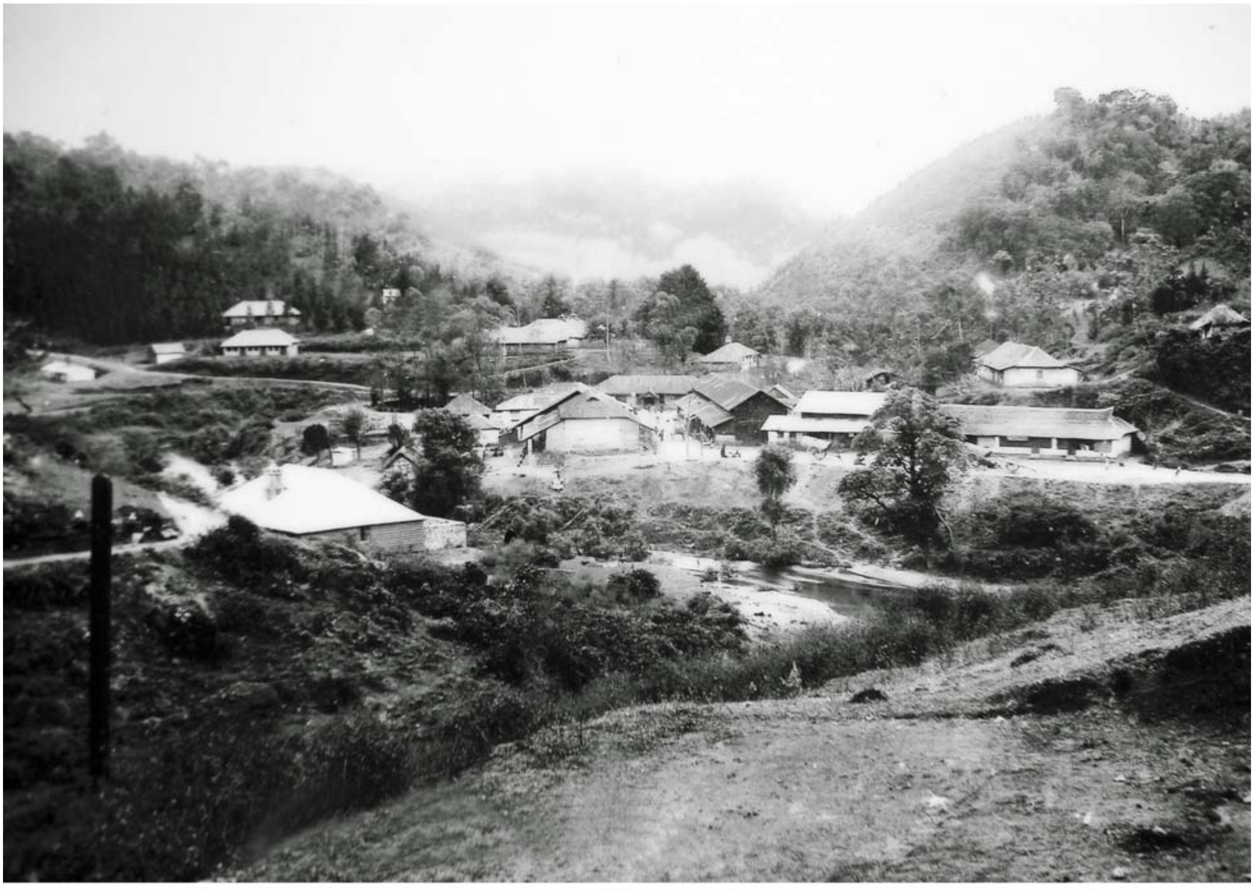
Munnar 1947

My other family was my mother's older sister Hajarumma and her husband my Uncle Pareeth who was Periyappa to us, a generous and loving man. Every day was a celebration for us children in their home. During our visits our aunt who was periyamma to us, gave us the royal treatment. In her busy schedule of preparing meals for the employees of Periyappa's provision store in town and her own children she somehow managed to fulfill the whims and fancies of her favorite sister's children , my brother Habeeb known to all as Thampi being at the top of her list. Their home on top of the hill was sandwiched between the river running by the side of the main road beneath the house and the imposing mosque at a higher level than the house. Not knowing any danger and with no restrictions we children explored the river from one end to the other and went inside the cave called Mudhuvan para and it was all adventure. We also went with the family to Silent Valley where Periyappa had a provision store and a beautiful bungalow behind the store adjacent to a waterfall at the foot of a hill. In those days the name Silent Valley was

befitting the place. We children wandered and explored and walked among the eucalyptus forests inhaling the aroma of eucalyptus just as we enjoyed the aroma of fresh baked bread from my uncle's bakery in Munnar! When I think of Munnar it's also of love and kindness. Another story of kindness and love is when to my delight I was left with my father when my mother went to Chennai with the rest of the children and one evening my father had to respond to an emergency call and left me with the Kurians and the brat I was then, gave them a hard time wanting to go home and both Mr. And Mrs. Kurian stayed awake all night trying to comfort and calm me down and when my father returned and asked how I behaved they held onto me with affection and said all was well to my father's delight and my relief, that for me was a valuable lesson in kindness.

How can this story be concluded without mentioning the aadupalam (suspension bridge) visible from our home along with a panoramic view of the beautiful Munnar town and the river and also my friend/cousin Mariambi and I visiting her mother's friend Mrs. Ray an Anglo Indian lady who lived in Pashaya Munnar where we enjoyed her exotic food and had a taste of homemade wine!

Munnar to me means freedom , love, kindness, caring , unity, compassion and everything that's good we can think of and name that we wish for to experience from each other. That was the Munnar I knew in my childhood which set the pace for the rest of my life. A place truly was heaven on earth and in the forefront of all the places when I think of Home.

MUNNAR TOWN 1943

‘Rainbow Trout Fish’ of Munnar

Elezabeth Jose

When I was asked to write something for the Souvenir on the‘great flood of 1924’, many things about Munnar came to my mind. Whenever I visit Munnar, my home-town, I used to gratefully remember the Britishers for one thing or other in Munnar reminding the commitment and determination they have shown to convert the bar-ren Munnar hills to Kanan Devan Hills of today. They took all the pains with the help of local people, of course, to replicate all the facilities they were enjoying in their home country in Munnar also.

One of those unique things fascinated me when I was studying in Munnar Govt. High School was the story of a peculiar type of fish the Britishers brought to Munnar for their consumption and also entertain-ment. I used to listen to many stories of this peculiar fish, told in many dimensions by my fellow friends in theschool. I am sure this will be a new piece of information to many a reader of this Souvenir, who have not heard about the presence of this species of fish, which is one of the delicacies, westerners relish.

The name of the fish is “Trout”, specifically, Rainbow Trout. Trout belongs to the family of ‘Atlantic Salmon’.Trout fish is native to the Pacific drainages of North America, ranging from Alaska to Mexico. It has been introduced to waters on all continents except Antarctica, for recreational ‘angling’(fishing technique with rod and line) and aquaculture purposes.Trout is a rich source of protein, niacin, and omega-3 fatty acids. Trout is very famous in North Atlantic countries because of its nutritional value.

The British were pleasure-seeking, and they introduced horse riding, hunting, golf, various other activi-

ties of recreation in Munnar Club and many more during their stay in Munnar. But they missed the “angling” which was one of the favourite recreations of the Britishers. Also, they were missing the taste of Atlantic Salmon, one of the most sought-afterfavourite fish delicaciesfor them.

Britishers are famous for their determination, and they wanted to bring the Trout fish to the high ranges of Kanan Devan Hills. They searched for suitablelocations for creating a habitat for Trout and then found the upper high lands of Munnar, rich withserene streams and ponds, ideal for trout farming.

They established the Trout Hatchery in the vicinity of ‘Eravilkulam National Park’.It is still maintained by the present owners of Kanan Devan Company in a modest way. The trout fish farming stands out as a testimony of determination and commitment, of the British who only had laid the foundation for it 130years ago.

Trout is grown in cold lakes and streams, which are abundant in the high lands of Munnar. Apart from Munnar, in some highlands of Nilgris-Tamil Nadu, Himachal Pradesh, Jammu & Kashmir and Uttarakhand, trout farming is common. Of the two species of Trout, Brown and Rainbow, Brown has become domesticated in culture systems, streams, and lakes, and has emerged as a self-sustaining population in the Himalayas. The rainbow trout, however, has remained confined to pond culture and is not very common in streams and rivers of India. The British first tried with Brown Trout in Munnar but it was not a success and later they switched to Rainbow Trout which has proved to be a success. The transplantation of these fishes in different states of the country has provided excellent game-fishing to the anglers and started attracting large number of tourists to locations where trout was available in the country. However, large scale road construction in the valleys followed by destruction of breeding and feeding grounds of the fishes, development of river-valley projects, rapid urbanization, fishing pressure and of course illegal and destructive means of fishing etc. have been posing threat to this species in these areas.

The interest shown by the Kanan Devan Company in maintaining the hatchery and starting High Range Angling Association for recreational farming is commendable. After the transition of the ownership of Tea Plantations to Tata Tea, the commitments remain almost the same.

Trout Hatchery maintained by the Kanan Devan Company, in Rajamalai, is part of the Eravikulam National Park famous for Nilgiri Tahr (Varayadu). The hatchery is situated on the banks of the forest stream,known as 'Gravel Bank', which is very cold and clear,quite conducive for the trout farming.I am given to understand that the current conditions of the rainbow trout hatchery in Munnar are being improved, as fisheries experts from ICAR–DCFR (Indian Council of Agricultural Research–Directorate of Coldwater Fisheries Research,India) frequently visit the hatchery to help in the conservation of the fish population.

I am not sure whether the Munnar tourism is marketing the possibilities of 'Trout Cuisine' in the numerous restaurants of Munnar and surroundings. In Kuttanad, Kottayam and Alleppey, most of the Hotels and Restaurants take mileage from typical "Karimeen" (pearl spot) in many forms and tastes and they brand it . I feel that Rainbow Trout can be a unique icon of Munnar Tourism and Cuisine, which will generate interest in the foreign and domestic tourists, alike. In the internet I found, there are many mouthwatering dishes made out of trout. Branding with speciality cuisines, quite unique in the geography, can bring Munnar tourism to greater heights. Also the uniqueness of Munnar in many things should be marketed well, especially spices, to keep the identity of Munnar as the most favoured tourist destination of Keala in the days to come.

(**Mrs Elezabeth Jose** is Retd. HM,
Kendriya Vidyalaya and old student of Govt. High School, Munnar)

Best Wishes...
OUR SHOWROOM
since 1974
CHELACKAL
KRISHNAN & SONS
KRISHNA NAGAR, MUNNAR - 685 612
PH: 04865 230369
• INDIAN OIL DEALERS
• MISTIQUE BOTIQUE
• HYPER MARKET
• BAKERS INN &
BAGS BOTIQUE
• SPICES SUPER MARKET
• HANDICRAFTS

മൂന്നാറിൻെറ
വൈദ്യുതി പെരുമ

എൻ.എ. അനസ്
നടുക്കുടി

1924ലെ മഹാപ്രളയം പള്ളിവാസൽ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതിയേയും ബാധിച്ചു. അന്നത്തെ പ്രളയത്തിൽ മാടുപ്പെട്ടിയിൽ രൂപപ്പെടുകയും പിന്നിട് തകരുകയും ചെയ്ത 'അണക്കെട്ടി' ൻെറ സ്ഥാനത്ത് പിന്നിട് വൈദ്യുതി ബോർഡ് നിർമ്മിച്ചതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അണക്കെട്ട്. അന്ന് രൂപപ്പെട്ട മാടുപ്പെട്ടി അണ തകർന്നാണ് മൂന്നാർ ടൗണും റെയിൽവേയും ഇല്ലാതായത്.

തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിനും മുമ്പ് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി പള്ളിവാസലിൽ വൈദ്യതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ആ നിലയമാണ് 1924ൽ ഭാഗികമായി തകർന്നത്. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ജലവൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിൻെറ അതിർത്തിക്കകത്ത് അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, തൊട്ടടുത്ത് അഥായത് ടോപ് സ്റ്റേഷന് താഴെ കുരങ്ങണിയിലാണ് 1900ൽ ആദ്യ വൈദ്യുതി നിലയം കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി സ്ഥാപിച്ചത്. അതിനും മുമ്പ് മുല്ലപ്പെരിയാർ അണക്കെട്ട് നിർമ്മാണത്തിനായി ജലവൈദ്യുതി നിലയവും റോപ്‌വേയും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. അണക്കെട്ട് നിർമ്മാണം പൂർത്തികരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് അവ കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി വാങ്ങി കുരങ്ങണിയിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതി സ്ഥാപിക്കുന്നത് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ ആവശ്യത്തിനായിരുന്നുവെങ്കിലും അതു കേരളത്തിൻെറ വ്യവസായിക വികസനത്തിന് വലിയ കുതിപ്പ് സമ്മാനിച്ചുവെന്നത് ചരിത്രം.

ബോഡി ഹിൽസിൽ നിന്നുള്ള അരുവിയിലെ വെള്ളം നേരിട്ട് ടർബൈനിൽ എത്തിച്ച് വൈദ്യുതി ഉൽപാദിക്കുകയായിരുന്നു. ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന വൈദ്യുതി സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും ഓവർഹെഡ് ലൈൻ വഴി രണ്ട് വിഭാഗം റോപ്പ്‌വേയിലേക്ക് തിരിച്ച് വിട്ടായിരുന്നു പ്രവർത്തനം.കോട്ടക്കുടി വൈദ്യുതി നിലയമെന്ന് അറിയപ്പെട്ട എന്ന ഈ പദ്ധതിയിൽ നിന്നും മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. 1897ൽ ഡാർജലിംഗിൽ ജലവൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യ ശ്രമമായിരുന്നു കൊട്ടക്കുടിയിലേത്. 1912ലും 1932ലും ഉൽപാദന ശേഷി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

1906 ലാണ് പള്ളിവാസൽ ജലവൈദ്യുതി നിലയത്തിൽ നിന്നും വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിച്ച് തുടങ്ങുന്നത്. മൂന്നാർവാലി ഇലക്ട്രിക്കൽ വർക്സ് എന്ന പേരിലുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ആദ്യ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതി.റിച്ചാർഡ് ഫെനവിക് തോർപ് തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതിക്ക് 1904ൽ കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനി ഡയറക്ടർ ബോർഡ് അനുമതി നൽകി.ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നാണ് ജനറേറ്ററടക്കം ഇറക്ക്മതി ചെയ്തത്.75 കിലോവാട്ടിൻെറ രണ്ട് ജനറേറ്ററുകൾ സ്ഥാപിച്ച് ഉൽപാദിപ്പിച്ച വൈദ്യുതി മൂന്നാർ, സെവന്മല,ലഷ്മി,പെരിയവരൈ ഫാക്ടറികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചു. ലഷ്മി ഫാക്ടറി അന്ന് സ്റ്റിം പവർ ഉപയോഗിച്ചാണ് പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അത് മറ്റൊരു എസ്റ്റേറ്റിന് നൽകി.ജൂൺ മുതൽ ആഗസ്ത് വരെ കനത്ത മഴ ലഭിക്കുമെന്നും വർഷത്തിൽ

ശരാശരി 250 ഇഞ്ച് മഴ പെയ്യുന്നതിനാൽ വൈദ്യുതി ഉൽപാദനത്തിന് തടസമില്ലെന്നും മൂന്നാർ വാലി ഇലക്ട്രിക്കൽ പവർ സ്കിമിൻറ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. വരൾച്ച സമയത്ത് പോലും ജലപാതത്തിൽ സെക്കണ്ടിൽ 50 ഘനയടി എന്ന തോതിൽ വെള്ളമുണ്ടാകും. കനത്ത മഴയത്ത് അത് 12000 ഘനയടിയാകുമെന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഹെഡ്വർക്സ് അണക്കെട്ടിന് സമീപത്ത് വെള്ളം സംഭരിച്ച ശേഷം പൈപ്പിലുടെ തിരിച്ച് വിട്ട് പള്ളിവാസലിലാണ് വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിച്ചത്.മുതിരപ്പുഴയാറിലെ ജലം ഉപയോഗിച്ച് വൈദ്യുതി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് കമ്പനി വർഷത്തിൽ 5000 രൂപ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന് നൽകണമായിരുന്നു.മുപ്പത് വർഷത്തേക്കായിരുന്നു കരാർ.സെക്കണ്ടിൽ 30ഘനയടി വെള്ളം എടുക്കാനായിരുന്നു കരാർ.അതിൽ കൂടുതൽ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാൽ കൂടുതൽ പണം നൽകണമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു.1909 ജനുവരി ഒന്ന് മുതൽ 30 വർഷത്തേക്കായിരുന്നു കരാർ.

1924ലെ പ്രളയത്തിലും ഉരുൾപ്പൊട്ടലിലും വൈദ്യുതി നിലയത്തിന് സാരമായ കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചുവെങ്കിലും നവീകരിച്ചു.മുതിരപ്പുഴയാറിൻറ കരയിലെ എട്ടു സെൻറ് ഭൂമി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി കമ്പനിയും തിരുവിതാംകൂർ കൊട്ടാരവുമായി മറ്റൊരു കരാറും ഒപ്പിട്ടു. 1910ൽ പെരിയകനാലിലും കമ്പനി വൈദ്യുതി പദ്ധതി സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങനെ പള്ളിവാസലിന് പുറമെ പെരിയകനാലിലും പവർ ഹൗസ് ഡിവിഷൻ ഉണ്ടായി. മാടുപ്പെട്ടി, എല്ലപ്പെട്ടി, കന്നിമല, വാഗുവര, മൂന്നാർ എന്നി തേയില ഫാക്ടറികൾ അക്കാലത്ത് സ്വന്തം വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

1919ൽ തിരുവിതാംകൂർ ചീഫ് എൻജിനിയർ എഫ്.ജെ.ജോസഫ് നൽകിയ റിപ്പോർട്ടിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പള്ളിവാസൽ എന്ന പൊതുമേഖലയിലെ ആദ്യ ജലവൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചത്. 1925ൽ തിരുവിതാംകൂർ ഇലക്ട്രിക്കൽ ചീഫ് എൻജിനിയർ കെ.പി.പി.മേനോൻ ജല വൈദ്യുതി നിലയത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ ആരംഭിച്ചു. 1933 ഫെബ്രുവരി 18നാണ് പദ്ധതിക്ക് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ അനുമതി നൽകിയത്.പള്ളിവാസൽ രണ്ടാം മൈലിൽ നിന്നും പൗവർ ഹൗസിലേക്കുള്ള റോഡ് നിർമ്മാണത്തിൻെറ ഉൽഘാടനം 1933 ഏപ്രിൽ 12നും ടണൽ നിർമ്മാണത്തിൻെറ ഉൽഘാടനം 1934 ജനുവരി 20നും ദിവാൻ ടി.ഓസ്റ്റിൻ നിർവഹിച്ചു. ജലസംഭരണിയില്ലാതെയായിരുന്നു വൈദ്യുതി ഉൽപാദനം.1935 മാർച്ച് ഒന്നിനാണ് വൈദ്യുതി നിലയത്തിന് ശ്രിചിത്തിര തിരുന്നാൾ മഹാരാജാവ് തറക്കല്ലിട്ടത്.അന്ന് തന്നെ പള്ളിവാസൽ കോളണിക്ക് ചിത്തിരപുരമെന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. 1940 മാർച്ച് 19ന് പള്ളിവാസൽ നിലയത്തിൽ നിന്നും ഉൽപാദിപ്പിച്ച് തുടങ്ങിയ വൈദ്യുതി 66 കെവി ലൈനിലൂടെ കോതമംഗലത്ത് എത്തിച്ച് അവിടെ നിന്നും ആലുവ, പള്ളം എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയി. കോട്ടയത്ത് നിന്നാണ് പീരുമേടിലേക്ക് ലൈൻ വലിച്ചത്.

1944ലാണ് മൂന്നാർ ഹെഡ്വർക്സ് എന്ന ചെറിയ സംഭരണി നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നിന്നാണ് പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതി നിലയത്തിലേക്ക് തുരങ്കം മുഖേന വെള്ളം തിരിച്ച് വിടുന്നത്. മുതിരപ്പുഴ നദിതടത്തിലെ ആദ്യ ജലസംഭരണിയും ഇതാണ്. തുടർന്ന് പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിയുടെ സംഭരണികൾ എന്ന നിലയിൽ 1954ൽ മാടുപ്പെട്ടിയിലും 1947ൽ കുണ്ടളയിലും അണക്കെട്ടുകൾ നിർമ്മിച്ചു. കുണ്ടള അണക്കെട്ട് രാജ്യത്തെ ആദ്യ ആർച്ച് ഡാമാണ്. കേരളത്തിൽ സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും ഏറ്റവും ഉയരത്തിലുള്ള അണക്കെട്ടും ഇതാണ്.പൂർണമായും കോൺക്രീറ്റ് ചെയ്ത ആദ്യ അണക്കെട്ടും കുണ്ടളയാണ്.

പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതി നിലയത്തിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാണ് ചെങ്കുളം പദ്ധതിയുടെ പ്രവർത്തനം.

പള്ളിവാസൽ ജലവൈദ്യൂതി നിലയത്തിന് പകരമായി മൂന്നാറിൽ ആർച്ച് ഡാം നിർമ്മിച്ച് 240 മെഗാവാട്ട് വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിക്കാനുള്ള പദ്ധതി വൈദ്യുതി ബോർഡ് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. നിലവിലെ ഹെഡ്വർകസ് അണക്കെട്ടിന് സമീപത്തെ പോതമേട്,സെവന്മല മലകളെ ബന്ധിപ്പിക്കാനായിരുന്നു പരിപാടി. മൂന്നാർ ടൗൺ അപ്പാടെ മുങ്ങുമെന്നതിനാൽ, ടൗണിനെ ദേവികുളത്തിന് സമീപത്തേക്ക് പറിച്ച് നടാനായിരുന്നു പരിപാടി.എന്നാൽ,ജനങ്ങളുടെ വലിയ എതിർപ്പിനെ തുടർന്ന് വൈദ്യുതി ബോർഡ് പിന്നോട്ട് പോയി.

കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയുടെ ഉടമസ്ഥയിൽ വാഗുവരയിൽ ചെറുകിട ജലവൈദ്യുത പദ്ധതിയുണ്ട്. മാടുപ്പെട്ടിയിൽ കെഎസ്ഇ ബാർഡും വൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചു. മാങ്കുളത്ത് മുന്നാർ പഞ്ചായത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിലാണ് ജനകീയ പങ്കാളത്തിത്തോടെ വൈദ്യുതി പദ്ധതി കൊണ്ടു വന്നത്.

പ്രളയമെടുത്ത മലമുകളിലെ തീവണ്ടി പാത

സജീവ് ഗ്രീൻലാൻറ്

പണ്ട്, അഥായത് ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് ഞങ്ങൾ, മൂന്നാറുകാർക്ക് തീവണ്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. നലീഗിരി കുന്നിലേക്ക് ലോറേഞ്ചിൽ നിന്നുള്ള തീവണ്ടി പാലെയല്ല. മൂന്നാറിൽ നിന്നും ടോപ്പ്സ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള തീവണ്ടി. ഒരു അന്തർ സംസ്ഥാന തീവണ്ടി സർവീസ്.മൂന്നാർ അക്കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂറിലും ടോപ്പ് സ്റ്റേഷൻ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ടോപ്പ് സ്റ്റേഷൻ തമിഴ്നാടിലെ തേനി ജില്ലയിലും. ജലവൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും ഇവിടെയാണ്. ആദ്യം മോണോറെയിലായും പിന്നിട് ആവി വണ്ടിയായും ഓടി തുടങ്ങിയ തീവണ്ടി ഗതാഗതം1924ലെ മഹാപ്രളയത്തോടെയാണ് ചരിത്രത്തിലേക്ക് വിട വാങ്ങിയത്. മൂന്നാറിൻെറ കിഴക്ക് തീവണ്ടി പാത തകർന്നപ്പോൾ, പടിഞ്ഞാറ് അന്നത്തെ ആലവ-മൂന്നാർ റോഡും തകർന്നു.

അന്നത്തെ തീവണ്ടിയുടെ ബാക്കി ഞങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കാലത്തെ കപ്പി വണ്ടികളായി മാറി. റെയിൽ പാളങ്ങൾ ഗെയ്റ്റുകളും വൈദ്യുതി പോസ്റ്റുകളുമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. എഞ്ചിൻ ഏറെക്കാലം മൂന്നാർ ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിലെ (ഇന്നത്തെ ഗവ. ഹൈസ്കുൾ) ബോയ്സ് ഹോസ്റ്റലിൽ കുളിക്കാനുള്ള വെള്ളം ചൂടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടോ അന്ന് തീവണ്ടി പാതയും ആലുവ-മൂന്നാർ റോഡും ഗതാഗത യോഗ്യമാക്കാൻ കണൻ ദേവൻ കമ്പനി താൽപര്യം കാട്ടിയില്ല.

1895ൽ ഫിൻലേ മൂർ കമ്പനിയുടെ സർ ജോൺ മൂർ മൂന്നാറിൽ എത്തുന്നതോടെയാണ് ചെറുകിട എസ്റ്റേറ്റുകൾ കണൻ ദേവൻ ഹിൽസ് പ്രൊഡ്യൂസ് കമ്പനി എന്ന കുടക്കീഴിലേക്ക് വരുന്നത്. അതോടെ ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ അടക്കം വികസിച്ചു. പുതിയ ഫാക്ടറികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന തേയില എത്രയും വേഗം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിക്കാനുള്ള അന്വേഷണമായി. ഇതിനായി ബോഡിനായ്ക്കനൂരിലെ എ. സുപ്പൻ ചെട്ടിയെ പ്രധാന ഏജൻറായി നിയമിച്ചു. ഒപ്പം മൂന്നാറിൽ നിന്നും ടോപ്പ്സ്റ്റേഷനിലേക്ക് റോഡ് നിർമ്മാണ കരാർ സഹോദരന്മാർക്ക് നൽകി. ഇപ്പോഴത്തെ മൂന്നാർ പോസ്റ്റ് ആഫീസ് കെട്ടിടമായിരുന്നു കരാറുകാരുടെ വാസ സ്ഥലം. പടിഞ്ഞാറേക്കുള്ള പാതക്കായി തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരുമായി നടത്തിയ ചർച്ച ഫലം കാണാത്തതിനെ തുടർന്നാണ് കിഴക്കോട്ടുള്ള റോഡ് നിർമ്മാണം. കൂടുതൽ എസ്റ്റേറ്റുകൾ കിഴക്ക് ഭാഗത്താണ് എന്നതും കാരണമായി. ടോപ്പ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിച്ച് അവിടെ നിന്നും കുരങ്ങണിയിലേക്ക്. തുടർന്ന് അമ്മനായ്ക്കനുർ (ഇപ്പോഴത്തെ കൊഡൈ റോഡ്) റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക്. അവിടെ നിന്നും തീവണ്ടിയിൽ തൂത്തുക്കുടി തുറമുഖത്തേക്ക്. അങ്ങനെയായിരുന്നു സഞ്ചാരം.

സുപ്പൻ ചെട്ടി

1902ൽ കുണ്ടളയിലുടെ ടോപ്സ്റ്റേഷനിലേക്ക് റോഡ് തുറന്നുവെങ്കിലും കാളവണ്ടി എത്താൻ വൈകുന്നുവെന്നതി

ൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലായി ചർച്ച. അങ്ങനെയാണ് മോണോറെയിലിലേക്ക് എത്തുന്നത്. ബംഗാളിയായ ചാർലസ് ഇവിംഗ് 1894ൽ വികസിപ്പിച്ച രീതിയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. ഇത്തരത്തിലെ ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യ മോണോറെയിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. .ഇതിന് ശേഷമാണ് പട്യാല സ്റ്റേറ്റ് മോണോറെയിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. ആദ്യം കാളകളെ ഉപയോഗിച്ചാണ് മോണോ റെയിൽ ചലിപ്പിച്ചിരുന്നത്. പിന്നിട് ചെറുതരം കുതിരകളെ ഉപയാഗിച്ച് വേഗത കൂട്ടി. പാളത്തിന് പുറത്ത് വലിയ ചക്രങ്ങളും പാളത്തിലുടെ ചെറിയ

ചക്രങ്ങളും. മൂന്നാറിൽ നിന്നും ടോപ്പ്സ്റ്റേഷൻനിൽ എത്താൻ ആറു മണിക്കൂർ വേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ഇടക്ക് ആന വഴി തടഞ്ഞാൽ വീണ്ടും വൈകും. തേയില പെട്ടികൾക്ക് പുറമെ യാത്രക്കാർക്ക് വേണ്ടിയും സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഇതിനിടെ, ടോപ്പ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുന്ന തേയില പെട്ടികൾ കുരങ്ങണിയിലെ ബോട്ടം സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിക്കാൻ റോപ്‌വേ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ ജലവൈദ്യുതി നിലയവും. മുല്ലപ്പെരിയാർ അണക്കെട്ട് നിർമ്മാണത്തിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട റോപ്‌വേയും വൈദ്യുതി നിലയവും അപ്പാടെ ഇവിടേക്ക് കൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. ടോപ്പ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും ഒരു മൈൽ അകലെ സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് ഒരു റോപ്‌വേ. തുടർന്ന് കുരങ്ങണിയിലേക്കുള്ള 1.25 മൈൽ അടുത്തത്. പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ 30 കിലോ വാട്ടിൻെറ രണ്ട് പെൽട്ടനും. കുരങ്ങണിയിൽ നിന്നുമുള്ള റോഡ് നിർമ്മിക്കുന്നതും കമ്പനിയുടെ സഹായത്തോടെയാണ്.

അപ്പോഴും വേഗത പ്രശ്നമായി അവശേഷിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ലൈറ്റ് റെയിൽവേ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. മെഷിനറികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്തു. ഒന്നര വർഷം കൊണ്ടാണ് നിർമ്മാണം പൂർത്തീകരിക്കുന്നത്. 1908 ലാണ് തീവണ്ടി ഓടി തുടങ്ങിയത്. രണ്ടടി ഗേജുള്ള പാതയാണ് ഒരുക്കിയത്. അന്ന് ജനറൽ മാനേജറായിരുന്ന പി.ആർ.ബുക്കാണറിൻെറ പേരിന് പുമെ ഹൈറേഞ്ചർ, കുണ്ടളെ,ആനൈമുടി എന്നി നാല് എഞ്ചിനുകളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. റെയിൽവേയുടെ എല്ലാ സാമഗ്രഹികളും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്തു.22 മൈൽ യാത്രക്ക് വേണ്ടിയിരുന്നത് നാല് മണിക്കൂർ, ഇടക്കിടെ ആന വഴി തടയും. ഒമ്പത് വാഗണാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ രണ്ടെണ്ണം ഒന്നാം ക്ലാസ് യാത്രക്കാർക്ക് വേണ്ടി. രണ്ട് വീതം രണ്ടാം ക്ലാസും മൂന്നാം ക്ലാസും. ഇതിന് പുറമെ ചരക്ക് വാഗണും. തപാൽ ബാഗുകൾക്കും പ്രത്യേക സ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തി. പാലാർ, പുതുക്കടി,മാടുപ്പെട്ടി,എല്ലപ്പട്ടി എന്നിവയായിരുന്നു ഷണ്ടിംഗ് സ്റ്റേഷനുകൾ.

ഇപ്പോഴത്തെ മൂന്നാർ കെഡിഎച്ച് ഹൗസായിരുന്നു റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ. ഗ്രഹാംസ്ലാൻറ്., നെറ്റിഗുഡി , നെറ്റിമേട് വഴി മാടുപ്പെട്ടിയിലെത്തി ഇപ്പോഴത്തെ ടോപ്പ് സ്റ്റേഷൻ റോഡിൽ പ്രവേശിക്കും. അന്ന് കമ്പനിയുടെ ആസ്ഥാനം മാടുപ്പെട്ടിയാണ്. ഡാം നിർമ്മിച്ചിട്ടുമില്ല.

മൂന്നാറിനെ കൊച്ചിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന തീവണ്ടി പാതയെ കുറിച്ചും ചർച്ച നടന്നിരുന്നു.മൂന്നാറിൽ നിന്നും ആനമലൈ വഴി ചാലക്കുടിയിലെ പാതയിൽ ബന്ധിപ്പിക്കാനായിരുന്നു നിർദേശം.ഇതിനുള്ള സർവേക്ക് 1921 ജനുവരിയിൽ റേയിൽേവ ബോർഡ് അനുമതി നൽകി.ആർ.ആർ.ബൈറോണിനായിരുന്നു സർവേ ചുമതല.എന്നാൽ, സർവേയുമായി തിരുവിതാംകൂർ സഹകരിച്ചില്ല.അതിനാൽ വാൽപ്പാറ മുതൽ ചാലക്കുടി വരെയുള്ള പാതക്കായി ബൈറോണിൻറ നേതൃത്വത്തിൽ സർവേ നടത്തി.മീറ്റർ ഗേജ് പാതക്കായി 1922ൽ റിപ്പോർട്ടും നൽകി.അത് അവിടെ അവസാനിച്ചു.1895ലും സമാനമായ ആലോചന നടന്നിരുന്നു.അന്ന് കൊഡൈക്കനാൽ—മൂന്നാർ—കൊച്ചി പാതയെന്ന നിർദേശം വെച്ചത് കൊച്ചി ചീഫ് എൻജിനിയർ ബ്രോണിംഗ് ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ, 1924ലെ പ്രളയം എല്ലാ റെയിൽവേ സ്വപ്നങ്ങളും തകർത്തു. 1924 ജൂലൈ 17ന് വ്യാഴാഴ്ച

രാത്രി ഉണ്ടായ മണ്ണിടിച്ചിലിൽ റെയിൽവേ ലൈൻ വിസ്മൃതിയിലായി. മൂന്നാറിനും മാടുപ്പെട്ടിക്കും ഇടയിൽ ലൈൻ തകർന്നു.

തകർന്ന റെയിൽവേ ലൈൻ പുന:സ്ഥാപിക്കാൻ കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയും ശ്രമിച്ചില്ല. പകരം ചരക്ക് നീക്കത്തിനായി അവർ റോപ്‌വേ സംവിധാനം കൊണ്ട് വന്നു.റോപ്‌വേ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാകുന്നത് വരെ ചരക്ക് നീക്കത്തിന് ലോറികൾ വാങ്ങി. പുതിയഫോർഡ് ലോറികളാണ് വാങ്ങിയത്.തകർന്ന പാലങ്ങൾക്ക് പകരം താൽക്കാലിക പാലങ്ങൾ വേണ്ടി വന്നു. 1925 നവംബർ 27നാണ് മൂന്നാർ-ടോപ്സ്റ്റേഷൻ റോപ്‌വേ ഉൽഘാടനം ചെയ്തത്.400 പൗണ്ടായിരുന്നു ശേഷി.ദിവസവും 25 ടൺ തേയില റോപ്‌വേയിലുടെ സഞ്ചരിച്ചു.മൂന്ന്പാദമായിരുന്നു റോപ്‌വേക്കുണ്ടായിരുന്നത്.റോപ്സ്റ്റേഷൻ-ചിറ്റുവരൈ, ചിറ്റുവരൈ --സോത്തുപ്പാറ--മാടുപ്പെട്ടി, മാടുപ്പെട്ടി--മൂന്നാർ റോപ്‌വേ സ്റ്റേഷൻ എന്നിങ്ങനെ. എസ്റ്റേറ്റ് ഫാക്ടറികളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചും റോപ്‌വേ വന്നു. ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കൾ എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ എത്തിച്ചിരുന്നതും റോപ്‌വേ മുഖേനയാണ്. റോപ്‌വേ വന്നതോടെ നേരത്തെ വാങ്ങിയ ഫോർഡ് ലോറികൾ ബസാക്കി മാറ്റി. ഈ ബസുകൾ മൂന്നാർ-ടോപ്പ്സ്റ്റേഷൻ റൂട്ടിൽ സർവീസ് നടത്തി. മൂന്നാർ പോസ്റ്റ് ആഫീസിന് സമീപത്തെ മൈതാനമായിരുന്നു (ഡോ ബാബു ബിൽഡിംഗ്) ബസ്സ്റ്റാൻഡ്.

1928 നവംബറിൽ ബോഡിനായ്ക്കന്നുർക്കുള്ള തീവണ്ടി പാത തുറന്നതോടെ ടോപ്പ് സ്റ്റേഷൻ-ബോഡിനായ്ക്കനുർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ റോപ്പ്‌വേയെ കുറിച്ചും ആലോചിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനായി കൽക്കത്തയിലെ ബേർഡ് ആൻറ് കമ്പനി സർവേയും നടത്തി. എന്നാൽ, സർ സി.പിയുടെ ഇടപ്പെടലിനെ തുടർന്ന്,തേയില കൊച്ചി തുറമുഖം വഴി കയറ്റി അയക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തോടെ ടോപ്പ് സ്റ്റേഷൻ പാത അപ്രസക്തമായി.

Are you looking for a place to relax and discuss your business, have a gettogether, or spend time with family? This is the only place in Coimbatore with the best Ambiance& Service.

"ELEPHANT Resto Bar"

@ Fun Republic Mall,
Avinashi Road,
Coimbatore- 641004.

For Reservation- Reegan 88833 33320

மூன்று ஆறுகளும் மூன்று மதங்களும்

சுரேஷ் ஆண்டனி மூணார்

ஓடுவது ஒரே ரத்தம் என்ற உணர்வோடு வாழக்கூடிய மக்களை மூணாறில் பார்க்க முடியும். ஜாதி மத மொழி இன வேறுபாடு இன்றி ஒரு புதிய கலாச்சாரம் மூணாறுக்கு சொந்தமானது. இந்த மூன்று மதங்களிலும் தமிழ் மலையாளம் இன மொழிகளும் மொழி வேறுபாடும் இன்றி ஒன்றாக கலந்து செல்கின்றது. அனைரும் சமம் என்றும் சகோதரர்கள் என்ற உணர்வும் மேலும் இருப்பதை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இந்த மூன்று மதத்தின் தலைவர்களால் தான் மூணார் நகரம் பொதுகாக்கப்பட்டு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காரணம் இந்த அழகிய மூணாறுக்கு கல்லறை கட்டுவதற்காக 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் எடுத்த அரசாங்கத்திட்டத்தை அந்த மூன்று மதத்தலைவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். அதாவது ஹெட் வேர்ட்ஸ் அணைக்கட்டுக்கு கீழே போதமேடு மலையையும் பள்ளிவாசல் மலையையும் இணைத்து மிகப்பெரிய ஒரு அணையை கட்டக்கூடிய ஒரு திட்டம் மூணார் மக்களின் போராட்டத்தால் கைவிடப்பட்டது. இந்த போராட்டத்திற்கு தலைமை ஏற்று செயல்பட்டது மூன்று மதத்தினுடைய தலைவர்களின் ஒற்றுமையே காரணம் என்று சொல்லலாம். அன்று மூணாறில் இருந்த கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு தலைமை தாங்கிய கத்தோக்க ஆலயத்தின் பங்குத்தந்தையாக இருந்து மதிப்பிற்குரிய அகஸ்டின் பின்ஹீரோ அவர்களும் திரு சேலக்கள் கிறிஷ்ணன் அவர்களும் காதர் குஞ்சு போன்ற இஸ்லாம் மதத்தலைவர்களும் இணைந்து செயல்பட்டதால் மூணார் நகரம் உலக வரைபடத்தில் இடம் பிடிக்க முடிந்தது. இல்லை என்றால் இந்த அழகிய மூணார் தண்ணீரின் ஆழத்திற்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருக்கும். அரசாங்கத்தின் தவறான் திட்டத்திற்கு எதிராக குரல் கொடுத்தது இந்த மூன்று மதத்தினுடைய தலைவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து செயல்பட்டது தான் காரணம். மக்களை ஒன்று சேர்த்து மூணார் மக்கள் என்ற உணர்வை இவர்களால் ஏற்படுத்த முடிந்தது. யார் பெரியவன் என்ற மனநிலை இல்லாமல் அனைவரும் சமம் என்ற மனநிலையோடு அனைவரும் அண்ணன் தம்பி என்று சொல்க்கொண்டு ஒரு உறவை ஏற்படுத்தி செயல்பட்டதால் மூணார் நகரம் காப்பாற்றப்பட்டது. மத நல்ணக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழ்ந்த இந்த தலைவர்கள் அணைக்கட்டுவதற்கெதிராக ஒன்றாக பல போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். தங்களது மதத்தை சேர்ந்த மக்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி அரசு அதிகாரிகளையும் சந்தித்து மூணார் மக்களினுடைய வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துக்கூறி அணைக்கட்டும் திட்டத்தை கைவிடும் படியாக கேட்டுக்கொண்டனர். அனைவரும் மூணார் மக்கள் என்ற ஒரு ஒருமைப்பாட்டை அவர்களால் ஏற்படுத்த முடிந்தது.

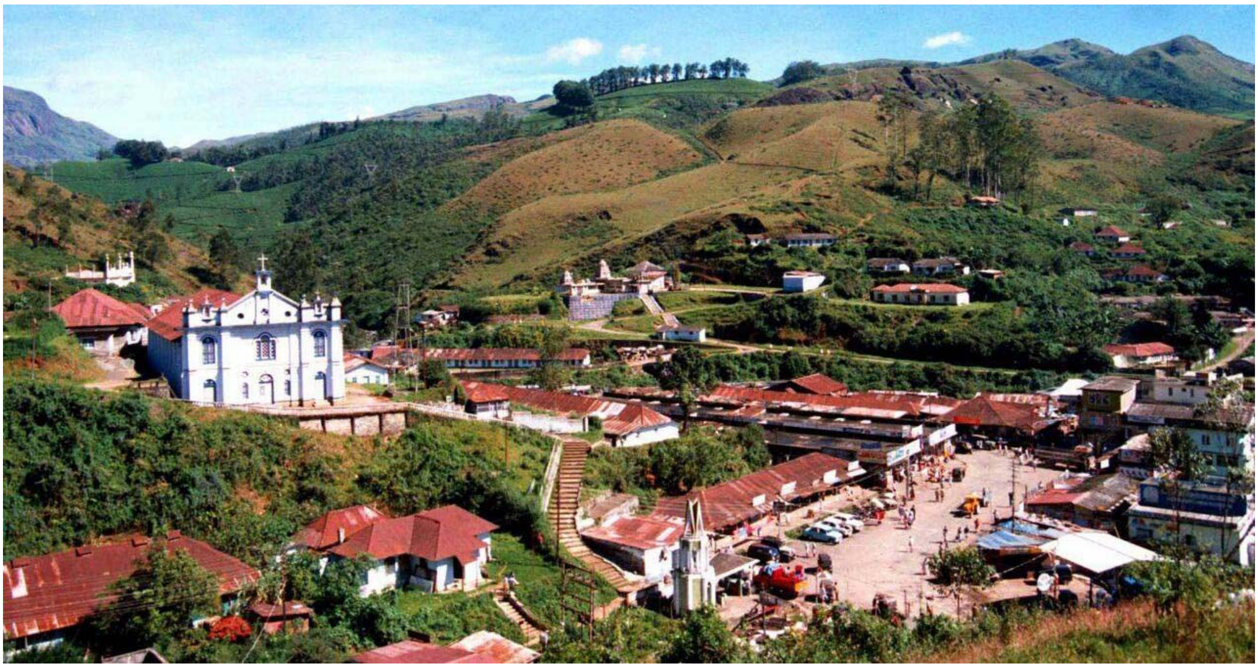

கிறிஷ்ணன்

அகஸ்டின் பின்ஹீரோ

அனைத்து துறைகலும் எடுத்துக்காட்டாக வியாபார நிறுவனங்களில் கூட மூன்று மதத்தினரும் நல்ணக்கத்தோடு செயல்படுவதை முன்னாளில் பார்க்க முடியும்.

Old Munnar Town

போட்டியோ பொறாமையோ வியாபாரத்தில் ஏற்பட்டு பார்த்ததில்லை.

அனைத்து துறையிலும் மூன்று மத்தின் ஒற்றுமையை பார்க்க முடியும். வியாபாரம், வாகனம், விளையாட்டு படிப்பு போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் இந்த ஒற்றுமையை பார்க்க முடியும். அனைவருக்குமே மூன்று மதத்தை சேர்ந்த நண்பர்களும் உண்டு.

காதர் குஞ்சு

ஒருவருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஓடி சென்று உதவக்கூடிய கலாச்சாரம் மூணார் மக்களுக்கு இருக்கிறது. எந்த மதத்தை சார்ந்தவர் என்றாலும் இந்த மொழியை சார்ந்தவர் என்று ஒரு பாகுபாடு மூணாறு மக்களுக்கு கிடையாது.ஒருவரது நண்பர் கூட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மூன்று மதத்தையும் சார்ந்தவர்கள் இருப்பார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆகவே ஒரு நண்பர் கூட்டத்திற்கு கிறிஸ்துமஸ், கார்த்திகை, ரம்ஜான், பக்ரீத் போன்ற அனைத்து திருவிழாக்களையும் கொண்டாட முடியும். அனைத்து நண்பர்கள் வீட்டிற்கும் அனைவரும் சுதந்திரமாக செல்லக்கூடிய ஒரு கலாச்சாரம் மூணார் நகருக்கு சொந்தமானது.

பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்ட போது மூணாறில் அமைதிப்பேரணி நடத்தியது, ஒரிசாவில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் தாக்கப்பட்ட போது மூணாறில் மூன்று மதத்தினரும் சேர்ந்து அமைதிப்பேரணி நடத்தியது உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது. தற்போது கூட ரம்ஜான் மற்றும் பக்ரீத்து நாட்களில் கிறிஸ்தவத்திருந்து வாழ்த்துகளையும் இந்து தேவஸ்தானத்தில் இருந்து முஸ்லீம் பள்ளிக்கு சென்று வாழ்த்துவதும் அதைப்போன்று கிறிஸ்துமஸ் போன்ற கிறிஸ்தவ திருவிழாக்களில் முஸ்லீம்

Old Munnar Town

பள்ளியினுடைய இமாமும் கமிட்டி உறுப்பினர்களும் நகரில் உள்ள கத்தோக்க தேவ ஆலயத்திற்கு கேக் வாங்கி கொண்டு வருவதும் அதைப்போன்று கார்த்திகை திருவிழாவின் போது கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திருந்தும் முஸ்லீம் பள்ளியில் இருந்தும் வாழ்த்துக்களை கூறுவதும் மத ஒற்றுமையை வளர்வதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

மூணாறு கர்மலன்னை தனது 125வது ஆண்டு விழாவை கொண்டாடிய போது மூணார் முஸ்லீம் பள்ளியில் இருந்தும் மூணார் தேவஸ்தான கமிட்டி உறுப்பினர்கள் வாழ்த்துக்களையும் ஆதரவையும் தெரிவிப்பதோடு நடைபெற்ற கூட்டத்திலும் கலந்து தங்களது பிரசன்னத்தை அறிவிப்பதும் இந்த உறவை கூடுதல் கூடுதலாக பலப்படுத்துவதையும் பார்க்க முடியும். மூணார் ஸ்ரீ சுப்பிரமணி கோவின் தலைமையில் நடத்தப்படும் கார்த்திகை, பங்குனி உத்திரம் போன்ற திருவிழாக்களின் போது மூணார் நகரில் நடைபெறும் தேர்வலத்தில் அந்தோணியார் குருசடியில் சென்று நிறுத்தி அங்கு சூடம் சாம்பிராணி பத்தி போன்றவைகள் ஏற்றி வைக்கப்பட்டு செல்வது இன்ரும் வழக்கமாக நடைபெற கூடிய ஒன்றாகும். இது அனைத்துமே மத நல்ணக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

சில சுயநலவாதிகள் தங்களது சுயநலனுக்காக சில நேரங்களில் இந்த மத நல்ணக்கத்தை தகர்க்கும் விதத்தில் செயல்படுகின்ற போதும் மதத்தின் தலைவர்கள் அதை கண்டு கோபம் கொள்வதோ அவர்களை பகைவர்களாகவோ எதிரிகளாகவோ பார்ப்பதில்லை என்பதும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். மூணார் நகரேமே இந்த மத ஒற்றுமைக்கு தூண்டுகோலாகவும் விளங்குகிறது. மக்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடங்களும் வாகன ஓட்டுனர்களும் டாட்டா கண்ணன் தேவன் கம்பெனியும் ஏன் பல அரசியல் கட்சிகளும் கூட இந்த மத ஒற்றுமைக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றனர். இயற்கை அன்னையின் இதயத்தில் அமர்ந்த மூணாருக்கு அழகும் பெருமையும் சேர்க்கக இயற்கை அன்னையோடு இணைந்து மூன்று மத தலைவர்களும் கைகோர்த்து செயல்படுவது மூணாரின் வளர்ச்சிக்கு இன்ய உறுதுணையாக அமையும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. வரக்கூடிய தலைமுறையும் நம் முன்னோர்கள் நமக்கு காட்டித்தந்த அந்த பாதையை பின்பற்றி நாமும் மத நல்ணக்கத்தில் சகோதர சகோதரி மனப்பான்மையோடு வாழ முயற்சி செய்வோம். சகோதரத்துவத்தை வளர்ப்போம்.

Munnar Town Church

ചരിത്രത്തിലേക്കൊരു സൈക്കിൾ യാത്ര

ലിജി ഐസക്

സംസ്കാരയുടെ പ്രവർത്തനം സജീവമാണെങ്കിലും സ്വന്തമായി ആസ്ഥാനമില്ലാത്ത കാലം. മൂന്നാറിനെ ഒത്തിരി സ്നേഹിച്ച ഒരുപറ്റം യുവാക്കളുടെ കൂട്ടായ്മയായിരുന്നു സംസ്കാര. ഹസറത്ത് ഹോട്ടലായിരുന്നു അന്നത്തെ ആഫീസ് എന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. വൈകുന്നേരം കടകൾ അടച്ച് എല്ലാവരും ഒത്ത് ചേരുന്നത് ഹസറത്തിൽ. വിശാലമായ സൗകര്യത്തിന് പുറമെ ഹോട്ടൽ ഉടമകളായ അലിക്കുഞ്ഞും ഇബ്രാഹിമും സംസ്കാരയുടെ പ്രവർത്തകരാണ് എന്നതാണ് അന്തിചർച്ചക്ക് ഹസറത്ത് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കാരണം. രാത്രി എട്ടിനോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ചർച്ച ഹോട്ടൽ അടക്കുവോളം നീളും. ഇതിനിടെ ചിലർ കട്ടൻ കുടിക്കും. വീട്ടിൽ പോകാത്തവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കും. അപ്പോഴും അന്തി ചർച്ച പെടിപൊടിക്കും. തണുപ്പ് കാലമാണെങ്കിൽ അടുക്കളയിലാകും സൗഹൃദ കൂട്ടായ്മ. ഓണാഘോഷം, സാംസ്കാരികോൽസവം, കൂട്ടയോട്ടം.......അങ്ങനെ മൂന്നാറിന് പുതുമകൾ സമ്മാനിച്ച പല പരിപാടികളും പിറന്നത് ഈ ചർച്ചകളിലാണ്. മൂന്നാർ മേളയുടെ പുന:സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതും അന്തിചർച്ചയിൽ. ഈ കൂട്ടായ്മയാണ് കുടിൽകെട്ടി സമരത്തിനും നേതൃത്വം നൽകിയത്.

മൂന്നാർ ഹെഡ്ക്വർട്ടേഴ്സിന് സമീപത്തെ സർക്കാർ ഭൂമി വിദേശ മദ്യശാലക്ക് വേണ്ടി കുത്തകപാട്ട വ്യവസ്ഥയിൽ നൽകിയതിന് എതിരെയായിരുന്നു കുടിൽകെട്ടി സമരം. കുത്തക പാട്ടം റദ്ദാക്കിയതോടെ കെട്ടിയ കുടിലുകൾ സ്വയം പൊളിച്ച് മാറ്റി സമരം അവസാനിപ്പിച്ചു. വെള്ളത്തിൽ വരച്ച വര എന്ന് കേട്ടിട്ടില്ലേ? അതുപോലെ ഇരുട്ടിലേക്ക് ടോർച്ച് തെളിച്ച് ഭൂമിയുടെ അവകാശം സ്ഥാപിച്ച തമാശയുമുണ്ട്. കുടിൽകെട്ടി സമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി റസ്റ്റ് ഹൗസ് മലയിൽ കുടിൽകെട്ടുന്നതിനിടെയാണ് വിദേശ ടോർച്ചുമായി ലാൻസി റോച്ച് എത്തിയത്. അദേഹം ടോർച്ച് തെളിച്ച് അന്തരീക്ഷത്തിൽ വലിയ വൃത്തം വരച്ചു. തുടർന്നാണ് പ്രഖ്യാപനം-'ഈ ഭൂമി അത്രയും എന്റേതാണ്.' അങ്ങനെ അന്തരീക്ഷത്തിലും വൃത്തം വരച്ചു.

കുടിൽകെട്ടി സമരത്തിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് റസ്റ്റ് ഹൗസ് മലയുടെ നിയന്ത്രണം വനം വകുപ്പിന് കൈമാറിയത്. അവർ അവിടെ ആഫീസുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അതല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മൂന്നാറിന്റെ പാർക്കിംഗ് മേഖലയായി ആ മലയെ മാറ്റാമായിരുന്നു.

പിന്നിട് എത്രയോ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് മൂന്നാറിൽ കയ്യേറ്റം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഫുട്ബോൾ ലീഗ് മൽസരങ്ങളിൽ സംസ്കാരയുടെ ടീം ബൂട്ട് കെട്ടാൻ തിരുമാനിച്ചതും മറക്കാനാകില്ല.

മൂന്നാറിൻെറ ടൂറിസം വികസനം ആവശ്യപ്പെട്ട് മാതൃഭൂമി സ്റ്റഡി സർക്കിളിൻേറയും ഹൈറേഞ്ച് മർച്ചൻറ്സ് യൂത്ത് വിങ്ങിൻേറയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന സൈക്കിൾ റാലി തിരുവനന്തപുരത്ത് സമാപിച്ചപ്പോൾ.

എം ജെ ബാബു, അനസ് നടുക്കുടി, സാജൂ വർഗീസ്, ബിനീഷ്, ജബകുമാർ, ടി ജബ, മജീദ്, രാജൂ, പൊന്നച്ചൻ, കിച്ചിലു, ജലീൽ, മദൻ, ജോൺസൺ, സുധ അങ്ങനെ അന്തിചർച്ചയിലെ പട്ടിക നീളുന്നു. ചിലർ എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ടാകും. മറ്റു ചിലർ ഇടക്കിടെ എത്തും. എന്തായാലും 10-15 പേർ രാത്രിയിലെ വെടിവട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകും.

ഒരിക്കൽ ചർച്ച എത്തിയത് മൂന്നാറിന്റെ ടൂറിസം

സാധ്യതകളിലേക്ക്. 1989ലെ കുറിഞ്ഞി സീസണിൽ മൂന്നാറിനെ തേടി ആയിരങ്ങൾ എത്തിയതാണ് ഈ ചർച്ചക്ക് വഴിയൊരുക്കിയത്. നീല കുറിഞ്ഞി സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സംഘം സജീവമായിരുന്നു.

ആ ചർച്ച ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടു. മൂന്നാറിന്റെ ടൂറിസം വികസനത്തിന് എന്തു ചെയ്യാനാകുമെന്നത് സംബന്ധിച്ച് പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉയർന്നു. മൂന്നാർ മേഖലയിൽ ടൂറിസ്റ്റുകൾക്ക് കാണാൻ എന്തുണ്ട് എന്ന് ലോകത്തെ അറിയിക്കണമെന്നും മൂന്നാറിനായി പ്രചരണം നടത്തണമെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തിലേക്കാണ് ആ ചർച്ചകൾ എത്തിയത്. ഒടുവിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് സൈക്കിൾ യാത്ര സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള തീരുമാനമായി മാറി. സംസ്കാരയും ഹൈറേഞ്ച് മർച്ചൻറ്സ് അസോസിയേഷനും സംയുക്തമായി തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് സൈക്കിൾ യാത്ര നടത്താനും മൂന്നാറിന്റെ ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കി വഴിനീളെ വിതരണം ചെയ്യാനുമായിരുന്നു തീരുമാനം. സൈക്കിൾ യാത്രക്ക് ഒപ്പമുള്ള ജീപ്പിൽ മൂന്നാറിന്റെ ഫോട്ടോ പ്രദർശനവും ആസൂത്രണം ചെയ്തു. മർച്ചൻറ്സ് യൂത്ത് വിങ് എന്നത് പ്രത്യേക സംഘടനയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഏതാണ്ട് എല്ലാവരും സംസ്കാരയുടെയും പ്രവർത്തകരായിരുന്നു. അലിക്കുഞ്ഞായിരുന്നു പ്രസിഡൻറ്.

അന്ന് മാതൃഭൂമി സ്ററഡി സർക്കിൾ ജില്ല പ്രസിഡൻറായിരുന്ന എം ജെ ബാബു ലഘുലേഖ എഴുതി തയ്യാറാക്കി. ടാറ്റാ ടീയിലെ അന്നത്തെ മാനേജർ ശ്രി. ടി ദാമുവായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ലഘുലേഖ അച്ചടിക്കാനുള്ള പണം ടാറ്റാ ടി താരാമെന്ന് അറിയിച്ചു.

1989 ഒക്ടോബർ 20 – അന്നാണ് മൂന്നാറിനെ ടൂറിസം ഭൂപടത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു സംഘം യുവാക്കൾ സൈക്കിളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തിന് പുറപ്പെട്ടത്. അന്നത്തെ ദേവികുളം സബ് കളക്ടർ ശ്രി. ജയിംസ് വർഗീസ് സൈക്കിൾ യാത്രക്ക് പതാക വീശി. മൂന്നാർ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡൻറ് ശ്രി.എം.വൈ. ഔസേഫിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന ചടങ്ങിൽ മുഴുവൻ രാഷ്ട്രിയ പാർട്ടികളുടെയും പ്രതിനിധികൾ ആശംസകൾ നേരാൻ എത്തിയിരുന്നു. പ്രായം മറന്നും ഹൈറേഞ്ച് മർച്ചൻറ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി പി.അരുമനായകം അടിമാലി വരെ സൈക്കിളിൽ വന്നതും മറക്കാനാകില്ല. മറ്റൊരാൾ ജാസ്മി സ്റ്റോഴ്സ് ഉടമ ശ്രി. സി കെ ഇസ്മായിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു മക്കളെയും ഒരു മടിയും കൂടാതെ സൈക്കിൾ യാത്രക്ക് അയച്ചു.

മൂന്നാറിൽ നിന്നും കോതമംഗലം, ആലുവ, എറണാകുളം, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, ആറ്റിങ്ങൽ വഴി 25 ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തി.

സൈഫുദീൻ കിച്ചിലു യൂത്ത് വിംഗ് ടീമിനെയും സി ഐ അബ്ദുൽ ജലീൽ സംസ്കാര സംഘത്തേയും നയിച്ചു.ലാൻസി റോച്ച്, കെ.പി. രാജൂ, പി കെ പുന്നൻ, ആനന്ദ് (കന്നിയപ്പൻ), ബാലസുബ്രമണ്യൻ, ഇബ്രാഹിം ഷാ,ഐസക് എം എം, സുരേഷ്, വേണു എന്നിവരായിരുന്നു സൈക്കിൾ യാത്രികർ. ഞാൻ കോഓർഡിനേറ്റ് ചെയ്തു. വി എം ജോർജ് ജീപ്പുമായി പങ്കാളിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീപ്പിലാണ് സി കുട്ടിയാപിള്ളയുടെ കാമറയിൽ പതിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം ഒരുക്കിയത്. കോതമംഗലം, എറണാകുളം, ആലപ്പുഴ, കരുനാഗപ്പള്ളി, ആറ്റിങ്ങൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ താമസത്തിന് ശേഷമാണ് തിരുവനന്തപുരം രക്തസാക്ഷി സ്മാരകത്തിൽ സമാപിക്കുന്നത്. വഴിനീളെ വ്യാപാരി-വ്യവസായി ഏകോപന സമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വീകരണം ഒരുക്കി. മാതൃഭൂമി ബ്യൂറോകളിലും യൂണിറ്റുകളിലും ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ മാതൃഭൂമി സ്റ്റഡി സർക്കിൾ പ്രവർത്തകരടക്കമുണ്ടായിരുന്നു..

തിരുവനന്തപുരത്ത് മന്ത്രിമാർ, ടൂറിസം ഡയറക്ടർ തുടങ്ങിയവർക്ക് നേരിട്ട് നിവേദനം നൽകി. ഗവർണർ സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കാണാനായില്ല. എം ജെ.ബാബുവും സി.കുട്ടിയാപിള്ളയും സമാപന ചടങ്ങിന് എത്തി. മാതൃഭൂമി തിരുവനന്തപുരം യൂണിറ്റിൽ ഊഷ്മളമായ വരവേൽപാണ് ലഭിച്ചത്. വ്യാപാരി-വ്യവസായി ഏകോപന സമിതിയുടെ അന്നത്തെ ജില്ലാ പ്രസിഡൻറ് ശ്രി. പെരിങ്ങമല രാമചന്ദ്രന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മാതൃഭൂമിയിൽ നിന്നും സംഘത്തെ സ്വീകരിച്ച് പാളയം രക്തസാക്ഷി സ്മാരകത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു.

വഴി നീളെ മൂന്നാർ എവിടെയാണെന്ന് ചോദിച്ചവരായിരുന്നു ഏറെയും. യാത്രക്ക്ശേഷം ബാക്കി വന്ന ലഘുലേഖ വടക്കൻ ജില്ലകളിലെ കലാലയങ്ങളിലേക്കും ലൈബ്രറികളിലേക്കും അയച്ചു കൊടുത്തു. അന്നത്തെ യാത്രയാണ് മൂന്നാറിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരികളുടെ വഴി തുറന്നത്. അതോടെ ഭൂമി തേടിയുള്ള അന്വേഷണവും ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ടൂറിസം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുതിയൊരു ഘട്ടത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നുവെന്ന് വേണം

കരുതാൻ. മൂന്നാർ മൗണ്ട് കാർമ്മൽ ദേവാലയം ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ ആദ്യ മൈനർ ബസിലിക്കയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ തീർഥാടന ടൂറിസത്തിന് വഴി തുറന്നേക്കും.

സംസ്കാരയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നത് ചുമ്മാർ ബിൽഡിംഗിലെ മുറിയിലാണ്. വായനശാലയും ഇൻഡോർ ഗെയിംസുമുണ്ടായിരുന്നു. കെ ആർ മണി, ഹരിലാൽ, കെ എം സിദ്ധിഖ്, റഷീദ ബീവി, പാർഥീപൻ, ജോസഫ് സേവ്യർ, ജോൺ ക്വീൻറസ്, സണ്ണി മുല്ലക്കൽ, പി പി സലിം, അനിഷത് തുടങ്ങിയവരും സജീവമായുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് തുടക്കമിട്ട ഗാനമേള സംഘം ഇന്ന് മറ്റൊരു പേരിൽ സജീവമാണ്. സംസ്കാര സംഘടിപ്പിച്ച ഓണാഘോഷങ്ങൾ യുവജന പങ്കാളിത്തം കൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായി. ഒരിക്കൽ ഓണം സുവനീറും പുറത്തിറക്കി. വിദ്യാഭ്യാസ അവാർഡ് വിതരണം മറ്റൊരു പ്രധാന ചടങ്ങായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അന്നത്തെ ധനമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടിയും എംഎൽഎമാരായ പി.ടി.തോമസ്, ഇ എം ആഗസ്തി, എ കെ മണി എന്നിവരും വിദ്യാഭ്യാസ അവാർഡ് വിതരണത്തിന് എത്തി. പ്രശസ്ത സാഹത്യകാരനായിരുന്ന ശ്രി. സി പി ശ്രീധരൻ, കവി കെ പി ഗോപി എന്നിവർ വിവിധ വർഷങ്ങളിൽ സാംസ്കാരിക സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു. സർവശ്രീ സി എ കുര്യൻ, സി കെ കൃഷ്ണൻ, കെ എം കാദിർകുഞ്ഞ്, കെ വി ഐസക്, വി ഇ അബ്ദുൾഖാദർ (ഇക്ക), എം മുത്തുസ്വാമി, പി.മുത്തുപാണ്ടി തുടങ്ങിയവർ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മൂന്നാറിൽ ആദ്യമായി എസ് ടി ഡി ബൂത്ത് ആരംഭിക്കുന്നതും സംസ്കാരയാണ്. പഞ്ചായത്ത് വെയ്റ്റിംഗ് ഷെഡിൽ ഇതിനായി സൗകര്യമൊരുക്കി. എസ്ടിഡി ബൂത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് പഞ്ചായത്ത് വെയ്റ്റിംഗ് ഷെഡിനോട് ചേർന്ന് സ്ഥലവും അനുവദിച്ചു. സംസ്കാരയുടെ പിറവിക്ക് പിന്നാലെയാണ് ശ്രി. ജി.മോഹൻകുമാറിന്റെയും കെ.കെ.ഉദയൻെറയും നേതൃത്വത്തിൽ ഏ കെ ജി ക്ലബ്ബ് രൂപീകരിക്കുന്നത്. കുടിൽകെട്ടി സമരത്തിനും മൂന്നാർ മേളക്കും അടക്കമുള്ള പൊതു പരിപാടികളിൽ അവരും സജീവമായിരുന്നു.

ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ മൂന്നാറിന്റെ സാംസ്കാരിക മുഖമായിരുന്നു സംസ്കാരയും യൂത്ത് വിങും എകെജി ക്ലബ്ബുമൊക്കെ.

മൂന്നാറിന്റെ ടൂറിസം വികസനം ഉറപ്പു വരുത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് നിവേദനം നൽകാൻ മൂന്നാർ സംസ്കാര മാതൃഭൂമി സ്റ്റഡിസർക്കിൾ അംഗങ്ങളും ഹൈറേഞ്ച് മർച്ചന്റ് യൂത്ത് വിംഗ് പ്രവർത്തകരും നടത്തുന്ന സൈക്കിൾ റാലി കൊച്ചിയിലെത്തിയപ്പോൾ.

ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബും കെഡിഎച്ച് ക്ലബ്ബും ദേവികുളത്തെ ശ്രീമൂലം ക്ലബ്ബുമൊക്കെ ഒരർഥത്തിൽ സാംസ ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബിൽ പ്ലാൻററർമാർക്ക് മാത്രമാണ് അംഗത്വം. അവരുടെ ഭാര്യമാർക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രവേശനമുണ്ട്. ആദ്യകാലത്ത് ബ്രിട്ടിഷുകാർ മാത്രമായിരുന്നു പ്ലാൻററർമാർ എന്നതിനാൽ, യൂറോപ്യൻ ക്ലബ്ബ് എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്റ്റാഫംഗങ്ങളുടെ കെഡിഎച്ച് ക്ലബ്ബ് ഇൻഡ്യൻ ക്ലബ്ബ് എന്നും അറിയപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ട് ക്ലബ്ബുകളെയും 1924ലെ പ്രളയം ബാധിച്ചു.

1905ൽ ജിംഖാന ക്ലബ്ബ് എന്ന പേരിൽ കുതിരപന്തയ മൈതാനിയിലാണ് തുടക്കം. 1910ൽ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലത്തെ കെട്ടിടം പൂർത്തിയായി. മുതിരപ്പുഴയാറിൻെറ തീരത്തെ കെട്ടിടം 1924ലെ പ്രളയം തകർത്തു. തുടർന്ന് പുതുക്കി പണിതു. ഇതിനിടെ ഹൈറേഞ്ച് ക്ലബ്ബ് എന്ന പേരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചു.

എസ്റ്റേറ്റുകളിൽ നിന്നും മൂന്നാറിൽ വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വരുന്ന സ്റ്റാഫ് ജീവനക്കാർക്ക് താമസിക്കാൻ ഇടം വേണമെന്ന ആവശ്യത്തെ തുടർന്നാണ് 1917ൽ കമ്പനി ആസ്ഥാനത്ത് ചെറിയ മുറി അനുവദിച്ചത്.1924ലെ പ്രളയത്തെ തുടർന്ന് മൂന്നാർ ടൗൺ പുതുക്കി പണിതപ്പോൾ, പിന്നിട് റോച്ചാസ് ഹോട്ടലായും മൂന്നാർ ഹോട്ടലായും മാറിയ കെട്ടിടം ജീവനക്കാർക്ക് അനുവദിച്ചു. മൂന്നാർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേരിലായിരുന്നു തുടക്കം. പിന്നിട് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറിയപ്പോൾ കണ്ണൻ ദേവൻ ക്ലബ്ബ് എന്ന പേരും സ്വീകരിച്ചു.

ദേവികുളത്തെ ശ്രീമുലം ക്ലബ്ബിന് ശ്രീമൂലം തിരുന്നാളിൻെറ ജന്മദിനവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥശാലയുമുണ്ട്. ഇതിന് പുറമെ എസ്റ്റേറ്റുകൾ തോറും ലേബർ ക്ലബ്ബുകളുമുണ്ട്.

മൂന്നാർ ഗവ.ഹൈസ്കൂൾ ഗ്രാൻറ് അലുമിനി മീറ്റിനോടനുബന്ധിച്ച് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ച കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിക്കുള്ള ഉപഹാരം മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ശ്രീ. മാത്യു എബ്രഹാമിന് അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡൻറ് എം ജെ ബാബു കൈമാറുന്നു. ജോൺ പെരേര, ലിജി, ടി.എ.ചന്ദ്രൻ, ജി.മോഹൻ കുമാർ എന്നിവർ സമീപം

മൂന്നാറിന്റെ സ്വന്തം ഭാസ്കരൻ

റവ. ഡോ. ചാക്കോ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ

ഭാസ്കരനെ മാറ്റിനിറുത്തി മൂന്നാറിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. ഭാസ്കരനെ ആദ്യമായി കണ്ടതെന്നാണെന്ന് ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോഴായിരിക്കണം. വീട്ടിൽനിന്നും അഞ്ചുകിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള പഴയ മൂന്നാറിലെ സ്കൂളിലായിരുന്നു നാലാം ക്ലാസ്സുവരെ. അഞ്ചാംക്ലാസ്സിലേക്കു ജയിച്ചപ്പോൾ പഠനം കോൺവെന്റ് സ്കൂളിലായി. സ്കൂളിലേക്ക് ഒൻപത് കിലോമീറ്ററോളം നടക്കണം. ടൗൺ കഴിഞ്ഞ് നല്ലതണ്ണിയിലാണ് സ്കൂൾ. മൂന്നാർ ടൗണിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഭാസ്കരനെ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കൂട്ടുകാർ പറഞ്ഞു: ഭാസ്കരൻ ഭ്രാന്തനാണ്.

ഭാസ്കരന്റെ അടുത്തുകൂടി പോകാൻപോലും പേടിയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഏതെങ്കിലും കടയിൽ ഭാസ്കരൻ ഭാരം ചുമക്കുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ചില വീടുകളിൽ വിറകുകീറും. തീർത്തും മുഷിഞ്ഞ വേഷം. ഭാസ്കരൻ എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യുന്നതായേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ കോൺവെന്റ് സ്കൂൾ വിട്ടു. പഠനം പട്ടണത്തിലുള്ള സെമിനാരിയിലായി. അവധിക്ക് മൂന്നാറിലെത്തുമ്പോഴൊക്കെ ഭാസ്കരനെ ടൗണിൽവച്ച് കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾ പലതു കടന്നുപോയി. ഇടവകയിൽ എന്റെ സുഹൃത്ത് ഫെർണാണ്ടോ അച്ചൻ സഹവികാരിയായി എത്തി. അവധിക്കാലത്ത് ഉച്ചയൂണുകഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ പള്ളിമേടയുടെ വാതിൽപ്പടിയിലിരുന്ന് തണുപ്പകറ്റാൻ വെയിലുകൊള്ളും. മുന്നിലെ കാഴ്ചകളെല്ലാം സുന്ദരമായിരുന്നു - പച്ചവിരിച്ച് മഞ്ഞുപുതച്ചുകിടക്കുന്ന മൊട്ടക്കുന്നുകൾ. തിരമാലകണക്കെ നീണ്ടുനീണ്ടുപോകുന്ന തേയിലത്തോട്ടങ്ങൾ. എതിരെയുള്ള മറ്റു രണ്ടു കുന്നുകളിൽ അമ്പലവും മോസ്കും അവിടുത്തെ കാഴ്ചകളും. താഴെ പട്ടണത്തിന്റെ തിരക്കുകൾ. കണ്ടാലും കേട്ടാലും മതിവരാത്ത മൂന്നാറിന്റെ സൗന്ദര്യക്കാഴ്ചകൾ.

1988 ഡിസംബറിലെ തണുപ്പുള്ള ഒരു ദിവസം, ഞങ്ങൾ പള്ളിമുറ്റത്ത് വെയിലുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവിടേക്ക് ഭാസ്കരൻ കയറിവന്നു. ഭാസകരൻ ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനെ കണ്ടപാടെ ഉച്ചത്തിൽ ചിരിച്ച്, അച്ചാ എന്നു വിളിച്ച്, കൈ രണ്ടും ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ കൂട്ടിയടിച്ച് അടുത്തുചെന്നുനിന്നു. അവർ വലിയ സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ ചിരിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ വലിയ അസ്വസ്ഥതയാണ് തോന്നിയത്. അല്ല, ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ പേടിയാണ് തോന്നിയത്. ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനോട് ഭാസ്കരൻ തിരക്കി: അച്ചാ, ഇതാരാ?

ഫെർണാണ്ടോ അച്ചൻ പറഞ്ഞു: ഇതും ഒരച്ചനാ.

ഉടനെ ഭാസ്കരൻ എന്നോട്, അച്ചാ അച്ചന്റെ വീടെവിടാ?

ഞാൻ പറഞ്ഞു: മൂന്നാറിൽത്തന്നെ.

അതെയോ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ?

ഭാസകരൻ ഒരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ഒരു സുഹൃത്തിനോടെന്നപോലെ സംസാരിക്കുന്നു. വളരെ പെട്ടെന്ന് എന്റെ ഉള്ളിലെ പേടിയും അകൽച്ചയും മാറിയതുപോലെ തോന്നി.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ വീട് സെവൻമലയിലാണ്, ചെറുപ്പം മുതൽ ഞാൻ ഭാസ്കരനെ അറിയും.

പിന്നെ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും ഭാസ്കരൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി തോന്നിയില്ല. ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനുമായി വലിയ സംസാരം. അവരുടെ തമാശകൾ അല്പനേരം തുടർന്നു. ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. പോകാൻ സമയമായപ്പോൾ ഭാസകരൻ ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനോടു ചോദിച്ചു: അച്ചാ ഒരു രണ്ടു രൂപ തരുവോ?

അച്ചൻ അകത്തുപോയി രണ്ടു രൂപാ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. വലിയ സന്തോഷത്തോടെ ഭാസ്കരൻ ഞങ്ങളോട് യാത്രപറഞ്ഞു പോയി.

ഞാൻ അദ്ഭുതത്തോടെ ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനോട് ഭാസ്കരനെക്കുറിച്ച് ഒരുപാടു തിരക്കി – നിങ്ങൾ എങ്ങനെ സുഹൃത്തുക്കളായി? ഭാസ്കരൻ ഭ്രാന്തനല്ലേ? അങ്ങനെ പലതും. ഭാസ്കരന്റെ രസകരമായ പല കഥകളും ഫെർണാണ്ടോ അച്ചൻ വിവരിച്ചു. ഞാൻ താത്പര്യത്തോടെ കേട്ടിരുന്നു. ഭ്രാന്തനാണെന്ന് ജനം പറയുമെങ്കിലും മനസ്സിന്റെ സമനില നഷ്ടപ്പെട്ട (ഈ ലോകത്തിനു മുന്നിൽ) തെരുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു സാധു മനുഷ്യൻ. ഭാസ്കരൻ എപ്പോഴും രണ്ട് രൂപയേ ചോദിക്കാറുള്ളൂ. കൂടുതൽ ചോദിക്കാറില്ല. അതാണ് ഭാസ്കരന്റെ അന്നത്തെ ഭിക്ഷാശൈലി. ഭാസ്കരൻ ഏതച്ചനെ കണ്ടാലും പറയും: അച്ചാ, കർത്താവുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ ജീവിച്ചുപോകുന്നു.

ഫെർണാണ്ടോ അച്ചൻ പറഞ്ഞത് അമ്പലത്തിലെ പൂജാരിയെ കാണുമ്പോൾ സ്വാമീ, കൃഷ്ണനുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ ജീവിച്ചുപോകുന്നു എന്ന് പറയാറുണ്ടെന്നാണ്. എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും എല്ലാ മതങ്ങളെയും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഒന്നുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന വിശ്വമനുഷ്യൻ!

ഒരിക്കൽ ഞാനും ഫെർണാണ്ടോ അച്ചനും പള്ളിയുടെ മുന്നിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഭാസ്കരൻ താഴെ ടൗണിൽനിന്ന് പള്ളിയിലേക്ക് തിരക്കുപിടിച്ച് കയറിവരുന്നു. വന്നപാടേ ഭാസ്കരൻ അച്ചനോടു ചോദിച്ചു:

അച്ചാ ഒരു പത്തു രൂപ തരുോ?

പതിവില്ലാതെ രണ്ടിനു പകരം പത്ത് എന്ന ചോദ്യം കേട്ട് ഞാൻ ഭാസ്കരനോട് തമാശയായി ചോദിച്ചു:

ഭാസ്കരാ അത് ഭാസ്കരന് ബുദ്ധിമുട്ടാകില്ലേ?

വളരെ പെട്ടെന്ന് ഭാസ്കരൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു: you don’t worry.

ഞാൻ അന്ധാളിച്ചുപോയി. ഒപ്പം ഫെർണാണ്ടോ അച്ചന്റെ നിർത്താതെയുള്ള ചിരിയും. ജീവിതത്തിൽ ശരിക്കും ചെറുതായിപ്പോയി എന്നു തോന്നിയ സന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്.

പിന്നെ ഭാസ്കരൻ എന്റെയും സുഹൃത്തായി. എന്നെ കാണുമ്പോഴും അച്ചാ എന്ന വിളിയും ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിരിയും കൈകൾ കൂട്ടിയടിച്ചുള്ള സന്തോഷവും കാട്ടാൻ തുടങ്ങി. ഒരു സുഹൃത്തിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഇത്ര ഊഷ്മളമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരാളെയും ഞാൻ എന്റെ യാത്രയിൽ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടില്ല. ഭാസ്കരൻ വ്യക്തിത്വവികസന പഠന ക്ലാസ്സിൽ പങ്കെടുത്തതോ അതോ, പുസ്തകം വായിച്ചതോ? എനിക്കറിയില്ല! ഭാസ്കരന് തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ നല്ല മതിപ്പാണ്. ഏതു വലിയ ആളോടും യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ നേരേ ചെന്ന് സംസാരിക്കും. ഏതു വലിയ ചടങ്ങിലും കടന്നുചെല്ലും. ഏതു യോഗത്തിന്റെയും വോളന്റിയേഴ്സ് ബാഡ്ജ് തരപ്പെടുത്തി അതുമണിഞ്ഞ് യോഗസ്ഥലത്ത് കറങ്ങി നടക്കും. കണ്ടുമുട്ടുന്ന പരിചയക്കാരെ ഏറെ ഹൃദ്യമായി ചിരിച്ച് അഭിവാദനം ചെയ്യും. അഥവാ ആരെങ്കിലും ഇഷ്ട

ഭാസ്കരൻ

ക്കേടുകാട്ടി മുഖം തിരിച്ചാൽ പരിഭ്രമമില്ലാതെ അടുത്ത ആളോടാകും പിന്നത്തെ സംസാരം. ഇങ്ങനെ എന്നിലുണ്ടാകാൻ ആഗ്രഹിച്ച എത്രയെത്ര കഴിവുകളാണ് ഞാൻ ഭാസ്കരനിൽ കണ്ടത്.

ഫെർണാണ്ടോ അച്ചൻ മൂന്നാറിൽനിന്ന് സ്ഥലംമാറിപ്പോയി. പിന്നെ ഭാസ്കരനും വരാതെയായി. ഒരിക്കൽ ടൗണിൽവച്ച് ഞാൻ ഭാസ്കരനെ കണ്ടു. എന്താണ് പള്ളിമേടയിൽ വരാത്തതെന്ന് തിരക്കി. ഭാസകൻ പറഞ്ഞു:

ഇപ്പോഴത്തെ വല്യച്ചന് ഇഷ്ടമല്ല. വഴക്കുപറയും.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഉള്ളപ്പോൾ വരണം.

പിന്നീട് ഭാസ്കരൻ പലപ്പോഴും ഞാനുള്ള സമയംനോക്കി വരും. ഭാസ്കരൻ ഏറെ സംസാരിക്കും, ഭാസ്കരന്റെ വീടിനെപ്പറ്റി, ഇപ്പോഴും അവിടെ അടുത്തുതന്നെ താമസിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളെപ്പറ്റി, തെരുവിൽ അന്തിയുറങ്ങുന്നതിന് വാടക കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, സ്ഥിരമായി ജോലിചെയ്യിച്ച് കൂലി കൊടുക്കാത്ത ചില കച്ചവടക്കാരെപ്പറ്റി അങ്ങനെ പലതും.

പള്ളിയിൽ വരുന്ന എല്ലാ കൊച്ചച്ചന്മാരുമായി കൂട്ടുകൂടാൻ ഭാസ്കരൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. ഞാനൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു: ഭാസ്കരാ, എന്നെ അച്ചാ എന്നു വിളിച്ചാൽ പോരാ, എന്റെ പേര് ഓർത്തിരിക്കണം. എന്റെ പേര് മറന്നാൽ നമ്മൾ തമ്മിൽ കൂട്ടില്ല.

അടുത്ത അവധിക്ക് ചെന്നപ്പോൾ വിശുദ്ധ അന്തോണീസിന്റെ കുരിശടിയോടു ചേർന്നുള്ള ഡീൻ ബേക്കറിയിൽ വച്ച് ഭാസ്കരനെ കണ്ടു. അച്ചാ... ഉടനെ ഞാൻ ആരും കേൾക്കാതെ ഭാസ്കരനോടു ചോദിച്ചു: എന്റെ പേര്?

ഒരു ചെറുചിരിയോടെ ഭാസ്കരൻ എന്റെ പേര് പറഞ്ഞു.

എന്റെ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണം മൂന്നാറിൽവച്ചായിരുന്നു. ഞാൻ ഭാസ്കരനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണമാണ്.

ഹിന്ദുവായ, തെരുവിലെ ഭാസ്കരന് ഒന്നും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതി.

ഡിസംബർ 19-ാം തീയതിയാണ്. ദിവസം, അതും ഭാസ്കരന് ഒട്ടും നിശ്ചയമുണ്ടാവില്ലല്ലോ. ഭാസ്കരനെ എന്റെ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിന് ക്ഷണിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ ക്ഷണിച്ചില്ല. അവൻ വന്നാലും പള്ളിക്കു വെളിയിൽ നില്ക്കേണ്ടിവരും. വല്ലതും കഴിക്കണമെങ്കിൽ 'സദ്യ' തീരുന്നതുവരെ ദൂരെ മാറി കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിവരും.

വൈദികപട്ടം കിട്ടിയ അന്നു വൈകുന്നേരം ഏഴ് മണിയോടെയാണ് ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു പോകാനായി മേടയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നത്. അപ്പോൾ എവിടെനിന്നാണെന്നറിയില്ല, ഭാസ്കരൻ പെട്ടെന്ന് മുന്നിൽ വന്നു. ഭാസ്കരൻ വിളിച്ചു, അച്ചാ...

ഞാൻ വീട്ടിലെത്താനുള്ള തിരക്കിലായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ഭാസ്കരന് എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കാമെന്നു കരുതി പോക്കറ്റിൽ കൈയിട്ടു. അതിനു മുൻപേ ഭാസ്കരൻ എന്തോ എന്റെ നേരെ നീട്ടി. ഞാൻ അതു വാങ്ങി. പഴയ ഒരു പത്തു രൂപാ നോട്ട്!

എന്റെ വൈദികപട്ടം നടന്നപ്പോൾ ഭാസ്കരൻ പള്ളിപരിസരത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എനിക്ക് പലരും സമ്മാനം തരുന്നത് അവൻ കണ്ടിരുന്നിരിക്കണം. എനിക്കുള്ള അവന്റെ സമ്മാനവുമായി അവൻ കാത്തുനിന്നിട്ടുണ്ടാകണം. എന്റെ പൗരോ

ഹിത്യസ്വീകരണ ദിവസം എനിക്കു കിട്ടിയ ആ സമ്മാനം ഒരു നിധികണക്കേ ഇന്നും ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഏകാന്തതയുടെയും തിരസ്കരണത്തിന്റെയും നിമിഷങ്ങളിൽ എനിക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും കണിക്കാഴ്ചയാകാനുള്ള അമൂല്യനിധി!

രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞ് പഠനം തുടരാനായി ഞാൻ നാടുവിട്ടു. വണ്ടി കയറുന്നതിനുമുൻപ് ഞാൻ ഭാസ്കരനോട് യാത്രപറഞ്ഞിരുന്നു. അന്യദേശത്തായിരുന്നപ്പോൾ പലപ്പോഴും ഭാസ്കരനെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മകൾ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരുമായിരുന്നു. ആ ഓർമ്മകൾ സന്തോഷമായിരുന്നു, ആശ്വാസമായിരുന്നു. അന്നേ മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്നു, മൂന്നാറിൽ മടങ്ങിയെത്തിയാൽ ഭാസ്കരനെ കാണണം. മൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്താനായത്.

ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഭാസ്കരനെ കണ്ടു. അതേ വിളി, അതേ സൗഹൃദം, അതേ സംസാരം. ഭാസ്കരന് ഒരു മാറ്റവുമില്ല, എന്നെ മറന്നിട്ടുമില്ല.

ഞാൻ ഭാസ്കരനോടു പറഞ്ഞു: ഞാനിപ്പോൾ റോമിലാണ്.

ഭാസ്കരൻ അത് വലിയ കാര്യമായി എടുത്തുകണ്ടില്ല.

ഞാൻ ഭാസ്കരനോട് വീണ്ടും പറഞ്ഞു: ഭാസ്കരാ, എന്റെ കൈയിൽ കാശുണ്ട്. ഭാസ്കരന് പൈസ വേണോ?

ഭാസ്കരൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: വേണ്ടച്ചാ.

ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചു: ഭാസ്കരാ എന്റെ പക്കൽ ആവശ്യത്തിനു പൈസയുണ്ട്. എത്ര രൂപ വേണം.

ഭാസ്കരൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു, പോ അച്ചാ...

അവസാന ശ്രമമെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ കൈയിൽ കരുതിയിരുന്ന ഒരു കെട്ട് നോട്ട് ഭാസ്കരനെ കാണിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: ആവശ്യമുള്ളത് എടുത്തോ. എന്നിട്ടും ഭാസ്കരൻ പറഞ്ഞു: എനിക്ക് പത്തുരൂപ മതി.

പിന്നെയും നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ മുപ്പതു രൂപ മാത്രം വാങ്ങി ഭാസ്കരൻ പോയി. അന്ന് കൂടുതൽ പൈസ ആവശ്യമില്ലാത്തതിന്റെ കാരണവും ഭാസ്കരൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആർക്കും മതിവരാത്ത ഈ ലോകത്തിൽ, എത്ര കിട്ടിയാലും ഇനിയും വേണമെന്നു പറയുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഈ ലോകത്തിൽ, നീയൊരു അധികപ്പറ്റാണ്. ചുമ്മാതെയല്ല, ലോകം നിന്നെ ഭ്രാന്തൻ എന്നു വിളിക്കുന്നത്! ഭാസ്കരാ, അന്ന് നീയെന്നെ തൃപ്തനാക്കി. മതി എന്നു പറയാൻ പഠിപ്പിച്ചു. നീയെന്നെ പഠിപ്പിച്ച ആ പാഠം ഞാൻ ഒരിക്കലും മറന്നിട്ടില്ല. പിന്നീടൊരിക്കലും എന്റെ കീശ കാലിയായിട്ടില്ല. എന്റെ ആർത്തിയുടെ മൂശയിൽ നിറവേറ്റപ്പെടാത്ത ഒരാശയും ബാക്കിയില്ല. ആരോ പറഞ്ഞ ഭിക്ഷാപാത്രം എന്ന കഥയിൽ അതിശയോക്തി ഒട്ടുമില്ലെന്നു തോന്നി.

ചക്രവർത്തി തന്റെ പ്രഭാതസവാരിക്കുവേണ്ടി കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരനെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം ഭിക്ഷക്കാരനോട് ചോദിച്ചു: നിനക്ക് എന്തുവേണം?

ഭിക്ഷുവിന് ചിരിവന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുതരാൻ കഴിയും എന്ന ഭാവത്തിലാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്?

രാജാവിന് കോപം വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും എനിക്കു നിന്റെ ഏതാഗ്രഹവും സാധിച്ചുതരാൻ കഴിയും. എന്താണത്, ഒന്നു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി.

ഭിക്ഷു പറഞ്ഞു: എന്തെങ്കിലും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനുമുൻപ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചിന്തിക്കണം.

ആ ഭിക്ഷു ഒരു സാധാരണ ഭിക്ഷക്കാരനായിരുന്നില്ല. രാജാവിന്റെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ ഗുരുവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം രാജാവിനോട് ഇങ്ങനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു: നിന്റെ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഞാൻ വന്ന് നിന്നെ ഉണർത്താൻ ശ്രമിക്കും. ഈ ജന്മത്ത് നീയത് പാഴാക്കി. എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും വരും.

രാജാവ് എല്ലാം മറന്നിരുന്നു.

രാജാവ് നിർബന്ധിച്ചു: നീ ചോദിക്കുന്നതെന്തും ഞാൻ സാധിച്ചുതരും. ഞാൻ ശക്തനായ ചക്രവർത്തിയാണ്. എനിക്കു തരാൻ സാധിക്കാത്ത എന്താണ് നിനക്ക് ആഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുക.

ഭിക്ഷു പറഞ്ഞു: എന്റേത് വളരെ ചെറിയൊരു ആഗ്രഹമാണ്. അങ്ങ് ഈ ഭിക്ഷാപാത്രം കാണുന്നില്ലേ? എന്തെങ്കിലുംകൊണ്ട് ഇതൊന്ന് നിറച്ചുതരാമോ?

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും. തന്റെ സേവകന്മാരിലൊരാളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഈ മനുഷ്യന്റെ ഭിക്ഷാപാത്രം പണംകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുക. സേവകൻ പണവുമായി വന്ന് ഭിക്ഷാപാത്രം നിറച്ചു. എന്നാൽ വളരെപെട്ടെന്ന് ആ പണം അപ്രത്യക്ഷമായി. അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കൂടുതൽ പണം പാത്രത്തിൽ നിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതെല്ലാം തത്ക്ഷണം അപ്രത്യക്ഷമായി. ഭിക്ഷുവിന്റെ ഭിക്ഷാപാത്രം ശൂന്യമായിത്തന്നെ തുടർന്നു.

കൊട്ടാരത്തിലെ സകലരും ഈ കാഴ്ചകാണാൻ അവിടെ വന്നുകൂടി. സാവധാനം വാർത്ത തലസ്ഥാന നഗരിയിലെങ്ങും പരന്നു. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ചക്രവർത്തി അപമാനിതനാകുന്ന അവസ്ഥയായി. അദ്ദേഹം പരിചാരകന്മാരോടു കല്പിച്ചു: എന്റെ സാമ്രാജ്യംതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും സാരമില്ല ഈ ഭിക്ഷക്കാരന്റെ മുന്നിൽ തോല്ക്കാൻ മനസ്സില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തെ മുത്തുകളും വൈരങ്ങളും സമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ശൂന്യമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭിക്ഷാപാത്രത്തിന് അടിത്തട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥ. അതിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതെല്ലാം ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. സായാഹ്നമായി, ജനങ്ങളെല്ലാം നിശ്ശബ്ദരായി ഈ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ചക്രവർത്തി ഭിക്ഷുവിന്റെ കാല്ക്കൽവീണ് തോൽവി സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

അങ്ങ് വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. പോകുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നോട് ഒരു കാര്യം മാത്രം പറയണം, എന്റെ ജിജ്ഞാസയ്ക്ക് ഉത്തരം നല്കണം. ഈ ഭിക്ഷാപാത്രം എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്?

ഭിക്ഷു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: അത് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാണ്. ഒരു രഹസ്യവുമില്ല, മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് ഭിക്ഷാപാത്രം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പഠനം പൂർത്തിയാക്കാൻ ഞാൻ വീണ്ടും വിദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ഡോക്ടറൽ ബിരുദം നേടാനുള്ള പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിച്ചു. പതിവുള്ളൊരു അനുഷ്ഠാനം ഞാനും നിറവേറ്റി, എഴുതിയ പ്രബന്ധം പ്രിയപ്പെട്ട ആർക്കെങ്കിലും സമർപ്പിക്കൽ – മാതാപിതാക്കൾക്ക്, ഗുരുഭൂതർക്ക്, സുഹൃത്തുക്കൾക്ക്, ഇടവകയ്ക്ക്... ഞാനും സമർപ്പണം നടത്തി – 'ഭാസ്കരനും ഭാസ്കരന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും.' അങ്ങനെ എഴുതിയപ്പോൾ വലിയ സന്തോഷവും അഭിമാനവും തോന്നി.

പഠനം കഴിഞ്ഞ് നാട്ടിലെത്തി, പതിവുപോലെ ഭാസ്കരനെ കണ്ടു. ആദ്യം പറഞ്ഞത് ഞാൻ വലിയ പഠിത്തക്കാരനായെന്നും പ്രബന്ധം എഴുതിയെന്നും പ്രബന്ധത്തിൽ ഭാസ്കരന്റെ പേര് എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ്. ഭാസ്കരൻ ഒരു ഭാവമാറ്റവുമില്ലാതെ, പതിവുചിരിയോടെ എല്ലാം കേട്ടുനിന്നു. ഞാൻ അസ്വസ്ഥതയോടെ തിരക്കി:

ഭാസ്കരനു സന്തോഷമില്ലേ?

ഭാസ്കരൻ പറഞ്ഞു: എന്തു സന്തോഷം! എനിക്ക് എപ്പോഴും സന്തോഷം.

എന്റെ പഠനത്തിന്റെ ശുഷ്കമായ ഭാണ്ഡക്കെട്ട് ഭാസ്കരന്റെ വെറുമൊരു ചിരിയിൽ ഒലിച്ചുപോകുന്നത് ഞാൻ വെറുതെ നോക്കിനിന്നു. അതിലുപരി, ഞാൻ ഊതിവീർപ്പിച്ച ഔദാര്യത്തിന്റെയും അനുകമ്പയുടെയും വലിയ സൗധം ഒരു നീർക്കുമിളപോലെ പൊട്ടിപ്പോകുന്നതും നിസ്സഹായനായി കണ്ടുനിന്നു.

പിന്നീടൊരിക്കൽ എന്റെ അതിഥിയായി ജർമ്മനിയിൽനിന്നുള്ള ഒരു വല്യമ്മ നാട്ടിലെത്തി. അവർക്ക് എഴുപതിനോടടുത്ത് പ്രായംവരും. സാമാന്യം നല്ല വണ്ണവുമുണ്ടായിരുന്നു. നാടുകാണിച്ചു നടക്കുന്നവഴിയിൽ മൂന്നാറിലുമെത്തി. പള്ളിമേടയിലാണ് താമസം. ഒരു ദിവസം ഭാസ്കരൻ പള്ളിമേടയിലെത്തിയപ്പോൾ ഞാനും അവരുമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാസ്കരൻ ഞങ്ങളെ കണ്ടപാടേ എന്നോടു ചോദിച്ചു:

എവിടെനിന്നു കിട്ടി ഈ സാധനത്തിനെ?

ഞാൻ അന്തംവിട്ടുനിന്നു. ഭാസ്കരനോട് വല്ലാത്ത ദേഷ്യംതോന്നി. ഭാസ്കരൻ ചോദിച്ചിരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എനിക്ക് പലപ്പോഴും ഉത്തരങ്ങളില്ലായിരുന്നു. ഭാസ്കരൻ ഉത്തരങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഭാസ്കരന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ സത്യങ്ങളായിരുന്നു. ഞാൻ സംസ്കാരത്തിന്റെയും മര്യാദയുടെയും പേരിൽ, ഭയത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്ഥിരബുദ്ധിയുടെയും പേരിൽ മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന, ചോദിക്കാൻ മടിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ! നേരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നുണ തിരുകിക്കയറ്റി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനേ എനിക്കാവൂ. ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾ നേരേ ചോദിക്കാൻ എനിക്കും എന്റെ വർഗത്തിനും ചങ്കൂറ്റം പോരാ.

കഥകളുടെ പ്രവാചകൻ നിദ്രാടകർ എന്ന കഥയിലൂടെ പറഞ്ഞത് എത്ര സത്യമാണ്!

'ഞാൻ ജനിച്ച പട്ടണത്തിൽ രണ്ട് സ്ത്രീകൾ ജീവിച്ചിരുന്നു, ഒരമ്മയും മകളും.

രണ്ടുപേരും ഉറക്കത്തിൽ നടക്കുന്നവരായിരുന്നു.

ഒരു രാത്രിയിൽ നിശ്ശബ്ദത ഭൂമിയെ മൂടിയിരുന്നപ്പോൾ ഈ രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ഉറക്കത്തിൽ നടന്ന് അവരുടെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി.

അമ്മ സംസാരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: അവസാനം അവസാനം ഇതാ എന്റെ ശത്രു. എന്റെ യുവത്വം നശിപ്പിച്ചവൾ! എന്റെ നാശാവശിഷ്ടങ്ങളടെമേൽ സ്വന്തം ജീവിതം പടുത്തുയർത്തിയവൾ! എനിക്കു നിന്നെ കൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!

മകൾ സംസാരിച്ചു, അവൾ പറഞ്ഞു: നികൃഷ്ടയായ സ്ത്രീയേ, സ്വാർത്ഥമതിയായ കിളവീ, നീ എനിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമിടയ്ക്ക് തടസ്സം നില്ക്കുന്നു! എന്റെ ജീവിതം നിന്റെ നിറം മങ്ങിയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനിയായിരിക്കണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവളേ, നീയൊന്ന് ചത്തുപോയിരുന്നെങ്കിൽ!

ആ നിമിഷം ഒരു പൂവൻകോഴി കൂവി. രണ്ടുപേരും ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണർന്നു.

അമ്മ ഇമ്പമായി മൊഴിഞ്ഞു:

ഓ നീയാണോ, എന്റെ പൊന്നുമോളേ!

മകൾ സൗമ്യതയോടെ മറുപടിയോതി:

അതേ പ്രിയ അമ്മേ'

(Kahlil Gibran, ''The Sleep Walkers', The Mad man)

എന്റെ ഓർമ്മകളിൽ എന്നും മൂന്നാർ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അതിൽ ഏറിയപങ്കും ഭാസ്കരനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളാണ്. ഭാസ്കരൻ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങളുടെ അസ്വസ്ഥതകളാണ്. മൂന്നാറിലെത്തിയാൽ ആദ്യം ശ്രമിക്കുന്നത് ഭാസ്കരനെ കാണാനാണ്. പള്ളിയിൽ ജോലിചെയ്യാറുള്ള യേശുദാസിനോട് ഭാസ്കരനെ കണ്ടുപിടിച്ച് വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പറയും. ഇപ്പോൾ ഭാസ്കരനെ കണ്ടിട്ട് രണ്ടുവർഷം കഴിയുന്നു. ഒരിക്കൽ മൂന്നാറിലെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ യേശുദാസിനെ തിരക്കി. കുറച്ചുനാൾ രോഗിയായി കിടന്നിരുന്ന ആ സാധു മനുഷ്യൻ രോഗം മൂർച്ഛിച്ച് മരിച്ചുപോയെന്നറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഭാസ്കരനുമായുള്ള എന്റെ കണ്ണി വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നും എന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇതാണ്, ഞാൻ മൂന്നാറിൽ ചെല്ലുന്ന കാലത്തോളം ഭാസ്കരൻ മൂന്നാറിൽ ഉണ്ടാകണം, ഭാസ്കരന് എന്നെ തിരിച്ചറിയാനാകണം, അവന്റെ അച്ചാ എന്ന വിളി കേൾക്കണം. ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചിരിക്കണം.

ഭാസ്കരാ, നീ എന്നോടു ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ മുഴുവനും ഇവിടെ കുറിച്ചുവയ്ക്കണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, എനിക്കതിന് ധൈര്യം പോരാ. നീ പറഞ്ഞുതന്ന സത്യത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ എന്നിലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങളെയും സമർപ്പണത്തിന്റെ കാപട്യങ്ങളെയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഇടർച്ചകളെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ എനിക്കു നിന്റെ കഥയെഴുതണം. പക്ഷേ, അതു വായിച്ച് നിന്നെ പുകഴ്ത്താനായി എന്റെ കൂട്ടുകാർ നിന്നെത്തേടിവരുമ്പോൾ നീ ഉണ്ടാവരുത്. അതുവായിച്ച് എന്നെ വിധിക്കാനായി നിന്റെ കൂട്ടുകാർ എന്നെത്തേടിവരുമ്പോൾ ഞാനും ഉണ്ടാവരുത്.

എങ്കിലും...

ഭാസ്കരാ, ഇന്നും നീ തന്നെയാണ് എന്റെ best friend.

(മൂന്നാറിലെ ഭാസ്കരനും അമേരിക്കയിലെ ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ളിനും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും)

രാജ്യാന്തര ശ്രദ്ധ നേടിയ പൊമ്പിള പോരാട്ടം

ഡോ. അഷിത

തോട്ടം തൊളിലാളികളുടെ രക്തം വീണ മണ്ണാണിത്. രണ്ടു തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ പോലീസിൻെറ വെടിയേറ്റ് മരണം വരിച്ച മണ്ണ്. മൂന്നാറിൻെറ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ചരിത്രം പറയുമ്പോൾ 1958ലെ ഗൂഡാർവിള വെടിവെയ്പും ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പും ട്രേഡ് യൂണിയൻെറ രൂപീകരണവും പറയാതെ വയ്യ.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ട്രേഡ് യൂണിയൻ ആരംഭിച്ചതിനൊപ്പം തേയില തോട്ടം മേഖലയിലും യൂണിയൻ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ കോൺഗ്രസിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഹൈറേഞ്ച് വർക്കേഴ്സ് യൂനിയൻ എന്ന പേരിലായിരുന്നു കെ വി മാത്യുവിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ 1946ൽ യൂണിയൻ നിലവിൽ വന്നത്. എന്നാൽ അതൊരു സമര സംഘടനയായിരുന്നില്ല. മൂന്നാർ, പീരുമേട് എന്നിവിടങ്ങളിലെ തമിഴ് തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ യൂണിയൻ ഇടപെടുന്നില്ലെന്ന ആക്ഷേപം ഉയർന്നതിനെ തുടർന്നാണ് മൂന്നാറിലെ ചിലർ വി.സുബ്ബയ്യാ നാടാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തമിഴ്നാടിലെ മുതിർന്ന കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളായ കെ. കാമരാജ്, ജി. രാമാനുജം തുടങ്ങിയവരെ നേരിൽക്കണ്ട് തോട്ടം മേഖലയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത്. കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ട് മനസിലാക്കാൻ 1948 ഫെബ്രുവരിയിൽ അവർ മൂന്നാറിലെത്തി. ഒപ്പം ഐ.എൻ.ടി.യു.സി ദേശീയ നേതാവ് ഖണ്ഡുഭായ് ദേശായിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.(ഇദേഹം പിന്നിട് കേന്ദ്ര തൊഴിൽ മന്ത്രിയായി) ഇതിൻെറ തുടർച്ചയാണ് 1948 മാർച്ച് 30 ന് മൂന്നാറിൽ സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ പ്ലാൻേറഷൻ വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ രൂപീകരിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്ത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത യൂനിയന് നേതൃത്വം നൽകിയത് വി. സുബ്ബയ്യനാടാർ, എം.രാമയ്യ, ശർമ്മ സ്വാമി തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു. ജ്ഞാനമണി, ഗുരുസ്വാമി, ശങ്കിലി വൈസ് പ്രസിഡൻറ്മാരും പത്മനാഥൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും മുത്തയ്യ വാഗുവര ട്രഷററുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത യുണിയന് തിരുവിതാംകൂർ പ്രവർത്തനാനുമതി നിഷേധിച്ചു.

റോസമ്മ

പിന്നിടാണ് ഐ.എൻ.ടി.യു.സി മധുര ജില്ലാ ഓർഗനൈസിങ് സെക്രട്ടറി ആർ. കുപ്പുസ്വാമിയെ മൂന്നാറിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നത്. ഇതിനിടെ 1947 ഒക്ടോബർ 23 ന് മൂന്നാർ ആസ്ഥാനമായി തിരുവിതാംകൂർ തമിഴ്നാട് കോൺഗ്രസ് രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. കുപ്പുസ്വാമിയുടെ വരവോടെ മൂന്നാറിൻെറ രാഷ്ട്രീയം മാറി. ഇതേ സമയത്തുതന്നെയാണ് ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന ആവശ്യം ഉയർന്നത്. ദേവികുളം-പീരുമേട് പ്രദേശങ്ങൾ തമിഴ്നാടിൽ ചേർക്കണമെന്ന വാദം ശക്തമായി.

കുപ്പുസ്വാമി

1952 ലെ തിരു- കൊച്ചി തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്വന്തം സ്ഥാനാർഥികളെ ടിടിഎൻസി രംഗത്തിറക്കിയിരുന്നു.. സംസ്ഥാന പുനരേകീകരണ കമീഷൻ റിപ്പോർട്ട് വരുന്നതുവരെ സമരം തുടർന്നു. ദേവികുളവും പീരുമേടും കേരളത്തിൻെറ ഭാഗമായി തുടർന്നു. കുപ്പുസ്വാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തമിഴ്വാദം ശക്തമാകുമ്പോൾ അതിനെ നേരിട്ടത് മൂന്നാറിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന എൻ. ഗണപതിയുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. 1952 ൽ 25 ാം വയസിൽ തിരു-കൊച്ചി നിയമസഭയിലേക്ക് ദേവികുളത്തുനിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗണപതി ട്രേഡ് യൂണിയൻ രംഗത്തായിരുന്നില്ല, രാഷ്ട്രീയത്തിലാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. അദേഹം പല തവണ എംഎൽഎയായി. 1977ൽ കോൺഗ്രസ് വിട്ട് കേരള കോൺഗ്രസിൽ ചേർന്നു.

ഗണപതി

സംസ്ഥാന രൂപീകരണതിന് ശേഷമാണ് മൂന്നാറിൽ പുതിയൊരു യൂണിയൻ വരുന്നത്. സുബ്ബയ്യാ നാടാർ തന്നെയാണ് ഇതിന് കാരണക്കാരനായത്. അദേഹം മധുരയിൽ മുതിർന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാവ് പി.രാമമൂർത്തിയെ കണ്ട് മൂന്നാറിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് ഉത്തമപാളയത്ത് നിന്നും എസ്.ടി.സുബ്ബയ്യ വാദ്ധ്യാരെ മൂന്നാറിലേക്ക് അയക്കുന്നത്. റോസമ്മ പുന്നൂസിനെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഇവർ മൂന്നു പേരും നല്ലതണ്ണിയിൽ താമസിച്ചാണ് എഐ.ടി.യു.സി നേതൃത്വത്തിൽ 1957ൽ ദേവികുളം എസ്റ്റേറ്റ് വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ രൂപീകരിക്കുന്നത്. എം ചെല്ലയ്യ പ്രസിഡൻറും റോസമ്മ പുന്നൂസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു. മൊക്കസാമി, കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയില സ്റ്റാഫായിരുന്ന പി സ്റ്റാൻലി,ജ്ഞാനരാജ്,അച്യുതൻ നായർ (മണി) മുണ്ടമറ്റം, എസ്.പി.വേലു എന്നിവരായിരുന്നു മറ്റു ഭാരവാഹികൾ.

1957ലെ ഐക്യകേരളത്തിലെ ആദ്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ദേവികുളം ദ്വയാംഗ

മണ്ഡലമായിരുന്നു. ഒരാൾ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾ ജനറൽ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടും. അന്ന് റോസമ്മ പുന്നൂസും എൻ ഗണപതിയുമാണ് വിജയിച്ചത്.

കോൺഗ്രസിലെ ജനറൽ വിഭാഗം സ്ഥാനാർഥി ബി കെ നയാരുടെ പത്രിക തള്ളിപോയതിനെ എതിരെ അദേഹം നൽകിയ കേസിൽ ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പ് വേണ്ടിവന്നു. കേരളത്തിലെ ആദ്യ ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പ്. രാജ്യത്തെ പ്രമുഖ നേതാക്കളൊക്കെ പ്രചരണത്തിന് എത്തി. ഇന്ദിരാഗാന്ധിയും എത്തി. ഇളയരാജയും സഹോദരനും അന്ന് മൂന്നാറിലുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് വേണ്ടി പാട്ട് പാടിയിരുന്നത് ഇവരാണ്. റോസമ്മ വീണ്ടും വിജയിച്ചു.

സി.എ കുര്യൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പിളർപ്പിനെ തുടർന്നാണ് ദേവികുളം എസ്റ്റേറ്റ് എംപ്ലോയിസ് യൂണിയൻ രൂപികരിക്കുന്നത്. 1968ലാണ് യൂണിയൻ രൂപീകരണം. 1965ൽ ദേവികുളത്ത് നിന്നും നിയമസഭയിലേക്ക് വിജയിച്ച (ആർക്കും ഭൂരിപക്ഷം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ നിയമസഭാ ചേരാതെ പിരിച്ചു വിട്ടു. അതിനാൽ ആരും സത്യപ്രതജ്ഞ ചെയ്തില്ല.) ജി. വരദൻ പ്രസിഡൻറും ജോസഫ് ചാവേലി ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു. എസ്.സുസൈമാണിക്കം (സുന്ദരമാണിക്കം) വൈസ് പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. ആർ.മാണിക്കം, അഡ്വ. വി.എസ്.കോശി, എസ്. പാൽരാജ്, പി.എൻ.മനോഹരൻ എന്നിവരായിരുന്നു കമ്മിറ്റിയിൽ.

മൂന്നാറിലെ സമരങ്ങൾ

1952ലാണ് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയിൽ ആദ്യമായി ബോണസ് സമരം നടന്നത്. ലാഭമില്ലാത്തിനാൽ ബോണസില്ലെന്ന് മാനേജ്മെൻറ് അറിയിച്ചതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു സമരം. 13 ദിവസം സമരം നീണ്ടു. പണിമുടക്കിയ ദിവസങ്ങളിലെ ശമ്പളവും 8.25 ശതമാനം ബോണസും 500 രൂപ അഡ്വാൻസും വാങ്ങിയാണ് സമരം അവസാനിച്ചത്. ലേബർ കോടതിയിലാണ് അന്നു തീരുമാനമുണ്ടായത്.

നേശമ്മാൾ

1958 ഒക്ടോബറിൽ നടന്ന തൊഴിൽ സമരത്തിലാണ് രണ്ടു തൊഴിലാളികൾ രക്തസാക്ഷികളായത്. വിവിധ ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ച് 1958 ഒക്േടാബറിൽ ഒന്നിച്ച് പണിമുടക്കാൻ ഐ.എൻ.ടി.യു.സിയും എ.ഐ.ടി.യു.സിയും തീരുമാനിച്ചെങ്കിലും ചില ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവ ലേബർ കോടതിയുടെ പരിഗണനക്ക് വിടുകയും ചെയ്തതോടെ ഐ.എൻ.ടി.യു.സി പിന്മാറി. എങ്കിലും എ.ഐ.ടി.യു.സി സമരത്തിനിറങ്ങി. പലയിടത്തും യൂനിയൻ പ്രവർത്തകർ ഏറ്റുമുട്ടി. സമരം അടിച്ചമർത്താൻ പൊലീസും മാനേജ്മെൻറും. അത് വെടിവെയ്പിൽ കലാശിച്ചു.1958 ഒക്േടാബർ 20 ന് ഗൂഡാർവിളയിൽ ഹസൻ റാവുത്തറും പാപ്പമ്മാളും പൊലീസ് വെടിവെപ്പിൽ മരിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിലായിരുന്നു ഐഎടിയുസി തൊഴിലാളികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടത്.

M.Y OUSEPH P PALANIVEL

വരദൻ

അന്നത്തെ എം.എൽ.എ റോസമ്മ പുന്നൂസും ചെല്ലയ്യയും നിരാഹാര സമരവും നടത്തിയിരുന്നു.

1968 നവംബറിൽ 19 ദിവസത്തെ പണിമുടക്ക് നടന്നത് മിനിമം വേജസ് എന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചാണ്. സിഐടിയു നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത നിരവധി തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

സുന്ദരമാണിക്കം

1974ൽ അഞ്ചു ദിവസം സമരം നടന്നു. എങ്കിലും മൂന്നാറിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുക സ്ത്രീ സമരമായിരിക്കും. 2015ലെ ബോണസ് തർക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു സ്ത്രീ സമരത്തിൻെറ തുടക്കം. കമ്പനി പ്രഖ്യാപിച്ച 10ശതമാനം ബോണസ് പോരെന്നും 20ശതമാനം വേണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടാണ് ആയിരക്കണക്കിന് സ്ത്രീ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ തെരുവിലിറങ്ങിയത്. സെപ്തംബർ ഏഴു മുതൽ ഒമ്പത് വരെ അവർ മൂന്നാർ ടൗണിനെ നിശ്ചലമാക്കി. റോഡുകൾ ഉപരോധിച്ചു. എസ്റ്റേറ്റുകളുടെയും ഫാക്ടറികളുടെയും പ്രവർത്തനം നിലച്ചു. സംസ്ഥാനത്തെ സ്ത്രീ വിമോചന പ്രവർത്തകർ ഐക്യദാർഢ്യവുമായി മൂന്നാറിലേക്ക് ഒഴുകി എത്തി. ബോണസും എക്സ്ഗ്രേഷ്യയുമടക്കം 20ശതമാനം വാങ്ങിയാണ് സമരം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

എ.കെ മണി

മുനിയാണ്ടി

ആരാണ് ഈ സമരം ഇത്ര സംഘടിതമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തതെന്നോ ആരാണ് നയിച്ചതെന്നോ ഇന്നും അജ്ഞാതം. സമരത്തിന് പൊമ്പിളൈ ഒരുമ എന്ന് പേരിട്ടത് മാധ്യമങ്ങൾ. ലിസി, ഗോമതി, ഇന്ദ്രാണി എന്നിവരെ വക്താക്കളായി അവതരിപ്പിച്ചതും മാധ്യമങ്ങൾ. എന്നാൽ, ഇവർക്ക് സ്ത്രി തൊഴിലാളികളിൽ എത്രത്തോളം സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് സംബന്ധിച്ച് തർക്കമുണ്ട്. തൊട്ടടുത്ത പഞ്ചായത്ത് തിരിഞ്ഞെടുപ്പിലും പൊമ്പിളൈ ഒരുമ ശക്തി തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ, പതുക്കെ വിസ്മൃതിയിലായി. പിന്നിട് പ്രഖ്യാപിച്ച സമരങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ പിന്തുണ കിട്ടിയില്ല. എങ്കിലും സ്ത്രീ സമരത്തെ കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ ഇന്നും അതിർത്തി കടന്ന് ഗവേഷകർ എത്തുന്നു.

തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ സ്ത്രി തൊഴിലാളികൾക്ക് മുൻതൂക്കമുണ്ടെങ്കിലും ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് സ്ത്രികൾ കടന്നു വരാത്തത് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കും? മൂന്നാറിലെ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കിടിയിൽ വേറെയും യുണിയനുകൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അംഗീകാരം നേടുന്നതിൽ അവരൊക്കെ പരാജയപ്പെട്ടു.

ദേവികുളം എസ്റ്റേറ്റ് എംപ്ലോയിസ് യൂണിയന് എം വൈ ഔസേഫും പി.പളനിവേലും നേതൃത്വം നൽകുന്നു. മുൻ എം എൽ എ എ കെ മണി പ്രസിഡൻറും ജി.മുനിയാണ്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായി സൗത്ത് ഇൻഡ്യൻ പ്ലാൻേറഷൻ വർക്കേഴ്സ് യുണിയനും കെ വി ശശി പ്രസിഡൻറും വി ഒ ഷാജി ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായി ദേവികുളം എസ്റ്റേറ്റ് എംപ്ലോയിസ് യൂണിയനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് യുണിയനുകൾക്കാണ് അംഗീകാരം.

നിയമസഭാ ഡപ്യൂട്ടി സ്പീക്കറായിരുന്ന സി എ കുര്യൻ, എം മുത്തുസ്വാമി, മുൻ എം എൽ എമാരായ എൻ ഗണപതി, കിട്ടപ്പ നാരായണ സ്വാമി എനിവർക്ക് പുറമെ നേശമ്മാൾ ഗണപതി, സിറിൽ ഫ്രാൻസിസ്, വേലായുധം എന്നിവരും തോട്ടം തൊഴിലാളി നേതാക്കളായിരുന്നു. മുൻ എം എൽ എ എസ് രാജേന്ദ്രൻ, കേരള വെയർ ഹൗസിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ ചെയർമാൻ പി. മുത്തുപാണ്ടി തുടങ്ങിയ നേതാക്കളും ഈ മേഖലയിൽ നിന്നുള്ളവർ. സിപിഎം നേതാവായിരുന്ന മൂന്നാറിൻെറ ജനകീയ മുഖമായിരുന്ന വി.ഇ. അബ്ദുൾഖാദർ എന്ന ഇക്ക, എം പോത്തിരാജ്, സി ഐ.കുമാർ, അഡ്വ കെ എം തോമസ്, പീഠാ മുത്തയ്യ, ജി. വൈകുണ്ഠം തുടങ്ങിയവരെയും വിസ്മരിക്കാനാകില്ല. എം. സുന്ദരം, മുരുകേശൻ എന്നിവരും ദേവികുളത്ത് നിന്നുള്ള എം.എൽ.എമാർ ആയിരുന്നു.

സ്റ്റാഫ് യൂണിയൻ രൂപീകരണവും മൂന്നാറിലെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നു. ഹൈറേഞ്ച് എസ്റ്റേറ്റ് സ്റ്റാഫ് അസോസിയേഷനാണ് പിന്നിട് എസ്റ്റേറ്റ് സ്റ്റാഫ് യൂണിയൻ ഓഫ് സൗത്ത് ഇൻഡ്യയുടെ ബ്രാഞ്ചായി മാറുന്നത്. 1947 ഒക്ടാബറിൽ നടന്ന വാർഷിക ജനറൽ ബോഡി യോഗത്തിൽ സ്റ്റാഫ് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ എത്തിയെങ്കിലും കാര്യമായ ചലനമുണ്ടായില്ല. ഇതേ തുടർന്ന് പ്രസിഡൻറ് ഡോ.പി.എച്ച് ഡാനിയൽ ഡിസംബറിൽ മൂന്നാറിലെത്തി യോഗം വിളിച്ചു. സ്കുളിലായിരുന്നു യോഗം. എന്നാൽ, സ്റ്റാഫ് അസോസിയേഷൻെറ ഇടപ്പെടൽ മൂലം യോഗം തടസപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് റോഡിൽ യോഗം ചേർന്ന് സ്കുൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായ എ. ആൻറണി പ്രസിഡൻറായി കമ്മിറ്റി രൂപികരിച്ചു. ആൻറണിയെ പിരിച്ചു വിട്ടുകൊണ്ടാണ് കമ്പനി പ്രതികരിച്ചത്. ആർ വെങ്കിട്ടരാമൻ അടക്കമുള്ളവർ ഇടപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് പിരിച്ചു വിടൽ റദ്ദാക്കി. വൈകാതെ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ സ്റ്റാഫ് യൂണിയനിൽ അംഗത്വമെടുത്തു. വർഷങ്ങൾക്കേശഷം സ്റ്റാഫ് ജീവനക്കാർക്കായി എഐടിയുസി നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റൊരു സംഘടനയും നിലവിൽ വന്നു.

ഭവ്യ

ഇപ്പോഴത്തെ എം എൽ എ രാജ തോട്ടം തൊഴിലാളി യൂണിയൻ

കെ.വി ശശി

വി.ഒ ഷാജി

എ. രാജ MLA

മുത്തുപാണ്ടി

പ്രവർത്തകനല്ലെങ്കിലും തോട്ടം മേഖലയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നയാൾ. ദേവികുളം കോടതിയിൽ അഭിഭാഷകനായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുകയും
ഡിവൈഎഫ്ഐ നേതാവെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവരവെയാണ് നിയമസഭയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. ജില്ലാ പഞ്ചായത്തംഗം ഭവ്യയും അഭിഭാഷകയാണ്. മുതിർന്ന സിപിഐ നേതാവ് പി.മുത്തുപ്പാണ്ടിയുടെ മകൾ. യുവജന രംഗത്ത് സജീവമാണ്. മൂന്നാറിലെ രാഷ്ട്രിയ രംഗത്ത് പുതിയൊരു തലമുറ സജീവമാകുകയാണ്. ഇതേ സമയം മൂന്നാർ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിലെ ആദ്യവനിത പ്രസിഡൻറ് ആനി ബാബു കാലാവധി കഴിഞ്ഞതോടെ രാഷ് ട്രീയം വിട്ടു.

ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് വനിതകൾ വരാത്തത് പോലെയാണ് മാനേജ്മെൻറ് തലത്തിലും സ്ത്രി സാന്നിദ്ധ്യം കാണാത്തത്. 1990കളിൽ ടാറ്റാ ടീ കമ്പനിയിൽ രണ്ടു വനിതകളെ പ്ലാൻറർമാരായി നിയമിച്ചിരുന്നു. സൗത്ത് ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യമായി വനിതകൾ പ്ലാൻറർമാരാകുന്നുവെന്നത് വാർത്തയായിരുന്നു. ഹേത പണ്ഡിറ്റ്, മഹ്റൂഖ് എന്നിവരായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ, വൈകാതെ അവർ രണ്ടു പേരും തേയില തോട്ടത്തോട് ഗുഡ്ബൈ പറഞ്ഞു. പിന്നിട് ഹാരിസൺ മലയാളം പ്ലാൻേറഷനിൽ അമ്മു ജോസഫ് എത്തി. എന്നാൽ, അവരും അധികനാൾ തുടർന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം, പ്ലാൻറർമാരായി തുടരാൻ വനിതകൾ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തത്. ഇതേ സമയം, സൂപ്പർവൈസർമാരായി നിരവധി വനിതകൾ വിജയകരമായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

മുൻ എം.എൽ.എമാരായ മുരുകേശൻ, സുന്ദരം, എൻ. കിട്ടപ്പ, എസ്. രാജേന്ദ്രൻ

എൻെറ അന്നത്തെ ദേവികുളത്തിന് സ്മരണാഞ്ജലികൾ

എൻ.എൻ. സ്വാമി

കൊച്ചി-ധനുഷ്കോടി ദേശീയപാതയിൽ മൂന്നാറിൽ നിന്നും ഏഴുകിലോമീറ്ററോളം കയറ്റങ്ങളും വളവുകളും പിന്നിട്ട് ചായക്കാടുകളെയും തണൽ മരങ്ങളെയും കണ്ട്, മേഘമാലകളെയും മലകളെയും തൊട്ട്, ശീതക്കാറ്റ് ദീർഘമായി ഉൾക്കൊണ്ട് 'കുളിരാടുന്നു ദേഹത്ത്....' എന്നു മൂളിപ്പാട്ടും പാടി യാത്ര ചെയ്താൽ ദേവികുളത്തു 'പറന്നി'റങ്ങാം.

ദേവികുളം...ഏതോ പുരാണ ദേവിമാരൊക്കെ കുളിച്ചു 'കുട്ടപ്പി'കളായ കുളം എന്നൊക്കയാണ് ഭാവനാശാലികളായ പൊതുജനജിഹ്വകൾ പണ്ടു പറഞ്ഞിരുന്നത്. അവിടെ ഒരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് യാഥാർഥ്യം. ഇപ്പോഴുമുണ്ട്.

പണ്ട് പാണ്ഡവക്കൂട്ടം ഏകപത്നിയായ പാഞ്ചാലിയോടൊപ്പം വനവാസകാലത്ത് ഈ കുളക്കരയിൽ ക്യാമ്പ് ചെയ്തിരുന്നു...ആ ദേവി കുളിച്ച ശേഷമാണ് ദേവികുളം എന്നു പേര് വന്നതെന്നുമാണ് പ്രചാരം. ദേവി കുളിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സ്ഥലനാമം എന്തായിരുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം മുട്ടി 'യാർർ ഇവൻ?' എന്ന മട്ടിൽ തുറിച്ചുനോക്കും.

മാനം തൊട്ടുനിൽക്കും സഹ്യസാനുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട്, ആ വൃത്തത്തിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടിയ ഒരു കൊച്ചു ശൈത്യ ഗ്രാമമാണ് ദേവികുളം. എന്നാൽ പണ്ടൊരിക്കൽ അതായത് 1909ൽ ദേവികുളം ഡിവിഷൻെറ (അന്നത്തെ ജില്ല) ആസ്ഥാനമായിരുന്നു ഇവിടം. അതുക്കും മുമ്പ് കാർഡമം ഡിവിഷൻെറ ആസ്ഥാനവും. ഇന്ന് കാർഡമം സെറ്റിൽമെൻറ് ആഫീസറുടെ ആസ്ഥാനമായി മാറിയിട്ടുണ്ട് ദേവികുളം. രാജഭരണ നാളുകളിൽ രാജാവും പരിവാരങ്ങളും വേനൽക്കാലത്ത് താമസിച്ചിരുന്നതും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ. ഈ കൊച്ചുകുളത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ എൻെറ ആത്മാംശങ്ങൾ തുടിക്കുന്ന ചില അനുഭവങ്ങൾ അറിയാതെ തന്നെ പ്രത്യക്ഷമാകാം. എൻെറ കഥ ഈ ഗ്രാമവുമായി അത്രമാത്രം അലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ശൈത്യത്തിൻെറ കലവറയായ ഈ കുളഭൂമിയിലേക്ക് ഞാൻ പിച്ചവെച്ചുനടന്നു കേറിയത് ഏതാണ്ട് രണ്ടോ മൂന്നോ വയസ്സുള്ളപ്പോഴായിരുന്നു. അച്ഛൻെറ ഔദ്യോഗികപോസ്റ്റിങ്ങ് ആണു കാരണം. അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ കോപ്പിയടിക്കുന്നയാൾ (അതായത്,കോപ്പിസ്ററ്) ആയിരുന്നു. സ്വന്തം കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം അച്ഛൻ ഈ ശീതളഭൂമിയിലേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ വാങ്ങിവന്നതാണെന്നും കൂടാതെ, ഹിൽ അലവൻസ് ആയി 25 രൂപ കിട്ടും എന്നത് അന്നത്തെ നിലക്ക് നല്ലൊരു ആകർഷണം ആയിരുന്നെന്നും പിൽക്കാലത്തു എന്നോടുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (എലിപോലുള്ള ആ തുക അക്കാലത്ത് മലയെപ്പോൽ വലുപ്പം ഉള്ളതായിരുന്നുവത്രെ...).

റവന്യൂ ഡിവിഷൻ ഓഫീസുമുതൽ എല്ലാ സർക്കാർ ഓഫീസുകളും, പോസ്റ്റ് ഓഫീസും അച്ഛൻെറ തൊഴിൽവേദിയായ കോടതി, പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ, സബ്ജയിൽ, റസ്റ്റ് ഹൗസ് തുടങ്ങി എല്ലാം ഈ കുളത്തിലായിരുന്നു. സർക്കാർ ക്വാർട്ടേഴ്സ്, സർക്കാർ ആസ്പത്രി, വിദ്യാലയങ്ങൾ, ശ്രീമൂലം ക്ലബ് എന്ന പൊതുവായനശാല, ഒരു സിനിമാ കൊട്ടക.....ക്ഷേത്രം...പള്ളി...ഒരേയൊരു ബാങ്ക് (SBI) വക്കീൽ സ്വാമിയുടെ കെട്ടിടത്തിൽ... അങ്ങനെയങ്ങനെ.....! ശ്രീമൂലം ക്ലബ്ബിൽ നിന്നു തുടങ്ങിയതാണൻെറ വായനാശീലം..! ഇതിന് പുമെ എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ എത്തിയേക്കാവുന്ന ഗവർണർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള തിരുവനന്തപുരത്തിന് പുറത്തെ ഏക രാജ്ഭവൻ. (രാജ്ഭവൻ 1990ൽ ടൂറിസം വകുപ്പിൻെറ ഗസ്റ്റ് ഹൗസായി. 1994ൽ ദേവികുളം ആകാശവാണി സ്ഥാപിച്ചതും രാജ്ഭവൻ വളപ്പിൽ)

കടകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ... സാം & കൊ, കുഞ്ഞമ്മദിൻെറ കട, സെൽവമണി കട, ഇറച്ചിപ്പാറയിലെ ആൽബർട്ടിൻെറ കട, നാടാർ കട എന്നീ നാലു പലചരക്കുകടകൾ, കുഞ്ഞമ്മദിൻെറ തന്നെ ലൈല ഹോട്ടൽ, പപ്പൻ നായരുടെ ഒരേയൊരു തുണികട, ഒരു റേഷൻ കട, ഹോട്ടൽ സ്വാമിയുടെ കെട്ടിടത്തിൽ ചാരായക്കട...!

മഞ്ഞും തണുപ്പും, ഒരിക്കലും ഉഷ്ണം തോന്നാത്ത വെയിൽ നാളങ്ങളും...! മശകമക്കുണങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത... ഫാനിൻെറ ആവശ്യമേയില്ലാത്ത കാലാവസ്ഥ....!

അതിസുന്ദരവും സുഖശീതളവുമായി എങ്ങുനോക്കിയാലും പച്ചപ്പ്. എന്തു നട്ടാലും മുളച്ചു ഫലം തരുന്ന മണ്ണ്.. ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഉള്ള പറമ്പിൽ യഥേഷ്ടം പച്ചക്കറികൾ... 25 പൈസക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഒരു കുപ്പി പാൽ... അസുഖങ്ങൾ അലോസരപ്പെടുത്താത്ത അന്തരീക്ഷം...! ജലത്തിനു ദോഷമില്ലാത്തതിനാൽ ജലദോഷമുണ്ടാകാറില്ല.

ഒരു മൂന്നാം ക്ലാസ്സുമുതലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അലയടിക്കുന്നുണ്ട് ഓർമ്മസമുദ്രത്തിൽ.

ചെല്ലപ്പൻ എന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരനായ സഹപാഠിയുണ്ടായിരുന്നു. RDO ഓഫീസിനു സമീപമുള്ള പുല്ലുമേഞ്ഞ LP സ്കൂളിലേക്ക് ചെറുനടപ്പുദൂരം മാത്രം. ക്ലാസ്സ് ഉച്ചവരെ. സ്കൂൾ വിട്ടാൽ ഞങ്ങൾ തോളിലൂടെ കയ്യിട്ട് ഓരോട്ടമാണ് വീടുകളിലേക്ക്....ഒരുനാൾ ഓടവേ, വഴിയരികിലെ ഒരു പൈപ്പിൽ തട്ടി ഇരുവരും സുന്ദരമായിവീണു. അവൻെറ കൈ മാത്രം ഉരഞ്ഞുപൊട്ടി... കല്ലിലടിച്ചെൻെറ തലപൊട്ടി ചോരപ്രളയം...! ആരോവന്നു പിടിച്ചെണീപ്പിച്ചു. അതുവഴി വന്ന ഒരു സർക്കാർ ജീപ്പിൽ മലയുടെ മണ്ടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. (അക്കാലത്തു ഹൈറേഞ്ചിൽ ഓട്ടോറിക്ഷ ഒന്നും അവതരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അന്നു ഫോണും മറ്റും ഇല്ലായിരുന്നുവല്ലോ. ഒന്നു ഫോണിക്കണമെങ്കിൽ പോസ്റ്റ് ഓഫീസിൽ പോകേണ്ടിവരും...!) തലേക്കെട്ടുമായി വീട്ടിലെത്തിയ എനിക്കു വീണ വേദനകൂടാതെ ബോണസ് ആയി അമ്മയുടെ... അച്ഛൻെറ.... ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന സഹോദരിയുടെ... എല്ലാം ശകാരവേദനകളും....!

ഹൈസ്കുൾ കുറച്ച് താഴെ. ഏതോ ബാങ്കിൻെറ കെട്ടിടമായിരുന്നു. പലക വിരിച്ച രണ്ടു നില. പിന്നിട് ഹൈകോടതി ഇടപ്പെടലിലൂടെ ഹൈസ്കുൾ പുതിയ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റി. പ്രൈമറി സ്കുളിനും കിട്ടി സ്വന്തം സ്ഥലവും കെട്ടിവും. അതു ഇറച്ചിപാറയിൽ...

ഗൂഡാർവിള ഹൈസ്കൂളിന് കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചതും ഹൈക്കോടതി ഇടപ്പെടലിന തുടർന്നാണ്.എസ്എസ്എൽ സി പരീക്ഷയിൽ ഒരു കുട്ടി പോലും ജയിക്കാതിരുന്നതിനെ തുടർന്ന് ഗൂഡാർവിള ഹൈസ്കുളിൻെറ ശോച്യാവസ്ഥ 'മാതൃഭൂമി' പ്രസിദ്ധികരിച്ചു. ഈ വാർത്ത ഹർജിയായി പരിഗണിച്ച് ഹൈക്കോടതി കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചതും പഞ്ചാത്തല സൗകര്യങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചതും.

ദൈവം... വിശ്വാസം.. അതൊന്നും കാര്യമായി ആലോചിക്കുന്ന പ്രായമായിരുന്നില്ലല്ലോ അത്. അച്ഛനോ അമ്മയോ ചെയ്യുന്നതു കണ്ട് കൈ കൂപ്പുന്ന... അമ്പലത്തിൽ ചെന്ന് ണിം... ണിം... എന്നു മണിയടിക്കുന്ന കൗതുകം മാത്രം....പിന്നെ എല്ലാ കൊല്ലവും അയ്യപ്പൻ ചിറപ്പ്...ജയചന്ദ്രൻ, ജയവിജയന്മാർ തുടങ്ങിയവരുടെ സംഗീതസദസ്സുകൾ....!വർഷത്തിൽ മൂന്നു പരീക്ഷകൾക്കായി ദൈവത്തോട് പ്രത്യേകസഹായാപേക്ഷ...എന്നിട്ടും മാർക്ക് കുറയുമ്പോൾ ഞാൻ പഠിക്കാത്ത കുഴപ്പം എന്നുപറഞ്ഞു ബാലപീഡനം...

വായന തുടങ്ങിയത് ആറാംതരം കഴിഞ്ഞാണ്. ശ്രീമൂലം ക്ലബ്ബിലെ വിനോദങ്ങളും ലൈബ്രറിയിലെ പുസ്തകങ്ങളും ഹരമായിരുന്നു. അവിടെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുതീർത്തതു ഞാൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഞാൻ പഠിച്ചത് മലയാളം മീഡിയം ആയിരുന്നെങ്കിലും തമിഴ് മീഡിയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തമിഴ് കുട്ടികൾക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടു ഞാൻ ആ ഭാഷയും നന്നായി സംസാരിക്കാനും എഴുതാനും വായിക്കാനും വശമാക്കി. അതിനാൽ തമിഴ് പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ദേവി ടാക്കീസ് എന്നൊരു ഓലക്കൊട്ടക...(പിന്നീട് അതു കൈലാസ് ആയി. അതിൻെറ അടുത്താണ് KSRTC സ്റ്റാൻഡ്... അതായത് രണ്ടു ഷെഡുകൾ, ഡ്രൈവറും കണ്ടക്ടറും രാപ്പാർക്കുന്ന ഒരു മുറി... രാവിലെ ആറേമുക്കാലിനും ഏഴെമുക്കാലിനും പോകുന്ന കോട്ടയം, എറണാകുളം വണ്ടികൾ ഷെഡ്ഡിനകത്ത്)

Devikulam Rajbhavan building

ഇതിനിടെ അച്ഛൻ അടുത്തൂൺ പറ്റി. സർക്കാർ ക്വാർട്ടേഴ്സ് ഒഴിയുകയും വേണം. പത്രവിതരണക്കാരനായ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയെന്ന വയോവൃദ്ധൻ, കുന്നിൻമുകളിൽ താൻ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു തകരക്കുടിൽ സ്വയം ഒഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിനുനൽകി. കറൻെറ് ഇല്ല... വെള്ളമില്ല....വെള്ളം വഴിയിലെ പൈപ്പിൽ നിന്നും ചുമന്നുകൊണ്ടു വരണം....! ഒറ്റത്തടിയായ താൻ എവിടെയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് ആ പാവം വൃദ്ധൻ ഞങ്ങളെ ആനയിച്ചു...വാടക പോലും വാങ്ങാതെ....ആ ബ്രഹ്മാണ്ഡഹൃദയത്തെ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവില്ല.

ജീവരഥം ഉരുണ്ടു. എൻെറ വിദ്യാഭ്യാസ ജീവിതം കഴിഞ്ഞു. അച്ഛൻെറ ഉൾമനസ്സിൽ നീറുന്ന ഒരാഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു– 'എന്നെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും കണ്ണൻ തേവൻ കമ്പനിയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കുക. അപ്പോൾ ഫാമിലി ക്വാർട്ടേഴ്സ് കിട്ടും... ഞങ്ങളുടെ താമസപ്രശ്നം ഇല്ലാതാകും. എനിക്ക് 60 ആകുന്നവരെ പ്രശ്നമേ ഉണ്ടാവില്ല....സഹോദരങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കും....അങ്ങനെ... അങ്ങനെ...!

അച്ഛൻെറ വക പരിശ്രമങ്ങൾ തീവ്രമായി നടക്കുന്നതിന്റെ തെളിവായി...അതിൻെറ ശുഭരാഗവുമായി ഒരു ദിവസം നാലുമണിക്ക് കമ്പനിയുടെ പ്രതിനിധി എത്തി– നാളെ രാവിലെ 8 മണിക്ക് ഹെഡ് ഓഫീസിൽ ഇൻറർവ്യു.....!

അടുത്തനാൾ അഭിമുഖം കഴിഞ്ഞ്, എന്നെ കമ്പനി ആസ്പത്രിയിലേക്ക് വൈദ്യ പരിശോധനക്കു വിട്ടു. അടുത്ത ദിനം സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വാങ്ങി സമർപ്പിച്ചു...ഞാൻ കാത്തുനിന്നു .....മൂന്നു മണിയായപ്പോൾ മാനേജർ വിളിച്ചു. 'You are posted in one of our tea estates in Anamallais(Valparai), as an office staff. Congrats... You may join there in two days' എന്നരുളിചെയ്തു. സ്വപ്നമോ.... മിഥ്യയോ.... യാഥാർഥ്യമോ... എന്നറിയാതെ thank you sir എന്നു മുറു മുറുത്തുകൊണ്ട് പുറത്തിറങ്ങി.

അടുത്തനാൾ... ഒരു കുഞ്ഞു തകരപ്പെട്ടിയിൽ ജൗളിയും മറ്റവശ്യവസ്തുക്കളും കുത്തിനിറച്ച് അച്ഛനും ഞാനും രാവിലെ 6മണിക്ക് മൂന്നാറിലേക്ക്... അവിടന്ന് ഉടുമൽപേട്ട്... പൊള്ളാച്ചി വഴി വാൽപാറ...! ഉദ്യോഗപർവത്തിൻെറ തുടക്കം...ഒരു ചുമട് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെയും.

മനസ്സിൽ തിങ്ങി വിങ്ങിയ ദേവികുളസ്മരണകൾ എന്നും എപ്പോഴും....ഇപ്പോഴും ഈ എഴുപത്തിയൊന്നാം വയസ്സിലും മാനസവീണയിൽ രാഗമലിക തീർക്കുന്നു.

പിന്നീട് പലതവണ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഖേദപൂർവം പറയട്ടെ.... എൻെറ ദേവികുളവും മൂന്നാറുമൊക്കെ ആസൂത്രണമില്ലാത്ത ടൂറിസത്തിൻെറ പ്രളയപ്രവാഹത്തിൽ ഒഴുകിയൊഴുകിപ്പോയി. മൂന്നാറിനോളമില്ലെങ്കിലും ദേവികുളവും കോലം കെട്ടു. അധികൃതമായും അല്ലാതെയും മൊട്ടക്കുന്നുകൾ ചുരണ്ടിമാറ്റി .

വീടുവെച്ചിരിക്കുന്നു.... റിസോട്ടുകൾ.... മാലിന്യം അലങ്കരിച്ച പാതയോരം...ട്രാഫികിൻെറ അതിപ്രസരം....ടൂറിസം കൊണ്ടു തൽപരകക്ഷികൾ നന്നാകുംതോറും പ്രകൃതി വികൃതമാവുകയാണ്. എൻെറ അന്നത്തെ ദേവികുളത്തിന് സ്മരണാഞ്ജലികൾ..... ???

സൗഭാഗ്യം
ഇപ്പോൾ എല്ലാ ദിവസവും
കേരള ഭാഗ്യക്കുറി
വിശ്വസ്തം സുതാര്യം ജനകീയം
ചൊവ്വ
സ്ത്രീശക്തി
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹75 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില 40 രൂപ മാത്രം
തിങ്കൾ
വിൻവിൻ
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹75 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില 40 രൂപ മാത്രം
ബുധൻ
ഫിഫ്റ്റി ഫിഫ്റ്റി
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹1 കോടി
ടിക്കറ്റ് വില 50 രൂപ മാത്രം
ഞായർ
അക്ഷയ
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹70 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില
40 രൂപ മാത്രം
വ്യാഴം
കാരുണ്യ പ്ലസ്
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹80 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില 40 രൂപ മാത്രം
വെള്ളി
നിർമൽ
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹70 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില 40 രൂപ മാത്രം
ശനി
കാരുണ്യ
ഒന്നാം സമ്മാനം
₹80 ലക്ഷം
ടിക്കറ്റ് വില 40 രൂപ മാത്രം
കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി വകുപ്പ്
www.statelottery.kerala.gov.in
kslott

மூணாரில் கல்வி நிலையங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

Veeran.K, Rtd.Jr.Superintendent,
Department of General Education, Govt.of Kerala

ஊரே திருவிழா கோலம் பூண்டிருந்த ஒரு வியாழக்கிழமை நாளில் திருவிதாம்கூர் மஹாராஜா மூணாருக்கு விஜயம் புரிந்த 7.10.1936 அன்று நான் எனது பெற்றோர் திருமதி.வடிவு திரு.குப்பாண்டி அவர்களின் இரண்டாவது மகனாக பிறந்தேன். 1957ம் ஆண்டு SSLC தேர்வில் வெற்றிபெற்ற பின் சிறிது காலம் சிவன்மலை எஸ்டேட் மற்றும் லக்கம் டிவிஷனில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தேன். கோவை ராமகிருஷ்ணா வித்தியாலயத்தில் Intermediate படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது 1965ல் PSC தேர்வெழுதி வெற்றி பெற்றேன். பாலக்காட்டில் கோட்டை மைதானத்தில் இருந்த கேரளா அரசின் புத்தக நிலையத்தில் முதன் முதலாக பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டு பின்னர் சித்தூர் AEO அலுவலகத்திற்கும் மூணார் AEO அலுவலகத்திற்கும் மாற்றப்பட்டு 1991ல் அடிமாலி AEO அலுவலகத்தில் இருந்து சூப்பரிண்டெண்டாக பணி ஓய்வு பெற்று கோவையில் எனது மனைவி பார்வதியுடன் வசித்து வருகிறேன்.

முதல் பள்ளிக்கூடம்

ஏறத்தாழ 1916 களில் தான் மூணார் நகரின் மையப்பகுதியில் நூற்றாண்டைக் கடந்த அரசு ஆங்கிலேய தமிழ் ஆரம்பப் பாடசாலை (ATPS) சமூக அக்கறை கொண்ட சில இளைஞர்களாலும் ஆங்கிலேயர்களாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆரம்பப்பாடசாலையின் முதல் தலைமை ஆசிரியராக திரு.வின்செண்ட் என்பவரின் தந்தை பொறுப்பேற்றார். அவருக்குப் பின் திரு. மாணிக்கம், திரு பொன்னுமுத்து, திரு.தேவநேசம் பொன்னையா, திரு.ஞானசிகாமணி, திரு. ஈனோஸ், திருமதி, கிரிஸ்டல் சோபானம், திருமதி. மெர்சி ஞானலெட், திருமதி. கோல்டி மைல்ட் மே சாமுவேல், திருமதி. முத்தாபரணம் போன்றோரும் திருமதி. தனலட்சுமி தம்பிராஜ், திருமதி.நாகம்மாள் தேவதாஸ், திருமதி.எஸ்தர் ராணி நோவா, திரு. சுப்பையா, திருமதி.மாரியம்மாள் குணசீலன் போன்றோரும் தலைமையில் இருந்தனர். வருமான அதிகாரியாக இருந்து 2021ம் ஆண்டு உயிர்நீத்த எனது மூத்த மகன் குணாளனும் இந்த பள்ளியிலேயே பயின்று சிறிது காலம் இந்த வரலாற்று பெருமை மிக்க பள்ளியில் ஆசிரியராகவும் சேவை செய்தான். எனது மாமனார் திரு.பரமசிவம், திரு.கோதண்டன், திரு.கன்னியப்பன், திரு. பொன்னன், அவர்களின் தலைமுறையினர் எனது குழந்தைகள், சகோதர சகோதரிகள் என ஆறு தலைமுறையினர் இப்பள்ளியின் முன்னாள் மாணவர்கள் என்பதில் பெருமை கொள்கிறேன். ஆறு தலைமுறையினரின் அடிப்படைத் தகவல்கள் இப்பொழுதும் இந்த வரலாற்று பள்ளியின் சேர்க்கைப் பதிவேடுகளில் காணப்படுகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தான் நலிந்த நிலையில் காணப்பட்ட இந்த பதிவேடுகள் எனது இரண்டாவது மகன் சக்திவேலுவின் முயற்சியினால் காப்பாற்றப்பட்டன.

இதன் பின்னர் மெல்ல மெல்ல தொலைதூர தேயிலைத் தோட்டத்து தொழிலாளர்களின் கல்வி கனவினை நனவாக்கிட 12 ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அரசின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டன. 1924ம் ஆண்டு வரலாறு காணாத பெரும் வெள்ளத்தில் சேதமடைந்த தேயிலை தொழிற்சாலை இன்று கேரளா அரசின் போக்குவரத்து நிலையத்தின் அருகில் உள்ள தெற்க்குபிரட்டு என்ற சிறிய மலைப்பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டது. 1926ம் ஆண்டு மூணார் எஸ்டேட் தேயிலை தொழிற்சாலையாக செயல்பட்டு வந்த கட்டிடம் மூணார் உயர்நிலைப்பள்ளியாக மாற்றப்பட்டது (MUNNAR HIGH SCHOOL).

வெள்ளத்தில் சிதிலம் அடைந்த தேயிலை தொழிற்சாலை அலுவலகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட மிக விலை உயர்ந்த நாற்காலிகள், மேசைகள், கோப்புகளை பத்திரப்படுத்த பயன்பட்ட பர்மா தேக்கினால் செய்யப்பட்ட சிறு அலமாரிகள் என மூணார் உயர்நிலைப்பள்ளி தேயிலையின் நறுமணத்துடன் தனது நீண்ட நெடும் பயணத்தை தொடங்கியது. ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு வகுப்பினுடைய தினப் பதிவேடுகளையும் பர்மா தேக்கு அலமாரிகளின் மெலிதான இடைவெளிகளில் பத்திரப்படுத்தி வைப்பது வழக்கம். கோடி ரூபாய் மதிப்பு பெரும் அந்த அலமாரிகளின் முகவரியே இன்று இல்லை. தொழிற்சாலை மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டிருந்தது. இந்த கட்டிடத்தில்தான் preparatory class அதாவது Form I முதல் Form VI வரை அதாவது 5 முதல் 11ம் வகுப்பு வரையிலான

பள்ளிக்கூடம் தொடங்கப்பட்டது. இதனருகில்தான் ஆங்கிலேய தமிழ் ஆரம்பப் பாடசாலை Anglo Tamil Primary School (ATPS) அமைந்துள்ளது.

மூணார் உயர்நிலைப்பள்ளியில் திரு. தாமஸ் ஜான், அமெரிக்கா சென்று வந்தவர் தலைமை ஆசிரியராக பொறுப்பில் இருந்தார். திரு. வர்கீஸ், திரு. A.T.பால் உதவி தலைமை ஆசிரியர் திரு. C.V. மாத்யூ, திரு. நடராஜன், திரு.சுந்தரராஜன், ஜெயராம் ஐயர், திரு. K.C.ஜான், திரு.இன்பராஜ், திரு. மஹாராஜ பிள்ளை, திரு. பாஸ்கரன் நாயர், திரு.ராபின்சன், திரு.செல்லையா, திரு. டேவிட், திரு.ரஸ்ஸல், திருமதி.கமலம்,திருமதி.லைசாம்மா, திரு. அந்தோணி, திரு.டைட்டஸ் போன்றோர் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினார்கள்.

1956ம் ஆண்டில்தான் திரு.பிச்சையா ஆசாரி (பிச்சையா சார்), திரு.டேவிட்ஸன் தங்கவேல், திரு. தங்கப்பன் ஆசாரி (கணக்கு வாத்தியார்–மலையாளம்) வந்தார்கள். திரு. டத்தி வில்பிரட் டேவி அவர்கள் கோட்டயம் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் மூலமாக வந்தார்.

23.11.1955ல் மூணார் உயர்நிலைப்பள்ளி மற்றும் ஆங்கிலேய தமிழ் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை கம்பெனி அரசிடம் ஒரு சரண்டர் ஒப்பந்தம் மூலமாக ஒப்படைத்தது. அதற்கு முன்பிருந்தே பள்ளிகளில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களின் முன்பணிக்காலம் பாதுகாக்கப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து உடமைகளும் முறையாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அரசின் வைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது. மூணார் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி மாநிலத்திலேயே ஒரு மாதிரிப் பள்ளியாக பெயர் பெற்றிருந்தது.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள்

எல்லைப்பட்டி, சிற்றவாரை, மாட்டுப்பட்டி, குண்டுமலை, லக்கம், நயமக்காடு, பெரிவாரை, கல்லார், நடையார், பெரியகானல், தேவிகுளம், கூடாரவிளை போன்ற 12 எஸ்டேட்டுகளில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

கிளைப் பள்ளிக்கூடங்கள் (Branch Schools)

லக்கம் நியூ டிவிஷன்,பஜார் டிவிஷன் ,லக்கம் டாப் டிவிஷன், பள்ளிவாசல் ஆத்துக்காடு டிவிஷன், செண்டுவாரை வட்டவடை டிவிஷன், சிவன்மலை நாகர்முடி டிவிஷன், கிரஹாம்ஸ்லாண்ட் கொரண்டிக்காடு டிவிஷன், குண்டளை கடுகுமுடி டிவிஷன் என தனி பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இதுபோக செண்டுவாரை, குண்டளை, தென்மலை, சோத்துப்பாறை, ராஜமலை, கடலார், கன்னிமலை, லெட்சுமி, சிவன்மலை, பள்ளிவாசல், சொக்கநாடு, சூர்யநெல்லி, சைலேண்ட்வேலி, நெட்டிக்குடி, கிரஹாம்ஸ்லாண்ட் போன்ற இடங்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 36 தமிழ் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் செயல்பட்டு வந்தன.

இங்கே பணிபுரிந்த நல்லாசிரியர் பெருமக்கள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடமையை திறம்பட செய்து பல மாணவர்களின் வாழைக்கையில் ஒளியேற்றி சென்றுள்ளனர்.

எல்லைப்பட்டி– திரு ஹென்றி நேசையா, திரு கோபாலகிருஷ்ணன், திரு பால்ராஜ், சிற்றவாரை–திரு.அப்பாவு, குண்டளை திரு.யேசுதாஸ், திரு.சின்னப்பன், பால்மணி ஆசீர், செண்டுவாரை, திரு சௌந்தரபாண்டியன், அறிவிக்காடு – மாட்டுப்பட்டி திரு வாசன், திரு.வேதமாணிக்கம்,தென்மலை–திரு.திருமலைராஜ், சோத்துப்பாறை–திருமதி. றி.ஹெலன் சுப்ராதி குண்டுமலை– திரு பொன்னுசாமி,வாகவாரை– S.A.நாகேந்திரன், நயமக்காடு – திரு ராமமூர்த்தி, ராஜமலை– திரு மோசஸ், கடலார் – திருமதி. செல்லத்தாய், புளோரா சுந்தரிபாய் ,கல்லார் – திரு கருப்பசாமி, கன்னிமலை– திரு. ஏசுதாஸ், பெரியவாரை – திரு. துரைசிங் ஆர்தர், திரு பார்த்தசாரதி, திரு. பரமசிவன், நடையார்–திரு. டைட்டஸ், திரு. சாமி,லெட்சுமி – அருள் தேவதாஸ், திருமதி. பழனியம்மாள், சிவன்மலை–திரு.கணபதி, திரு. ஏசுநேசன், திரு. சந்திரசேகர், பள்ளிவாசல்–திரு. மூக்கையா, திரு. சாமி, சொக்கநாடு–திரு.பஞ்சவர்ணம்,திரு.மூக்கையா,தேவிகுளம்–திரு.S.M. செல்வராஜ், சைலன்ட்வேலி–திரு. முத்தையா, கூடாரவிளை–திரு. பொன்னுசாமி, திருமதி. பழனியம்மாள்,கிரஹாம்ஸ்லாண்ட்–திரு. ராமமூர்த்தி, திருமதி. கிருஷ்ணம்மாள் ராமசாமி ,நெற்றிக்குடி–திரு.கணபதி, திரு.சாமிக்கன்னு , பெரியகானல்–திரு.முத்தையா,திரு.பார்த்தசாரதி,சூர்யநெல்லி–திரு.நம்மாழ்வார்,போன்றோர் ஆசிரியர்களாகவும், தலைமையாசிரியர்களாகவும் சேவை புரிந்து மூணாரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர்.

பெரும் முயற்சிகளுக்குப் பின்னர்தான் இந்தப் பகுதி மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இந்த பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்கப்பட்டன, ஆனால் தாய்மொழிக் கல்வியை உதாசீனம் செய்து ஒரு தனியார் பள்ளியில் இருக்கும் அனைத்து வசதிகளையும் கொண்ட அரசுப் பள்ளிகளில் குழந்தைகளை சேர்க்காமல் பிற மொழி மோகத்தினால் தங்களின் அடிப்படை உரிமைகளை இழக்கும் அவல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வரும் நமது மாணவர்களின் வேலை வாய்ப்புகள் பறிபோகும் ஆபத்தான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. உலகக் கலாச்சாரத்திற்கு முன்னோடியாக இருக்கும் ஒரு இனமே இம்மண்ணிலிருந்து மெல்ல மெல்ல மறைந்து விடும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது.

உதவி கல்வி அதிகாரி அலுவலகம்(AEO)

உதவி கல்வி அதிகாரி அலுவலகம் (Assistant Educational Office) மூணாறில் 1957 ல் அரசு ஆங்கிலேய தமிழ் ஆரம்பப் பாடசாலையின் ஒரு பகுதியில் செயல்பட்டு பின்பு தற்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இதன் முதல் அதிகாரியாக திரு. ஆபிரஹாம் என்பவர் பணிபுரிந்தார். இவர் வீட்டுக்கு நான்தான் தினமும் பால் கொடுத்து வந்தேன்.

மலையாளம் ஆரம்பப் பாடசாலை

டாட்டா கால்பந்து மைதானத்தின் அருகே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மலையாளம் ஆரம்பப் பாடசாலை மலையாளத்தை தாய்மொழியாக கொண்ட மாணவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. இந்த கட்டிடத்தின் பின்பகுதியில்தான் இன்று BRC (Block Resource Centre) செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறு மலர் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி

1957 ம் ஆண்டு மவுண்ட் கார்மல் தேவாலயத்தின் அருகில் ஒரு சிறு கட்டிடத்தில் 5ம் வகுப்புடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த பள்ளிக்கூடம் 1958ல் இடைநிலைப்பள்ளியாக அரசின் அங்கீகாரம் பெற்றது. பின்னர் கண்ணன் தேவன் நிறுவனத்தார் அளித்த நிலத்தில் இன்று இரண்டாயிரம் மாணாக்கர்களுக்கு மேல் பயிலும் உயர்நிலைப்பள்ளியாக மிடுக்குடன் செயல்பட்டு வருகின்றது, விஜயபுரம் மறைமாவட்டத்தின் கீழ் இயங்கி வரும் இப்பள்ளி பல அரசு உயரதிகாரிகளை உருவாக்கியுள்ளது. மூணாரின் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகப்பெரும் பங்காற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

உயர்நிலைப்பள்ளிகள்

மூணார், தேவிகுளம், கூடாரவிளை, எல்லைப்பட்டி, செண்டுவாரை, வட்டவடை, மறையூர், காந்தலூர், வாகவாரை போன்ற இடங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தொடங்கப்பட்டன.

ஹைரேன்ஜ் ஸ்கூல்

டாடா தேயிலை நிறுவனம் தங்களின் கீழ் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியினை ஹைரேன்ஜ் ஸ்கூல் என்ற பெயரில் முதன்முதலாக ஹைரேன்ஜ் மனமகிழ் மன்றத்தில் ஆரம்பித்து பின்பு மாட்டுப்பட்டிக்கு மாற்றப்பட்டு உயர்நிலைப்பள்ளியாகவும் பின்பு மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் உயர்த்தப்பட்டு CBSE பாடத்திட்டத்தை அமல்படுத்தி வெற்றிகரமாக செயல்பட்டு வருகிறது.

அரசு கல்லூரி மூணார்

பத்தாம் வகுப்பிற்கு பின் கல்லூரிப் படிப்பிற்காக பாலக்காடு அரசு விக்டோரியா கல்லூரி, சித்தூர் அரசு கல்லூரி மற்றும் திருவனந்தபுரம் அரசு கலைக் கல்லூரிகளை மட்டுமே நம்பியிருந்த இப்பகுதி மாணவர்களின் கல்லூரி கனவு 1995ம் ஆண்டு அன்றைய அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் சிறு மலர் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி அருகே அமைந்துள்ள தோட்டத் தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கத் கட்டிடத்தில் தான் கல்லூரி செயல்பட ஆரம்பித்தது. இப்பகுதியில் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்காக தொழிலாளர் சங்கத்தின் அன்றைய தலைவராக இருந்த அமரர் திரு. R.குப்புசாமி, சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு.A.K.மணி போன்றோர் பெரும் பங்காற்றினர்.

மூணார் பொறியியல் கல்லூரி

தொழில் மேல்நிலைப்படிப்பில் நமது மாணவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மூணாறில் 2000ம் ஆண்டு அரசின் உதவியுடன் மூணார் பொறியியல் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. முதலில் குண்டளை பகுதியின் சாண்டோசில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பழங்குடியின தலைவர்களின் தலையீட்டால் கல்லூரி மூணார் பஞ்சாயத்து கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் தற்போதைய இடத்தில் சகல வசதிகளுடன் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பகுதி மாண்வர்களும் பெற்றோரும் இந்த வசதியை சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

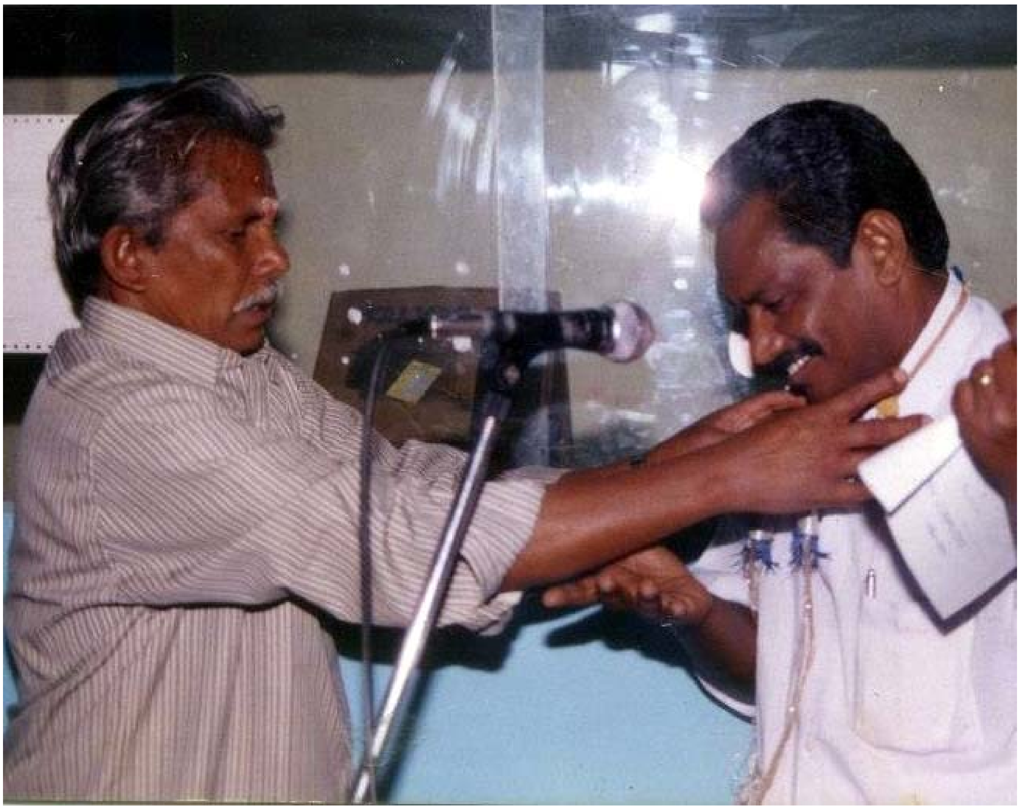
மூணாரின் இணைய வரலாறு

மூணாரின் வளர்ச்சியில் முக்கியமான மைல் கற்களாக கம்ப்யூட்டர் கல்வியும் மற்றும் இன்டெர்நெட் சேவையும் அமைந்தது. பள்ளி இறுதிக்குப் பின்னர் தட்டச்சு மற்றும் சுருக்கெழுத்து மட்டுமே மூணார் இளைஞர்களின் கல்விக் கனவாக நெடுநாளாக இருந்த நிலையினை மாற்றி பெரும் நகரங்களின் மட்டுமே சாத்தியப்பட்டிருந்த கணினிக் கல்வி மற்றும் இணைய சேவையை Computer Academy அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் இணைய உலகில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டது மூணார். இந்த பெரும் மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து

சுற்றுலாத் துறையின் வளர்ச்சி பன்மடங்காக மாறியது எனலாம். மறைந்த சகோதரர் திரு.குட்டியாப்பிள்ளை அவர் எடுத்த மூணாரின் அரிய புகைப்படங்களை இம்மய்யம் மூலமாக இணையத்தில் பகிர்ந்தது சுற்றுலாத் துறைக்கு சிறப்பு சேர்த்தது.

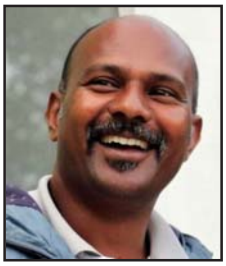
மூணாறில் முதன்முதலாக 1994–ம் ஆண்டு கம்ப்யூட்டர் பயிற்சி மய்யம் மற்றும் 28.3.1999 அன்று இன்டர்நெட் சேவை போன்றவற்றை ஆரம்பித்து தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில் கல்வி வளர்ச்சியில் மூணாரை அடுத்த கட்டத்திற்கு கொண்டு சென்றனர் எனது இரண்டாவது மகன் சக்திவேலு இதற்கு உறுதுணையாக இருந்த மூன்றாவது மகன் முருகேஷ் பாபு, நியூ மூணார் டிவிஷனில் சீதாலெட்சுமியின் மகன் சேகர் போன்றவர்கள். திரு.A.K. மணி முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களால் மூணாரின் முதல் இன்டர்நெட் மையம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

இன்று மூணாரில் இன்டர்நெட் சேவை மையங்கள் பல்கி பெருகிவிட்டன. இன்டர்நெட் இல்லாமல் எதுவுமே இல்லை என்ற நிலை வந்து விட்டது. ஆன்லைன் கல்வி முறை வந்தபின்பு வாசிப்பு பழக்கம் மக்கள் மத்தியில் குறிப்பாக மாணவ சமுதாயத்தின் மத்தியில் அடியோடு குறைந்து இன்று கல்வியின் தரம் குறைந்து கொண்டே வருவதைக் காண்கிறோம். ஆங்கிலேயர்களின் பன்னாட்டு வியாபார மோகத்திற்காக நாம் நமது அடிப்படை உரிமைகளை இழந்து இயற்கை சீற்றங்களுக்கு இரையாகி இம்மண்ணைப் பொன்னாக்கி உள்ளனர் நமது மூதாதையர். நமது வரலாற்றுப் பின்னணி, நம் மூதாதையரின் தியாகங்களை உணர்ந்து இனியும் பல சவால்களை நாம் வென்று சிகரங்களை அடைய வேண்டும். முறையான கல்வியால் மட்டுமே அது சாத்தியம்.

மூணாரின் முதல் இன்டர்நெட் சேவை மையம் திறப்பு விழா

Preventing Floods Through Biodiversity Conservation

M Senthil Kumar

Biodiversity conservation provides multiple ecosystem services that contribute to flood prevention and mitigation. Protecting and restoring natural habitats not only helps in managing water flow and reducing flood risks but also supports overall ecosystem health and resilience. By integrating biodiversity conservation into flood management strategies, we can achieve more sustainable and effective flood prevention solutions.

1. Forests and Woodlands

- **Water Absorption:** Forests absorb significant amounts of rainfall through the soil and vegetation, reducing surface runoff and preventing floods.
- **Erosion Control:** Tree roots stabilize the soil, preventing erosion and reducing sedimentation in rivers and streams, which can exacerbate flooding.
- **Stream Regulation:** Forested areas slow down the flow of water into rivers and streams, helping to regulate water levels and reduce peak flood stages.

2. Wetlands and Marshes

- **Natural Sponges:** Wetlands act as natural sponges, absorbing and storing excess rainfall and releasing it slowly, which reduces the speed and volume of floodwaters.
- **Floodplain Storage:** Wetlands in floodplains can temporarily store floodwaters, reducing the impact on downstream areas.
- **Sediment Traps:** Wetlands trap sediments and pollutants, improving water quality and reducing the risk of clogged waterways.

3. Mangroves and Coastal Ecosystems

- **Storm Surge Protection:** Mangroves and other coastal vegetation act as buffers against storm surges and high waves, protecting inland areas from flooding.
- **Wave Energy Reduction:** The dense roots and vegetation of mangroves dissipate wave energy, reducing coastal erosion and the impact of floods.
- **Biodiversity:** Mangroves support diverse marine life, contributing to the overall health of coastal ecosystems, which are better able to withstand and recover from flooding.

4. Grasslands and Riparian Buffers

- **Runoff Reduction:** Grasslands reduce surface runoff by allowing water to infiltrate the soil, decreasing the volume and speed of floodwaters.
- **Riparian Buffers:** Vegetated areas along rivers and streams (riparian buffers) help slow down water flow, trap sediments, and absorb nutrients, which reduce flood risks and improve water quality.

5. Sustainable Land Management

- **Agroforestry:** Integrating trees and shrubs into agricultural landscapes can reduce runoff, increase water infiltration, and prevent soil erosion.
- **Conservation Agriculture:** Practices like cover cropping, no-till farming, and maintaining vegetative cover enhance soil health and water retention, reducing flood risks.
- **Protected Areas:** Establishing and maintaining protected areas can preserve crucial ecosystems that provide natural flood mitigation services.

6. Urban Biodiversity and Green Infrastructure

- **Green Roofs and Walls:** Urban vegetation, such as green roofs and living walls, can absorb rainfall and reduce runoff, mitigating urban flooding.
- **Parks and Green Spaces:** Urban parks and green spaces act as natural water absorption and storage areas, reducing the burden on drainage systems.
- **Permeable Surfaces:** Using permeable materials for pavements and roads allows water to infiltrate the ground, reducing surface runoff and urban flooding.

Policy and Community Action

- **Legislation and Policy:** Implementing and enforcing policies that protect and restore natural ecosystems are essential for flood prevention.

- **Community Engagement:** Involving local communities in conservation efforts ensures sustainable management and maintenance of natural flood barriers.

- **Restoration Projects:** Initiatives to restore degraded ecosystems, such as reforestation and wetland restoration, can enhance natural flood protection.

While large-scale flood prevention efforts require government action and infrastructure investments, individual contributions can significantly impact preventing floods. By managing water use, maintaining proper drainage, participating in community efforts, and promoting sustainable practices, common man can play a crucial role in reducing flood risks and protecting their communities.

The role of a common person in preventing floods is crucial and involves adopting various practices and actions at the individual and community levels.

Home and Property Management

1. Rainwater Harvesting
2. Maintain Gutters and Drains
3. Permeable Surfaces

Sustainable Landscaping and Gardening

1. Planting Trees and Vegetation,

- **Native Species:** Plant native trees and shrubs that are well-adapted to the local climate and soil conditions. These plants have deeper root systems that help absorb water.

2. Terracing and Contouring / Soil Conservation:

- **Terracing**
- **Slope Management:** Use terracing and contouring techniques in gardens and landscapes to slow down water runoff and increase absorption.
- **Mulching**

Water Management

1. Efficient Water Use, Sewage and Wastewater Management, Proper disposal

Community Involvement

1. Volunteering:

- **Clean-Up Drives:** Participate in or organize community clean-up events to remove debris from local waterways and drainage systems.
- **Tree Planting:** Join tree planting initiatives to increase green cover and enhance natural water absorption.

2. Education and Awareness:

- **Information Sharing:** Educate neighbours and community members about flood risks and the importance of individual actions in flood prevention.

- **Workshops and Seminars:** Attend and promote workshops on flood preparedness and sustainable living practices.

Personal Actions and Lifestyle Changes

Local Initiatives: Support local environmental initiatives that aim to reduce the impacts of climate change and enhance community resilience.

Individual actions play a vital role in biodiversity conservation. By adopting sustainable practices at home, supporting wildlife and habitats, educating others, reducing your carbon footprint, making conscious community and lifestyle choices, and actively participating in conservation activities, each person can make a significant impact. Collective efforts from individuals can lead to a substantial positive effect on preserving biodiversity and ensuring a healthy planet for future generations.

How Waste Contributes to Flooding

Waste has a significant impact on flooding, primarily through the blockage of drainage systems, pollution of water bodies, obstruction of natural waterways, and increased surface runoff. Proper waste management practices,

infrastructure improvements, and effective policies are essential to mitigate these impacts. By adopting sustainable waste disposal practices, supporting community initiatives, and advocating for robust waste management policies, individuals and communities can play a crucial role in preventing waste-related flooding and protecting their environment.

By adopting simple practices, individuals can significantly contribute to flood prevention and help protect their homes and communities. Maintaining proper drainage, reducing runoff, supporting green infrastructure, and participating in community efforts are practical steps that collectively make a substantial impact on reducing flood risks.

1. **Blockage of Drainage Systems:**

- **Clogged Drains:** Litter, plastics, and other waste materials can accumulate in drainage systems, causing blockages that prevent water from flowing freely. This leads to waterlogging and urban flooding.

- **Reduced Capacity:** Debris reduces the capacity of storm drains and sewers to handle heavy rainfall, exacerbating flood conditions.

2. **Pollution of Water Bodies:**

- **Contaminated Water:** Waste materials can pollute rivers, lakes, and streams, leading to siltation and reduced water flow capacity. This can cause water bodies to overflow during heavy rains.

- **Eutrophication:** Organic waste in water bodies can lead to eutrophication, where excessive nutrients promote algae growth, reducing oxygen levels and harming aquatic life. This can also reduce the water body's capacity to absorb floodwaters.

3. **Obstruction of Natural Waterways:**

- **Debris Build-Up:** Natural waterways, such as rivers and streams, can become obstructed by waste, altering their course and reducing their ability to carry away excess water.

- **Habitat Disruption:** Waste accumulation disrupts natural habitats, affecting vegetation that normally helps absorb and slow down floodwaters.

4. **Increased Runoff:**

- **Impermeable Waste:** Improperly disposed waste materials, especially plastics and other non-biodegradable items, create impermeable surfaces that increase surface runoff during rains.

- **Landfill Issues:** Poorly managed landfills can overflow and spread waste during floods, exacerbating pollution and health hazards.

Preventing Waste-Related Flooding by Waste Management Practices

1. **Proper Disposal:**

- **Segregation:** Separate waste at the source into biodegradable, recyclable, and non-recyclable categories to ensure proper disposal and recycling.

- **Regular Collection:** Ensure regular waste collection services to prevent accumulation and improper disposal.

2. **Community Clean-Ups:**

- **Local Initiatives:** Organize or participate in community clean-up drives to keep streets, drains, and water bodies free of litter and waste.

- **Awareness Campaigns:** Educate the community about the importance of proper waste disposal and its impact on flooding.

3. **Recycling Programs:**

- **Facilities:** Support and utilize local recycling programs to reduce the amount of waste that ends up in landfills and natural environments.

- **Incentives:** Encourage the use of incentives for recycling and proper waste management practices.

Conclusion

Floods can be dangerous and devastating events, but taking proactive steps before, during, and after a flood can help minimize risks and ensure a safer recovery process. Prioritize safety, follow evacuation orders, communicate with authorities, and seek support from your community during times of flooding. By staying informed, prepared, and resilient, you can better protect yourself and your loved ones from the impacts of floods.

Flood

A flood is a natural disaster characterized by the overflowing of water onto land. It can be caused by various factors such as heavy rainfall, rapid snowmelt, storm surges from hurricanes or tsunamis, or the failure of dams or levees. Floods can occur gradually or suddenly, and they vary in scale from localized flash floods to extensive river flooding covering large areas.

Floods can have devastating effects on communities and the environment. They can lead to property damage, loss of life, displacement of people, disruption of infrastructure, contamination of water sources, and destruction of crops and livestock. Additionally, floods can trigger landslides and mudslides in hilly or mountainous regions, exacerbating the impact on affected areas.

Mitigation efforts for floods often involve a combination of structural measures such as building levees, dams, and floodwalls, as well as non-structural approaches like land-use planning, zoning regulations, early warning systems, and public education on flood preparedness and evacuation procedures. The aim is to reduce the risk of flooding and minimize the damage caused by these natural disasters.

Causes of Floods

1. **Heavy Rainfall:** Prolonged or intense rainfall can overwhelm the capacity of rivers, streams, and urban drainage systems.
2. **River Overflow:** Rivers can overflow their banks due to excessive rainfall, melting snow, or dam failures.
3. **Storm Surges:** Coastal areas can experience floods due to storm surges caused by tropical storms or hurricanes.
4. **Snowmelt:** Rapid melting of snow and ice can contribute to river and surface water flooding.
5. **Dam and Levee Breaks:** Structural failures of dams and levees can release large quantities of water.
6. **Urbanization:** Development can reduce natural water absorption by the soil and increase surface runoff.
7. **Climate Change:** Increased frequency and severity of extreme weather events can contribute to flooding.

Types of Floods

1. **Flash Floods:** Rapid onset floods caused by heavy rain or sudden release of water (e.g., dam break). These floods can occur within minutes to hours of the causative event.
2. **River Floods:** Occur when rivers overflow their banks, often due to prolonged heavy rains or snowmelt.
3. **Coastal Floods:** Caused by storm surges, high tides, or tsunamis, affecting coastal areas.
4. **Urban Floods:** Result from the inadequate drainage in cities, often exacerbated by impermeable surfaces like roads and buildings.
5. **Pluvial (Surface Water) Floods:** Caused by heavy rainfall that saturates the ground, creating puddles and pools of standing water.

Impacts of Floods

1. **Property Damage:** Floodwaters can damage homes, businesses, and infrastructure, leading to significant economic losses.
2. **Loss of Life:** Floods can cause drowning and other fatalities, as well as indirect deaths from related incidents.
3. **Displacement:** Flooding can displace large numbers of people, leading to temporary or permanent relocation.
4. **Health Risks:** Standing water can lead to waterborne diseases, mold growth, and sanitation issues.
5. **Environmental Impact:** Floods can alter landscapes, affect wildlife habitats, and contribute to soil erosion and pollution.

Flood Mitigation and Preparedness

1. **Infrastructure Improvements:** Building and maintaining dams, levees, and drainage systems to manage water flow.
2. **Land Use Planning:** Zoning laws to restrict development in flood-prone areas.
3. **Early Warning Systems:** Implementing systems to provide timely alerts and evacuation notices.
4. **Community Education:** Educating the public about flood risks and safety measures.
5. **Emergency Preparedness:** Developing and practicing emergency response plans.

Responding to Floods

1. **Evacuation Plans:** Having clear plans for evacuation routes and shelters.
2. **Rescue Operations:** Mobilizing emergency services for rescue and relief efforts.

3. **Post-Flood Recovery:** Cleaning up debris, repairing infrastructure, and providing aid to affected individuals.

Floods are a natural disaster that requires comprehensive strategies for prevention, preparedness, and response to minimize their impact on society.

Cloudburst

A cloudburst is a sudden, intense rainfall event that can lead to flash floods. It typically involves extremely heavy precipitation over a short period, often in a localized area. Cloudbursts are particularly dangerous because they can cause severe flooding and landslides with little to no warning.

Causes of Cloudbursts

1. **Convective Activity:** Cloudbursts often occur due to intense convective currents in the atmosphere, where warm, moist air rises rapidly, leading to the formation of cumulonimbus clouds.
2. **Orographic Lifting:** When moist air is forced to ascend due to mountain ranges or other topographical features, it cools and condenses, potentially leading to heavy rainfall.
3. **Weather Fronts:** The meeting of warm and cold air masses can lead to the rapid development of thunderstorms capable of producing cloudbursts.

Characteristics of Cloudbursts

- **High Intensity:** Rainfall rates can exceed 100 millimeters (about 4 inches) per hour.
- **Short Duration:** The intense rainfall typically lasts for a short period, often less than an hour.
- **Localized Impact:** The heavy rain is usually confined to a small geographic area, sometimes just a few square kilometers.
- **Flash Floods:** The intense rainfall can lead to sudden and severe flooding, often referred to as flash floods.

Impacts of Cloudbursts

1. **Flash Flooding:** Rapid accumulation of water can lead to flash floods, damaging infrastructure, homes, and roads.
2. **Landslides:** In mountainous regions, the heavy rainfall can trigger landslides, causing further damage and posing risks to lives.
3. **Loss of Life and Property:** The sudden nature of cloudbursts can catch people off guard, leading to fatalities and significant property damage.
4. **Disruption of Services:** Flooding and landslides can disrupt utilities, transportation, and communication networks.

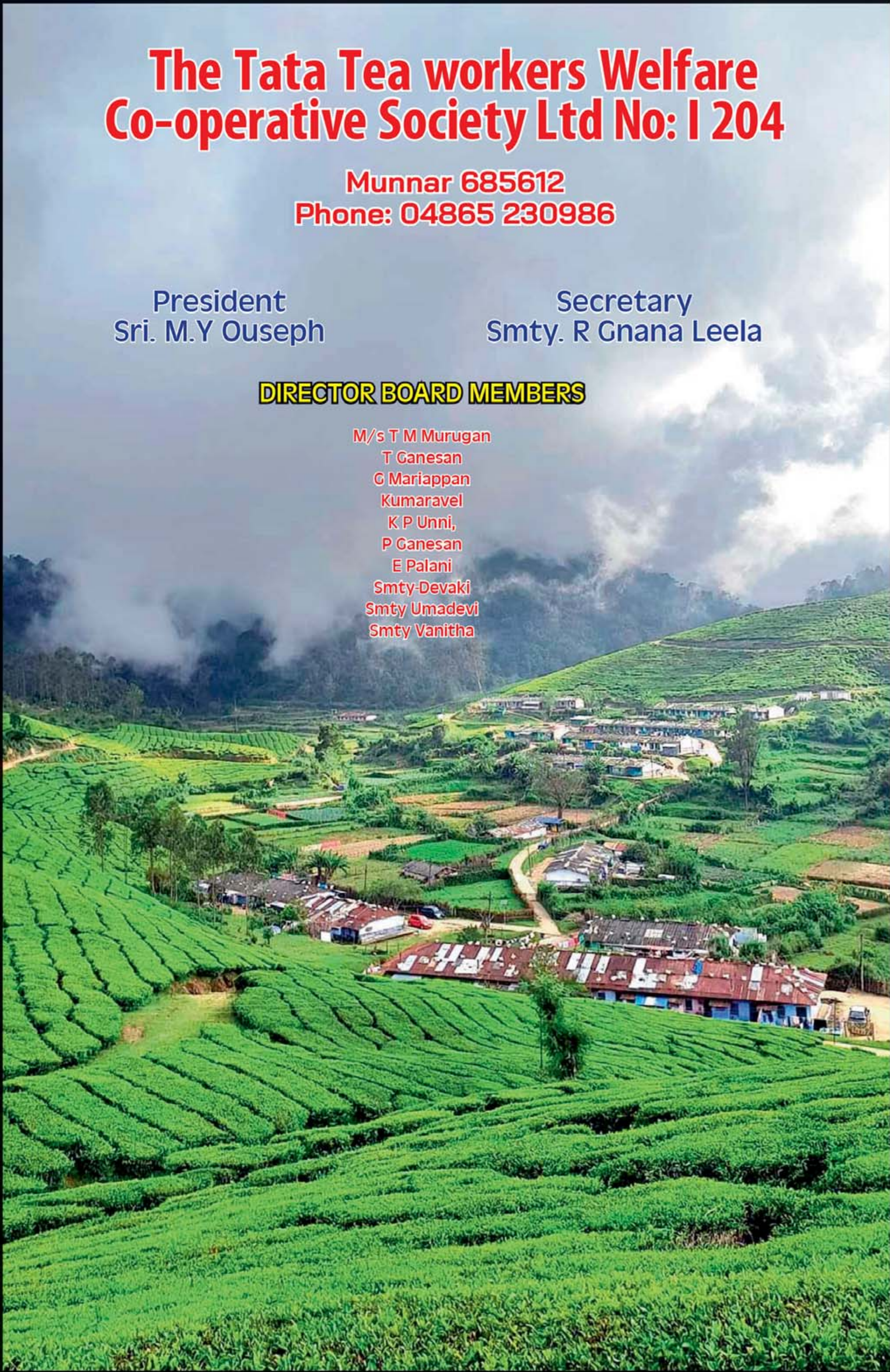
Cloudburst Preparedness and Mitigation

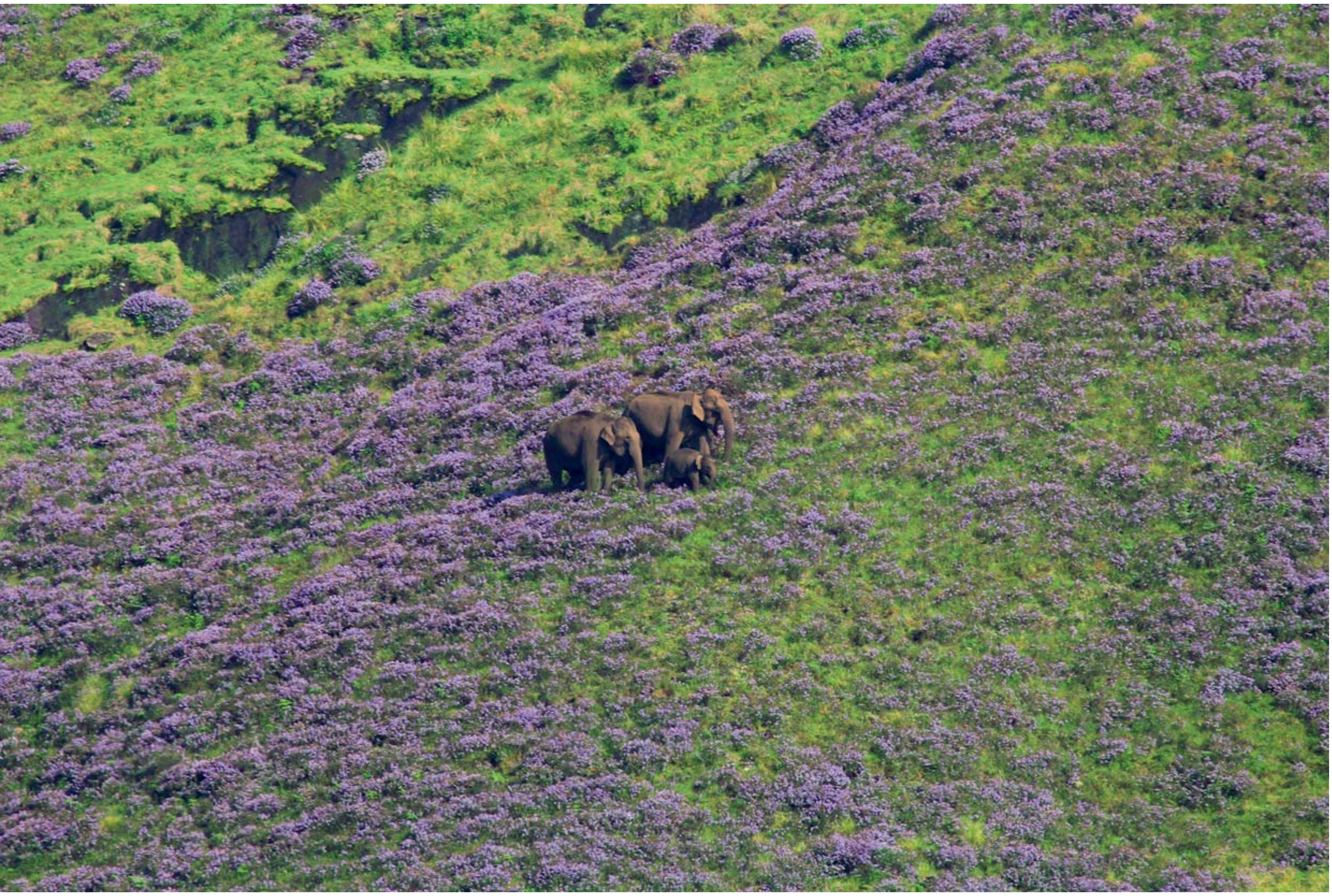
1. **Early Warning Systems:** Implementing systems to detect and warn about imminent heavy rainfall can help mitigate the impacts.
2. **Emergency Planning:** Developing and practicing emergency response plans, including evacuation routes and shelters.
3. **Community Awareness:** Educating the public about the risks of cloudbursts and appropriate safety measures.
4. **Infrastructure Design:** Building infrastructure to withstand heavy rainfall and manage excess water, such as improved drainage systems and flood barriers.
5. **Environmental Management:** Preserving natural landscapes, such as forests and wetlands, that can absorb excess rainfall and reduce the risk of flash floods.

Responding to Cloudbursts

1. **Immediate Evacuation:** Moving people from vulnerable areas to safer locations as quickly as possible.
2. **Rescue Operations:** Deploying emergency services to rescue stranded individuals and provide medical assistance.
3. **Post-Event Recovery:** Assessing and repairing damage, providing aid to affected individuals, and restoring services.

Cloudbursts are a natural phenomenon with potentially devastating consequences. Effective preparedness, timely response, and robust infrastructure can significantly reduce the risks associated with these intense rainfall events.

The Tata Tea workers Welfare
Co-operative Society Ltd No: I 204
Munnar 685612
Phone: 04865 230986
President
Sri. M.Y Ouseph
Secretary
Smty. R Gnana Leela
DIRECTOR BOARD MEMBERS
M/s T M Murugan
T Ganesan
G Mariappan
Kumaravel
K P Unni,
P Ganesan
E Palani
Smty-Devaki
Smty Umadevi
Smty Vanitha

മൂന്നാറിന്റെ നീലവസന്തം

മോഹൻ

ഞങ്ങൾ, മൂന്നാറുകാർക്ക് കുറിഞ്ഞി എന്നത് നൂറുകണക്കിന് പൂക്കളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു. പേരറിയുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എത്രയോ പൂക്കൾ റോഡരികിലും തേയില കാടുകളോട് ചേർന്നും ചോലക്കാടുകളിലും വളരുന്നു. എന്നാൽ നീല കുറിഞ്ഞി എന്നത് വെറും ഒരു പൂവ് അല്ലെന്നും അതിന് മണവും വിലയും ഇല്ലെങ്കിലും പതിനായിരങ്ങളെ ആകർഷിക്കാൻ കഴിവുണ്ടെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞത് 1989ലെ പൂക്കാലത്തിന് ശേഷമാണ്. ഒരു പക്ഷെ, മൂന്നാർ എന്ന വിനോദ സഞ്ചാര കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഞ്ചാരികൾ ഒഴുകി എത്തിയതും കുറിഞ്ഞി പൂക്കൾ കാണുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കാം.

പശ്ചിമഘട്ടമാണ് നീലകുറിഞ്ഞിയുടെ 'വാസ സ്ഥലം'. ലോകത്ത് തെക്ക് കിഴക്കേനേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം 450ഓളം കുറിഞ്ഞി ഇനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് പഠനം. ഇതിൽ 40ശതമാനവും ഇൻഡ്യയിലാണ്. അതിൽ തന്നെ 64 ഇനങ്ങൾ പശ്ചിമ ഘട്ടത്തിലുണ്ട്. ഹൈറേഞ്ചിൽ 32 തരം കുറിഞ്ഞികൾ ഉണ്ടെന്നും പഠനങ്ങൾ പറയുന്നു. എല്ലാ വർഷവും പൂക്കുന്ന കുറിഞ്ഞികൾ തുടങ്ങി 16 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പൂക്കുന്ന കുറിഞ്ഞികൾ വരെ ഈ പട്ടികയിലുണ്ട്. ഇനിയും ഒരുപക്ഷെ, പുതിയ ഇനങ്ങൾ കണ്ടെത്താനുള്ള സാധ്യതയും തള്ളിക്കളയാനാകില്ല.

12 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പൂവിടുന്ന കുറിഞ്ഞിയാണ് പൊതുവെ കുറിഞ്ഞിയെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പൂക്കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ചെടി സ്വയം ഉണങ്ങി പോകുന്നുവെന്നതാണ് പ്രത്യേകത. പൂക്കുന്ന വർഷം തന്നെ വിത്തുകൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. അടുത്ത വേനൽക്കാലം കഴിഞ്ഞ് പുതുമഴ പെയ്യുന്ന

തിനൊപ്പം കുറിഞ്ഞി വിത്തുകൾ മുളച്ച് തുടങ്ങും. ഒരു ചതുരശ്ര മീറ്ററിൽ 700 തൈകൾ വരെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയുന്നു. ഈ കുറിഞ്ഞി തൈകളിൽ കുറെയൊക്കെ പക്ഷികളും മറ്റും ഭക്ഷിക്കും. അവശേഷിക്കുന്നവ അടുത്ത പൂക്കാലം വരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകും.

മൂന്നാർ മേഖലയിൽ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളായാണ് കുറിഞ്ഞികൾ പൂക്കുന്നത്. ചൊക്രമുടിയിലും മാടുപ്പെട്ടി മലനിരകളിലും ലോകാർഡ് ഗ്യാപ്പിലും അവസാനമായി 2014ലാണ് പൂവിട്ടത്. 1990ലും 2002ലും ഇവിടെങ്ങളിൽ കുറിഞ്ഞി പൂത്തു. ഇനി 2026ൽ നീലവസന്തം തീർക്കും. ഇരവികുളം മേഖലയിൽ 2018ലാണ് അവസാനമായി പൂവിട്ടത്. 2008ൽ ഹൈറേഞ്ചിലാകെ 25 ഇനം കുറിഞ്ഞികൾ പൂവിട്ടിരുന്നുവെന്നാണ് കുറിഞ്ഞി ഗവേഷകർ പറയുന്നത്. ഒരു വർഷത്തെ ഇടവേളയിൽ പൂക്കുന്ന കുറിഞ്ഞികൾ തുടങ്ങി 16വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പൂവിടുന്ന ചോലക്കുറിഞ്ഞിവരെയുള്ള ഇനങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് വിരിഞ്ഞു. ആ മനോഹരമായ കാഴ്ച, പക്ഷെ എല്ലാവർക്കും കാണാനായിട്ടില്ല. പലതും വനത്തിനകത്താണ് വളരുന്നത് എന്നതാണ് കാരണം. വട്ടവടയിൽ കുറിഞ്ഞികൾക്ക് മാത്രമായി സംരക്ഷണ കേന്ദ്രമുള്ളതിനാൽ, അവിടെ വിവിധ തരം കുറിഞ്ഞികൾ വളർന്ന് വരുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കാം.

കുറിഞ്ഞിയുടെ നീലവസന്തം മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ് എന്നത് പോലെ നീലഗിരിയിൽ എത്തിയ യൂറോപ്യൻ പ്ലാന്റർമാർക്കും അത്ഭുത കാഴ്ചയായിരുന്നു. 1826ലെ നീലക്കുറിഞ്ഞി പൂവിടൽ തുടങ്ങി അവർ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1934ലെ പൂക്കാലത്തെ കുറിച്ച് എം.ഇ റോബിൻസൺ ബോംബെ നാച്ചുറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിദ്ധികരണത്തിൽ വിശദമായി എഴുതി. 1838 തുടങ്ങി 1934വരെയുള്ള 12വർഷത്തെ ഇടവേളയിലെ പൂക്കാലത്തെ കുറിച്ചുള്ളതാണ് ലേഖനം. 1934ൽ മൂന്നാറിലും കൊടൈക്കനാലിലും നിലക്കുറിഞ്ഞി പൂത്തതായും അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്.

മൂന്നാർ മേഖലയിലെ വിനോദ സഞ്ചാരത്തിന് കുറിഞ്ഞി വലിയ ഘടകമായത് പോലെ കുറിഞ്ഞി കാടുകളുടെ നാശത്തിനും വഴിയൊരുക്കി. 1989ലെ കുറിഞ്ഞി പൂക്കാലത്തെ കുറിച്ച് മലയാള മനോരമയുടെ സണ്ടേ പതിപ്പിൽ അന്തരിച്ച ജെയ്ജി പീറ്ററും മാതൃഭൂമി വാരാന്ത്യ പതിപ്പിൽ എം.ജെ ബാബുവും എഴുതിയ ഫീച്ചറുകളാണ് വലിയ തോതിൽ മൂന്നാറിലേക്ക് സഞ്ചാരികളെ എത്തിച്ചത്. അതോടെ മൂന്നാറിലെ ഹോട്ടൽ വ്യവസായത്തിനുള്ള സാധ്യതയും തുറക്കപ്പെട്ടു. വ്യാജ പട്ടയ ലോബി സജീവമായപ്പോൾ, അവർക്ക് മുന്നിൽ കുറിഞ്ഞി കാടുകൾ ഒന്നൊന്നായി ഇല്ലാതായി. മുമ്പ് കുറിഞ്ഞി പൂത്തിരുന്ന പല പ്രദേശങ്ങളിലും ബഹുനില ഹോട്ടലുകൾ 'പൂത്തു നിൽക്കുന്നു.' ഇതേസമയം, മൂന്നാറിന്റെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി സജീവമായി ഇടപ്പെടുന്ന ഹോട്ടലുകളും അവരുടെ സംഘടനകളുമുണ്ട് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ലോകത്ത് മറ്റ് എവിടെയും കാണാൻ കഴിയാത്ത നിരവധി സസ്യങ്ങളുടെയും ജന്തുക്കളുടെയും സാന്നിദ്ധ്യമാണ് മൂന്നാറിന്റെ സവിശേഷതയെന്നാണ് പഠനം. മൂന്നാറിന് ചുറ്റുമായി ഇരവികുളം, ആനമുടി ഷോല, പാമ്പാടും ഷോല, മതികെട്ടാൻ ഷോല, കുറിഞ്ഞിമല, ചിന്നാർ എന്നിങ്ങനെ ദേശിയ ഉദ്യാനങ്ങളും വന്യജീവി സങ്കേതങ്ങളും. കണ്ണൻ ദേവൻ, മാങ്കുളം, ദേവികുളം ഫ്യൂവൽ എന്നി റിസർവ് വനങ്ങളും.... കേരളത്തിൽ ആകെയുള്ള പക്ഷി ഇനങ്ങളിൽ 43 ശതമാനവും മൂന്നാറിലുണ്ടെന്നാണ് പഠനം. കേരളത്തിലുള്ള ചിത്രശലഭങ്ങളിൽ 58ശതമാനവും ഹൈറേഞ്ചിലാണ്. രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ചിത്രശലഭമായ സതേൺ ബേർഡ് വിംഗ്, ഏറ്റവും ചെറിയ ഗ്രാസ് ജ്യൂവൽ എന്നിവയടക്കം 186 ഇനങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയത്. 16 ഇനം തുമ്പികൾ, 18 ഇനം ഉഭയ ജീവികൾ, 15 ഇനം ഉറുമ്പുകൾ എന്നിവയേയും മൂന്നാർ മേഖലയിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ അപൂർവ്വമായ പന്നൽ ചെടികൾ, വംശനാശ ഭീഷണി നേരിടുന്ന ജീവികൾ ആ പട്ടിക നീളുന്നു.

ഈ ജൈവവൈവിധ്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് മൂന്നാർ, മൂന്നാറാകുക. മൂന്നാറിന്റെ കാലാവസ്ഥയും പ്രകൃതിയേയും സംരക്ഷിക്കാൻ മുമ്പ് കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പനിയും അവരുടെ മാനേജർമാർ നേതൃതം നൽകുന്ന സംഘടനയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി ആ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ടൂറിസം വ്യവസായികളാണ്. ഇനി മൂന്നാർ ഇതേ പോലെ നിലനിൽക്കേണ്ടത് ടൂറിസം വ്യവസായത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യമാണ്.

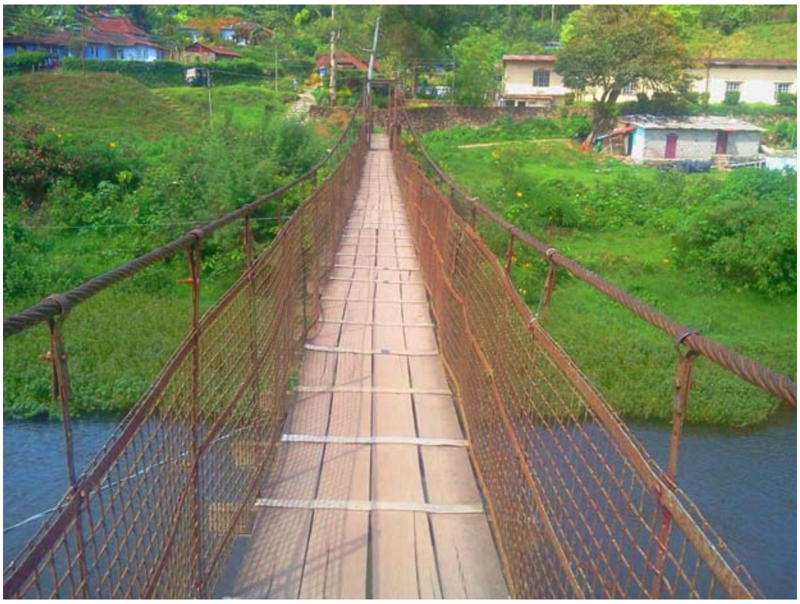

Hanging Bridges (*Aattupaalam*): Tales of Tragedy and Nostalgia

SUNNY ELANJIKAL

Once you arrive in Munnar, be sure to walk across Munnar's bridges. I have crossed *Aattupaalam* many times, and it holds a special place in my heart. Perhaps all Munnar residents have sentimental feelings about *Aattupalam* or the Hanging Bridge! While working at the *Chokkanad* estate, my father lived in the company quarters. To get to the "outer world," we must cross the Hanging Bridge next to the High Range Club. I started crossing this bridge every day when I began attending school.

Margarate Bridge

The swinging motion of the bridge was quite enjoyable. It is a delight for newcomers to experience crossing the bridge. It was a delightful journey across a swaying bridge. When newcomers cross the bridge, the children will all dance together. Unfamiliar travelers may feel apprehensive.

The British constructed the Margaret Bridge, Churchill Bridge, and all *Aattupalams*. They are located adjacent to the Workshop Club in Munnar, on Mattupety Road, and near the site of the old Priya Theatre respectively. There were numerous *Aattupaalams* in the past, but today, there are no more hanging bridges.

In 2018, the Old Munnar Bridge collapsed during the rainy season, as did the HRC Bridge and our Hanging Bridge.In the registers of local history, there are vivid recollections of the tragic incident that befell the suspension bridge. The passage of decades and years has not diminished the haunting memory of *Muthirapuzhayar*, where children used to gather underneath its towering structure before the catastrophe struck.

On November 7, 1984, a suspension bridge in *Muthirapuzhayar* collapsed, resulting in the tragic deaths of fourteen young students who had left their classes to watch a navy helicopter arrive at Munnar High Range Club.

The incident occurred at around 11:15 a.m. That day, due to a shortage of teachers and some instructors being on

leave, there were no students in any of the six classes at Munnar High School during the first period. As a navy helicopter circled above, the students, excited to see it, left their classrooms and headed towards the nearby High Range Club. As they gathered on the minor road leading to the club, the weight became too much for the bridge, causing it to collapse. Unfortunately, twelve out of the twenty-four students rescued from the scene later died in the hospital, and the bodies of two more students were found in the following days. The bridge, which had been previously damaged, was repaired, but the 2018 flood ultimately destroyed it.

The Tata Tea Company owns the bridge, built by the British in 1942. It was colder and deeper on the Eau side because it is a part of the Pallivasal hydropower project's headworks reservoir. Even those who tried to help had trouble. The government-appointed M. Prahladan commission, tasked with investigating the disaster, confirmed that the children's stranded position on the bridge and the collapse of the suspension bridge were caused by the shutting of the High Range Club's small gate. The bridge collapsed because it could not hold its weight, according to the affidavit provided by the Tata Tea Company. Munnar continues to mourn the loss of the children who passed away before they could even begin to live. The suspension bridge next to the High Range Club also collapsed in 1917, resulting in the death of a woman and injuries to several plantation laborers.

Flood 2018

நடவு

Sakthivelu

நாளைய நடவுக்காய்

நம்பிக்கையுடன் அயர்ந்தோம்....

நீண்டதோர் இரவினில்

நிர்மூலமாகின நாளைய கனவுகள்!

போர்வைகள் ஏன்

பூதங்களாயின ....?

புரிவதற்குள் புதைந்தோம்

பூமியின் ஆழங்களில்....

புன்னகைப் பூக்களாய்

நித்திரை பயின்ற

சிறார்தம் சிறகுகள் மீது

சேற்றினை பூசியது யார்?

காடு தெளித்த எங்களை இன்று

நாடே தேடுகின்றது ....

கழுத்தளவு சேற்றினில்

காலை வரை காத்திருந்தோம்...

கண்ணயர்ந்த கண்மணிகள்

மண்ணடியில் போயினர்

என்னவென்று தெரியாமல்;

எதற்கென புரியாமல் ?!

இரவைக் கிழித்த

எங்கள் ஓலம்

இறுதி வரை (ஒ)எட்டவில்லை !

இடம்

வலம் பெயர்ந்தும்

திசை புரியா இருட்டினில்

திடமாகி போனோம் !

இரைந்து கிடக்கிறோம்

சேற்றினில்

விரைந்து வாருங்கள்....

நாளைய பொழுதினில்

நடக்கவிருந்த

நல்லதோர் பிறப்பு....

சீமந்த இரவினில்

சிலையாகிப் போயின!

நதிக்கரை ஓரங்களில்

நாதியற்றுக் கிடக்கிறோம்...

நல்லதோர் வீணைகளாய்

நாணமில்லா காடுகளில்!

உருட்டித் தின்றது

எங்களை

இருட்டில் பிசாசு!

போர்க்களமெனில்

போராடி மீண்டிருப்போம்...

சேற்கள த்தில்

நிற்கவும் இயலவில்லை;

நிமிரவும் திறனில்லை.

விடியும் வரை

விதைக்கப்பட்டோம்....

விடிந்தபின்

அறுக்கப்பட்டோம்........

நல்ல மகசூல் !!

மலையக நாகரீகம்

மண் மறைந்து போக

நதிக்கரை ஓரங்களில்

நாதியற்று அலைகிறது

முகம் தொலைத்த முகவரிகள் !

சிகரம் தாண்டிய நாங்கள்

இன்று

சிதறுண்டு போனோம் !

மலைகளை ஆண்ட நாங்கள்

மண்ணுள்

புதையுண்டு போனோம் !

உற்றவர் இருப்பின்

உயிர் போக அழுவாரென

ஒப்பாரியிட உறவின்ஷ்

ஒட்டு மொத்தமாய்

உருட்டிச் சென்றான்

உருண்டு வந்த எமன் !

ஆர்ப்பரித்து வந்த நீர்

ஆள் பறித்து சென்றதில்

காட்டாற்று கரையெல்லாம்

கண்ணீர் பெருக்கோடியது.....

வான் பார்த்த விழிகளில்

வாழ்க்கை வினாக்கள் ????

விடியாத இரவுகள்....

விடை காணா விம்மல்

கள் .....

யாரேனும் மீட்பரென்ற

கேளா கதறல்கள் மீது

உருண்டன பாறைகள்

உடைந்தன உறவுகள்!

மலைமேல் விழுந்தது

தலை மீது

விழந்தது !!

ஆர்ப்பரித்து மோதிய மேகம்

அமைதியாய் நகர்ந்தது ....

அனைத்தையும் விழுங்கிய மழை

அமைதியாய் பெய்கிறது ....

மயான பூமியில் மற்றுமோர்

அறுவடை செய்ய!!!

நீர் வழிகளில் நாமமர

கோர்த்திருந்த கோபங்கள்

கொப்பளித்த இரவு

கொரூரத்தின் உச்சம்!!

அன்றே எச்சரித்தது

அறிக்கைகள் அனைத்தும்

அதிகார வெளிகளின் அசட்டை மேய்ச்சல்...

அடங்க மறுக்கிறாள்

இயற்கை அன்னை !

மழை காடுகளனைத்தும்

மயானக் காடுகளாகும்

மண்டியிடல் தொடருமெனில் !

உழைத்த மக்களின்

உரிமை கோர

தலைமுறை ஐந்தின்

தகவல் தேவையாம் !

காகிதங்களிலும் இல்லையாம்

கணினிகளிலும் காணோமாம் !

கொள்ளையடிப்போர் தடயம்

வைத்துக் கொள்வதில்லை!!

கம்பெனி காடுகள்

தின்றது போக

மேக மோதல்கள்

மிதித்து செல்கின்றன !!

கொரோனா பிசாசு

கொன்றது போக

மற்றுமோர் மயானம்

இம்மலை மேல் ஏனோ?

தேடும் பணிதனில்

திணறித்தான் போகிறது

என் பேனா.....

கிளறிக் கொண்டே

இருக்கின்றேன்....

மறைந்த என் உறவுகள்

மறுபடியும் வருவாரென!!

சிக்கித் தவிக்கிறது

என் பேனா .....

சிந்தனை ஆற்றினிலே

எம் சொந்தங்களை த் தேடி !

எல்லைத் தாண்டி ஓடுகிறது

எம் மக்களின் கண்ணீர்....

ஏறி வந்த சிகரங்களை விட்டு !

என் ப்ரிய சகியே....

ஈட்டியதொன்றுமிலை.....

இருட்டில் ஈட்டும்

திருட்டுப் பிசாசுகள் உஷார்!

அடையாள அட்டை காட்டி

கிடைத்ததை அள்ளிச்செல்!

வந்து பார் என்னவளே....

சிரசற்ற எனதன்னை மடிதனில்

சிதறிக் கிடக்கின்றேன்

பொறுக்கி செல்

நம் மிச்ச கனவுகளை !

மக்கும் குப்பையாய்

இம்மண்ணிற்கு

மறுபடியும் உரமாய்

பன்னாட்டுப் பயிருக்கு

பலியிடும் சுதந்திரம்....

பயங்கரம்!

காசு பயிர் வெளிச்சம் தின்னும்

ஈசலுயிர் மாந்தர்களா நாம் ???

மாலை வேளைகளில்...

தேநீர் கோப்பைகளில்....

நக்கி சுவைக்கும் பொழுதுகளில்...

உயரே சென்றிடும் எமதாத்மாக்கள்

அன்றலர்ந்த ஆவிகளாக. !!!

நட்டு சென்றுள்ளோம்

எங்களை

மண் மீட்பு நம்பிக்கையில்!

குறிஞ்சி மலைக் காடுகளில்

தெளிவாய் தேடுங்கள்

ஆவியாய் மேலெழுவோம்

அதிசய பிறவிகளாய்

அசுர பலத்துடன்..!!!

அறிவுப் பாசறையின்

அழுக்கேறிய இருட்டினை

பகுத்தறிவு கத்தியால்

பிளந்து செல்வோம்!!!

Frogs of Munnar

Photo Feature
Hadlee Renjith

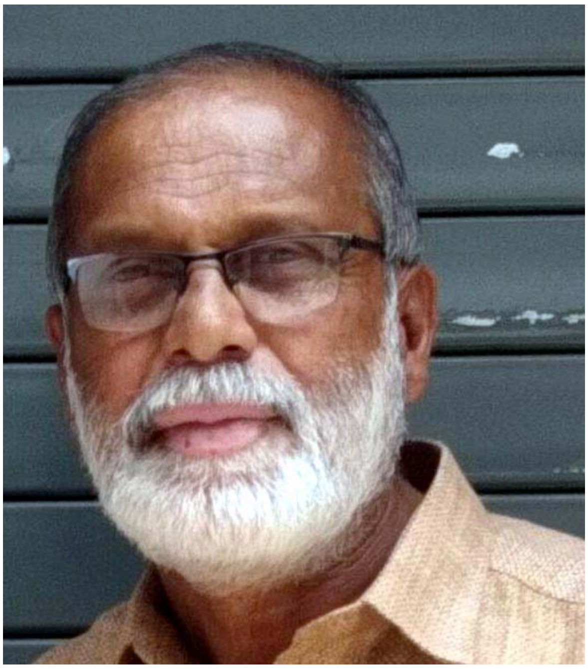

നന്ദിയോടെ...

1924ലെ മഹാപ്രളയം മൂന്നാറിനേൽപ്പിച്ച ആഘാതവും തുടർന്നുള്ള പുനർനിർമ്മാണവും അന്നു മുതൽ ഇന്നു വരെയുള്ള 100 വർഷത്തെ മൂന്നാർ വിശേഷങ്ങളും പങ്കുവെക്കുന്നതിനാണ് ഇത്തരമൊരു സോവനീർ ഞങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തത്. 1924ലെ പ്രളയം നേരിൽ കണ്ട അനുഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ചില കുറിപ്പുകൾ ഞങ്ങൾ പുന:പ്രസിദ്ധികരിച്ചു. റോയൽ സ്റ്റുഡിയോയിലെ പരംജ്യോതി നായിഡുവിൻെറ കാമറ പകർത്തിയ ചിത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധികരിച്ചു.

മൂന്നാറിൻെറ വിവിധ കാലഘട്ടത്തെ കുറിച്ച്, വിവിധ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ച് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന പൂർണ്ണ ബോധ്യം ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയമാണ് ലഭിച്ചത്. എങ്കിലും എല്ലായിടത്തുമായി ഓട്ട പ്രദക്ഷിണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ സോവനീറിലേക്ക് ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചു തന്നവർ, പരസ്യം നൽകിയവർ അവരോടുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കവർ പേജ് വരച്ച് തന്ന കോഴിക്കോട് മാധ്യമത്തിലെ അമീർ ഫൈസലിന് പ്രത്യേകം നന്ദി.

സോവനീർ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സഹകരിച്ച ഞങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകർക്കും നന്ദി......

ജി. മോഹൻ കുമാർ
ചെയർമാൻ, സംഘാടക സമിതി

“Best Wishes From”

Dr. Ashley Solomon,
“Prof. of Surgery,
“Govt.Medical College,
“Pondecherry.

Dr. Susan Solomon
Prof. of Psychiatry,
Pondy Institute of Medical
Sciences, Pondecherry.

Dr. “We would like to HONOUR our Grand parents & the Great grand parents in the Prestigious leaves of this Souvenir,which is a,"Time Capsule".
They lived a God fearing Life & broughtup good children....Grand parents
Mr Thinakaraj Thangasami, Public Prosecuter,
Tenkasi &old student of Govt. High School Munnar & Dr(Mrs)
Mary Thangasami,“ Great grandparents.
Mrs. Chellammal Samathanam &Mr .GThangasami,
Ex Owner ,Bison Valley Estate, Munnar
Mrs .CHELLAM Edward &Mr PM .Edward, Teamaker, Periavurai, Estate,
Munnar & Mrs Selvam & Mr V Paul, Teacher cum Catechist,
Vaguvarai Estate, Munnar,
Miss Kamala Thangasami,
Administrator ,Bison Valley Estate.

*വ്യവസ്ഥകൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും ബാധകം

മക്കളെ സ്കൂളിൽ വിടേണ്ടേ...?

വീട്ടിൽ **സ്വർണം** വെച്ചിട്ടെന്തിനീ...

കാശിനു വേണ്ടി നടപ്പൂ?

പുതിയ അധ്യയന വർഷത്തെ മക്കളുടെ പഠനആവശ്യങ്ങൾക്കും മറ്റുചിലവുകൾക്കുമായ് ഏറ്റവും മികവുറ്റ സ്വർണ്ണ വായ്പ.

Manappuram Doorstep Gold Loan

Download now — GET IT ON Google Play | Download on the App Store

- മണപ്പുറത്തിന്റെ സേവന മികവ് ആസ്വദിക്കൂ, വീട്ടിൽ സുരക്ഷിതമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ പോലും!!!
- നിങ്ങൾക്ക് സമയവും പണവും ലാഭിച്ചു തരുന്നു, ഒപ്പം നിങ്ങളുടെ സ്വർണ്ണത്തിന് ഏറ്റവും ഉയർന്ന സുരക്ഷിതത്വവും.
- ഞങ്ങളുടെ മൊബൈൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ ഡോർസ്റ്റെപ്പ് ഗോൾഡ് ലോൺ ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യൂ, ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യൂ, നിങ്ങളുടെ ലോൺ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞങ്ങളോട് പറയൂ ഇത് ഗൂഗിൾ പ്ലേയിൽ ലഭ്യമാണ്. Google Play
- 24x7 OGL സേവനങ്ങൾ / തിരിച്ചടവിനും ടോപ്പ് അപ്പിനും OGL സൗകര്യം
- നിങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ഗോൾഡ് ലോൺ ഏത് ബാങ്കിൽ നിന്നും / എൻബിഎഫ്സിയിൽ നിന്നും മണപ്പുറം ഫൈനാൻസിലേയ്ക്ക് മാറ്റുവാൻ ടേക്ക് ഓവർ സൗകര്യം
- പണയദിവസങ്ങൾക്ക് മാത്രം പലിശ. മിനിമം 7/15 ദിവസത്തെ പലിശ തുടങ്ങിയ നിബന്ധനകൾ ഇല്ല.
- ഡൊമസ്റ്റിക് മണി ട്രാൻസ്ഫർ വഴി ഇന്ത്യയിൽ ഏത് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടിലേയ്ക്കും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്യാം
- ഞങ്ങളുടെ ശാഖകൾ വഴി വിദേശത്ത് നിന്നും തൽക്ഷണം പണം സ്വീകരിക്കാം (മണി ട്രാൻസ്ഫർ സർവീസ് സ്കീം)

നിങ്ങൾ അധിക വരുമാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ...?
ബിസിനസ്സ് അസോസിയേറ്റായി ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം ചേരൂ പരിധികളില്ലാത്ത വരുമാനം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നേടുവാൻ അവസരം കണ്ടെത്തൂ.

മണപ്പുറം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ്

Make Life Easy

OGL Online Gold Loan — Convenient • Liquid • Fully Insured | 24x7

7594999984 | Toll Free : 1800 420 22 33

manappuramfinanceltd | www.manappuram.com

Showcasing accommodations in Munnar,
Located 5000 feet above MSL !

Aranyaka Resorts +91 9443133722 contact@aranyakaresorts.com	Bellmount +91 9495541212 bellmountresorts@gmail.com	Clouds Valley +91 9400343687 mail@cloudsvalley.com	Eastend Hotels & Resorts +91 9446001496 crs@eastend.in
Elysium Garden Hill Resort Munnar +91 4865 230510 info@elysiumgarden.com	fragrant nature +91 9048088802 Sales2@fragrantnature.com	Grand Plaza Munnar +91 97464 70119 info@grandplazamunnar.com	green ridge Munnar +91 8136980980 greenridgemunnar@gmail.com
Hotel Hillview Munnar +91 9447740883 reservations@hillviewmunnar.com	Rudra Nature Zone Jungle Resort, Munnar +91 974 5433330 reservations@rudraleisure.com	The Silver Tips Munnar +91 9567864144 silvertips@silvertipsmunnar.com	The Tall Trees Munnar + 91 7994602020 info@ttr.in
The Valle Munnar +91 92075 57222 info@kondodyhotels.com	Westwood +91 9447303072 sales@westwoodmunnar.com	The Windermere Estate +91 484 242 5237 info@windermeremunnar.com	

SMART MUNNAR
Showcase Munnar Association for Responsible Tourism